

K BİŞKEK KAYFOR

ULUSLARARASI KAMU YÖNETİMİ FORUMU

TÜRK DÜNYASINDA KAMU YÖNETİMİ
-DÜNÜ, BUGÜNÜ, GELECEĞİ-

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

EDİTÖR

Prof. Dr. Ercan OKTAY

EDİTÖR YARDIMCILARI

Doç. Dr. Şerife PEKKÜÇÜKŞEN

Arş. Gör. Yaşar Orçun KÜÇÜKYILMAZ

ISBN: 978-605-80147-3-2

05-07 TEMMUZ 2023

BİŞKEK | KIRGIZİSTAN

K BİŞKEK KAYFOR

ULUSLARARASI KAMU YÖNETİMİ FORUMU

TÜRK DÜNYASINDA KAMU YÖNETİMİ -DÜNÜ, BUGÜNÜ, GELECEĞİ-

05-07 TEMMUZ 2023

Yerel Yönetimler
Kamu Ekonomisi
Devlet Teşkilatı - Merkezi İdare
Türk Devletleri Teşkilatı ve Geleceği
Yönetimler Arası İş Birliği
Sivil Toplum Kuruluşları
Kamu Diplomasisi
Kamu Politikaları
Kamu Personeli
Kamu Hizmeti

Kamu Güvenliği
Uluslararası İlişkiler
Karşılaştırmalı Yönetim
Kamu Yönetiminde Güncel Tartışmalar
Dijitalleşme
Kriz Yönetimi
Afet Yönetimi
Deprem Yönetimi
Göç

Bildiri Özeti Son Gönderim
26 Mayıs 2023

BİŞKEK KIRGIZİSTAN

Foruma Katılım Son Kayıt
30 Mayıs 2023

<http://kayforbiskek.kmu.edu.tr>

KAYFOR 19

kayforbiskek

KURULLAR

ONUR KURULU

Prof. Dr. Mehmet GAVGALI (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Rektörü)

Prof. Dr. Alpaslan CEYLAN (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Rektörü)

Prof. Dr. Veysel EREN (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Rektörü)

Prof. Dr. Ahmet Vecdi CAN (Uluslararası Vizyon Üniversitesi Rektörü)

Prof. Dr. Peyami BATTAL (Ahmet Yesevi Üniversitesi Rektör V.)

Prof. Dr. Nedim SÖZBİR (Düzce Üniversitesi Rektörü)

Prof. Egamberdiyev Farmankul TURSUNKULOVIĆ (Alfraganus Üniversitesi Rektörü)

Doç. Mahmudov MUHAMMADİSMOİL (Perfect Üniversitesi Rektörü)

Serkan KAYALAR (TİKA Başkanı)

BİLİM VE HAKEM KURULU

Prof. Dr. Abdülmecid Nurettin (Vizyon Üniversitesi)

Prof. Dr. Abdulkadir BAHARÇİÇEK (İnönü Üniversitesi)

Prof. Dr. Abdullah ÇELİK (Harran Üniversitesi)

Prof. Dr. Abdullah YILMAZ (Anadolu Üniversitesi)

Prof. Dr. Abdulmenaf TURAN (Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi)

Prof. Dr. Ahmet Alpay DİKMEN (Ufuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Ahmet GÜRBÜZ (Bingöl Üniversitesi)

Prof. Dr. Ahmet MUTLU (Samsun Ondokuzmayıs Üniversitesi)

Prof. Dr. Ahmet NOHUTÇU (İstanbul Medeniyet Üniversitesi)

Prof. Dr. Ahmet YATKIN (İnönü Üniversitesi)

Prof. Dr. Akif Argun AKDOĞAN (Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi)

Prof. Dr. Akif TABAK (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)

Prof. Dr. Alexander DAWOUDY (The Association for Public Policy and Administration, AMEPPA, US)

Prof. Dr. Ali ACAR (Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali AKSOY (İnönü Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali CAN (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali KAYA (Nuh Naci Yazgan Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali ŞAHİN (Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali Vahit TURAN (Beykent Üniversitesi)

Prof. Dr. Aliikram ABDULLAYEV (Azerbaycan Devlet İdarecilik Akademisi)

Prof. Dr. Alper ÖZMEN (Osmangazi Üniversitesi)

Prof. Dr. Angel IGLESIAS (Madrid, ES)
Prof. Dr. Arif ERENÇİN (Abant İzzet Baysal Üniversitesi)
Prof. Dr. Aydın USTA (Kilis 7 Aralık Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşe ÖZCAN BUCKLEY (Giresun Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşegül Asuman AKDOĞAN (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşegül MENGİ (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Bayram COŞKUN (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
Prof. Dr. Bekir PARLAK (Bursa Uludağ Üniversitesi)
Prof. Dr. Berkan DEMİRAL (Trakya Üniversitesi)
Prof. Dr. Burhan AYKAÇ (İstanbul Gelişim Üniversitesi)
Prof. Dr. Bünyamin AKDEMİR (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Can Umut ÇİNER (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Carmen NAVARRO (Madrid, ES)
Prof. Dr. Constantin Marius PROFIROIU (Bucharest University, RO)
Prof. Dr. Derya ALTUNBAŞ (İzmir Demokrasi Üniversitesi)
Prof. Dr. Doğan Nadi LEBLEBİCİ (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Ebrar İbraimi (Tetova Üniversitesi)
Prof. Dr. Edith BARRETT (Connecticut University, ABD)
Prof. Dr. Emil TURC (Marseille University, FR)
Prof. Dr. Ercan OKTAY (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
Prof. Dr. Erhan ÖRSELLİ (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Prof. Dr. Eric STRAUSS (Michigan State University, ABD)
Prof. Dr. Erol ESEN (Akdeniz Üniversitesi)
Prof. Dr. Esra Banu SİPAHİ (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Prof. Dr. Eyyüp Günay İSBİR (İstanbul Aydın Üniversitesi)
Prof. Dr. Fatma Neval GENÇ (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)
Prof. Dr. Farzand Ali Jan Comsats (Institute of Information Technology)
Prof. Dr. Ferit İZCİ (Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi)
Prof. Dr. Geert BOUCKAERT (Leuven, Public Management Institute, KU)
Prof. Dr. Gerard MARCOU (Paris, FR)
Prof. Dr. Gonca BAYRAKTAR DURGUN (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Gökhan ORHAN (Bandırma Onyedil Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Gökhan TUNCEL (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Gülise GÖKÇE (Selçuk Üniversitesi)
Prof. Dr. Hacer Tuğba EROĞLU (Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Hakan EVİN (Adıyaman Üniversitesi)
Prof. Dr. Halil İbrahim AYDINLI (Sakarya Üniversitesi)
Prof. Dr. Halis ÇETİN (Cumhuriyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Hamza AL (Sakarya Üniversitesi)
Prof. Dr. Hamza ATEŞ (İstanbul Medeniyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Harald TORSTEINSEN NO, (Harstad University)
Prof. Dr. Hasan YAYLI (Kırıkkale Üniversitesi)
Prof. Dr. Helmut WOLLMAN (Berlin, DE)
Prof. Dr. Hikmet KAVRUK (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Hilde BJORNA (Tromso University, NO)
Prof. Dr. Hülya EŞKİ UĞUZ (Selçuk Üniversitesi)
Prof. Dr. Hüseyin ERKUL (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)
Prof. Dr. Hüseyin GÜL (Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof. Dr. Hüseyin ÖZGÜR (Anadolu Üniversitesi)
Prof. Dr. Irena ZEMAITAITYTE (Mykolas Romeris University, Litvanya)
Prof. Dr. İbrahim Ethem TAŞ (Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi)
Prof. Dr. İsmail CERİTLİ (Antalya Bilim Üniversitesi)
Prof. Dr. Jale TOSUN (University of Heidelberg, Germany)
Prof. Dr. Jurac NEMEC (Masaryk University Brno, Czech Republic)
Prof. Dr. Kadir ARDIÇ (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi)
Prof. Dr. Kamil Ufuk BİLGİN (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Kemal GÖRMEZ (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Khalleddin İBRAHİMLİ (Avrasya Üniversitesi)
Prof. Dr. Leta DROMANTIENE (Mykolas Romeris University, Litvanya)
Prof. Dr. M. Fatih Bilal ALODALI (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Prof. Dr. Mahmut GÜLER (Trakya Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet Akif ÖZER (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet AKTEL (Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof. Dr. Mehmet GÖKÜŞ (Selçuk Üniversitesi)
Prof. Dr. Meral SAĞIR ÖZTOPRAK (Yeditepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Mete YILDIZ (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Miguel Angelo RODRIGUES (Minho University, PT)
Prof. Dr. Mihriban ŞENGÜL (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Muhammad Zia-Ur-Rehman (National Defence University)
Prof. Dr. Muharrem GÜNEŞ (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)

Prof. Dr. Muhittin ACAR (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Murat ERCAN (Anadolu Üniversitesi)
Prof. Dr. Murat KAYIKÇI (Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi)
Prof. Dr. Murat OKCU (Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof. Dr. Murat ÖNDER (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof. Dr. Musa EKEN (Sakarya Üniversitesi)
Prof. Dr. Mustafa Kemal ÖKTEM (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Nail ÖZTAŞ (Nişantaşı Üniversitesi)
Prof. Dr. Namık Kemal ÖZTÜRK (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)
Prof. Dr. Nesrin ALGAN (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Nuray ERTÜRK KESKİN (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
Prof. Dr. Orhan GÖKÇE (Selçuk Üniversitesi)
Prof. Dr. Önder KUTLU (Necmettin Erbakan Üniversitesi)
Prof. Dr. Özgür ÖNDER (Dumlupınar Üniversitesi)
Prof. Dr. Ramazan ŞENGÜL (Kocaeli Üniversitesi)
Prof. Dr. Recep BOZDOĞAN (Marmara Üniversitesi)
Prof. Dr. Riccardo MUSSARI (University of Siena)
Prof. Dr. Richard HINDMARSH (Griffith University, Australia)
Prof. Dr. Sabine KAHLMANN (University of Postdam)
Prof. Dr. Ruşen KELEŞ (Kapadokya Üniversitesi)
Prof. Dr. Sait AŞGIN (Karabük Üniversitesi)
Prof. Dr. Selahaddin BAKAN (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Selim COŞKUN (Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi)
Prof. Dr. Selim KILIÇ (Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi)
Prof. Dr. Selma KARATEPE (İstanbul Nişantaşı Üniversitesi)
Prof. Dr. Semih Mustafa ÖNEN (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Sergeev Sergey Alekseeviç (Kazan Federal Üniversitesi)
Prof. Dr. Serhat BAŞTAN (Manisa Celal Bayar Üniversitesi)
Prof. Dr. Seyfettin ASLAN (Dicle Üniversitesi)
Prof. Dr. Stefania PROFETI ITA (Milan)
Prof. Dr. Susran Erkan EROĞLU (Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi)
Prof. Dr. Süleyman SÖZEN (Anadolu Üniversitesi)
Prof. Dr. Svetlana TSOHLA (V.I. Vernadsky Kırım Federal Üniversitesi, Kırım)
Prof. Dr. Şaban SİTEMBÖLÜKBAŞI (Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof. Dr. Tevfik ERDEM (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Prof. Dr. Turgay UZUN (Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi)
Prof. Dr. Uğur ÖMÜRGÖNÜLŞEN (Hacettepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Valentina KHRAPKINA (National University of Kyiv-Mohyla Academy, Ukrayna)
Prof. Dr. Veysel EREN (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)
Prof. Dr. Veysel Kareni BİLGİÇ (Kırıkkale Üniversitesi)
Prof. Dr. Yakup ALTAN (Süleyman Demirel Üniversitesi)
Prof. Dr. Yakup BULUT (Gaziantep Üniversitesi)
Prof. Dr. Yegane İSMAİLOVA (Bakü Devlet Üniversitesi, Azerbaycan)
Prof. Dr. Yeşeren ELİÇİN ARIKAN (Galatasaray Üniversitesi)
Prof. Dr. Yılmaz BİNGÖL (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)
Prof. Dr. Yunus Emre ÖZER (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Yusuf KARAKILÇIK (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Yusuf ŞAHİN (Aksaray Üniversitesi)
Prof. Dr. Yüksel DEMİRKAYA (Marmara Üniversitesi)
Prof. Dr. Zerrin Toprak KARAMAN (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Prof. Dr. Zaneta OZOLINA (Letonia Univesity)
Doç. Dr. Aidar AMREBAYEV (Institute of Philosophy)
Doç. Dr. Ainur NOGAYEVA (L. N. Gumilev Avrasya Milli Üniversitesi, Kazakistan)
Doç. Dr. Andrey VERSHITSKY (V.I. Vernadsky Kırım Federal Üniversitesi, Kırım)
Doç. Dr. Irina PAVLENKO (V.I. Vernadsky Kırım Federal Üniversitesi, Kırım)
Doç. Dr. Lemar GARAYEVA (Bakü Slavyan Üniversitesi, Azerbaycan)
Doç. Dr. Liudmyla RADOVETSKA (National Academy of Security Service of Ukraine, Ukrayna)
Doç. Dr. Mahir Hamidov Amea Z. (Bünyadov Serqşunaslıq İnstitut, Azerbaycan)
Doç. Dr. Manisha MATHUR (Kanoria Post Graduate College, India)
Doç. Dr. Mehmet Emin ERENDOR (Manas Üniversitesi)
Doç. Dr. Murteza HASANOĞLU (Devlet İdarecilik Akademisi, Azerbaycan)
Doç. Dr. Nafise REHİMOVA (Devlet İdarecilik Akademisi, Azerbaycan)
Doç. Dr. Nurlan BAIGBYLOV (G. Eurasian National University)
Doç. Dr. Rızvan Sulejmani (Universiteti Nënë Tereza)
Doç. Dr. Usman Ghani (American University of Sharjah)
Doç. Dr. Vasilis Leontitsis (Brighton University)
Doç. Dr. Wouter VANDENABEELE (Utrecht University, Netherlands)
Doç. Dr. Zakir Çotayev (Manas Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Azamat MAKSUDUNOV (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Seyil NACİMUDİNOVA (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi)

Dr. Aitymbetov NURKEN (Institute of Philosophy)

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Ercan OKTAY (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Serhat BURMAOĞLU (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi)

Prof. Dr. Ayfer GEDİKLİ (Düzce Üniversitesi)

Prof. Dr. Nasuh USLU (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi)

Doç. Dr. Ali YILDIRIM (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Doç. Dr. Elifhan Köse ÇAL (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Doç. Dr. Fatma OKUR ÇAKICI (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Doç. Dr. Hakan CANDAN (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Doç. Dr. Mehmet Emin ERENDOR (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi)

Doç. Dr. Sefa USTA (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Doç. Dr. Sevcan GÜLEÇ SOLAK (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Doç. Dr. Şerife PEKKÜÇÜKŞEN (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Arzu MALTAŞ EROL (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Ayşenur ÖKTEM ÖZGÜR (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Zeynep HOŞ (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Dr. Duygu Canan BOZCUK (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Dr. Selime YILDIRIM (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Dr. Taylan Can DOĞANAY (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. İpek SÜRME Lİ SÖĞÜT (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Özgür BAYRAKTAR (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Yaşar Orçun KÜÇÜKYILMAZ (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Öğr. Gör. Aliye KIRAY (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

SUNUŞ

Kamu Yönetimi Forumu (KAYFOR) kamu yönetimi alanında uzun yıllardır düzenlenen ve önemli katkıları olan bir sempozyumdur. Düzenlenen forumlar, içinde yaşadığımız çağın siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel boyutlarda temel dinamiklerini belirleyen, yeni sorunları ve tartışma alanlarını, bunların kamu yönetimine ve kamu politikalarına etkilerini, ortaya çıkan kurumsal yapıları ve bu yapıların kamu yönetimine getirdiği yeni bakış açılarını, bunların yeni toplumsal hareketler üzerindeki etkileri ve sonuçlarını interdisipliner bir bakış açısıyla incelemek, tartışmak, paylaşmak, yeni yol ve yöntemler keşfetmeye çabalamak doğrultusunda literatüre katkıda bulunmak açısından önemli bir fırsat sunmaktadır.

Bu çerçevede 2021 yılında KAYFOR'un uluslararası alana taşınması çabasının bir ürünü olarak Özbekistan'da Türk Dünyasında Kamu Yönetimi ana temasıyla KAYFOR 18 düzenlenmiştir. Gerek sunulan tebliğler, gerekse Türk dünyasında ortak bir kamu yönetiminin oluşturulabilirliğinin tartışıldığı çalıştaylar, forumu uluslararası alana taşımamın da ötesinde ortak bir değer ve kültürü paylaştığımız Türk Devletleri ile akademik alanda bir işbirliğine de vesile olmuştur.

Bu işbirliği çabalarının devamı olarak ana teması Türk Dünyasında Kamu Yönetiminin Dünü, Bugünü, Geleceği ve Türk Devletleri Teşkilatı olarak belirlenen KAYFOR BİŞKEK'i çok değerli bilim insanlarının katılımıyla Kırgızistan'ın başkenti Bişkek'te Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi ev sahipliğinde gerçekleştirdik. Fikri köklerini kadim bir tarihten alan ve bölgede giderek tanınan bir işbirliği modeli olan Türk Devletleri Teşkilatı, Türk dünyası işbirliğinin çatı örgütü olarak önemli bir fonksiyon üstlenmektedir. Değişen küresel konjonktür ve bölgenin hassas konumu dikkate alındığında üye devletlerin kendi aralarındaki birlik ve bütünlüğün sağlanması önem arz etmektedir. Dünyanın köklü bir değişimin sinyallerini verdiği yeni yüzyılda Türk devletleri arasındaki işbirliğinin, dayanışmanın daha da ilerletilmesi, ortak bir tarihi ve kültürel temelin siyasi ve ekonomik kazanımlar için zemin oluşturmasının sağlanması ve geleceğin birlikte inşası misyonu için Türk Devletleri Teşkilatı son derece önemlidir. Geleceğin birlikte inşası sürecinde ortak yönetim kültüründen hareketle ortak bir yönetsel alanın oluşturulması noktasında da Türk Devletleri Teşkilatı önemli adımlar atabilir. Düzenlenen forumun bu ortak yönetsel alanın oluşumuna katkı sağlayabilecek tartışmaların yapılması ve farklı işbirliği alanlarının ortaya konulabilmesi çabasına katkı sunması en önemli beklentimizdir.

Sunumu yapılan bildiri özetlerini içeren bu çalışmanın akademisyenlere, araştırmacılara ve uygulayıcılara katkı sunması temennisıyla tüm emeği geçenlere şahsım ve düzenleme kurulumuz adına teşekkürlerimi sunarım.

KAYFOR BİŞKEK Düzenleme Kurulu adına

Prof. Dr. Ercan OKTAY

AFET YÖNETİMİNDE BÜYÜK VERİ VE YAPAY ZEKA TEKNOLOJİLERİNİN ÖNEMİ

THE IMPORTANCE OF BIG DATA AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE TECHNOLOGIES IN DISASTER MANAGEMENT

Yakup KARACA¹
Ayşe Yıldız ÖZSALMANLI²

ÖZET

Değişen iklim koşulları nedeniyle giderek artış gösteren depremler, volkan patlamaları, tsunamiler, seller, yangınlar, kuraklıklar gibi afetlerden kaynaklanan can ve mal kayıpları dünya genelinde en önemli sorunlardan birisi olmaya devam etmektedir. Bu nedenle etkili bir afet yönetimi, hükümetler ve politika yapıcılar için birincil öneme sahiptir. Bir afet sırasında, hayat kurtaran kararlar genellikle yaşanan afete ilişkin en güncel bilgilere ve benzer durumlardaki geçmiş deneyimlere dayanarak verilebilir.

Geleneksel afet yönetim sistemlerinin çoğu, karar vericilere hızlı ve doğru sonuçlarla yardımcı olabilecek çok sayıda yeni veri kaynağı ve gerçek zamanlı büyük veri işleme araçları için destekten yoksundur. Büyük veri ve Yapay zekâ teknolojilerinin yakın zamandaki gelişimi hem afet yönetimi hem de afetle ilgili yetkililer için doğru ve zamanında karar verme açısından gelişmiş içgörüler elde etme konusunda büyük bir fırsat sunmaktadır. Kuşkusuz, büyük veri ve yapay zekâ çağı, öncelikle doğal afetleri görselleştirme, analiz etme ve tahmin etmede sağladığı çeşitli fırsatlar nedeniyle, afet yönetimi için yeni alternatifler oluşturmaktadır. Büyük verini analitiği afet yönetimi döngüsünün "risk ve zarar azaltma", "hazırlıklı olma", "müdahale" ve "iyileştirme" olmak üzere tüm aşamalarında hayati bir öneme sahiptir. Bu açıdan bakıldığında, büyük veri, insan acısını ve ekonomik kayıpları azaltmak için doğal afet yönetimi stratejilerini benimseme yollarını kökten değiştirmektedir.

Artık büyük ölçüde bilgi teknolojisine bağımlı olan bir dünyada, karar vericilerin temel amacı, çeşitli kaynaklardan bilgi tedarik ederek ve onu farklı aşamalarda etkili bir şekilde kullanılabilir şekilde analiz ederek büyük veriden en iyi şekilde yararlanmaktır. Afet yönetimi büyük veri uygulaması nispeten yeni olduğundan, kapasite düzeyinde, yönetim düzeyinde ve araştırma düzeyinde yapılacak birçok iyileştirme, bu modern fırsattan maksimum düzeyde fayda elde edilmesine yardımcı olacaktır.

Bu doğrultuda çalışma; afet yönetimi için büyük veri ve yapay zekâ teknolojilerinin rolünü incelemekte ve afet yönetimi anlamlı ve etkili çözümler sağlamada bu teknolojilerin önemini vurgulayarak afet yönetimi büyük veri ve yapay zekâ teknolojilerinin kullanımına yönelik son gelişmeleri inceleyerek iyi örnekleri ortaya koymaya çalışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afet, Afet Yönetimi, Büyük Veri, Yapay Zekâ, Dijital Devlet.

¹Öğr.Gör., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Çine MYO, yakup.karaca@adu.edu.tr

²Doç.Dr., Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi İ.İ.B.F, Kamu Yönetimi Bölümü, ayseyildiz@mu.edu.tr

ABSTRACT

Due to the changing climate conditions, the increasing occurrence of disasters such as earthquakes, volcanic eruptions, tsunamis, floods, fires, and droughts continues to be one of the most significant global issues, resulting in loss of life and property. Therefore, effective disaster management holds paramount importance for governments and policymakers. During a disaster, life-saving decisions can often be made based on the most up-to-date information regarding the ongoing catastrophe and past experiences in similar situations.

Most traditional disaster management systems lack support for numerous new data sources and real-time big data processing tools that can assist decision-makers with quick and accurate outcomes. The recent advancement of big data and artificial intelligence technologies presents a significant opportunity for both disaster management and officials involved in disaster-related activities to obtain enhanced insights for accurate and timely decision-making. Undoubtedly, the era of big data and artificial intelligence has generated new alternatives for disaster management, primarily due to the various opportunities it offers in visualizing, analyzing, and predicting natural disasters. Big data analytics holds vital importance in all stages of the disaster management cycle, namely "risk and hazard reduction," "preparedness," "response," and "recovery." From this perspective, big data is fundamentally transforming the ways in which natural disaster management strategies are embraced to alleviate human suffering and mitigate economic losses.

In a world that is increasingly reliant on information technology, decision-makers' primary objective is to leverage big data effectively by sourcing information from various channels and analyzing it in a manner that can be utilized efficiently across different stages. Given that the application of big data in disaster management is relatively new, numerous improvements at the capacity, management, and research levels will contribute to harnessing this modern opportunity to its fullest potential.

In this context, the study examines the role of big data and artificial intelligence technologies in disaster management, emphasizing the importance of these technologies in providing meaningful and effective solutions for disaster management. The study aims to explore the latest developments in the use of big data and artificial intelligence technologies in disaster management and present good examples.

Keywords: Disaster, Disaster Management, Big Data, Artificial Intelligence, Digital Government.

**TÜRK DÜNYASI ÜLKELERİ ARASINDA, ULUSLARARASI İLİŞKİLERDEKİ
ORTAK ANLAYIŞ GELİŞİMİNİ DESTEKLEMEDE TÜRK DEVLETLERİ
TEŞKİLATININ, RESMİ DİŞ POLİTİKA ARAŞTIRMA MERKEZLERİ
VASITASIYLA OYNAYABİLECEĞİ ROLLER: SOSYAL İNŞACI ANALİZ**

**PROMOTING BETTER UNDERSTANDING IN INTERNATIONAL RELATIONS
AMONG THE COUNTRIES OF THE TURKISH WORLD: THE ROLE OF THE
ORGANISATION OF TURKIC STATES THROUGH THE ACTIVITIES OF
FORMAL FOREIGN POLICY RESEARCH CENTERS: A SOCIAL
CONSTRUCTIVIST ANALYSIS**

Hasan ULUSOY¹

ÖZET

Ortak amaçlara varmada devletler arası işbirliği önem taşır. Devletlerin aralarında ortak özellikler bulunması, ortak amaçların gerçekleştirilmesi şansını potansiyel olarak artırmaktadır. Bu süreçte, bölgesel teşkilatlar gibi işbirliği yapıları önemli roller üstlenmektedir. Bu kapsamda, bu gibi ortak özellikler ve bunları destekleyecek bir teşkilatın varlığı, hemfikir devletler arasında ortak politikaların geliştirilmesi için uygun ortamı hazırlar.

Ortak veya en azından paylaşılan çıkarlar, hemfikir devletlerin uluslararası politikada birlikte hareket etmesinde vazgeçilmezdir. Böylesi çıkarların oluşumu, bu tarz devletlerin dış dünyayı nasıl görüp anladığıyla bağlantılıdır. Bu bağlamda, anılan sorulara odaklan sosyal inşacı yaklaşım, hemfikir devletler arasındaki ortak anlayış yaratımı süreçlerini daha iyi açıklamaya hizmet etmektedir.

Yukarıda değinilen hususlar ışığında, söz konusu devletler arasında ne kadar çok işbirliği gelişirse, uluslararası konularda aralarındaki ortak anlayışların oluşması imkanının o kadar artacağı söylenebilir. Zira, böyle bir durum bu devletlerin ortak bir mercekten dış dünyayı görüp anlamasına ve bu da ortak kimliklerin oluşumuna katkı sağlar.

Bu önerme, Türk devletleri arasında işbirliğini, ortak tarih, dil, kimlik ve kültür temelinden hareketle geliştirmeyi hedefleyen Türk Devletleri Teşkilatı (TDT) odaklı olarak tebliğde değerlendirilmektedir. Esasen, TDT, 2040 Türk Dünyası Vizyon belgesinde de belirtildiği üzere, üyeleri arasında, dış politika ve güvenlik konuları başta olmak üzere, hayatın hemen her alanına yönelik ortak çalışmalar hedeflemektedir. Bu kapsamda, TDT, üyeleri arasında ortak anlayış ve bakış açılarının geliştirilip güçlendirilmesinde önemli bir kurumsal yapı oluşturmaktadır. Bu süreçte, TDT bünyesinde düzenli olarak yapılmakta olan üyeler arası Resmi Dış Politika Araştırmalar Merkezleri toplantıları, akademik dünyanın da katkısı alınmak suretiyle, önemli katkılar sağlayabilecektir. Bu amaçla projeler geliştirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal İnşacılık, Uluslararası İlişkiler, Ortak Kimlik, TDT, Resmi Dış Politika Araştırma Merkezleri.

¹ Dr., Büyükelçi, Uluslararası İlişkiler Doktoru, T.C. Dışişleri Bakanlığı, hasulu1970@gmail.com
Ambassador, PhD holder in IR, Ministry of Foreign Affairs of Türkiye, hasulu1970@gmail.com

ABSTRACT

Fostering cooperation among states is key to attain common objectives. To the extent states share commonality, the chance of fulfilling their shared objectives potentially remains high. In this pursuit, cooperative frameworks, such as regional organizations, play important roles. In this context, the presence of such commonalities and an organization to foster them provides a conducive ground for common policies among like-minded states.

Common or, at least shared, interests are *sine qua non* for a group of like-minded states to act together in international politics. The formation of such interests is linked to how such those states see and understand the material world. Here, social constructivism focusing on those questions serves as a complementary tool in IR to provide better explanations of such formations of common mindsets of like-minded states.

In view of the foregoing, the more cooperation is intensified among such states, the higher chance exists for common understanding of the world affairs as this situation would likely facilitate these states to see and understand international politics through same or similar lenses, which would ultimately contribute to the formation of collective identities.

The above argument will be evaluated in reference to the Organization of Turkic States (OTS), which aims for promoting comprehensive cooperation among Turkic States, on the basis of four main pillars of common history, common language, common identity and common culture. In fact, as stated in "Turkic World Vision 2040", the OTS aims to realize joint projects which deal with almost all walks of life among member and observer states. Among them, comes firstly the cooperation in foreign policy and security issues.

Given its objectives and four pillars based on commonalities, one can argue with confidence that the OTS provides a conducive platform to analyse how like-minded states can develop a better understanding of world affairs among themselves. In this context, annual meetings of formal foreign policy research centers of the OTS's member/observer states as a consultative framework, serve as an instrumental platform where such studies in line with the above-mentioned aims can be jointly conducted with the participation of academic world. It is important to develop projects to this end.

Keywords: Social Constructivism, International Relations, Collective Identity, Organization of Turkic States, Formal Foreign Policy Research Centers.

KRİZ YÖNETİMİ: RUSYA-UKRAYNA SAVAŞININ BALTİK ÜLKELERİNE ETKİSİ

CRISIS MANAGEMENT: THE IMPACT OF THE RUSSIA-UKRAINE WAR ON THE BALTIC COUNTRIES

Salim KURNAZ^{1,2}

ÖZET

26 Şubat 2022 tarihinde Rusya'nın Ukrayna'ya saldırması ile ortaya çıkan savaş sadece bölge ülkelerini değil bütün Avrupa'yı tehdit eden bir kriz ortamı yaratmıştır. Hükümetler için bu kriz ortamının dikkatlice yönetilmesi hem savaş ortamının diğer ülkelere yayılmadan kontrol altına alınması hem de bölgesel çıkarların korunması açısından önemlidir. Bu kapsamda bazı ülkeler Putin rejiminin Ukrayna'daki emperyalist eylemlerine karşı tepki göstermekte çekimser kalırken ilk harekete geçen Baltık ülkeleri olmuştur. Baltık ülkeleri savaşın başından beri Ukrayna'ya önemli diplomatik, askeri ve insani destek sağlayarak muazzam bir liderlik sergilemişlerdir. Baltık ülkeleri Mart 2022 gibi erken bir tarihte üst düzey diplomatlarından bazılarını geri çağırılmış ve Rus diplomatları ülkelerinden sınır dışı etmişlerdir. Bu ülkelerde hâkim olan ortak görüşü Estonya Başbakanı Kaja Kallas "barışa giden tek yol, Ukrayna bu savaşı kazanmalı ve Rusya sınırlarına çekilmelidir" şeklinde ifade etmiştir. Litvanya Savunma Bakan Yardımcısı Margiris Abukevičius ise Rusya ile yürütülen görüşmelere şüpheli yaklaşarak uzlaşmanın Rusya tarafından bir zayıflık olarak görüldüğü ve Moskova'nın müzakereyi yalnızca askeri zaferleri garanti altına almak için kullandığını ifade etmiştir. Her iki tarafından taleplerinde ısrarcı olması sebebiyle yaklaşık olarak bir buçuk yılı tamamlayan savaşın bitmesine yönelik yakın zamanda bir beklenti görülmemektedir.

Bu çalışmada 26 Şubat 2022 tarihinde başlayan Rusya-Ukrayna savaşının Baltık ülkelerine olan ekonomik, sosyal ve politik etkisi detaylı olarak incelenmiştir. Bu kapsamda betimsel araştırma deseninde yürütülen araştırmada özellikle kamu yönetiminin kriz ortamına verdiği tepki, hayata geçirilen önlemler ve Ukrayna'ya yönelik destek adımları incelenmiştir. Kriz ortamının yönetimi ve alınan tedbirlere yönelik değerlendirmelere yer verilmiştir. Çalışmanın gelecek dönemde karşılaşılabilecek kriz ortamlarına hazırlıklı olabilme açısından değerli olacağı ve literatüre katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kriz Yönetimi, Baltık Ülkeleri, Rusya-Ukrayna Savaşı.

ABSTRACT

The war that emerged with Russia's attack on Ukraine on February 26, 2022 created a crisis environment that threatened not only the countries of the region but also the whole of Europe. For governments, careful management of this crisis environment is important both in terms of controlling the war environment before it spreads to other countries and protecting regional interests. In this

¹Dr.Öğr.Üyesi, Süleyman Demirel Üniversitesi Sivil Havacılık Yüksekokulu Hava Aracı Bakım Onarım Bölümü, Isparta/Türkiye, salimkurnaz@sdu.edu.tr

²Visiting Assist.Prof., Kazimiero Simonavicaous University Business Innovation School, Vilnius/Lithuania, salim.kurnaz@ksu.lt

context, while some countries were reluctant to react to the imperialist actions of the Putin regime in Ukraine, the Baltic countries were the first to act. The Baltic states have demonstrated tremendous leadership since the beginning of the war, providing Ukraine with significant diplomatic, military and humanitarian support. As early as March 2022, the Baltic states recalled some of their top diplomats and expelled Russian diplomats from their countries. The common view prevailing in these countries, Estonian Prime Minister Kaja Kallas, stated that "the only way to peace is that Ukraine must win this war and withdraw to the borders of Russia". Lithuanian Deputy Defense Minister Margiris Abukevičius, on the other hand, was skeptical of the negotiations with Russia, and that reconciliation was seen as a weakness by Russia. He stated that Moscow only used the negotiation to guarantee military victories. There is no expectation of an end to the war, which has completed approximately one and a half years, due to the insistence of both sides in their demands.

In this study, the economic, social and political effects of the Russia-Ukraine war, which started on February 26, 2022, on the Baltic countries were examined in detail. In this context, the response of the public administration to the crisis environment, the measures taken and the support steps towards Ukraine were examined in the research carried out in the descriptive research design. Evaluations regarding the management of the crisis environment and the measures taken are included. It is considered that the study will be valuable in terms of being prepared for crisis environments that may be encountered in the future and will contribute to the literature.

Keywords: Crisis Management, Baltic States, Russia-Ukraine War.

TÜRK DEVLETLERİ TEŞKİLATI ÜLKELERİNDE KADIN İSTİHDAMI

WOMEN EMPLOYMENT IN TURKISH STATES ORGANIZATION COUNTRIES

Ayşenur ÖKTEM ÖZGÜR¹

ÖZET

Dünyanın her yerinde kadınlar, ekonomik büyüme ve kalkınmada önemli bir rol oynamaktadır. Ancak, kadınlar çoğu zaman çok boyutlu ayrımcılığa maruz kalmaktadır. Pek çok ülkede kadınlar, eğitim ve istihdam olanakları açısından dezavantajlı durumunu sürdürmekte ve bu nedenle işgücü piyasasında işgücüne katılım, istihdam, işsizlik ve yoksulluk konularında zorluklar yaşamaktadır. Çalışma yaşamı başta olmak üzere kadın ve erkek arasındaki eşitsizlik dünya genelinde olduğu gibi, Türkiye'nin de üyesi olduğu Türk Devletleri Teşkilatı (TDT) ülkelerinde de önemli bir sosyal sorun niteliği taşımaktadır. Bu kapsamda, çalışmanın amacı, TDT ülkelerinde kadının işgücü piyasasındaki durumunu istatistiki göstergeler ışığında tartışmak ve kadın istihdamını artırmaya yönelik olarak çeşitli çözüm önerilerini değerlendirmektir.

Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan ve Türkiye'nin üye olduğu TDT ülkeleri ekonomik kalkınmanın farklı aşamalarında olduğu gibi kadın-erkek eşitliği konusunda da farklı bağlamlara ve zorluklara sahiptir. Bununla birlikte, toplum ve aile içindeki değerlere ve geleneklere dayalı olarak, erkeklerin ve kadınların işgücü piyasasındaki durumlarını ve onlardan beklenen rolleri yansıtan bazı ortak eğilimler bulunmaktadır. Aynı zamanda, ekonomik ve sosyal dönüşümlerin etkisiyle koruyucu çalışma mevzuatlarının esnekleşmesi de kadın istihdamında olumsuz etki yaratmaktadır. Söz konusu durum, ulusal ve uluslararası raporlara ve çeşitli göstergelere de yansımaktadır. Dünya Bankası'nın TDT ülkelerinin karşılaştırılabilir verilerine göre, 1991 yılında beş ülkede erkeklerde ortalama işgücüne katılım oranı %78,4, kadınlarda %55,6 iken, 2022 yılında bu oran erkeklerde ortalama %72,6, kadınlarda ise %49,6 olarak gerçekleşmiştir. Benzer durum istihdam oranları açısından da geçerlidir ve kadınların istihdam oranları erkeklerin oldukça gerisindedir. 1991 yılında erkeklerde ortalama istihdam oranı %74,2, kadınlarda %52,0 iken, 2022 yılında bu oran erkeklerde %68,6, kadınlarda ise %46,2'dir. İşsizlik oranları değerlendirildiğinde ise, kadınların erkeklere göre daha fazla işsizliğe maruz kaldıkları gözlenmektedir. Buna göre, yıllar itibarıyla her iki cinsiyet için işsizlik oranları artmış ve 2022 yılında kadınlarda ortalama %7,3 olan işsizlik oranı erkeklerde %5,4 olarak belirtilmiştir. Ayrıca, genç işsizliği açısından da kadınların dezavantajlı durumu daha belirgindir. 2022 yılında beş ülkede 15-24 yaş arası erkeklerin işsizlik oranı %10,1 iken bu oran kadınlarda %14,5 olarak gerçekleşmiştir.

İşgücü göstergeleri bakımından eşitsiz durum, kadınların bakım sorumlulukları, ev ve iş yaşamı sorumlulukları ve toplumsal cinsiyet rollerine uyma baskısı gibi çeşitli sosyo-ekonomik faktörlerle derinleşebilmektedir. Bu nedenle, işgücü piyasasında toplumsal cinsiyet eşitliğini teşvik ve tesis etmek kendine özgü bir nitelik taşımaktadır. Kadınların sosyal politika açısından dezavantajlı olması ve

¹Dr. Öğretim Üyesi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Karaman, aoktem@kmu.edu.tr

kadın-erkek eşitsizliğinin temelinde, toplumsal cinsiyet rolleri ve toplumsal cinsiyete dayalı işbölümünün yer aldığı düşünüldüğünde, eşitsizliklerin çözümü için de toplumsal cinsiyet eşitliği bakış açısının yasal düzenlemeler, politika ve programlara yerleştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, Kadın İstihdamı, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği.

ABSTRACT

The women play an important role in economic growth and development in all over the world. However, women are mostly exposed to multidimensional discrimination. The women continue their disadvantaged situation in terms of education and employment opportunities in many countries and therefore they experience difficulties in matters such as labor force participation, employment, unemployment and poverty in the labor market. The inequality between men and women primarily in working life, is an essential social problem in the countries included in the Organization of Turkic States (OTS), of which Turkey is a member, as well as in the world. In this regard, the aim of the study is to discuss the situation of women in the labor market in OTS countries in the light of statistical indicators and to evaluate various solution proposals to increase women's employment.

OTS countries, of which members are Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Uzbekistan and Turkey, have different contexts and challenges regarding gender equality as well as at different stages of economic development. However, there are some common trends which are reflecting the position of men and women in the labor market and the expected roles from them, based on values and traditions within society and the family. At the same time, the flexibility of protective labor legislation due to the effect of economic and social transformations has a negative impact on women's employment. Mentioned situation is also reflected in national and international reports and various indicators. According to the comparable data of the OTS countries of the World Bank, while the average labor force participation rate was 78.4% for men and 55.6% for women in those five countries in 1991, this rate was realized as 72.6% for men and 49.6% for women in 2022. The similar situation is valid for employment rates, and women's employment rates are far behind men. While the average employment rate for men was 74.2% and 52.0% for women in 1991, this rate is 68.6% for men and 46.2% for women in 2022. When the unemployment rates are evaluated, it is observed that women are more exposed to unemployment than men. Accordingly, unemployment rates for both genders have increased over the years and in 2022, the average unemployment rate for women was 7.3%, while it was 5.4% for men. In addition, the disadvantaged situation of women is more evident in terms of youth unemployment. In 2022, while the unemployment rate for men aged 15-24 was 10.1% in five countries, this rate was 14.5% for women.

The unequal situation in terms of labor force indicators can be deepened by various socio-economic factors such as women's care responsibilities, work and family responsibilities, and pressure to conform to gender roles. Therefore, promoting and establishing gender equality in the labor market has unique qualifications. Gender equality perspective should be embedded in legal

regulations, policies and programs for the solution of inequalities, considering that women are disadvantaged in terms of social policy and that gender roles and gender-based division of labor are at the root of inequality between men and women.

Keywords: Organization of Turkic States (OTS), Women Employment, Gender Equality.

ADEM-İ MERKEZİ ENERJİ POLİTİKASI: DOĞAL AFETLERDE ENERJİ ALTYAPISININ KIRILGANLIĞINI AZALTMAK İÇİN BİR YOL

DECENTRALIZED ENERGY POLICY: STRENGTHENING ENERGY INFRASTRUCTURE IN NATURAL DISASTERS

Buket TENEKE ODUNCU¹

ÖZET

Uluslararası Enerji Ajansı (IEA) enerji güvenliğini enerji kaynaklarının uygun bir fiyattan kesintisiz olarak temin edilebilmesi şeklinde tanımlamaktadır. Bu tanımdaki ilk temel unsur fiyatlar bakımından erişilebilirlik iken ikinci temel unsur kesintisiz bir şekilde enerjiye erişilebilmesidir. Enerji erişimi, modern hayatın vazgeçilmez bir unsurudur. Modern hayatın alışıldık biçimde sürebilmesi için olağan koşullarda dahi enerjinin kesintisiz olarak sunulabilmesi gerekmektedir. Bununla birlikte, iklim değişikliği kaynaklı doğal afetlerin gün geçtikçe sayısını ve şiddetini artırması ile birlikte olağanüstü koşullarda da enerji erişiminin ve kesintisiz enerji erişiminin ne kadar hayati olduğu daha iyi anlaşılmıştır. İklim değişikliği tartışmaları ile daha fazla başvurulan kırılabilirlik-dayanıklılık (vulnerability-resilience) kavram çifti enerji sistemlerinin yerleşik durumu ve gelecekteki muhtemel oluşumlar için de kullanılabilirlik fırsatı sunmaktadır. Daha açık bir ifadeyle, merkezileşmiş enerji altyapısı, büyük oranda fosil enerji kaynaklarına dayanması, merkezileşmiş bir üretim ve dağıtım altyapısı gerektirmesi nedeniyle özellikle doğal afetler karşısında kırılabilir bir yapı oluşturmaktadır. Enerji güvenliği açısından siyasi istikrarsızlık, terör olayları, kaynak ömrü gibi kistaslar ne kadar önemli ise bugün doğal afetler de o denli önemli hale gelmiştir. Doğal afetler karşısında dirençli bir enerji sistemi hem sistemin sekteye uğramaması hem de afetlerin yol açtığı zararlarının onarılması sürecinde büyük önem taşımaktadır. Enerji sistemlerini daha dirençli hale getirebilmenin en önemli yollarından biri adem-i merkezi bir sistemin dizayn edilmesidir. Adem-i merkezi bir enerji sistemi en basit ifadesiyle, büyük oranda yenilenebilir enerji kaynaklarına dayanan, dağıtılmış bir altyapı ile karakterize edilmektedir. Böylelikle, enerji üretim ve dağıtımının tek merkezden ya da merkezi bir yapıdan çok merkezli ya da yerel bir yapıya dönüştürülmesi doğal afetler karşısındaki sistem direncini artıracaktır. Bu büyük ölçekli bir dönüşüm gerektirmesi ve oldukça maliyetli bir tercih olması nedeniyle politika-yapım sürecinde dikkate alınması gereken bir gündem oluşturmaktadır.

Buradan hareketle, bu çalışmanın amacı dirençli bir enerji altyapısının oluşturulabilmesinin gerekli politikaların tespit edilmesidir. Bu doğrultuda, çalışmada kırılabilirlik-dirençlilik (vulnerability-resilience) kavramsal çerçevesinden hareket edilecektir. Söz konusu kavramsal çerçevenin yardımı ile merkezi ve adem-i merkezi enerji sistemlerinin ne olduğu, temel özellikleri ve aralarındaki farklar ortaya konulacaktır. Akabinde, adem-i merkezi bir sisteminin temel dayanakları ortaya konulacaktır. Böylelikle, BM Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri'nin ruhuna da yansıyan sürdürülebilir ve dirençli geleceğin inşasında enerjide yerleşmenin katkıları sunularak bunun için gereken politika süreçlerine değinilecektir.

¹ Dr.Öğretim Üyesi, Karabük Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, buketteneke@gmail.com

Anahtar Kelimeler: Adem-i Merkezi Enerji Politikasi, Kırılganlık Ve Dirençlilik, Enerji Sistemlerinin Kırılganlığı/Dirençliliği, Enerji Politikaları, Enerji Dönüşümü.

ABSTRACT

The International Energy Agency (IEA) defines energy security as the uninterrupted availability of energy resources at an affordable price. While the first fundamental element in this definition is price accessibility, the second fundamental element is uninterrupted access to energy. Energy access is an essential element of modern life. In order for modern life to continue as usual, energy must be available without interruption even under normal conditions. However, with the increasing number and severity of natural disasters caused by climate change, it is better understood how vital energy access and uninterrupted energy access are also under extraordinary conditions. The concept pair of vulnerability-resilience, which is used more and more in discussions on climate change, offers the opportunity to be used for the established state of energy systems and possible future formations. More precisely, centralized energy infrastructure constitutes a fragile structure, especially in the face of natural disasters, as it relies heavily on fossil energy resources and requires a centralized production and distribution infrastructure. Natural disasters have become as important as political instability, terrorist incidents, and resource longevity in terms of energy security. An energy system that is resilient in the face of natural disasters is of great importance both in preventing the disruption of the system and in the process of repairing the damages caused by disasters. One of the most important ways to make energy systems more resilient is to design a decentralized system. A decentralized energy system is simply characterized by a distributed infrastructure that relies heavily on renewable energy sources. Thus, transforming energy generation and distribution from a centralized or centralized structure to a polycentric or localized structure can increase system resilience in the face of natural disasters. Since this requires a large-scale transformation and is a very costly choice, it constitutes an agenda that needs to be considered in the policy-making process.

Hence, the aim of this study is to identify the necessary policies to build a resilient energy infrastructure. To this end, the study will be based on the conceptual framework of vulnerability-resilience. With the help of this conceptual framework, the basic characteristics of centralized and decentralized energy systems and the differences between them will be revealed. Subsequently, the main pillars of a decentralized energy system will be presented. In this way, the contributions of decentralization in energy to the construction of a sustainable and resilient future, which is also reflected in the spirit of the UN Sustainable Development Goals, will be presented and the policy processes required for this will be addressed.

Keywords: Desentralized Energy Policies, Fragility and Resilience, Fragility/Resilience of Energy Systems, Energy Policies, Energy Transition.

TOPLUMSAL CİNSİYETÇİ BAKIŞ AÇISIYLA KADINLARIN KENT HAKKI

WOMEN'S RIGHT TO THE CITY FROM A GENDERIST PERSPECTIVE

Glnur ATAKLI DEMİRALP ¹

ÖZET

Bu alışma ile kent hakkı kadın bakış açısıyla irdelenmektedir. Bu çalışmada, toplumsal kültürlerin cinsiyet algısına yüklediği anlamlardan ve kentsel mekanlar ile kentsel hizmetlerin eril zihniyetle planlanmasından dolayı kentli haklarını kullanamayan kadınların sorunları ortaya konulmaya çalışılmıştır. Kadınların kentsel mekanlara ve kentsel hizmetlere erişimini kısıtlayan durumların azaltılması için yerel yönetimlere önerilerde bulunulmuştur. Bu alışma kadını kentte "görünür kılma" abasındadır. Kadınların kentsel hizmetlere erişimde ve kent haklarını kullanmakta ciddi sorunlar yaşadıkları ve erkeklerle eşit haklara sahip olmadıkları varsayımı ile yapılan bu araştırmada yöntem olarak literatür taraması kullanılmıştır. Bu alışma kadın bakış açısıyla yazılmıştır ve bu nedenle kadından taraf, eleştirel bir bakış açısı içermektedir. Toplumsal cinsiyet bağlamında kadınların kentsel mekanlara erişimde yaşadığı sorunların ataerkil normlar, kamusal alan-özel alan ayırımı, güvenlik sorunu-kısıtlanma ve özgürleşme başlıkları altında dört temel alanda somutlaştığı tespit edilmiştir. Sosyo-ekonomik ve kültürel özelliklerine göre farklılıklar olmakla beraber genel olarak tüm kadınların kenti erkeklerden farklı ve eşitsiz deneyimlediği görülmüştür. Bu nedenle genel bir "kent hakkı" tanımının kadınların bu "eşitlikten uzak" deneyimini ifade etmekte yetersiz kaldığı düşünülmektedir. Kent hakları ile ilk temas noktası olan yerel yönetimler kadının kentteki ihtiyaçlarına cevap verecek politikalar üretilmesinde, kentte toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasında ve dengelenmesinde kilit bir öneme sahiptirler. Çalışmada sunulan önerilerin cinsiyet eşitliğine sahip bir kent hakkının sağlanması açısından yerel yönetimlere katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kent Hakkı, Kadın Hakkı, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, Yerel Yönetimler, Kentsel Yaşam Kalitesi.

ABSTRACT

In this study, the right to the city is examined from woman's point of view. In this study, it has been tried to reveal the problems of women who can not use their urban rights due to the meanings attributed to gender perception by social cultures and the masculine planning of urban spaces. Suggestions were made to local governments to reduce the conditions that restrict women's access to urban spaces and urban services. This work is in an effort to "make visible" women in the city. Literature review was used as a method in this research, which was conducted with the assumption that women have serious problems in accessing urban services and using their urban rights and that they do not have equal rights with men. This work is written from a woman's point of view and therefore includes a critical point of view from the woman's side. In the context of gender, it has been determined that the problems that women experience in accessing

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kamu Yönetimi Doktora ğrencisi, gulnur.atakli@gmail.com

urban spaces are embodied in four basic areas under the headings of patriarchal norms, public space-private space separation, security problem-restriction and emancipation. Although there are differences according to their socio-economic and cultural characteristics, it has been observed that all women experience the city differently and unequally than men. For this reason, it is thought that a general definition of "right to the city" is insufficient to express this "unequal" experience of women. Local governments, which are the first point of contact with urban rights, have a key importance in producing policies that will meet the needs of women in the city, ensuring and balancing gender equality in the city. It is thought that the suggestions presented in the study will contribute to local governments in terms of providing a gender-equal city right.

Keywords: Right to the City, Women's Right, Gender Equality, Local Governments, Urban Quality of Life.

ÇALIŞMA YAŞAMINDA CİNSİYET EŞİTLİĞİ: BLOOMBERG CİNSİYET EŞİTLİĞİ ENDEKSİ GARANTİ BBVA ÖRNEĞİ

GENDER EQUALITY IN WORKING LIFE: A CASE OF GARANTİ BBVA WITHIN THE BLOOMBERG GENDER EQUALITY INDEX

Sıla SABANCILAR EREN¹

ÖZET

Ekonomik kalkınma hedeflerinden biri olan cinsiyet eşitliği, çalışma yaşamında kadınların çalışma hakkına eşit erişimini güvence altına almaktadır. Bir kamu politikası olarak da yer alan cinsiyet eşitliği, kadın-erkek eşitsizlik biçimlerine yönelik alternatif bir politika olarak karşımıza çıkmaktadır. Bloomberg Cinsiyet Eşitliği Endeksi de cinsiyet eşitliğini hayata geçiren şirketlerin mali performanslarını inceleyen referanslardan biridir. Bu inceleme liderlik ve yetenek hattı, eşit ücret ve cinsiyet ücret eşitliği, kapsayıcı kültür, cinsel taciz karşıtı politikalar ve kadın yanlısı markalar çerçevesinde gerçekleşmektedir. Kadın çalışanların söz konusu alanlardaki durumu çerçevesinde incelenen şirketlerin, performansının arttığı yönünde bir sonuç değerlendirilmektedir. Hem kadın istihdamının hem üst yönetim düzeyinde kadın çalışan sayısının artırılması hem de çalışma yaşamında cinsiyete dayalı ayrımcılığın ortadan kaldırılabilmesinde, cinsiyete duyarlı bir politikanın oluşturulması önemlidir. Bu nedenle özellikle özel sektörde cinsiyet eşitliğinin sağlanabilmesi, cinsiyete dayalı ayrımcılıkla mücadele açısından önemli görülmelidir. Şirketler için de Bloomberg Cinsiyet Eşitliği Endeksinde yer almak prestij yaratan bir durumdur. Garanti BBVA da Türkiye'den üst üste 6 kez bu endekste yer almayı başaran tek şirkettir. Çalışma yaşamında cinsiyet eşitliğinin hayata geçirilmesi konusunda özel sektörlerde hangi çalışmaların yapılması konusunda örnek oluşturabileceği için çalışmanın odağı Garanti BBVA'dır. Bu çalışmada üst üste endekste yer alan Garanti BBVA'nın çalışma yaşamında cinsiyet eşitliği uygulamaları endeks çerçevesinde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet Eşitliği, Bloomberg Cinsiyet Eşitliği Endeksi, Garanti BBVA.

ABSTRACT

Gender equality, one of the economic development goals, ensures women's equal access to the right to employment in working life. Gender equality, which is also a public policy, emerges as an alternative policy for the types of inequality between men and women. Within this context, Bloomberg Gender Equality Index is one of the main sources that examines the financial performance of companies that implement gender equality. This review takes place around leadership and talent pipeline, equal pay and gender pay parity, inclusive culture, anti-sexual harassment policies and external brand. A result is evaluated that the performance of the companies, which are examined within the framework of the situation of female employees in the mentioned fields, has increased. It is important to establish a gender-sensitive policy in order to increase the employment of women and the number of female employees at the senior

¹Bitlis Eren Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, ssabancilar@beu.edu.tr.

management level, and to eliminate discrimination based on gender in the working life. For this reason, ensuring gender equality, especially in the private sector, should be considered important in terms of combating gender-based discrimination. It is a prestigious situation for companies to be included in the Bloomberg Gender Equality Index. Garanti BBVA is also the only company from Turkey to be included in this index 6 times in a row. Garanti BBVA is the focus of the study, as it can set an example for what kind of work should be done in the private sector for the realization of gender equality in working life. To be included in this index is highly reputable for the companies. This study will discuss the Garanti BBVA's gender equality practices in working life, which are included in the index consecutively.

Keywords: Gender Equality, Bloomberg Gender Equality Index, Garanti BBVA.

BİR KAMU İDARESİ OLARAK HAVALİMANINDA KRİZ YÖNETİMİ: 6 ŞUBAT DEPREMİ ÖRNEK OLAYI

CRISIS MANAGEMENT IN THE ISTANBUL AIRPORT AS A PUBLIC AUTHORITY: EXAMPLE OF THE EATHQUAKE ON FEB 6TH

M.İlker HAKTANKAÇMAZ¹

ÖZET

Türkiye 6 Şubat sabahı "Yüzyılın Felaketi" olarak nitelenen depreme uyandı. 6 Şubat sabah 04.17'de merkez üssü Kahramanmaraş-Pazarcık'ta meydana gelen ve 10 ilde daha yıkıma sebep olan 7.8'lik depremin hemen ardından lojistik bakımdan İstanbul Havalimanı'nda da büyük bir hareketlilik başladı. Deprem bölgesindeki çoğu ile tek ulaşım yolu olarak İstanbul Havalimanı gerek arama kurtarma ekiplerinin gerekse yardım malzemelerinin bölgeye ulaştırılmasında önemli bir rol oynadı.

Bu çalışmanın amacı; kamuda kriz yönetimi çerçevesinde İstanbul Havalimanında deprem haberinin alınmasının ardından yaşanan hareketlilik çerçevesinde ortaya çıkan sorunlar ve bu sorunlara bulunan anlık çözümleri irdelemektir. Bu şekilde hem depremin ardından İstanbul Havalimanı'nda yaşanan olaylardan yönetim anlamında dersler çıkarılacak hem de önümüzdeki dönemde yaşanacak olağanüstü durumlara hazırlık yapılması için alınması gerekli tedbirler ortaya konacaktır.

Bu, bir deprem ülkesi olan ve büyük İstanbul depremini bekleyen bir ülke için önemli ve Havalimanı idaresi için yönetsel yetkinliğinin ortaya konulabilmesi açısından da gereklidir. Ayrıca yaşanacak olağanüstü durumlarda kritik rol üstlenecek gerek Türkiye'deki gerekse diğer ülkelerdeki havalimanları gibi ulaşım merkezleri açısından İstanbul Havalimanı'nda yaşanan olaylardan çıkarılacak önemli dersler vardır.

Çalışma; İstanbul Havalimanı'nda 6 Şubat'ta Kahramanmaraş merkezli depremin meydana gelmesini takip eden özellikle ilk üç hafta boyunca sahada yaşananların derlenmesi ve bir idarecinin gözünden kamuda kriz yönetimi çerçevesinde analiz edilmesine dayalı olarak yapılacaktır. Bu bakımdan çalışmada alanda yaşanan örnek olaylardan yararlanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kriz, Havalimanı, Deprem, Kamu Yönetimi.

ABSTRACT

Turkey woke up to an earthquake which was later named "the disaster of the century". The earthquake centered city of Kahramanmaras of Turkey affected 10 more cities. After this event, great mobilization took place in Istanbul Airport in terms of logistics. Following the eartquake airway was the main channel to reach at devastated cities both in terms of rescue teams and aids.

The aim of this study is that; in the context of the crisis management in public administration analysing the problems and the found solution to these in İstanbul

¹Doç. Dr., İçişleri Bakanlığı, ilker63@gmail.com

Airport during this period. By doing this; lessons will be made for the preparation to the coming extraordinary events and necessary preparations will be made.

This is very important for a country which has to live with earthquakes and makes preparations for a big earthquake probably will happen in Istanbul. It is also important for an airport which is expected to play a crucial role in these situations to see its capacity. The lessons from the Istanbul Airport is also important for the other airports both in Turkey or in other countries which are expected to be the main transportation centers.

The study; will be based on the findings following the first three weeks after the Kahramanmaraş earthquake. The problems and solutions to them will be analysed from the eye of a governor in the context of crisis management. That's why the study mainly make use of the information collected from the operations in İstanbul Airport.

Keywords: Crisis, Airport, Earthquake, Public Administration.

SAĞLIKTA KRİZ YÖNETİMİ

CRISIS MANAGEMENT IN HEALTH

Gülşen ÇETİN AYDIN¹
Mustafa KOÇ²

ÖZET

Kriz, iyi gitmeyen işlerin yeniden yapılanmasını gerektiren istikrarsız bir durumu ifade etmektedir. Kriz, bir kurumun varlığını tehdit eden bazı unsurlar barındırmaktadır. Bu nedenle müdahale edilmesi gereken bir durumu ortaya koymaktadır. Kriz yönetimi ise, ortaya çıkan olumsuzluklara karşı verilen tepkidir. En önemli unsuru, yetkin bir lider kontrolünde sağlıklı bir iletişim kurulması gerekliliğidir. Diğer sektörlerle kıyasla sağlıkta doğrudan insan yaşamına etki eden bir sektör olduğu için krizlerin en kısa sürede çözülmesi gerekmektedir. Çünkü sağlıkta kriz yönetiminde, krizin niteliğine göre iletişim araçlarının etkili kullanımı oldukça önemlidir. Bu çalışmanın amacı, sağlık hizmetlerinin sistemli bir şekilde devam edebilmesi için gerekli olan kriz yönetiminin önemini yapılan çalışmalar doğrultusunda ortaya koymaktır. Çalışma literatür taraması yöntemi ile ele alınacak ve sağlıkta krizin çözümlenmesine ilişkin yapılan çalışmalar içerik analizi yöntemi ile değerlendirilecektir. Bu çerçevede, kriz yönetimi alanında yazılmış tezler erişmek için YÖK Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanı taranmış ve 1992-2023 yılları arasında ilgili konuda toplam 269 adet tezin mevcut olduğu saptanmıştır. Bu tezlerden 224 adeti erişim izni olan tezlerdir. Ayrıca erişim izni olan tezlerden 190 adeti yüksek lisans tezi, 33 adeti doktora tezi, 1 adeti tıpta uzmanlık tezidir. Sağlık yönetimi anabilim dalı'nda toplam 6 adet tez olduğu saptanmıştır. Bu tezlerin yalnızca 1'i doktora tezi ve 5'i yüksek lisans tezi olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık, Yönetim, Kriz.

ABSTRACT

A crisis refers to an unstable situation that requires restructuring of things that are not going well. It contains some elements that threaten the existence of an institution. Therefore, it reveals a situation that needs to be intervened. Crisis management, on the other hand, is the response to the emerging negativities. The most important element is the necessity of establishing a healthy communication under the control of a competent leader. Since health is a sector that directly affects human life compared to other sectors, crises should be resolved as soon as possible. Because the effective use of communication tools is very important in crisis management in health, according to the nature of the crisis. The aim of this study is to reveal the importance of crisis management, which is necessary for the systematic continuation of health services, in line with the studies carried out. The study will be handled with the literature review method and the studies on the resolution of the health crisis will be evaluated with the content analysis method. In this framework, to access the theses

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü, gulsenaydin@kmu.edu.tr

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sağlık Yönetimi Anabilim Dalı, mykoc70@gmail.com

written in the field of crisis management, the YÖK National Thesis Center Database was scanned and it was determined that there were 269 theses in total between the years 1992-2023. 224 of these theses are those with access permission. In addition, 190 of the theses with access permission are master's theses, 33 are doctoral theses, and 1 is a specialization thesis in medicine. It has been determined that there are 6 theses in total in the health management department. It is seen that only 1 of these theses are doctoral thesis and 5 of them are master theses.

Keywords: Health, Management, Crisis.

DANIŞTAY KARARLARI IŞIĞINDA BELEDİYENİN AFET YÖNETİMİNDEN KAYNAKLANAN SORUMLULUĞU

RESPONSIBILITY OF THE MUNICIPAL BODIES RESULTING FROM DISASTER MANAGEMENT IN THE LIGHT OF THE DECISIONS OF THE COUNCIL OF STATE

Rukiye Mehtap ÖZLÜ¹
Saltuk Buğra KIZILKAYA²

ÖZET

Afet öncesi, sırası ve sonrasını içeren afet yönetimi; kolektif hazırlığı gerektiren ve pek çok aktörün görev üstlendiği bir süreci ifade etmektedir. Bu aktörlerden biri de belediyeler olup bu idareler önemli görev ve sorumluluklar üstlenmektedir. Bu çalışmada, belediyelerin afet yönetiminde üstlendiği görevlerden kaynaklanan idari sorumluluk, Danıştay kararları ışığında incelenmiştir. Çalışmanın amacı, afet yönetiminde belediyelerin idari sorumluluğu konusunda Danıştay'ın verdiği kararlardaki yorum farklılıklarının açıklanmasıdır. Yapılan değerlendirmeler neticesinde Danıştay'ın doğal afet nedeniyle meydana gelen zararlarda hizmetin kötü, geç veya hiç işlememesi hallerinin varlığını hizmet kusuru olarak nitelendirerek belediyeleri kusuru oranında sorumlu tuttuğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte mücbir sebep, zarar görenin kusuru ve beklenilmeyen hal durumlarında idarenin sorumluluğu azalmakta ya da ortadan kalkmaktadır. Ülkemizde yaşanan doğal afet tecrübeleri ve teknolojik hayatta yaşanan gelişmeler neticesinde Danıştay kararlarında yorum farklılığına gidildiği görülmüştür. Danıştay, zararı idareye yüklenilebilir olmaktan çıkaran hallerden olan doğal afetleri, mücbir sebep olarak nitelendirmeye devam etmiştir. Buna karşın afetlerde, zararlı illiyet bağının kesildiği kabulüne olanak bulunmayan durumlarda veya idarenin zararı ağırlaştırdığı belirlendiğinde belediyenin sorumlu olduğuna hükmetmiştir. Beklenilmeyen hal durumu, belediyenin kendi faaliyetlerinden kaynaklanması yönüyle mücbir sebepten farklılaşmaktadır. Beklenilmeyen hal sonucuna varılan kararlarda, nedensellik bağının kurulması koşuluyla belediyenin kusursuz sorumluluğundan söz edilmiştir. Danıştay, zarar görenin kusurlu olması halinde birbirinden farklı yorumlar yaparak karar vermiştir. Zarar görenin kusurunun belediyenin sorumluluğunu ortadan kaldırdığına hükmettiği gibi sorumluluğu kaldırmadığına da hükmetmiştir.

Anahtar Kelimeler: Afet, Hizmet Kusuru, Beklenilmeyen Hal, Mücbir Sebep, Belediye.

ABSTRACT

Disaster management, including actions before, during, and following a disaster; It refers to a process that requires collective preparation and several actors to perform and take actions. Municipalities are one of these actions, and these administrations have significant duties and responsibilities. In this study, the administrative responsibility arising from the duties undertaken by the

¹Doç. Dr., Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü, mehtap.dolek@gop.edu.tr

² Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü Doktora Öğrencisi, saltukbugra6648@gmail.com

municipalities in disaster management has been examined in the light of the decisions taken by the Council of State. The aim of the study is to provide an explanation for the interpretation differences in the Council of State's rulings regarding municipalities' administrative responsibilities for disaster management. As a result of the evaluations side, it has been determined that the Council of State considers the existence of bad, late or non-operational services as a service fault in damages caused by natural disasters and considers the municipalities responsible in proportion to their faults. However, in cases of force majeure, fault of the injured party and unforeseen circumstances, the responsibility of the administration decreases or disappears. While in the result of the side of the natural disaster experiences in our country and the developments in technological life, it has been seen that there is a difference in interpretation in the decisions of the Council of State. The Council of State continued to characterize natural disasters as force majeure, which is one of the situations that make the damage not attributable to the administration. As well, it has ruled that the municipality is responsible for disasters, in cases where it is not possible to accept that the causal link with the damage has been cut, or when it is determined that the administration aggravates the damage. The unforeseen circumstance differs from force majeure in that it arises from the municipality's own activities. In the decision that came to the conclusion of unforeseen circumstances, the absolute responsibility of the municipality was mentioned, provided that the causal link was established. The Council of State made a decision by making different interpretations if the injured party was at fault. It ruled that the fault of the injured party did not remove the responsibility of the municipality, as well as that it did not remove the responsibility.

Keywords: Disaster, Service Failure, Unforeseen Circumstances, Force Majeure, Municipality.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ'NDE KADIN MİLLETVEKİLLERİNİN ORANI: 2018 ve 2023 GENEL SEÇİMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

RATIO OF WOMEN DEPUTIES IN TURKISH GRAND NATIONAL ASSEMBLY: A COMPARISON OF 2018 AND 2023 GENERAL ELECTIONS

Ahmet Ali UGAN¹

ÖZET

Türkiye'de kadınlara seçme ve seçilme hakkı 1934 yılında tanınmıştır. Böylelikle Fransa, İtalya, İsviçre gibi birçok Avrupa ülkesinden daha önce kadınların seçme ve seçilme hakkı kabul edilmiştir. 1935 yılında yapılan genel seçimler sonrasında toplam 18 kadın milletvekili Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne (TBMM) girmiştir. Ancak devam eden yıllarda düşüş yaşanmış ve hatta 1999 yılındaki genel seçimlere kadar bu sayının üzerine çıkılamamıştır. Bununla birlikte ilk defa 2018 genel seçimlerinde kadın milletvekili sayısı 100'ün üzerine çıkmıştır. Son yapılan 14 Mayıs 2023 seçimleri ise TBMM'ye giren kadın milletvekillerinin temsil oranının en yüksek olduğu seçimdir.

Nitel araştırma yöntemlerinden yazılı doküman incelemesiyle gerçekleştirilen bu çalışma, 2018 ve 2023 yıllarında yapılan genel seçim sonuçlarının kadın milletvekilleri bazında karşılaştırılmasını ele almıştır. Buradan hareketle, söz konusu dönemlerde TBMM'ye giren siyasi partilerin kadın milletvekili oranları, son iki seçim dönemlerine göre kadın milletvekillerinin artış durumları, siyasi partilerin cinsiyet kotasına yönelik tutumları ve cinsiyet kotasının nüfusa göre uygulanma durumları incelenmiştir. Ayrıca TBMM'de yer alan siyasi partilerdeki kadın milletvekillerinin karar verici ya da karar alma noktasındaki konumları üzerinde durulmuştur. Netice itibariyle, yapılan son iki genel seçim göz önünde bulundurularak baktığımızda, nüfusun yaklaşık yarısını oluşturan kadınların günümüzde hâlâ ciddi anlamda ulusal siyasette göz ardı edildiğini ve hem siyasi partilerde hem de TBMM'de karar verici noktalarda yeterli sayıda bulunmadıkları görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet Kotası, Genel Seçimler, Kadın Milletvekili, TBMM.

ABSTRACT

Women in Turkey were granted the right to vote and be elected in 1934. Thus, women's right to vote and be elected was accepted earlier than in many European countries such as France, Italy and Switzerland. After the general elections held in 1935, a total of 18 women deputies entered the Turkish Grand National Assembly (TGNA). However, there was a decrease in the following years and even until the general elections in 1999, this number could not be exceeded. However, for the first time in the 2018 general elections, the number of women deputies exceeded 100. The last 14 May 2023 elections, on the other hand, are the elections in which the representation rate of women deputies entering the TGNA is the highest.

¹İğdir Üniversitesi, aali.ugan@igdir.edu.tr

This study, which is conducted with written document analysis, which is one of the qualitative research methods, deals with the comparison of the 2018 and 2023 general election results on the basis of women deputies. From this point of view, the rate of female deputies of the political parties that entered the TGNA in the mentioned periods, the increase in women deputies according to the last two election periods, attitudes of political parties towards the gender quota and the application of the gender quota according to the population were examined. In addition, the position of women deputies in political parties in the TGNA as decision-makers or decision-making points is emphasized. As a result, when we look at the last two general elections, it is seen that women, who make up the half of the population, are still seriously ignored in national politics today and they are not found in sufficient number at decision-making points both in political parties and in the TGNA.

Keywords: Gender Quota, General Elections, Woman Deputy, TGNA.

ONLAR BİZİM HEMŞEHRİMİZ TÜRKİYE'NİN GÖÇ POLİTİKALARI VE GÖÇ YÖNETİMİNİN ÖRGÜTLENMESİ

THEY ARE OUR COMPATRIOTS TURKEY'S MIGRATION POLICIES AND ORGANIZATION OF MIGRATION MANAGEMENT

Erol ESEN¹

ÖZET

Küresel bir olgu olarak göçün tarihi, insanlık tarihi kadar gerilere gider. Buna karşılık göç Türkiye'de siyaset ve araştırma alanı olarak oldukça yeni bir konudur. Suriyeli sığınmacıların yoğun bir şekilde Türkiye'ye gelmesiyle bu konu ülkemizde tartışılmaya başlamıştır. Türkiye'de bugün yaklaşık 5 milyon civarında farklı statülerde yaşayan göçmen bulunmaktadır. Bu sayı Türkiye nüfusu ile birlikte ele alındığında yaklaşık yüzde 6'ya karşılık gelmektedir. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne uyum sürecinde imzalanan Geri Kabul Anlaşması ve onun sonrasında ortaya çıkan işbirliği sonucu, göç konusu Türk kamuoyunda yoğun bir şekilde tartışılmaya başlamıştır. Türkiye'deki siyasi partilerin de seçim kampanyalarındaki söylemlerinde görüleceği gibi, en küçük siyasi partilerde ve ittifaklarda bile göç önemli bir seçim konusu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu çalışmada Türkiye'nin yeni dönem göç politikaları ele alınacak, ülkenin uluslar arası sözleşmeler çerçevesinde üstlendiği sorumluluklar doğrultusunda uygulamaları tartışılacaktır. Merkezi düzeyde ilçeler hatta bazı beldelere kadar uzanan göçün idari örgütlenmesine karşılık, yerel düzeyde ilgili kuruluşların kendi inisiyatifi ile oluşturdukları birimler dışında bir örgütlenmeye rastlanmamaktadır. Bunun sakıncaları ve sürdürülebilirliği konusu ele alınarak, göçün yerel yönetimler bünyesinde örgütlenmesine yönelik öneriler yapılacaktır. Kamu politikalarının yerelde uygulanması, göçmenlerin yerli toplumla birlikte kentlerde ve diğer yerleşim merkezlerinde yaşamaları göç idaresinin yerelde de örgütlenmesini zorunlu kılmaktadır. Ayrıca sadece kamu kurumları bünyesinde değil, göç konusunun toplumsal örgütlenmesi çerçevesinde sivil toplum örgütleri bağlamında da ele alınarak, Türkiye'nin gelecekteki göç politikaları ve bunun uygulanmasına yönelik idari yapılanması farklı yönetim düzlemlerinde tartışılacaktır. Göç hareketleri ve Türkiye'nin göç politikaları alan yazınındaki tartışmalar ışığında değerlendirilirken, yerel düzeydeki tartışmalar Antalya'da yaşayan göçmenler ve kuruluşları örneğinde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göç Politikaları, Göçmen Kuruluşları, Göç Yönetiminin Örgütlenmesi.

¹Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Öğretim Üyesi ve Sosyal Politika ve Göç Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü

ABSTRACT

The history of migration as a global phenomenon goes as far back as the history of humanity. Opposite this migration is a fairly new topic as a field of politics and research in Turkey. This issue has started to be discussed in our country with the arrival of Syrian refugees to Turkey intensively. There are approximately 5 million immigrants living in different statuses in Turkey today. When this number is taken together with the population of Türkiye, corresponds to about 6 percent. As a result of the Readmission Agreement signed in the process of Turkey's harmonization with the European Union and the cooperation that emerged after it, the issue of migration has started to be discussed intensively in the Turkish public. As can be seen in the discourses of political parties in Turkey in their election campaigns, migration is an important election issue even in the smallest political parties and alliances.

In this study, Turkey's new era migration policies will be considered, in line with the responsibilities undertaken by the country within the framework of international conventions, its applications will be discussed. In this study, Turkey's new era migration policies will be considered, in line with the responsibilities undertaken by the country within the framework of international conventions, its applications will be discussed. By discussing the drawbacks and sustainability of this, suggestions will be made for the organization of migration within local governments. Local implementation of public policies and immigrants living together with the indigenous community in cities and other settlements, makes it necessary to be organized locally for the immigration administration. In addition, Turkey's future migration policies and the administrative structure for its implementation will be discussed at different levels of administration, not only within the framework of public institutions, but also in the context of non-governmental organizations within the framework of the social organization of the issue of migration. While the migration movements and Turkey's migration policies will be evaluated in the light of the discussions in the literature, the discussions at the local level will be discussed with the example of migrants living in Antalya and their organizations.

Keywords: Migration Policies, Migrant Organizations, Organization of Migration Management.

TÜRKİYE'DE YAŞANAN SON GELİŞMELER KAPSAMINDA İÇİŞLERİ BAKANLIĞI YAPILANMASINA YÖNELİK BİR MODEL ÖNERİSİ

A MODEL PROPOSAL FOR THE STRUCTURING OF THE MINISTRY OF INTERIOR IN THE CONTEXT OF RECENT DEVELOPMENTS IN TURKIYE

Selçuk ASLAN¹

ÖZET

Türk Kamu Yönetimi'nde köklü bir geçmişe sahip olan İçişleri Bakanlığı, 1835 yılından itibaren kurumsal yapısını koruyarak günümüze kadar varlığını sürdüren nadir bakanlıklar arasında yer almaktadır. Ülkenin asayişinin, iç güvenliğinin, kamu düzeninin korunması, savaş ve doğal afetlerde sivil savunma hizmetlerinin yürütülmesi, nüfus ve vatandaşlık hizmetlerinin sunulması, illerin genel idaresinin düzenlenmesi, mahalli idareler üzerinde vesayet makamı olarak nezaret etmek gibi birçok önemli görevi üstlenen bakanlık özellikle 2020 sonrasında ciddi bir görev yoğunluğu yaşamaya başlamıştır. Türkiye'de 2020 yılı itibariyle Elazığ depreminin yaşanması, ilk koronavirüs vakasının görülmesiyle başlayan pandemi, 49 ilde meydana gelen orman yangınları, Karedeniz Bölgesinde meydana gelen sel ve heyelanlar, İstiklal Caddesinde meydana gelen bombalı saldırı, 11 ili etkileyen deprem, Adıyaman ve Şanlıurfa'da yaşanan sel felaketi dönemin belirleyici olayları olarak karşımıza çıkmaktadır. Hem yaşanan bu olaylar hem de küreselleşen ve dijitalleşen dünyaya uyum sağlama çabası İçişleri Bakanlığı'nın iş yükünü ciddi anlamda arttırmıştır.

İçişleri Bakanlığı'nın artan iç yükü kapsamında mevcut yapısında bir değişim yapılması ihtiyacı bulunmaktadır. Bu çalışma ile öncelikle bakanlığın tarihsel süreci incelenecektir. Akabinde yaşanan gelişmeler kapsamında bakanlık yapılanmasındaki değişimin nedenleri kapsamlı bir şekilde açıklanacaktır. Nihai olarak bakanlığın daha etkin ve verimli bir hizmet sunabilmesini artıracak bir model önerisinde bulunulacaktır. Bu amaç kapsamında çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılacak ve veriler ikincil kaynak taraması yöntemi ile toplanacaktır.

Anahtar Kelimeler: İçişleri Bakanlığı, Bakanlık, Model Önerisi, Değişim.

ABSTRACT

The Ministry of Interior, which has a deep-rooted history in Turkish Public Administration, is one of the rare ministries that has maintained its institutional structure since 1835 and has survived until today. The ministry, which undertakes many important duties such as the protection of public order, internal security and public order of the country, the execution of civil defense services in war and natural disasters, the provision of population and citizenship services, the regulation of the general administration of provinces, and supervision as a guardianship authority over local administrations, has started to experience a serious task intensity especially after 2020. As of 2020, the Elazığ earthquake in Turkey, the pandemic that started with the first coronavirus case, forest fires in 49 provinces, floods and landslides in the Black Sea Region, the bomb attack on

¹Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, selcuk.aslan@dpu.edu.tr

Istiklal Street, the earthquake affecting 11 provinces, the flood disaster in Adiyaman and Sanliurfa are the determining events of the period. Both these events and the effort to adapt to the globalized and digitalized world have significantly increased the workload of the Ministry of Interior.

Within the scope of the increasing workload of the Ministry of Interior, there is a need for a change in its current structure. In this study, firstly the historical process of the ministry will be analyzed. Subsequently, the reasons for the change in the structure of the ministry within the scope of the developments will be explained comprehensively. Finally, a model will be proposed that will increase the ministry's ability to provide a more effective and efficient service. Within the scope of this purpose, qualitative research methods will be used in the study and data will be collected through secondary source scanning method.

Keywords: Ministry of Interior, Ministry, Model Proposal, Change.

ALMAN MEDYASINDA İSLAM İMAJI¹

THE IMAGE OF ISLAM IN THE GERMAN MEDIA

Orhan GÖKCE²

ÖZET

Alman halkı, İslam'ın ve Müslümanların mevcudiyetinin saflıklarını bozduğunu, dini ve kültürel miraslarını ve geleceklerini tehdit ettiğini düşünmektedir. Araştırmalar da, bu önyargılı tutumun gün geçtikçe artış eğilimi gösterdiğine işaret etmektedir.

Almanya'da mevcut ve yaygın olan olumsuz algının oluşumunda başka faktörlerin yanı sıra medyanın da önemli bir rol oynadığı kuşkusuzdur. Özellikle Almanya gibi farklılaşmış ve karmaşıklaşmış bir toplumsal yapının ve ilişkiler ağının etkin olduğu toplumlarda insanların doğrudan olaylar ve diğer insanlar hakkında bilgi sahibi olması neredeyse imkansızdır. Bu toplumlarda esas bilgi kaynağı işlevini medya üstlenmektedir. Toplumsal yaşamın şekillenmesinde medyanın önemli bir rol oynadığı gerçeği dikkate alındığında, Almanya'da İslam ve Müslümanlar hakkında hâkim olan söylemin, büyük ölçüde medya görüntüleri ve anlatıları tarafından belirlendiği söylenebilir.

Bu çalışmanın amacı, Almanya'da İslam ve Müslüman karşıtı söylemlerin yaygınlaşmasını doğrudan veya dolaylı olarak desteklediği varsayılan Alman medyasının bu süreçteki rolünü sorgulamak ve medyanın, İslam ve Müslümanlar ile ilgili olumsuz algı oluşturmada ve normalleştirilmesinde hangi söylemlerin üretilerek dolaşıma sokulmasına nasıl katıldığını ve bu gelişmelere nasıl karşı çıkılabileceğini göstermektir. Bu amaçla burada Almanya'daki ulusal gazetelerde İslam'ın ve Müslümanların ele alınış ve sunuluş biçimleri incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İslam, Medya, İmaj.

ABSTRACT

The German people believe that the existence of Islam and Muslims violates their purity and threatens their religious and cultural heritage and their future. Studies show that this biased attitude tends to increase day by day. In the formation of the negative perception that exists and is widespread in Germany, and in the reproduction and normalization of anti-Islamic and anti-Muslim racist rhetoric, undoubtedly the media, among other factors, plays an important role. Especially in societies such as Germany, in which a differentiated and complicated social structure and a network of relationships are active, it is almost impossible for people to know about events and other people directly.

The main source of information in these societies is the media. Considering the media plays an important role in shaping social life, it can be said that the

¹ Bu çalışma Selçuk Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü tarafından desteklenen 22409004 nolu "Medyada İslam ve Müslüman Kadın İmajı" başlıklı proje kapsamında hazırlanmıştır.

This study prepared within the scope of the project titled "Islam and Muslim Women's Image in the Media" No. 22409004, supported by the Scientific Research Projects Coordination Office of Selçuk University.

² Prof. Dr. Selçuk Üniversitesi Konya, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, ogokce@selcuk.edu.tr

Prof. Dr., Selçuk University Konya, Political Science and Public Administration, ogokce@selcuk.edu.tr

prevailing discourse about Islam and Muslims in Germany is largely determined by media images and narratives. The aim of this study is to question the role of the German media, and to show how the media participates in the production and circulation of rhetoric that creates and normalizes negative perceptions about Muslim and how these developments can be addressed. For this purpose, how Islam, Muslims, and women are covered and presented in national newspapers in Germany is analyzed.

Keywords: Islam, Media, Image.

BÜTÜNLEŞİK AFET YÖNETİMİ VE DİJİTAL İKİZ TEKNOLOJİSİ

INTEGRATED DISASTER MANAGEMENT AND DIGITAL TWIN TECHNOLOGY

Cenay BABAĞLU¹
Levent MEMİŞ²

ÖZET

Afet dönemlerinde olağanüstü durumları da kapsayacak ve zararları asgarileştirecek politikalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu noktada afet yönetiminin etkinliğini sağlamak amacıyla afet öncesi, anı ve sonrasını kapsayan bütünleşik afet yönetimi önem kazanmaktadır. Bu yönetim modeliyle afet öncesinde riskleri belirleyerek azaltma çabası güdülmekte, riskler kaçınılmaz olarak gerçekleştiğinde oluşan kriz durumunu etkin şekilde yönetmeye odaklanılmakta ve önceki duruma dönme noktasında adımlar atılmaktadır. Yer verilen bu süreç içinde teknoloji önemli bir değişken olarak karşılık bulmaktadır.

Yaşanan teknolojik gelişmeler altında önem kazanan araçlardan biri de dijital ikiz (digital twin) teknolojisidir. 2000'li yılların başlarında karşılık bulan bu teknoloji, uygulamada sağlık, gıda, tarım, inşaat, denetim gibi farklı alanlarda kullanılmaktadır. Genel ifadesiyle dijital ikiz, gerçek bir durumdan hareketle oluşturulan sanal bir ortama karşılık gelmekte ve bulut bilişim, sensör, nesnelerin interneti, sanal gerçeklik, büyük veri, yapay zekâ, makine öğrenmesi, 3D modelleme gibi birçok teknolojik bileşeni bünyesinde barındırmaktadır. Dijital ikiz uygulaması, bünyesinde barındırdığı dinamik veri yapısıyla bir yandan bugünkü durumu anlamak için fırsat verirken, diğer taraftan gelecekteki olası durumlara yönelik de işlev görebilmektedir. Dijital ikiz uygulaması, Türkiye'de gerçekleşen 6 Şubat depremleri sonrası öne çıkmaya başlamıştır. Bu kapsamda çalışma kapsamında, afet yönetimi ve özellikle deprem ekseninde dijital ikiz uygulamasına odaklanılmaktadır. İlgili literatür ve farklı uygulama alanlarından hareketle dijital ikiz uygulamasının bütünleşik afet yönetim sürecindeki potansiyel kazanımları üzerinde durulmaktadır. Çalışmanın sonunda Türkiye özelinde politika geliştiricilere ve uygulayıcılara yönelik bazı öneriler gündeme getirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji Temelli Afet Yönetimi, Veri Temelli Afet, Dijitalleşme.

ABSTRACT

There is a need for policies that will cover extraordinary situations and minimize losses during disasters. At this point, to ensure disaster management's effectiveness, integrated disaster management, which covers pre-disaster, moment, and post-disaster, gains importance. With this management model, efforts are made to identify and reduce risks before a disaster, focus on effectively managing the crisis when risks inevitably happen, and take steps to return to the previous situation. In this process, technology finds its response as an essential variable.

¹Doç. Dr. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, İİBF, Kamu Yönetimi Bölümü, cbabaoglu@ohu.edu.tr

² Doç. Dr. Giresun Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, levent.memis@giresun.edu.tr

One of the tools that gained importance under technological developments is the digital twin technology. This technology, which found its way in the early 2000s, is used in practice in different fields such as health, food, agriculture, construction, and inspection. The digital twin corresponds to a virtual environment created from an actual situation and includes many technological components such as cloud computing, sensor, the Internet of things, virtual reality, big data, artificial intelligence, machine learning, and 3D modeling. The digital twin application, with its dynamic data structure, provides an opportunity to understand the current situation on the one hand and can also function for possible future conditions on the other hand. The digital twin application started to come to the fore after the 6 February earthquakes in Turkey. In this context, the scope of the study focuses on disaster management and especially the digital twin application in the earthquake axis. Based on the relevant literature and different application areas, the potential gains of the digital twin application in the integrated disaster management process are emphasized. At the end of the study, some suggestions for policy developers and practitioners in Turkey are brought to the agenda.

Keywords: Technology-Driven Disaster Management, Data-Driven Administration, Digitalization.

KAMU DİPLOMASİSİ BAĞLAMINDA TÜRK TELEVİZYON DİZİLERİ VE YUMUŞAK GÜÇ: "MENDİRMAN CELALEDDİN"

IN THE CONTEXT OF PUBLIC DIPLOMACY TURKISH TELEVISION SERIES AND SOFT POWER: "MENDİRMAN CELALEDDİN"

Yunus Emre Ökmen¹
Ayşe Gül Toprak Ökmen²

ÖZET

Devletler arasındaki ilişkiler diplomatik bağlamda ele alındığında siyasi, ekonomik ve sosyal ilişkiler ön plana çıkmaktadır. Bu ilişkilerin ve etkileşimlerin dinamik tutulması, içinde bulunduğumuz iletişim ve teknoloji çağında bir gereklilik hâlini almıştır. Devletler arasındaki ilişkileri resmîyette düzenleyen önemli unsurlardan birisi kamu diplomasisidir. Kamu diplomasisi çerçevesinde sürdürülen devletler arası iletişim modeli, insanların barış ve huzur içinde yaşamaya devam etmesi için en uygun görülen iletişim yöntemlerinden birisidir. Kamu diplomasisi, devletlerin ve insanların birbirleriyle etkileşime geçtiği sanat, spor, müzik, turizm, yemek ve eğitim gibi pek çok alanda kendisini göstermektedir. İletişim kurmak zorunda olan insanoğlu, ilgilendiği faaliyetle bağlantılı olarak ülkesinin sınırlarını aştığında pek çok açıdan kültür transferine de yol açmaktadır. Kurulan diplomatik ilişkiler, ülke vatandaşları için de kültürel çeşitlilik ve zenginlik sağlamaktadır. Kamu diplomasisi bağlamında ikili anlaşmalar devlet yöneticileri arasında sağlanırken, kültürel diplomasi siyasi olmayan ve kültürel çeşitliliğe dayanacak şekilde vatandaşlar arasında gerçekleşmektedir. Bu bağlamda televizyon dizileri ve sinema filmleri, kültür transferine yol açarak farklı ülkelerin birbirleriyle etkileşime geçmesi konusunda önemli bir araçtır. Bu çalışmada kamu diplomasisinin bir enstrümanı olarak televizyon dizilerinin vesile olduğu kültürel etkileşime odaklanılmaktadır. Son dönemde dünyanın hemen her bölgesine ihracatı yapılan Türk televizyon dizileri, Türk devletlerinde de pek çok izleyici tarafından izlenmektedir. Bu bakımdan çalışma örnek olay olarak "Mendirman Celeddin" dizisinin hikâyesine ve Türk devletleri arasında sağlamış olduğu etkileşim trafiğine odaklanılmaktadır. Çalışma nitel araştırma yönteminin ilkeleri benimsenerek yapılmıştır (Yıldırım ve Şimşek, 2016). Araştırmanın deseni durum analizidir. Nitel araştırmanın en sık kullanılan veri toplama tekniklerinden doküman incelemesine (2016: 129-156) başvurulmuş, konuyla ilgili literatürdeki veriler toplanmaya çalışılmıştır. Yıldırım ve Şimşek'e göre elde edilen verilerin yüzeysel olarak çözümlenmesi betimsel analizdir (2016: 237-268). Bu çalışmada toplanan verilerin durumu betimsel analizle çözümlenerek literatüre katkı sağlaması amaçlanmıştır. Sonuç olarak televizyon dizilerinin kamu diplomasisinde önemli bir görevi yerine getirdiği, Türk televizyon dizilerinin Türk devletlerinde de izleyiciye ulaştığı, Türk yapımcıların diğer ülkelere giderek oraya özgü dizi çektiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kamu Diplomasisi, Televizyon Dizisi, Yumuşak Güç.

¹Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi İletişim Fakültesi, yunusemreokmen@gmail.com

²Dr., Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi, atoprak@sakarya.edu.tr

ABSTRACT

When the relations between states are handled in the diplomatic context, political, economic and social relations come to the fore. Keeping these relations and interactions dynamic has become a necessity in the communication and technology era we live in. One of the important elements that formally regulates relations between states is public diplomacy. The interstate communication model maintained within the framework of public diplomacy is one of the most appropriate communication methods for people to continue living in peace and tranquility. Public diplomacy shows itself in many fields such as art, sports, music, tourism, food and education, where states and people interact with each other. When the human being, who has to communicate, crosses the borders of his country in connection with the activity he is interested in, it also leads to cultural transfer in many respects. Established diplomatic relations also provide cultural diversity and richness for the citizens of the country. In the context of public diplomacy, bilateral agreements are made between state administrators, while cultural diplomacy takes place between citizens, based on non-political and cultural diversity. In this context, television series and movies are an important tool for different countries to interact with each other by leading to cultural transfer. This study focuses on the cultural interaction mediated by television series as an instrument of public diplomacy. Turkish television series, which have recently been exported to almost every region of the world, are also watched by many viewers in Turkish states. In this respect, the study focuses on the story of the series "Mendirman Celaledin" as a case study and the interaction traffic it has provided between the Turkish states. The study was conducted by adopting the principles of the qualitative research method (Yıldırım & Şimşek, 2016). The design of the research is situation analysis. By applying to document analysis (2016: 129-156), one of the most frequently used data collection techniques of qualitative research, data in the literature on the subject were tried to be collected. According to Yıldırım and Şimşek, superficial analysis of the obtained data is descriptive analysis (2016: 237-268). In this study, it is aimed to contribute to the literature by analyzing the situation of the data collected with descriptive analysis. As a result, it has been seen that television series fulfill an important role in public diplomacy, Turkish television series reach the audience in Turkish states, Turkish producers go to other countries and shoot TV series specific to that country.

Keywords: Public Diplomacy, Television Series, Soft Power

DEPREM YÖNETİMİ: DEPREM SONRASI ENKAZDAN ÇIKAN KİRLETİCİLER, ETKİLERİ VE BELEDİYELER

EARTHQUAKE MANAGEMENT: POLLUTANTS FROM DEBRIS AFTER THE EARTHQUAKE, THEIR EFFECTS AND MUNICIPALITIES

Meryem ARSLAN¹

ÖZET

Deprem jeolojik afetler sınıflandırmasında yıkıcı etkisi olan bir doğa olayı olarak nitelendirilmektedir. Ülkemiz her yıl can ve mal kaybı yaşanmasına neden olan en az iki büyük depreme maruz kalmaktadır. Bugünkü teknolojik imkânlar değerlendirildiğinde yaşanması kaçınılmaz afetler içerisinde yer alan depremlere karşı yerel yönetimler kriz ve risk yönetimini uygulamak ve bu konuda gerekli politikaları hayata geçirmek, depreme dirençli kentleri oluşturmak zorundadır. Öte yandan deprem sonrası enkazın yoğunluklu olarak asbest ve diğer zararlı maddelerden oluşması, enkazın yerleşim yerlerine yakın bölgelerde toplanması, su veya toprağa karışması riski kent sakinlerinin sağlığı açısından tehlike oluşturmaktadır. Dolayısıyla deprem sonrası atık yönetiminin gerçekleştirilmesi çevrenin ve insan sağlığının korunması için önemli bir yer teşkil etmektedir.

Bu çalışmada kentlerin ve kent sakinlerinin özellikle 6 Şubat tarihli depremler sonrası enkaz kaldırma çalışmaları sürecinde maruz kaldığı tehlikeleri ortaya koymayı amaçlamaktadır. 301.000'den fazla binanın hasar gördüğü bölgede deprem sonrası yardım faaliyetleri ile öne çıkan belediyelerin halk sağlığını ciddi oranda etkileme riski bulunan bu alana da önemle odaklanması gerekmektedir. Zira Birleşmiş Milletler verilerine göre son yaşanan depremler 1999 yılında yaşanan Gölcük depreminden 10 kat daha fazla moloz üretmiştir. Bu yönde enkaz kaldırma çalışmalarının önemi, atık yönetimi, geri dönüşüm, asbest vb. konularına odaklanılmıştır. Enkazdan çıkan kirleticiler ve etkileri ile belediyelerin bu konuda neler yapabileceği konularına değinilmiş, öneriler sunulmuştur. Doğrudan gözlem ve analiz yönteminin kullanıldığı çalışmada bu alanda bilinç düzeyinin ve alınan tedbirlerin minimum düzeyde olduğu yönünde bulgulara rastlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Deprem Yönetimi, Belediye, Asbest, Geri Dönüşüm.

ABSTRACT

Earthquake is described as a natural event with a devastating effect in the classification of geological disasters. Our country is exposed to at least two major earthquakes every year that cause loss of life and property. When today's technological opportunities are evaluated, local governments have to implement crisis and risk management against earthquakes, which are among the inevitable disasters to be experienced, and to implement the necessary policies in this regard, and to create earthquake-resistant cities. On the other hand the risk that the debris after the earthquake is mostly composed of asbestos and other

¹ Gaziantep Büyükşehir Belediyesi, meryemrsln@gmail.com

harmful substances, that the debris is collected in areas close to the settlements, and it mixes with water or soil poses a danger to the health of the city residents.

In this study, it is aimed to reveal the dangers that cities and city residents are exposed to during the debris removal process, especially after the earthquakes of February 6th. In the region where more than 301,000 buildings were damaged, municipalities that stand out with their post-earthquake relief activities should also focus on this area, which has the risk of seriously affecting public health. According to the United Nations data the recent earthquakes produced 10 times more debris than the Gölcük earthquake in 1999. From this point of view the importance of debris removal works, waste management, recycling, asbestos etc. focused on topics. The pollutants coming out of the debris and their effects and what the municipalities can do about this issue were mentioned and suggestions were presented. In the study, in which direct observation and analysis method was used, it was found that the level of consciousness and the measures taken in this area were at a minimum level due to the effect of the earthquake to a large extent.

Keywords: Earthquake Management, Municipality, Asbestos, Recycling.

TÜRKİYE-KIRGIZİSTAN İLİŞKİLERİ: GÜNÜMÜZDEN GELECEĞE BAKIŞ

TURKEY-KYRGYZSTAN RELATIONS: LOOKING FROM PRESENT TO FUTURE

Nasuh USLU¹

ÖZET

Genel olarak değerlendirildiğinde Türkiye-Kırgızistan ilişkilerinin mevcut durumunun iyi olması ve geleceğinin umut vaat etmesi için birçok neden, faktör, motivasyon ve tutum bulunmaktadır. Türkiye, Kırgız Cumhuriyeti'ni resmen bağımsız devlet olarak tanıyan ilk ülke olmuştur. Resmi ilişkilerin kurulduğu andan itibaren günümüze kadar iki devlet arasında tüm ilişki alanlarında çok sayıda anlaşma ve protokol imzalanmış ve ortak bildirimler yayınlanmıştır. Tarafların üst düzey yöneticileri sık sık karşılıklı resmi ziyaretlerde bulunmuştur. İlişkilerin Yüksek Düzeyli Stratejik İş Birliği Konseyi, Karma Ekonomik Komisyon, Ortak Stratejik Planlama Grubu, Türkiye-Kırgızistan İş Forumu gibi güçlü mekanizmaları mevcuttur. Kırgızistan'ın ihracat ve ithalatında pay sahibi olan ülkeler sıralamasında Türkiye'nin yeri oldukça yukarıdadır. Türk firmalarının Kırgızistan'daki yatırımları da Kırgızistan'a yönelik doğrudan yabancı yatırımlar arasında oldukça ağırlıklı bir yer tutmaktadır. Türkiye Kırgız askeri personelin yetiştirilmesi ve Kırgız ordusunun askeri teçhizatının sağlanması bakımından önemli destekler sunmaktadır. Türkiye İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı ilk yurt dışını ofisini Kırgızistan'da açmıştır ve en faal olduğu ülkelerin başında Kırgızistan gelmektedir. Ortak hastane açılması, ortak üniversitenin kurulması ve dini personelin yetişmesinde işbirliğinin yapılmasının gösterdiği üzere iki ülke arasında eğitim, kültür ve sağlık alanındaki işbirliği de oldukça yüksek düzeyde gerçekleşmektedir. Ancak olumlu yöndeki bunca veriye rağmen ilişkilerin mevcut düzeyinin olması gereken düzeyinde olduğunu iddia etmek mümkün değildir. Ayrıca gerekli adımların atılmaması halinde ilişkilerin geleceğinin pek iyi durumda olmayacağını söylemek de mümkündür. Araştırmanın amacı, ilişkilerde sorunlara neden olabilecek faktörleri analiz edip geleceğe dönük olarak ilişkilerin daha üst düzeylere taşınabilmesi bakımından kullanılacak gerçekçi bir çerçeve oluşturmaktır. İlişkilerle ilgili veriler toplanacak, resmi bildiri ve açıklamalardan hareketle karşılıklı algı ve anlayışlar ortaya konacak, veri ve anlayışlar analiz edilerek faydalı olabilecek genel çerçeve oluşturulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye-Kırgızistan, İkili İlişkiler, Sorunlar, Algılar, Gelecek Perspektifi.

ABSTRACT

Overall, there are many reasons, factors, motivations and attitudes for the current state of Turkey-Kyrgyzstan relations to be good and for the future to be promising. Turkey was the first country to officially recognize the Kyrgyz Republic as an independent state. Since the establishment of official relations, numerous agreements and protocols have been signed and joint declarations issued in all areas of relations between the two states. Senior officials of both sides have frequently paid official visits to each other. Relations have strong mechanisms such as the High-Level Strategic Cooperation Council, Joint Economic

¹ Prof. Dr., Türkiye-Kırgızistan Manas Üniversitesi, nasuh.uslu@manas.edu.kg.

Commission, Joint Strategic Planning Group, Turkey-Kyrgyzstan Business Forum. Turkey ranks quite high in the list of countries that have a share in Kyrgyzstan's exports and imports. Turkish companies' investments in Kyrgyzstan also have a significant share among foreign direct investments in Kyrgyzstan. Turkey provides significant support in terms of training Kyrgyz military personnel and providing military equipment for the Kyrgyz army. The Turkish Cooperation and Coordination Agency opened its first overseas office in Kyrgyzstan and one of the countries where it is the most active is Kyrgyzstan. Cooperation between the two countries in the fields of education, culture and health is also quite high, as evidenced by the opening of a joint hospital, the establishment of a joint university and cooperation in the training of religious personnel. However, despite all these positive data, it is not possible to claim that the current level of relations is where it should be. It is also possible to say that if the necessary steps are not taken, the future of relations will not be in a good condition. The aim of the research is to analyze the factors that may cause problems in the relations and to create a realistic framework that can be used in order to move the relations to a higher level in the future. Data on relations will be collected, mutual perceptions and understandings will be revealed based on official statements and declarations, data and understandings will be analyzed and a useful general framework will be created.

Keywords: Turkey-Kyrgyzstan, Bilateral Relations, Problems, Perceptions, Future Perspective.

DEPREM YÖNETİMİ BAĞLAMINDA HATAY'DA KADIN DEPREMZEDELERİN YAŞADIKLARI SORUNLAR: 6 ŞUBAT DEPREMİ

PROBLEMS EXPERIENCED BY WOMEN EARTHQUAKE VICTIMS IN HATAY IN THE CONTEXT OF EARTHQUAKE MANAGEMENT: FEBRUARY 6 EARTHQUAKE

Bahriye ESELER¹
Ezgi TESİR²

ÖZET

Deprem yönetimi en genel haliyle, deprem riski yüksek olan bölgelerde, deprem öncesi, depreme yol açacak risklerin en aza indirilmesi ve depremden sonra ise en etkili şekilde müdahale ve iyileştirme çabalarının gerçekleştirilmesini içermektedir. Deprem öncesi risklerin belirlenmesi, binaların yasal mevzuata uygun yapılması, acil durum planlarının etkin ve uygulanabilir şekilde belirlenmesi, topluma bilinç kazandırmak şeklinde sıralanabilir. Deprem felaketi yaşandıktan sonra ise, hem kente yönelik hem de felaketi yaşayan vatandaşlara yönelik "iyileştirme" süreci çok önemlidir. Başta, acil sağlık hizmetleri, geçici barınma, hasar tespiti ve kentin yeniden inşaa edilmesini içeren bu süreç hem hassas hem de kamusal kaynakların en etkin şekilde kullanılması gereken bir süreçtir.

Türkiye'de 6 Şubat 2023 tarihinde yaşanan Kahramanmaraş merkezli ve 11 ili etkileyen deprem, şiddeti ve etkilediği alan büyüklüğü açısından 1900'lü yıllardan günümüze dünyanın gördüğü en şiddetli 10 deprem arasındadır. Depremden etkilenen en önemli gruplar şüphesiz çocuklar ve çocukların bakımını üstlenen kadınlardır. Sosyal hayat içerisinde evde en uzun saatleri geçiren kadınların evsiz kalması, mağduriyetlerini arttırmıştır. Bu sebeple yapılan çalışmanın sorunsalı, "kadın depremzedelerin yaşadıkları sorunların araştırılması ve deprem yönetimi bağlamında çözüm önerileri" şeklinde belirlenmiştir.

Bu sorunsaldan hareketle öncelikle arşiv taraması gerçekleştirilmiş, ardından depremin en çok etkilediği illerin başında gelen Hatay'da 15 depremzede kadınla derinlemesine görüşme yapılmıştır. Görüşmecilerden birinin "çocuk bir şey istiyor yok diyemiyorsun, oğlum sabah kahvaltı istedi olmadığını anlatamadım hasarlı evime girip kahvaltılık aldım" şeklindeki ifadesi konunun önemini ortaya koymak açısından oldukça değerlidir.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Afet Yönetimi, Kadın.

ABSTRACT

In its most general form, earthquake management involves minimizing the risks that will lead to earthquakes before the earthquake in regions with high earthquake risk, and realizing the most effective response and improvement efforts after the earthquake. Determination of pre-earthquake risks, construction of buildings in accordance with legal regulations, determination of emergency

¹Üsküdar Üniversitesi-bahriye.eseler@uskudar.edu.tr

²Üsküdar Üniversitesi-ezgi.tesir@uskudar.edu.tr

plans in an effective and feasible manner, and raising awareness of the society can be listed as follows. After the earthquake disaster, the "recovery" process for both the city and the citizens who experienced the disaster is very important. This process, which includes emergency health services, temporary shelter, damage assessment and reconstruction of the city, is both sensitive and requires the most effective use of public resources.

The earthquake in Turkey on February 6, 2023, centered in Kahramanmaraş and affecting 11 provinces, is among the 10 most severe earthquakes the world has seen since the 1900s in terms of its intensity and the size of the area it affected. The most important groups affected by the earthquake are undoubtedly children and women who take care of children. The homelessness of women, who spend the longest hours at home in social life, has increased their victimization. For this reason, the problematic of the study was determined as "investigating the problems experienced by women earthquake victims and proposing solutions in the context of earthquake management".

Based on this problematic, firstly an archive review was conducted and then in-depth interviews were conducted with 15 female earthquake victims in Hatay, one of the provinces most affected by the earthquake. The statement of one of the interviewees that "you can't say that you don't have anything, my son asked for breakfast in the morning, I couldn't explain that I didn't have it, so I went into my damaged house and bought breakfast" is very important in terms of revealing the importance of the issue.

Keywords: Earthquake, Disaster Management, Women.

TÜRKİYE'DE SOSYAL AĞ DÜZENLEMELERİNİN KAPSAMI: DÜNÜ, BUGÜNÜ VE YARINI

THE SCOPE OF SOCIAL NETWORK REGULATIONS IN TURKEY: PAST, PRESENT AND FUTURE

Ahmet ÇUBUKCU¹
Zehra ÇUBUKCU²

ÖZET

Sosyal medya günümüzde internet teknolojilerinin gelişimine bağlı olarak oldukça önemli bir paya sahip olmaya başlamıştır. Sosyal ağlar, sosyal medya bileşenleri arasında en yaygın kullanım ile ortaya çıkmış sosyal etkileşim platformlarından biri haline gelmiştir. İnterneti kullanan her bireyin sosyal ağları da sıklıkla kullanmaya başlamasıyla sosyal ağlar, bireylerin yaşam biçimini kolayca etkileyebilecek ve değiştirebilecek bir güce dönüşmeye başlamıştır. Bunun bir sonucu olarak da bireyler, sosyal ağ platformlarında birçok farklı problem veya hak ihlalleri ile karşılaşmaya başlamışlardır. Üstelik bu problem ve ihlallerin giderilmesi konusunda bireyler yeterince farkındalık kazanamamış, izlenecek yol ve yöntemler konusunda da belirsizlikler yaşamaya başlamışlardır. Diğer taraftan bireylerin yoğun bir şekilde kullandığı sosyal ağ platformlarının önemli bir bölümünün yurtdışı kaynaklı olması farklı problemleri de beraberinde getirmiştir. Sonuç olarak Türk Kamu Yönetimi'nde sosyal ağların düzenlenmesi ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Bu çalışmada, ilk olarak sosyal medya ile sosyal ağ kavramları incelenmiş ve seçili örnek ülkelerdeki sosyal ağ düzenlenmelerinden kısaca bahsedilmiştir. Türkiye'de de 2020 ve 2022 yıllarında olmak üzere iki kez kamuoyunda da geniş yankı bulan ilgili mevzuatta sosyal ağ düzenlemelerine gidilmiştir. Bu kapsamda sosyal ağ düzenlemelerine neden ihtiyaç duyulduğu, şimdiye kadar neler yapıldığı ve ileriye yönelik neler yapılması gerektiği ele alınmaya çalışılmıştır. Sonuç olarak Türkiye'de sosyal ağların düzenlenmesi hususunda gelinecek nokta ile ileriye yönelik tavsiye ve öneriler hem Türkiye hem bu düzenlemeye ihtiyaç duyan tüm ülkeler nezdinde sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, Sosyal Ağlar, Düzenleme, 5651, Kişilik Hakları.

ABSTRACT

Social media has started to gain significant importance in today's world due to the development of Internet technologies. Social networks have emerged as one of the most widely used forms of social media, becoming platforms for social interaction. With the increasing usage of social networks by individuals who use the internet, social networks have become a powerful force that can easily influence and change people's lifestyles. As a result, individuals have started encountering various problems and violations of rights on social media platforms.

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Necmettin Erbakan University, acubukcu@erbakan.edu.tr

² Dr. Öğr. Üyesi, Selcuk University, zehra.cubukcu@selcuk.edu.tr

Moreover, there has been a lack of awareness among individuals about how to address these problems and uncertainties about the methods and approaches to follow. Additionally, the fact that a significant portion of the social media platforms used intensively by individuals is of foreign origin has brought along different issues. As a result, there is a need for regulation of social networks in the Turkish Public Administration.

In this study, firstly the concepts of social media and social networks are examined, and the social network regulations in selected example countries are briefly mentioned. In Turkey, social network regulations have been made twice in the public eye, in 2020 and 2022, which have received widespread attention. In this context, it has been tried to examine why social network regulations are needed, what has been done so far, and what needs to be done in the future. As a result, the status of social network regulations in Turkey is analyzed and forward-looking suggestions and recommendations are presented for both Turkey and all countries in need of such regulations.

Keywords: Social Media, Social Networks, Regulation, 5651, Personality Rights.

TÜRK CUMHURİYETLERİNDE PERSONEL BELGELENDİRMEDE TÜRKİYE ÖRNEĞİ

THE CASE OF TURKEY IN PERSONNEL CERTIFICATION IN TURKIC REPUBLICS

Asım GENÇ¹

ÖZET

Belgelendirme, bir mal, süreç veya hizmetin belirlenmiş bir standart veya ayrı bir dokümana uygunluğunun tarafsız bir kuruluş tarafından onaylanması işlemine denir. Sertifikalandırma ise bir ürün, hizmet, personel, laboratuvar veya sistemin belirli bir standart veya teknik düzenlemeye uygun olduğunun yazılı olarak belirlenmesi işlemidir.

Türkiye'nin Ulusal Europass Merkezi (UEM), Mesleki Yeterlilik Kurumu (MYK) 'dur. MYK, 2008 yılında Ulusal Europass Merkezi olarak görevlendirilmiş ve Ulusal Europass Merkezleri Ağına dâhil olarak faaliyetlerine başlamıştır. MYK UEM, Europass'ı kullanmak veya Europass hakkında bilgi edinmek isteyen tüm kişi veya kurumlar için ilk irtibat noktasıdır. Mesleki Yeterlilik Kurumu aynı zamanda Avrupa Yeterlilik Çerçevesi (AYÇ) Ulusal Koordinasyon Noktası olup, Türkiye Yeterlilik Çerçevesi (TYÇ) 'nin hazırlanması ve uygulamaya konmasının yanında çerçevenin AYÇ ile referanslanması da MYK'nin görev ve sorumluluğu altındadır.

Sonuç olarak MYK Türkiye nitelikli insan kaynağının oluşmasına öncülük eden, uluslararası ölçekte tanınan, etkin ve saygın bir kurum olarak tecrübesini Türk Cumhuriyetlerinde paylaşarak uluslararası tanınırlığı ve güvenilirliği olan belgelendirme sisteminin kurulmasına da örnek olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Belgelendirme, Personel, Mesleki Yeterlilik.

ABSTRACT

Certification is the process by which an impartial body certifies that a good, process or service conforms to a specified standard or separate document. Certification is the process of determining in writing that a product, service, personnel, laboratory or system complies with a specific standard or technical regulation.

Turkey's National Europass Center (NEC) is the Vocational Qualifications Authority (VQA). VQA was appointed as the National Europass Center in 2008 and started its activities as a member of the National Europass Centers Network. The VQA NEC is the first point of contact for any person or organization wishing to use Europass or obtain information about Europass. VQA is also the National Coordination Point for the European Qualifications Framework (EQF) and the preparation and implementation of the Turkish Qualifications Framework (TQF) as well as the referencing of the framework with the EQF is under the responsibility of VQA.

¹ Öğr. Gör. Dr., Gazi Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, asimgenc@gazi.edu.tr

As a result, VQA Turkey, as an internationally recognized, effective and reputable institution that leads the formation of qualified human resources, will set an example for the establishment of an internationally recognized and reliable certification system by sharing its experience in the Turkic Republics.

Keywords: Certification, Personnel, Professional Competence.

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE TÜRK CUMHURİYETLERİNİN UYUM SÜRECİ

CLIMATE CHANGE AND ADAPTATION PROCESS OF TURKIC REPUBLICS

Hasan KOÇYİĞİT¹
Asım GENÇ²

ÖZET

Sanayi devriminin başlamasıyla birlikte üretim miktarı ve enerji ihtiyacı geometrik olarak artmaya başlamıştır. Üretim ve enerji ihtiyacı için temel hammadde doğadan temin edilmekte ve bunun büyük bir bölümünü fosil yakıtlar oluşturmaktadır. Fosil yakıtların kullanımı sonucu ortaya çıkan emisyonların içerdikleri sera gazları küresel iklim değişikliğine katkıda bulunmaktadır. Sera gazları, hem doğal, hem de insan kaynaklı olup atmosferdeki, kızıl ötesi radyasyonu emen ve tekrar yayan gaz oluşumlarıdır. Dünya'nın atmosferinde bulunan çeşitli gazlar, güneşten gelen ve yeryüzünden uzaya yayılan ısının (kızılötesi ışınım) bir kısmının tekrar yeryüzüne dönmesini sağlar. Kızılötesi ışığın önce soğurulması daha sonra tekrar yayılmasıyla gerçekleşen ve sera etkisi olarak adlandırılan bu süreç, Dünya'nın ısınmasına neden olmaktadır. Dünyanın ısınması sonucu da iklim değişimi söz konusu olmakta ve tüm dünyayı etkilemektedir. Kazakistan, Özbekistan, Tacikistan, Kırgızistan ve Türkmenistan'ın da bulunduğu Orta Asya iklim değişikliğinden büyük ölçüde etkilenecek coğrafyada yer almaktadır. Hükümetler arası İklim Değişikliği Paneli (IPCC), Altıncı Değerlendirme Raporunda, iklim değişikliğinin, sıcaklıkların küresel ortalamasının üzerinde arttığı Orta Asya'da büyük bir tehdit oluşturduğu sonucuna varmıştır. Azerbaycan ve Türkiye'nin de iklim değişikliği tehdidi altında olduğu da bilimsel bir gerçektir.

İklim değişikliği ile Türk Devletleri Teşkilatı üyeleri (Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkiye) ve gözlemci Türkmenistan'da özellikle su kaynaklarının azalması, tarımsal verim kaybı, orman yangınları, kuraklık ve çölleşme, biyolojik çeşitlilik kaybı ve bunlara bağlı ekolojik bozulmalar gibi olumsuz etkilerden önemli ölçüde etkilenmesi beklenmektedir. Paris Antlaşması'na taraf olan Türk Devletleri Teşkilatı üyeleri iklim değişikliğine uyum sürecinde dekarbonizasyon hedeflerini ilan etmişlerdir. Bu ülkelerinin çoğu, kaynak kullanım verimliliğini artırmak ve sera gazı emisyonlarını azaltmak için en azından bir tür yeşil ekonomi stratejisi veya programı benimsemiş ve açıklamışlardır. Ancak Türk Devletleri Teşkilatı üyelerinin, Paris Antlaşması kapsamındaki iklim taahhütlerinde ortaya konan uyum ve karbon salınımını azaltma planları bakımından farklılık göstermektedir. Genellikle karbon salınımını azaltma girişimleri henüz başlangıç aşamasında ve ülkelerin ulusal kalkınma stratejileri ile uyumluluğu da tartışılabilir durumdadır.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, Sera gazı, Karbon Salınımı.

ABSTRACT

With the start of the industrial revolution, the amount of production and the need for energy began to increase geometrically. The basic raw material for production

¹Doç. Dr., Aksaray Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Çevre Mühendisliği, hkocyigit@aksaray.edu.tr

²Öğr. Gör. Dr., Gazi Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, asimgenc@gazi.edu.tr

and energy needs is obtained from nature and a large part of this is fossil fuels. Greenhouse gases contained in the emissions resulting from the use of fossil fuels contribute to global climate change. Greenhouse gases are both natural and man-made gas formations in the atmosphere that absorb and re-emit infrared radiation. Various gases in the Earth's atmosphere allow some of the heat (infrared radiation) coming from the sun and radiating from the Earth to space to return to the Earth. This process, called the greenhouse effect, which occurs when infrared light is first absorbed and then re-emitted, causes the Earth to warm. As a result of the warming of the Earth, climate change is in question and affects the whole world. Central Asia, including Kazakhstan, Uzbekistan, Tajikistan, Kyrgyzstan and Turkmenistan, is located in a geography that will be greatly affected by climate change. In its Sixth Assessment Report, the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) concluded that climate change poses a major threat in Central Asia, where temperatures are rising above the global average. It is a scientific fact that Azerbaijan and Turkey are also threatened by climate change.

With climate change, the members of the Organization of Turkic States (Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Uzbekistan, Turkey) and observer Turkmenistan are expected to be significantly affected by negative impacts such as decreasing water resources, loss of agricultural yield, forest fires, drought and desertification, loss of biodiversity and related ecological degradation. Members of the Organization of Turkic States that are parties to the Paris Agreement have declared decarbonization targets in the process of adaptation to climate change. Most of these countries have adopted and announced at least some form of green economy strategy or program to increase resource use efficiency and reduce greenhouse gas emissions. However, the members of the Organization of Turkic

States differ in terms of adaptation and carbon emission reduction plans set out in their climate commitments under the Paris Agreement. Generally, carbon emission reduction initiatives are in their infancy and their compatibility with the national development strategies of the countries is questionable.

Keywords: Climate change, Greenhouse Gas, Carbon Emission.

KAMU YÖNETİMİNDE GÜVENLİK VE YAPAY ZEKA KESİŞMESİ

INTERCEPTION OF SECURITY AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN PUBLIC ADMINISTRATION

Kürşad Emrah YILDIRIM¹
Eser GEMİCİ²

ÖZET

Yapay Zeka (YZ), verimliliği, etkinliği ve güvenliği artırmak için fırsatlar sunarak kamu yönetiminde giderek daha önemli bir araç haline gelmiştir. Bununla birlikte, yapay zekanın kamu yönetiminde kullanılması, başarılı bir şekilde uygulanmasını sağlamak için ele alınması gereken zorlukları da beraberinde getirmektedir. Bu çalışmada, kamu yönetimi güvenliğinde yapay zeka kullanımının potansiyel faydaları ve zorlukları tartışılacaktır.

Kamu yönetimi güvenliğinde yapay zeka kullanmanın temel faydalarından biri, potansiyel güvenlik tehditlerini belirlemede doğruluğu ve hızı artırma yeteneğidir. Yapay zeka büyük miktarda veriyi analiz edebilir ve analistlerin fark edemeyeceği problemleri belirleyebilir. Bu, potansiyel güvenlik tehditlerinin erken tespit edilmesine yardımcı olarak daha proaktif bir müdahaleye olanak sağlayabilir. Bununla birlikte, yapay zekanın kamu yönetimi güvenliğinde kullanılması da zorluklar doğurmaktadır. Başlıca zorluklardan biri önyargı ve ayrımcılık potansiyelidir. Yapay zeka algoritmaları yalnızca eğitildikleri veriler kadar tarafsızdır ve veriler önyargılıysa algoritma da önyargılı olacaktır. Bu durum, özellikle kolluk kuvvetleri ve sınır güvenliği gibi alanlarda ayrımcı sonuçlara yol açabilir.

Bir diğer zorluk ise, kamu yönetimi güvenliğinde yapay zeka kullanımının yasal zemine oturtulması ve adalete uygun olmasını sağlamaktır. Bu durum yapay zeka kullanımının kişisel hakların gizliliği veya diğer yasal güvenceleri ihlal etmemesinin sağlanmasıdır. Ayrıca, yapay zeka tarafından alınacak kararların tümünün şeffaf ve hesap verebilir nitelikte olması gerekmektedir.

Sonuç olarak, yapay zeka, kamu yönetimi ve güvenlik arasındaki kesişim, hem fırsatlar hem de zorluklar sunmaktadır. Yapay zeka teknolojileri, kamu faaliyetlerinden biri olan güvenlik önlemlerinin verimliliğini ve etkinliğini önemli ölçüde artırma potansiyeline sahiptir. Tüm bu sebepler ile çalışmada yapay zeka, kamu yönetimi ve güvenlik kavramlarının ortaya koyabileceği zorluklar ve faydalar irdelenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu yönetimi, Kamu Güvenliği, Güvenlik, Yapay Zeka.

ABSTRACT

Artificial Intelligence (AI) has become an increasingly important tool in public administration, providing opportunities for improving efficiency, effectiveness, and security. However, the deployment of artificial intelligence in public

¹Doç. Dr., Anadolu Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, keyildirim@anadolu.edu.tr

²Dr. Öğr. Üyesi, Anadolu Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, esergemici@anadolu.edu.tr

administration also poses challenges that must be addressed to ensure its successful implementation. This article will discuss the potential benefits and challenges of using artificial intelligence in public administration security.

One of the main benefits of using AI in public administration security is the ability to improve accuracy and speed in identifying potential security threats. AI can analyze large amounts of data and identify problems that may not be apparent to analysts. This can help to detect potential security threats early, allowing for a more proactive response.

However, the use of AI in public administration security also poses challenges. One of the main challenges is the potential for bias and discrimination. AI algorithms are only as unbiased as the data they are trained on, and if the data is biased, the algorithm will be biased. This can lead to discriminatory outcomes, especially in areas such as law enforcement and border security.

Another challenge is to ensure that the use of AI in public administration security is legally grounded and fair. This includes ensuring that the use of AI does not violate privacy or other legal safeguards. In addition, all decisions to be taken by AI should be transparent and accountable.

In conclusion, the intersection between AI, public administration and security presents both opportunities and challenges. AI technologies have the potential to significantly improve the efficiency and effectiveness of security measures as a public activity. For all these reasons, this study will try to examine the challenges and benefits that the concepts of artificial intelligence, public administration and security may present.

Keywords: Public Administration, Public Security, Security, Artificial Intelligence.

TANZİMAT'TA KAMU YÖNETİMİ: MERKEZİ YÖNETİM, MERKEZE YARDIMCI KURULUŞLAR VE MAHALLİ YÖNETİM

PUBLIC ADMINISTRATION IN TANZIMAT: CENTRAL ADMINISTRATION, AUXILIARY INSTITUTIONS AND LOCAL GOVERNMENT

Abdullah DEMİREL¹
İsmail SEVİNÇ²
Fatih Bilal ALODALI³

ÖZET

Bir dönemin muhteşem imparatorluğu olarak addedilen ve üç kitada hüküm süren Osmanlı Devleti kendi eksenli dünyasından kurtulamamış ve dünyayı hassasiyetle izleyememişti. Özellikle duraklama ve gerileme dönemlerinde Avrupa'nın odak güç olarak sahneye çıkması ve beraberinde getirdiği ulusal akımlar Osmanlı için geri döndürülemez bir sürecin başlangıcı olarak görülmüştür. Artık hükmeden değil denge gözetmeye mecbur kalan Osmanlı, bunu zaman zaman başarsa da iç ve dış sorunlar nedeniyle bir adım geride kalmıştır.

Bu sancılı sürecin bir manifestosu niteliği taşıyan Tanzimat Fermanı 1839'da ilan edilmiş ve Osmanlı Devleti yeni bir süreç içerisine girmiştir. Bu süreç; fikirlerde ve yapılarda pek çok yeniliklerin gözlemlendiği bir dönem olmuştur. Tanzimat döneminde devlet idaresinde eski usul ve teamüllerin yeni asrın ihtiyacı için yeterli gelmemesinin yanında, memleket içinden ve Avrupalı devletlerin de baskıları sebebiyle, idarede yeni usullerin kabulü elzem olmuştur. Devletteki yenileşme fikri tüm unsurları/milletleri bir arada tutabilme ve böylece devletin siyasal bütünlüğünü koruma kaygısının yanında zor durumdaki mali yapısı da Osmanlı devletini merkezîyetçiliğe itmştir.

Tanzimat'ın ilanı, Osmanlı Devleti için batılılaşma sürecinin başlangıcını ifade ettiği söylenebilir. Bu batılılaşma, devleti çöküşten kurtarma amacı gütmüş ve Osmanlı kamu yönetiminde köklü değişiklikler öngörmüştür. Bu değişikliklerin en önemlileri yeni bakanlıkların ve yerel birimlerin kurulmasıyla merkezi idarenin otoritesinin yeniden güçlendirilmesi olarak karşımıza çıkmıştır. Bu dönem aynı zamanda Osmanlı için idari anlamda yeni deneyimler kazanılmasına ve bu deneyimlerin ise Cumhuriyet dönemine kadar aktarılmasına vesile olmuştur. Tanzimat dönemi Osmanlı kamu yönetimi genel anlamda Fransa idari sisteminden etkilenmiş ve bu bağlamda ilk kez belediyeçilik sisteminin kurulması, vilayetler nizamnamelerinin çıkarılması vb. düzenlemeler hayata geçirilmiştir.

Bu çalışmada, Tanzimat döneminde Osmanlı Devleti'nde kamu yönetimi anlayışının nasıl değiştiği ve bu değişim sürecinde hangi düzenlemelerin yapıldığına değinilmiştir. Bu kapsamda önce Tanzimat Dönemi kısaca anlatılmış ve Tanzimat Fermanının içeriğinden ve yeniliklerinden bahsedilmiştir. Daha sonra Osmanlı merkez ve taşra teşkilatındaki idari yapılanma hakkında bilgiler verilmiştir.

¹Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, abduhahdemirel@kmu.edu.tr

²Prof. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, isvinc@erbakan.edu.tr

³Prof. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, fatihalodali@erbakan.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Tanzimat, Osmanlı'da Kamu Yönetimi, Merkezi Yönetim, Yerel Yönetim, İdari Reform.

ABSTRACT

The Ottoman Empire, which was considered as the magnificent empire of a period and ruled on three continents, could not get rid of its own axis world and could not watch the world with sensitivity. Especially in periods of stagnation and regression, the emergence of Europe as a focal power and the national currents it brought along were seen as the beginning of an irreversible process for the Ottoman Empire. The Ottomans, who were no longer dominating but obligated to balance, managed to do this from time to time, but due to internal and external problems, they were one step behind.

The Tanzimat Edict, which is a manifesto of this painful process, was declared in 1839 and the Ottoman Empire entered a new process. This process; It was a period in which many innovations were observed in ideas and structures. In the Tanzimat period, the old methods and practices in state administration were not sufficient for the needs of the new century, and due to the pressures of the domestic and European states, the adoption of new methods in the administration became essential. The idea of innovation in the state, in addition to the concern of keeping all elements/nations together and thus protecting the political integrity of the state, also pushed the Ottoman state to centralism.

The proclamation of the Tanzimat can be said to represent the beginning of the westernization process for the Ottoman Empire. This westernization aimed to save the state from collapse and envisaged radical changes in the Ottoman public administration. The most important of these changes was the reinforcing of the authority of the central administration with the establishment of new ministries and local units. This period was also instrumental in gaining new administrative experiences for the Ottoman Empire and transferring these experiences to the Republican period. The Ottoman public administration in the Tanzimat period was generally influenced by the French administrative system, and in this context, the establishment of the municipal system for the first time, the issuance of the regulations of the provinces, etc. regulations have been implemented.

In this study, it is mentioned how the understanding of public administration changed in the Ottoman Empire during the Tanzimat period and what regulations were made in this change process. In this context, firstly, the Tanzimat Period was briefly explained and the content and innovations of the Tanzimat Ferman were mentioned. Afterwards, it was given information about the administrative structure in the Ottoman central and provincial organization.

Keywords: Tanzimat, Public Administration in the Ottoman Empire, Central Government, Local Government, Administrative Reform.

TÜRK DÜNYASI 2040 VİZYONU: İÇERİK ÇÖZÜMLEMESİ VE BAZI TAVSİYELER

TURKIC WORLD VISION 2040: A CONTENT ANALYSIS AND SOME RECOMMENDATIONS

Özgür ÖNDER¹
Muhammed Z. ÇİĞMAN²
Samed KURBAN³

ÖZET

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin dağılması sonrasında bağımsızlıklarını kazanan yeni Türk cumhuriyetleri arasındaki ilişkiler, çeşitli nedenlerle günümüze dek istenen düzeyde gelişmemiştir. Dalgalı bir seyir izleyen ilişkilerde son yıllarda olumlu gelişmeler yaşanmaktadır. Bu kapsamda, Türk Dili Konuşan Ülkeler İşbirliği Konseyi'nin adının Türk Devletleri Teşkilatına dönüştürülmesinin kararlaştırıldığı 2021 İstanbul Zirvesi'nde, Türk Dünyası 2040 Vizyonu kabul edilmiştir. Bu araştırmada 2040 Vizyonunun içerik çözümlemesi yapılmış ve üç tema tespit edilmiştir: (1) üye devletlerin geleceğe hazırlanması için uygulanacak stratejiler, (2) Türk Dünyası bütünleşmesi stratejileri ve (3) küresel iş birliği stratejileri. Bu temalar arasında en güçlü şekilde vurgulanan, Türk Dünyası bütünleşmesidir. Her üç tema dijitalleşmeden enerji siyasetlerine kadar birçok alanda stratejiler içermektedir. Türk Dünyasının her alanda ortak stratejiler belirlemesi değerlidir. Ancak, 2040 Vizyonunda, stratejiler arasında önceliklendirme yapılmamış, stratejilerin gerçekleştirilmesinde kullanılacak kaynaklar gösterilmemiş ve performans göstergeleri belirlenmemiştir. Bu yönüyle, 2040 Vizyonu yalnızca vizyonu ve ana amaçları ortaya koymuş; ancak, bu amaçlara nasıl ulaşılacağı sorununa değinmemiştir. Bu faydalı girişimin umulan etkiyi yaratması için; (1) stratejik bütünlüğü güçlendirecek bir yüksek strateji (ve bunu besleyecek bir yüksek kuram) geliştirilmesi, (2) stratejik önceliklendirme, kaynak tahsisi, performans göstergeleri gibi noktaların da yer aldığı stratejilerin üretilmesi, (3) üretilen stratejilerin Türkiye, Türkistan ve dünyada yaşanan güncel gelişmeler ışığında sürekli gözden geçirilmesi ve (4) bütünleşik idari kapasitenin artırılması tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk Dünyası, Türk Dünyası Bütünleşmesi, Türk Devletleri Teşkilatı, Türk Dünyası 2040 Vizyonu.

ABSTRACT

The relations between the new Turkic republics, which gained their independence after the dissolution of the Union of Soviet Socialist Republics, have not developed as expected for various reasons. Even so there have been positive developments in recent years in relations that have followed a fluctuating course. In this context, the Turkic World 2040 Vision was adopted at the 2021 Istanbul Summit, where it was decided to change the name of the Cooperation Council of

¹Prof. Dr., Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, ozgur.onder@dpu.edu.tr

²Dr. Öğr. Üyesi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, mzahid.cigman@dpu.edu.tr

³Dr. Öğr. Üyesi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, samed.kurban@dpu.edu.tr

Turkic Speaking States to the Organization of Turkic States. In this research, the content analysis of the Vision 2040 was made, and three themes were identified: (1) strategies to be applied to prepare the member states for the future, (2) Turkic World integration strategies, and (3) global collaboration strategies. The most strongly emphasized among these themes is the Turkic World integration. All three themes include strategies in many areas from digitalization to energy policies. It is valuable that the Turkic World determines common strategies in every field. However, in the 2040 Vision, prioritization was not made among the strategies, the resources to be used in the realization of the strategies were not specified, and performance indicators were not determined. In this respect, the 2040 Vision has only revealed the vision and main goals; however, it did not address the problem of how to achieve these goals. In order for this beneficial initiative to be successful; it is recommended (1) to develop a grand strategy that will enhance strategic integrity -and to develop a grand theory to support it- (2) to produce strategies that also include points such as strategic prioritization, resource allocation, performance indicators etc. (3) to constantly review the strategies created in the light of emergent developments in Turkey, Turkistan and the world, and (4) to expand the integrated administrative capacity.

Keywords: Turkic World, Turkic World Integration, Organization of Turkic States, Turkic World Vision 2040.

BÜYÜKŞEHİRLERDE BELEDİYELER ARASI İLİŞKİLER VE SORUNLAR: ŞANLIURFA ÖRNEĞİ

INTERMUNICIPAL RELATIONS AND PROBLEMS IN METROPOLITAN CITIES: THE CASE OF SANLIURFA

Mikdad Lamih ÇELİK¹

ÖZET

Bu bildiri çalışmasında büyükşehir belediyelerinin kuruluşu, büyükşehir belediyesi ile ilçe belediyelerinin yönetim yapıları, görev ve sorumlulukları ile bu bilgiler ışığında 6360 sayılı kanun ile getirilen il sınırında büyükşehir belediye modelinin Şanlıurfa büyükşehir belediyesi ile ilçe belediyeleri arasındaki ilişkilerine yansıyan olumlu ve olumsuz yönlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. 6360 sayılı kanun ile gelen il sınırında büyükşehir sisteminin tam olarak sağlıklı işlemeye başlama sürecinde, Şanlıurfa Büyükşehir modelinde büyükşehir belediyesi ile ilçe belediyeleri arasındaki ilişkiler, ilçe belediyeleri ile büyükşehirin görev ve yetki dağılımları, mali konular gibi birçok konuyu araştırmayı amaçlayan bu çalışma, hâlihazırda yaşanan sorunlara çözümler önermektedir. Büyükşehir belediye yönetimine dair genel bilgiler ile büyükşehir belediyeleri ile büyükşehir ilçe belediyelerinin teşkilat yapısı ve bu belediyeler arasındaki ilişkilere ve sorunlara Şanlıurfa özelinde yer verilmiştir. Bu bildiride belediye yönetimi ile ilgili yasal düzenlemeler incelenmiştir. Bu verilerin elde edilmesinde ise literatür taraması yöntemi kullanılmıştır. Literatür taraması ile elde edilen bilgiler ışığında 6360 sayılı kanun ile Şanlıurfa ili özelinde siyasi ilişkilerde, mali ilişkilerde ve yönetsel ilişkilerde meydana gelen değişiklikler ve yargıya taşınmış uyuşmazlıklar analiz edilmiştir. 6360 sayılı yasa ile getirilen il sınırında büyükşehir modelinde büyükşehir ve ilçe belediyelerinin aynı partili olması durumunda sorun yaşanmayacağı örtülü olarak dile getirilmiştir. Bu öngörünün doğru olup olmadığı Şanlıurfa özelinde ele alınacaktır. Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi ile İlçe belediyeleri tarafından birbirlerine karşı açılmış dava dosyaları ve sayıştay denetim raporlarına yansıyan uygulamalar üzerinden uyuşmazlıklara ilişkin değerlendirmeler ve çözüm önerilerine yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: 6360 Sayılı Kanun, Büyükşehir Belediye Modeli, Büyükşehir İlçe Belediyesi, Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi.

ABSTRACT

In this study, it is aimed to examine the establishment of metropolitan municipalities, the administrative structures, duties and responsibilities of metropolitan municipalities and district municipalities, and the positive and negative aspects of the metropolitan municipality model on the provincial border, which was brought by the law numbered 6360, reflected in the relations between Şanlıurfa metropolitan municipality and district municipalities. This study, which aims to investigate many issues such as the relations between the metropolitan municipality and district municipalities in the Şanlıurfa metropolitan model, the distribution of duties and powers of the district municipalities and the metropolitan city, and financial issues, in the process of starting the metropolitan

¹Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi, Teftiş Kurulu Başkanı, mlcelik@hotmail.com

system to function properly at the provincial border with the law numbered 6360, provides solutions to the existing problems. recommends. General information about the metropolitan municipality administration, the organizational structure of metropolitan municipalities and metropolitan district municipalities, and the relations and problems between these municipalities are given in Şanlıurfa. In this paper, legal regulations related to municipal administration are examined. The literature review method was used to obtain these data. In the light of the information obtained from the literature review, the changes in the political relations, financial relations and administrative relations and the disputes brought to the judiciary in the province of Şanlıurfa with the law numbered 6360 were analyzed. It has been implicitly stated that in the metropolitan model introduced by the law numbered 6360, there will be no problem if the metropolitan and district municipalities are from the same party. Whether this prediction is correct or not will be discussed in the specific case of Şanlıurfa. Evaluations and solution proposals regarding the disputes will be included through the lawsuit files filed by Şanlıurfa Metropolitan Municipality and District municipalities against each other and the practices reflected in the audit reports of the Court of Accounts.

Keywords: Law no. 6360, Metropolitan Municipality Model, Metropolitan District Municipality, Şanlıurfa Metropolitan Municipality.

TÜRKİYE'DE BÜYÜKŞEHİR BELEDİYELERİNİN TÜRK DÜNYASI İLE YEREL DİPLOMASİSİ

CITY DIPLOMACY OF TURKEY'S METROPOLITAN MUNICIPALITIES WITH THE TURKISH WORLD

Suna ERSAVAŞ KAVANOZ¹
Nisa ERDEM²

ÖZET

Küreselleşen dünya sisteminde artan karşılıklı bağımlılık, yerelleşme politikaları ve kent girişimciliğin giderek önem kazanması gibi bir dizi etkene bağlı olarak yerel yönetimler kendi yerleşim yerlerinin ve ulusal sınırların çok ötesinde faaliyetler yürütmektedir. Genel anlamda yerel yönetimlerin ulus ötesi alanda geliştirdikleri ilişkiler yerel diplomasi kavramı ile ifade edilmektedir. Küresel alandaki rekabet gücünün artırılması, kültürel ilişkilerin geliştirilmesi, dayanışmasının sağlanması, kazanım odaklı yaklaşımlar, politika transferlerinin gerçekleştirilmesi yerel yönetimlerin ulus ötesi alandaki faaliyetlerinin itici güçleri arasında yer almaktadır.

Çalışmanın amacı, Türkiye'deki büyükşehir belediyelerinin Türk dünyası ile yerel diplomasisinin değerlendirilmesidir. Bu amaç doğrultusunda, Türkiye'deki büyükşehir belediyelerinin Türk Cumhuriyetlerindeki belediyelerle 2010-2020 yılları arasındaki yerel diplomasi faaliyetleri incelenmiş ve içerik analizi yoluyla kodlanarak değerlendirilmiştir. Çalışma neticesinde, öncelikle Türkiye'deki büyükşehir belediyelerinin yerel diplomasi faaliyetleri içerisinde, Türk Cumhuriyetlerindeki belediyelerle olan ilişkilerinin payına ve dağılımına ilişkin genel istatistiksel analizlere yer verilmiştir. Söz konusu analiz çerçevesinde, Türkiye'deki büyükşehir belediyeleri ile Türk Cumhuriyetlerindeki belediyeler arasındaki yerel diplomasi ilişkileri yıl, il ve bölge dağılımı, ilişki türü, yönünden incelenmiştir. Ardından, Türkiye'deki büyükşehir belediyeleri ile Türk dünyasının ortak kültür ve medeniyet mirası göz önünde bulundurularak, karşılıklı ilişkilerin belediyelerin altyapı, üstyapı, hibe, fon, kredi, kültür, sanat, turizm, sağlık ve diğer hizmet alanlarındaki yansımaları ortaya koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yerel Diplomasi, Büyükşehir Belediyesi, Türkiye, Türk Dünyası, Türk Cumhuriyetleri.

ABSTRACT

Depending on a number of factors, such as the increasing interdependence in the globalizing world system, localization policies, and the growing significance of urban entrepreneurship, local governments perform activities well beyond their own communities and national borders. City diplomacy describes, in general, the relationships developed by local administrations in the transnational arena. Increasing competitiveness in the global arena, fostering cultural relations, assuring solidarity, adopting gain-oriented approaches, and implementing policy

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, suna.ersavaskavanoz@ktu.edu.tr

²Karadeniz Teknik Üniversitesi, nisaerdem@ktu.edu.tr

transfers are among the motivating factors behind the activities of local governments in the transnational arena.

The purpose of this study is to assess the city diplomacy between municipalities in Turkish world and the Turkey's metropolitan municipalities. In order to accomplish this, the city diplomacy activities of metropolitan municipalities in Turkey with municipalities in the Turkish Republics between 2010 and 2020 were analyzed and evaluated using coding and content analysis. Included in the study's findings are general statistical analyses of the proportion and distribution of relations with municipalities in the Turkic Republics within the city diplomacy activities of metropolitan municipalities in Turkey. In the context of the aforementioned analysis, the city diplomatic relations between metropolitan municipalities in Turkey and municipalities in the Turkish Republics were examined in terms of year, province and region distribution, and relationship type. Taking into account the common cultural and civilizational heritage of the metropolitan municipalities in Turkey and the Turkish world, the mutual relations in the infrastructure, superstructure, grant, fund, credit, culture, art, tourism, health, and other municipal service areas were uncovered.

Keywords: City Diplomacy, Metropolitan Municipality, Turkey, Turkish World, Turkic Republics.

KAMU GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASINDA TERÖRLE MÜCADELE STRATEJİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: ZEYTİN DALI HAREKATI BÖLGESİ

ASSESSMENT OF COUNTERTERRORISM STRATEGIES IN ENSURING PUBLIC SECURITY: OLIVE BRANCH OPERATION ZONE

Gürkan KANAT ¹

ÖZET

Suriye ülkesinde yaşanan krizin ardından ülkede yaşanan gerilimler sadece ulusal değil uluslararası boyutta pek çok etkiyi beraberinde getirmiştir. Küresel olarak birçok devleti derinden etkileyen Suriye’de yaşanan iç savaş durumu, bölgede kamu güvenliğinin bozulması başta olmak üzere yüz binlerce insanın yaşamını yitirmesine ve maddi/manevi alanlarda kayıplar vermesine sebep olmuştur. Suriye’de iç savaş sürerken birden fazla devletin o bölgede vekâlet savaşları devam etmiş olup, bölgede bulunan terörist gruplar kendi egemenlik alanlarını kurmak için adeta yarış içerisinde girerek uluslararası arenada sağlanması gereken barış ve güvenliği tehdit eder faaliyetler içerisinde yer alarak bölgede kamu güvenliğinin bozulmasına neden olmuştur.

Zeytin Dalı Harekâtı, terör örgütleriyle mücadele amacıyla gerçekleştirilen bir askeri operasyondur. Bu bilgi ışığında bu çalışmada Zeytin Dalı Harekât bölgesindeki kamu güvenliğinin sağlanmasında terörle mücadele stratejilerinin değerlendirilmesi konusunu incelenmiştir. Çalışmada, terörizmle mücadelede başarılı sonuçlar elde edebilmek için gerekli olan etkili stratejileri vurgulamaktadır. Öncelikle, istihbarat toplamanın büyük önem taşıdığı belirtilmektedir. Terör örgütlerinin yapısı, faaliyetleri ve hedefleri hakkında doğru ve güncel bilgilere sahip olmak, etkili bir mücadele için temel bir adımdır. Bu bağlamda, yerel istihbarat birimlerinin güçlendirilmesi, teknolojik araçların kullanımı ve uluslararası istihbarat paylaşımı gibi önlemler önerilmiş olup, güvenlik güçlerinin terör örgütleriyle mücadelede kararlılık ve koordinasyonun önemine vurgu yapılmıştır.

Sonuç olarak; çalışmanın temel amacını gerçekleştirmeye ilişkin olarak yapılan araştırmalarda Zeytin Dalı Harekâtı bölgesinde kamu güvenliğinin sağlanmasında terörizmle mücadelenin önemli bir unsur olduğu vurgulanmaktadır. Terör örgütlerinin propaganda faaliyetlerine karşı etkili bir iletişim stratejisinin benimsenmesi, sivil halkın bilgilendirilmesi ve terör örgütlerinin etkisiz hale getirilmesi için önemlidir. Bu faktörler bir araya geldiğinde, Zeytin Dalı Harekâtı bölgesinde kamu güvenliği sağlanabilir ve terörizmle mücadelede önemli adımlar atılabilir.

Anahtar Kelimeler: Zeytin Dalı Harekâtı, Kamu Güvenliği, Terörizm, Terörle Mücadele.

¹Suriye/Afrin Koordinatör Emniyet Müdürlüğü/Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü, Doktorant, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Doktora Programı, e-mail: gurkankanat35@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-8055-4182.

ABSTRACT

Following the crisis in Syria, the tensions in the country have had not only national but also international implications. The ongoing civil war in Syria has deeply affected many states globally, resulting in the deterioration of public security in the region and the loss of hundreds of thousands of lives, as well as significant material and spiritual losses. During the ongoing civil war in Syria, multiple states engaged in proxy wars in the region, while terrorist groups in the area competed to establish their own spheres of influence, posing threats to peace and security at the international level and contributing to the disruption of public security in the region.

The study examines the evaluation of counterterrorism strategies in ensuring public security in the Olive Branch Operation zone, which was conducted as a military operation to combat terrorist organizations. The research emphasizes effective strategies necessary to achieve successful outcomes in counterterrorism. It highlights the significant importance of intelligence gathering, as having accurate and up-to-date information about the structure, activities, and goals of terrorist organizations is a fundamental step in effective counterterrorism. In this context, measures such as strengthening local intelligence units, utilizing technological tools, and promoting international intelligence sharing are recommended. The study also underscores the importance of determination and coordination among security forces in combating terrorist organizations.

In conclusion, the research emphasizes that ensuring public security in the Olive Branch Operation zone is a crucial element in the fight against terrorism, aligning with the main objective of the study. Adopting an effective communication strategy against terrorist propaganda, informing the civilian population, and neutralizing terrorist organizations are vital. When these factors come together, public security can be ensured in the Olive Branch Operation zone, and significant strides can be made in the fight against terrorism.

Keywords: Olive Branch Operation, Public Security, Terrorism, Counterterrorism.

AFTER JULY 15, 2016, CHANGES IN AFFILIATION AND ORGANIZATION AT GENDARMERIE

15 TEMMUZ 2016 SONRASI JANDARMA TEŞKİLATINDA BAĞLILIK VE TEŞKİLATLANMADA DEĞİŞİKLİKLER

Cemal ÖZTÜRK¹
Ünal KAÇMAZ²

ABSTRACT

Public order is the situation in which individuals live in security, peace and health in the society. Public Safety: The absence of danger or accidents that may harm people or property. Public Peace/Well-being: It is the absence of confusion in the society, the state of following the normal flow of life. Public Health: It is the protection of people from contagious or epidemic diseases and the continuation of social life in healthy conditions.

Safety is the state of being safe from danger and accidents. Security covers the protection of the state and public order, and the prevention of individuals being worried about their lives and property and being attacked.

When it comes to state security, it is possible to divide it into two as internal security and external security. When it comes to external security, the armed forces of the state (land, sea, air) come to mind, and when it comes to internal security, law enforcement comes to mind. When it comes to internal security, the general law enforcement comes to mind, which is also divided into two, the general law enforcement and the special law enforcement. General Law enforcement: Police (General Directorate of Security), Gendarmerie (Gendarmerie General Command) and Coast Guard (Coast Guard Command).

It is of great importance to examine the changes made in the Turkish Gendarmerie Organization after the declaration of the State of Emergency for the fight against terrorism, especially the parallel structure in 2016. Of course, the changes made in this organization, which struggled with such a terrorist organization after the declaration of the State of Emergency (OHAL), should of course be comprehensive and in line with rational requirements.

The aim of this study is to reveal the changes in the affiliation and organization area in the Gendarmerie after 15 July 2016 by comparing it with the previous situation. Descriptive survey method, one of the qualitative research methods, will be used. As a result, the changes in the affiliation and organization area of the Gendarmerie will be compared with the previous situation.

Keywords: Internal Security, Gendarmerie, Turkish Gendarmerie, 15 July 2016 Coup Attempt, Changes.

¹Doç. Dr, Bitlis Eren Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, Yönetim Bilimleri ABD, cozturk@beu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3607-1356.

²Kamu Yönetimi ABD Yüksek Lisans Öğrencisi, Bitlis Eren Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, unal.kacmaz25@gmail.com, ORCID: 0000-0002-8097-8054.

ÖZET

Kamu düzeni toplumda bireylerin güvenlik, huzur ve sağlık içinde yaşamaları durumudur. Kamu Güvenliği: kişilere ya da eşyalara zarar verecek tehlike ya da kazaların olmaması halidir. Kamu Huzuru/Esenliği: Toplumda karışıklığın olmaması, hayatın normal akışını takip etmesi halidir. Kamu Sağlığı: Kişilerin bulaşıcı veya salgın hastalıklardan korunması, sosyal hayatın sağlıklı koşullarda devam etmesidir.

Güvenlik tehlike ve kazalardan emin olma durumudur. Güvenlik devletin ve kamu düzeninin korunmasını, bireylerin can ve mallarına dair endişe duymalarının ve saldırıya uğramalarının önlenmesini kapsar.

Devlet güvenliği dendiğinde iç güvenlik ve dış güvenlik olmak üzere ikiye ayırmak mümkündür. Dış Güvenlik dendiğinde devletin silahlı kuvvetleri (kara, deniz, hava) ve iç güvenlik dendiğinde de Kolluk kuvvetleri akla gelmektedir. İç güvenlik deyince genel zabıta akla gelir ki bunlar da ikiye ayrılır, genel zabıta ve hususi zabıta. Genel zabıta: Polis (Emniyet Genel Müdürlüğü), Jandarma (Jandarma Genel Komutanlığı) ve Sahil Güvenlik (Sahil Güvenlik Komutanlığı).

2016 yılında paralel yapılanma başta olmak üzere terörle mücadele için Olağanüstü Halin ilanı sonrasında Türk Jandarma Teşkilatında yapılan değişikliklerin incelenmesi büyük önem arz etmektedir. Olağanüstü Hal (OHAL) ilanı ve sonrasında böyle bir terör yapılanmasıyla mücadele eden bu teşkilatta yapılan değişiklikler elbette ki rasyonel gerekliliklere uygun olarak ve çok geniş kapsamlı olmalıydı.

Bu çalışmada amaç Jandarma teşkilatında 15 Temmuz 2016 sonrası yapılan bağlılık ve teşkilatlanmadaki değişiklikleri önceki durumla karşılaştırarak ortaya koymaktır. Nitel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama yöntemi kullanılacaktır. Sonuç olarak, Jandarma teşkilatında yapılan bağlılık ve teşkilatlanma alanındaki değişiklikler önceki durumla karşılaştırılarak ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: İç Güvenlik, Jandarma, Türk Jandarma Teşkilatı, 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi, Değişiklikler.

ADMINISTRATORS IN FARABI'S VIRTUOUS STATE

FARABI'NİN FAZİL DEVLETİNDE YÖNETİCİLER

Cemal ÖZTÜRK¹
Elif KOÇI ÇETİN²

ABSTRACT

Farabi was born in the city of Farab in Turkestan and took the name Ustad-ı Sani, which means second master, because he examined and explained all the works of Aristotle. According to Farabi, one of the medieval Turkish-Islamic thinkers, the state aiming at happiness and virtue is the Fazil State, which is considered as a Fazil City in El-Medinet'ül Fazila.

The city where its inhabitants help to reach happiness becomes a fazil city. Communities established to achieve happiness are also considered virtuous communities. Fazil city is like a fully healthy body that all its parts help to preserve it until the end of its life. The ruler of the city is the most perfect of the city departments in his own matters and has the highest rank among the people he helps. He has other people under his command, and they rule others.

In the structure of the city, there are people who are close to him in rank and a person who serves as the president. Each of these uses their abilities in accordance with the chief's purpose. Just as there are others under the command of these high rank holders, there is also someone under their command. Voluntary services performed by the strata closest to the chief of the city are also the most honorable works in rank, and the works performed by the lower limbs remain in the second place. These, too, descend gradually to reach the strata that do the most vulgar work. The chief who has no superior in the Fazil city; He is both the head of the righteous nation and the head of every inhabited place. This is only granted to a person who has twelve characteristics at birth. If such a person is never encountered, the shari'ah and sunnah given by the first chief who came to the head of that city and his successors are preserved; The conditions that we mentioned in the birth and childhood of the next chief must also be present.

The aim of this study is to reveal the expectations and characteristics of the administrators in the virtuous state according to Farabi and to evaluate them together with the functions and features expected from the administrators in general. Descriptive survey method, one of the qualitative research methods, will be used. As a result, the features that Farabi saw in the administrators in the virtuous state will be revealed and the compatibility with the functions and features expected from the administrators in general will be revealed.

Keywords: Farabi, El-Medinet'ül Fazila, Virtuous State, Virtuous State, Administrator.

¹Doç. Dr, Bitlis Eren Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, Yönetim Bilimleri ABD, cozturk@beu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3607-1356.

²Kamu Yönetimi ABD Yüksek Lisans Öğrencisi, Bitlis Eren Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, elfkoci@gmail.com, ORCID: 0000-0002-4804-2643.

ÖZET

Farabi Türkistan'daki Farab şehrinde doğmuş ve ikinci üstat anlamına gelen Üstad-ı Sani adını Aristo'nun tüm eserlerini inceleyip açıkladığından almıştır. Ortaçağ Türk İslam düşünürlerinden olan Farabi'ye göre, mutluluk ve erdemi amaçlayan devlet Fazıl Devlettir ki El-Medinet'ül Fazıla'da Fazıl Şehir Olarak ele Alınmıştır.

Sakinlerinin saadete ulaşmak için yardımlaşmaları şehir fazıl bir şehir olur. Saadete erişmek amacıyla kurulan topluluklar da fazıl topluluklar sayılır. Fazıl şehir tam sıhhatli bir vücuda benzer ki tüm uzuvları hayatının sonuna kadar onu muhafaza etmek için yardımlaşır. Şehrin hakimi kendine ait hususlardaki şehir bölümlerinin en mükemmeli olup yardımlaştığı kişiler arasında en yüksek rütbeye sahiptir. Onun emrinde başka kişiler vardır ve onlar da başkalarını idare ederler.

Şehrin yapısında başkanlık vazifesini yapan bir insanla mertebe olarak ona yakın olan insanlar bulunur. Bunların her biri yeteneklerini reisin amacına uygun olarak kullanır. Bu yüksek rütbe sahiplerinin emrinde başkaları bulunduğu gibi bunların emrinde de birileri bulunur. Şehrin reisine en yakın olan tabakaların gördükleri iradi hizmetler de mertebeye en şerefli işler olup, onlardan aşağı olan uzuvların gördükleri işler ikinci planda kalır. Bunlar da derece derece alçalıp sonunda en bayağı işleri gören tabakalara varılır. Fazıl şehirde daha üstünü bulunmayan reis; hem fazıl milletin reisi hem meskun olan her yerin reisidir. Bu ise ancak doğumunda on iki özelliğe sahip olan kişiye nasip olur. Böyle birisine hiç rastlanmazsa, o şehrin riyasetine gelmiş olan ilk reis ile haleflerinin verdikleri şeriat ve sünnetler muhafaza edilirler; daha sonraki reisin de doğuşunda ve çocukluğunda zikrettiğimiz şartların bulunması gerekir.

Bu çalışmada Farabi'ye göre fazıl devlette yöneticilerden beklentileri ve özelliklerini ortaya koymaktır. Nitel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama yöntemi kullanılacaktır. Sonuç olarak, Fazıl devletteki yöneticilerin genel anlamda yöneticilerden beklenen işlev ve özelliklerle uygunluk durumu ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Farabi, El-Medinet'ül Fazıla, Fazıl Devlet, Erdemli Devlet, Yönetici.

SİVİL TOPLUM KURULUŞLARINA AİT YENİ NESİL STRATEJİK HALKLA İLİŞKİLER FAALİYETLERİNİN SOSYAL İNOVASYON AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ: KAHRAMANMARAŞ MERKEZLİ DEPREM ÖRNEĞİ

EVALUATION OF NEW GENERATION STRATEGIC PUBLIC RELATIONS ACTIVITIES OF CIVIL SOCIETY ORGANISATIONS IN TERMS OF SOCIAL INNOVATION: THE CASE OF MARAS-CENTRED EARTHQUAKE

Gülçin ARAMAN¹

ÖZET

Küreselleşmenin rekabet üzerinde itici bir faktör olduğu toplumlarda Sivil Toplum Kuruluşları, hitap ettiği kitleyi anlama, sorunları çözüme ve sürdürülebilirliği sağlama noktasında öncelikli bir olgu haline gelmektedir. Bunun sonucunda STK'lar toplumun zorluklara ve baskılara direnebilmesinde destekleyici rol üstlenmektedir. Halkla İlişkilerin Stratejik perspektifinden değerlendirildiğinde sivil Toplum Kuruluşlarının, çevre ve paydaşları ile olan ilişkileri tutarlılık ve istikrarlılık düzeyini belirlemektedir. Stk'ların Stratejik işlevleri yönetsel ve karşılıklı faydaya yönelik kararlar almalarını gerekli kılmaktadır. 21. Yüzyılın odağı haline gelen Sosyal inovasyon ise STK'ların, gerek kamuda gerek Halkla olan ilişkilerinde yenilikçi bakış açıları geliştirebilme ve ekip çalışmasını organize edebilme konusunda başvurdukları temel çalışma stratejilerinden birisidir. Sosyal inovasyon belirli kalıpların dışında gerekli kıldığı ilkelerle Sivil Toplum Kuruluşlarının amacına ve yapısına uygun teknikleri ön plana çıkarmaktadır. Bunun beraberinde Meydana gelen olaylar ve afetler STK'ların Stratejik eylemler gerçekleştirmelerine imkan vermekte ve kamuya açık faaliyetlerde aktif olmalarını kolaylaştırmaktadır.

Bu bağlamda çalışmanın amacı, 6 Şubat 2023 tarihinde Kahramanmaraş merkezli meydana gelen deprem olayında Stk'ların deprem bölgelerine yönelik gerçekleştirdiği yeni nesil Halkla İlişkiler faaliyetlerini Sosyal inovasyon kapsamında değerlendirerek kurumsal ve toplumsal işlevlerine ilişkin öneriler geliştirmektir. Çalışmada; doküman analizi yönteminden yararlanılmıştır. Elde edilen bulgular, Sivil toplum kuruluşlarının stratejik nitelikteki halkla ilişkiler faaliyetlerinde sosyal inovasyon kavramına yer verdiklerini göstermiştir. Sonuç olarak; Sivil toplum kuruluşlarının kurumsal ve yönetsel bağlamda halkla ilişkiler birimlerinin sosyal inovasyon eylemlerini stratejik bir düzeyde konumlandığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Halkla İlişkiler, Stratejik Halkla İlişkiler, Sivil Toplum Kuruluşları, İnovasyon, Sosyal İnovasyon.

ABSTRACT

In societies where globalisation is a driving factor in competition, NGOs are becoming a priority in understanding the audience, solving problems and ensuring sustainability. As a result, NGOs play a supportive role in helping society to resist difficulties and pressures. When evaluated from the strategic

¹Atatürk Üniversitesi/ Halkla İlişkiler ve Tanıtım Ana Bilim Dalı, gulcinaraman19@gmail.com.
ORCID: 0000-0002-7778-3563.

perspective of Public Relations, the relations of NGOs with their environment and stakeholders determine the level of consistency and stability. Strategic functions of NGOs require them to make managerial and mutually beneficial decisions. Social innovation, which has become the focus of the 21st century, is one of the main working strategies that CSOs use to develop innovative perspectives and organise teamwork both in the public sector and in their relations with the public. Social innovation brings to the forefront techniques suitable for the purpose and structure of NGOs with the principles it requires outside of certain patterns. In addition, the events and disasters that occur allow NGOs to take strategic actions and make it easier for them to be active in public activities.

In this context, the aim of the study is to evaluate the new generation Public Relations activities carried out by NGOs for earthquake regions in the earthquake event that occurred on 6 February 2023 in Kahramanmaraş within the scope of social innovation and to develop suggestions regarding their institutional and social functions. In the study; document analysis method was used. The findings show that non-governmental organisations include the concept of social innovation in their strategic public relations activities. As a result; it reveals that the public relations units of non-governmental organisations in the institutional and managerial context position social innovation actions at a strategic level.

Keywords: Public Relations, Strategic Public Relations, Civil Society Organizations, Innovation, Social Innovation.

SİYASİ MEŞRUIYET VE YÖNETİMDE İSTİKRARIN GÜÇLENDİRİLMESİ İÇİN BELEDİYE BAŞKANLIĞI SEÇİM SİSTEMİNE YÖNELİK İKİ ÖNERİ: TAMAMLAYICI OY VE BALOTAJ

TWO RECOMMENDATIONS ON THE MAYORSHIP ELECTION SYSTEM FOR STRENGTHENING POLITICAL LEGITIMACY AND STABILITY IN ADMINISTRATION: SUPPLEMENTARY VOTE AND BALLOTAGE

Çağrı ÇOLAK¹

ÖZET

Türkiye’de 2972 Sayılı Mahallî İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanun’un 2. maddesi uyarınca belediye başkanlığı seçimlerinde basit çoğunluk sistemi uygulanmaktadır. İki partili sistem geleneğine sahip ülkelerde siyasi meşruiyet (temsilde adalet) ve yönetimde istikrar açısından oldukça işlevsel olan bu sistem, çok partili sistem geleneğine sahip ülkelerde ise ciddi sorunlara neden olabilmektedir. Örneğin, çok partinin yarıştığı bir seçim çevresinde mutlak veya nitelikli çoğunluk aranmadığı için çok düşük oranlarla da belediye başkanlığı kazanılabilmektedir. Bu yönüyle basit çoğunluk sistemi, belediye başkanını desteklemeyenlerin oranının oldukça yükselmesine zemin hazırlayarak temsilde adaletin zedelenmesine yol açabilmektedir. Diğer yandan bu sistem, belediye başkanlığını kazanan partinin belediye meclisinde azınlık durumuna düşebilme olasılığı nedeniyle yönetimde istikrara da zarar verebilmektedir. Nitekim 30 Mart 2014 ve 31 Mart 2019 Mahallî İdareler Genel Seçimlerinde belediye başkanlığını kazanmış olan adayların oy oranları kodlandırılarak oluşturulan dağılımlar, Türkiye’deki belediye başkanlığı seçim sisteminin siyasi meşruiyet ve yönetimde istikrar açısından risk potansiyeli barındırdığı iddiasını desteklemektedir. Buradan hareketle çalışmanın amacı, basit çoğunluk sisteminin yol açabileceği sorunlar ve bunların giderilmesine dönük alternatif seçim sistemi önerilerinin ortaya koyulmasıdır. Bu bağlamda çalışmada, belediye başkanlığı seçimleri için mutlak çoğunluğa dayanan “tamamlayıcı oy” ve “balotaj” sistemlerinin uygulanabilirliği tartışılmaktadır. Belediye başkanının arkasındaki toplum desteğinin artmasına aracılık edecek bu iki sistem, anayasa hukuku ve siyaset bilimi terminolojisindeki seçim sistemleri literatüründen yararlanılarak incelenmekte ve Türkiye’de belediye başkanlığı seçimleri için önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Belediye Başkanlığı Seçim Sistemi, Basit Çoğunluk, Mutlak Çoğunluk, Tamamlayıcı Oy, Balotaj.

ABSTRACT

In Türkiye, the simple majority system is applied in mayorship elections in accordance with Article 2 of Law No. 2972 on the Election of Local Administrations, Mukhtars and Councils of Elders. This system, which is very functional in countries with a tradition of two-party system in terms of political legitimacy (justice in representation) and stability in administration, can cause serious problems in countries with a tradition of multiparty system. For example,

¹Doç. Dr., Trabzon Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, cagricolak@trabzon.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-5806-9084.

mayorship can be won with very low odds, since an absolute or qualified majority is not sought in a constituency where many parties compete. In this respect, the simple majority system can lead to an impairment of justice in representation, since the proportion of those who do not support the mayor can increase considerably. On the other hand, this system may also harm stability in administration, since the party that wins the mayorship may find itself in the minority in the municipal council. The distributions obtained by coding the vote shares of candidates who won the mayorship in the 30 March 2014, and 31 March 2019 General Elections of the Local Administrations support the claim that the mayorship election system in Türkiye poses a potential risk to political legitimacy and stability in administration. From this point of view, the aim of the study is to show the problems that the simple majority system can cause and to propose alternative electoral systems to overcome them. In this context, the study is discussed the feasibility of the "supplementary election" and "ballotage" systems, based on the absolute majority, for mayorship elections. These two systems, which lead to greater popular support for the mayor, are examined based on the constitutional law and political science literature on electoral systems and recommended for mayorship elections in Türkiye.

Keywords: Mayorship Election System, Simple Majority, Absolute Majority, Supplementary Vote, Ballotage.

TÜRK DEVLETLERİ TEŞKİLATI ORTAK ENFORMASYON VE İLETİŞİM KAYNAKLARININ KÜLTÜR VE KİMLİK OLUŞTURMA SÜRECİNDEKİ ÖNEMİ

JOINT INFORMATION AND COMMUNICATION RESOURCES OF THE ORGANIZATION OF TURKISH STATES

Ali CAN¹

ÖZET

İnsanları ve toplumları bir araya getiren ve onları bir arada tutan, yönlendiren, aidiyet hissi veren ve kimlik kazandıran temel unsur ortak bilgi ve değerlerdir; yani ortak kültürdür. Bu bağlamda beşeri düşünce, davranış ve değerlerin oluşmasında temel girdi bilgi/enformasyondur. Toplumlar ve organizasyonlar, kişisel davranışın paylaşılan değerler, vizyon, normlar, semboller, inançlar, alışkanlıklar, hedefler vb. sosyal bir bağlamda- yani paylaşılan bir kültürde - gömülü olduğu sosyal sistemleri somutlaştırır. Kültür, örgüt üyelerinin davranışlarını çoğunlukla görünmez, bilinçsiz ve yansıma olmaksızın kontrol eden, zamanla gelişen ortak temel inançlar stoğudur. Bu kültürün resmi, açık kökenleri ve yönleri yanı sıra gayri resmi, daha örtük yönleri (inançlar, ortak uygulamalar vb.) vardır. Ayrıca, her kuruluş, kendi değerleri, normları, sembolleri, inançları, alışkanlıkları vb. ile belirli bir kültürel alan içinde faaliyet gösterir.

Kültürel ortaklıkların görünür kılınması ve farklı kültürlerden insanlar arasındaki iş birliğini geliştirmek amacıyla, ortak enformasyon kanallarından beslenmek yararlı görünmektedir. Schein (1985) kültürü, "dış uyum ve iç bütünleşme sorunlarını çözen bir grubun toplu öğrenme birikimi" olarak anlar. Thomas'a göre (1993): "kültür, bir toplum, organizasyon ve grup için çok tipik olan evrensel bir yönlendirme sistemidir." Bu yönlendirme sistemi belirli sembollerden oluşur ve ilgili toplumda vb. aktarılır. Tüm üyelerinin algısını, düşüncesini, değerlerini ve eylemlerini etkiler ve böylece topluma aidiyetlerini tanımlar. Bir yönelim sistemi olarak kültür, kendilerini topluma ait hissedenden bireyler için belirli bir eylem alanı yapılandırır ve böylece bağımsız çevresel yönetim biçimlerinin geliştirilmesi için ön koşulları yaratır" (Thomas 1993: 80). Kültür, Bir insan topluluğu olarak, bu Topluluğun dış dünyaya, üyelerine ve onların kendi imajlarına karşı tutumunu belirler.

Bu nedenle, Türk Devletleri Teşkilatı coğrafyasında ortak değer, kanaat, değer ve kültürün oluşturulması için en öncelikli olarak yapılması gereken ortak enformasyon ve iletişim kanalları olmalıdır. Benzer durum kültürel farklılıklara sahip Avrupa Birliği toplumlarında bilgi ve kültürel ortaklığın sağlanması için EURONEWS kanalı kurulmuş ve günümüzde de faaliyetini sürdürmektedir.

Bu çalışmanın amacı haber kanallarının toplumların ortak faaliyetleri için ne kadar vazgeçilmez olduğunu ve Türk Devletleri Teşkilatı'nın faaliyetleri için önemini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, Enformasyon, Ortak Kültür İnşası

¹Prof. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey University. Faculty Member, School of Applied Sciences, Department of New Media. (alicanmut@gmail.com)

ABSTRACT

Common knowledge and values are the basic elements that bring people and societies together, keep them together, guide them, give them a sense of belonging and gain identity; it is the common culture. In this context, the basic input in the formation of human thought, behavior and values is knowledge/information. Societies and organizations believe that personal behavior includes shared values, vision, norms, symbols, beliefs, habits, goals, etc. It embodies the social systems in which it is embedded in a social context — that is, a shared culture. Culture is a stock of common core beliefs that develops over time that control the behavior of organizational members, mostly invisible, unconscious, and without reflection. This culture has formal, explicit origins and aspects, as well as informal, more implicit aspects (beliefs, common practices, etc.). Also, every organization has its own values, norms, symbols, beliefs, habits, etc. operates within a specific cultural area.

In order to make cultural partnerships visible and to develop cooperation between people from different cultures, it seems useful to be fed from common information channels. Schein (1985) understands culture as "the collective learning body of a group that solves problems of external cohesion and internal integration". According to Thomas (1993): "culture is a universal system of orientation that is very typical for a society, organization, and group." This referral system consists of certain symbols and is used in the respective society etc. transferred. It influences the perception, thought, values and actions of all its members and thus defines their belonging to society. As a system of orientation, culture constructs a specific field of action for individuals who feel they belong to society, thereby creating the preconditions for the development of independent forms of environmental management" (Thomas 1993: 80). Culture, as a human community, determines its attitude towards the outside world, its members, and their self-image.

For this reason, common information and communication channels should be the top priority for the creation of common values, opinions, values and culture in the geography of the Organization of Turkish States. The EURONEWS channel was established to provide information and cultural partnership in European Union societies with similar cultural differences and continues to operate today. The aim of this study is to reveal how indispensable news channels are for the common activities of societies and their importance for the activities of the Organization of Turkish States.

Keywords: Organization of Turkish States, Information, Common Culture Building.

SINIRLARIN DIŞINDA BAŐLAYIP SINIRLARIN İÇİNDE DEVAM EDEN BİR GÖÇ HAREKETİ

A MIGRATION MOVEMENT THAT STARTS OUTSIDE THE BORDERS AND CONTINUES INSIDE THE BORDERS

Kamil ÖZSLAN¹

ÖZET

İnsanoğlunun geleceğini biçimlendirebilmiş bir çok medeniyete ev sahipliği yapmış olan Anadolu toprakları tarihi boyunca çeşitli göç hareketleriyle karşı karşıya kalmıştır. Medeniyetlerin beşiği bu güzel coğrafyada göçlerle kurulmuş ve ulus devlet haline gelebilmiş Türkiye de kuruluşundan yüzüncü yılını yaşadığı günümüze kadar bazen göç alan, bazen göç veren, bazen hedef ülkeye ulaşılırken sınırları üzerinden geçilen, bazen de bunların hepsini birlikte yaşayan ender ülkelerden biri olmuştur. Ancak 2011 yılında başlayan Suriye kaynaklı göç hareketi hem etkisi ve sonuçları hem de gelişim süreci dolayısıyla bugüne kadar tecrübe edilmiş tüm göç hareketlerinden farklılık arz etmektedir. Öyle ki uluslararası göç terminolojisine göre "zorunlu sebeplerle" başlayan ve kısa süre içerisinde "kitlesele boyutlara" ulaşan Suriyeli göçünde açık kapı politikası dolayısıyla Türkiye'ye girişlerine izin verilenler ilk önce Suriye sınırındaki kentlerde inşa edilen barınma merkezlerinde misafir edilmiştir. Hatırı sayılır boyutlara ulaşmalarıyla birlikte Suriyelilerin bu merkezlerde uzun süre tutulamayacağı anlaşılınca önce barınma merkezlerinin dışında kendi imkanlarıyla yaşamalarına, daha sonra ise başka kentlere göç etmelerine izin verilmiştir. Böylece Türkiye'de 1950'li yıllarda kırdan kente doğru yaşanan iç göç hareketinin bir benzeri daha yaşanmaya başlamıştır. Fakat bu kez göçün aktörleri topraktan kopan köylüler değil ülkelerinden kaçan Suriyelilerdir. Tüm çabalara ve yasaklamalara rağmen durdurulamayan bu iç göç hareketi Türkiye'nin bir çok kentinin demografik yapısının hızla değişmesine neden olmuştur. Buradan hareketle çalışmanın amacı göç terminolojisine göre uluslararası bir göç hareketi olarak başlayan Suriyeli göçündeki değişimi ortaya koymaktır. Bu amaca uygun olarak çalışmada literatür tarama yöntemi tercih edilmiş, bu konudaki resmi veriler doküman analizi tekniğiyle incelenmiştir. Çalışmada elde edilecek sonuçların hem göç terminolojisine farklı bir bakış kazandıracağı hem de bu alanda çalışma yapmak isteyen araştırmacılara katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Göç, İç Göç, Geçici Koruma, Suriyeliler.

ABSTRACT

Anatolian lands, which have been home to many civilisations that have shaped the future of mankind, have faced various migration movements throughout its history. Turkey, which has been established in this beautiful geography, the cradle of civilisations, and has been able to become a nation state, has been one of the rare countries that sometimes receives migration, sometimes gives migration, sometimes passes through its borders while reaching the target country, and sometimes experiences all of these together. However, the

¹Dr., Beşiktaş Belediyesi, Yazı İşleri Müdürlüğü, kamil.ozaslan@hotmail.com

migration movement originating from Syria, which started in 2011, is different from all migration movements that have been experienced so far due to its impact and consequences as well as its development process. In fact, according to the international migration terminology, the Syrian migration, which started for "compulsory reasons" and reached "mass dimensions" in a short time, was first hosted in the shelter centres built in the cities bordering Syria for those who were allowed to enter Turkey due to the open-door policy. When it became clear that Syrians could not be kept in these centres for a long time, they were first allowed to live outside the accommodation centres with their own means, and then to migrate to other cities. In this way, a similar internal migration movement to urban areas that took place in Turkey in the 1950s started to take place again. However, this time the actors of migration are not the peasants who have left the land, but the Syrians who have fled their country. This internal migration movement, which cannot be stopped despite all efforts and prohibitions, has caused a rapid change in the demographic structure of many cities in Turkey. From this point of view, the aim of the study is to reveal the change in Syrian migration, which started as an international migration movement according to migration terminology. In accordance with this purpose, literature review method was preferred in the study and official data on this subject were analysed by document analysis technique. It is considered that the results to be obtained in the study will both provide a different perspective on migration terminology and contribute to researchers who want to work in this field.

Keywords: International Migration, Internal Migration, Temporary Protection, Syrians.

İDARİ TEŞKİLATTA NESLİ TÜKENEN BİR YAPININ İZİNDE "BÖLGESEL KURULUŞLAR"

ON THE TRACK OF AN DYING INSTITUTIONS IN THE ADMINISTRATIVE ORGANIZATION "REGIONAL ORGANIZATIONS"

Gencer Karabekir KARAGENÇ¹

ÖZET

İdari Teşkilat doktriner olarak kendi içinde; merkezden yönetim ve yerinden yönetim olmak üzere iki başlık altında incelenmektedir. Merkezden yönetim olarak adlandırdığımız devlet tüzel kişiliği altında, başkent ve taşra teşkilatı bulunmaktadır. Başkent teşkilatı; Cumhurbaşkanlığı, Bakanlıklar ve Danıştay-Sayıştay-Milli Güvenlik Kurulu- Ekonomik Sosyal Konsey gibi yapılardan ibaretken, taşra teşkilatında il-ilçe ve bölgesel kuruluşlarımız yer almaktadır. Benzer şekilde yerinden yönetim ise idari teşkilatımızda, yer bakımından yerinden yönetim ve hizmet bakımından yerinden yönetim olarak ikiye ayrılmıştır. Yer bakımından yerinden yönetim kuruluşlarımız anayasada sayılıp sınırlandırılmış olan; il özel idaresi, belediyeler ve köylerden oluşmaktadır. Belli bir kamu hizmetine tüzel kişilik tanınmasıyla oluşan hizmet yerinden yönetim kuruluşları ise kendi içinde kamu kurumları (İdari-Bilimsel Kültürel- Sosyal-İktisadi) Kamu Kurumu Niteliğinde Meslek Kuruluşları ve Düzenleyici-Denetleyici Kuruluşlar olmak üzere bir tasnife tabi tutulmuştur.

Taşra teşkilatımızda bulunan bölgesel kuruluşlar hukuki dayanaklarını Anayasanın 126/3 hükümlerinden almaktadır. Bahsi geçen düzenleme "*Kamu hizmetlerinin görülmesinde verim ve uyum sağlamak amacıyla, birden çok ili içine alan merkezi idare teşkilatı kurulabilir. Bu teşkilatın görev ve yetkileri kanunla düzenlenir.*" şeklindedir. Maddeden de görüleceği üzere bir yapının bölgesel kuruluş olarak nitelendirilebilmesi için iki temel şartı kendi içerisinde muhteva etmesi gerekmektedir. Bunlardan birincisi birden fazla ili içerisine alma şartı iken, diğeri devlet tüzel kişiliği altında olmasının, bir başka ifadeyle kendisini haiz kamu tüzel kişiliğinin bulunmamasının gerekliliğidir.

Belli bir dönem idari teşkilat yapımızda bulunan, Olağanüstü Hal Bölge Valilikleri ile günümüzde de varlığını sürdüren Kalkınma Ajansları, GAP-DOKAP gibi kuruluşlar ile bazı bakanların bölge müdürlüklerinin, bölgesel kuruluş olarak değerlendirilip değerlendirilemeyecekleri doktriner olarak tartışmalı ve incelenmeye değer bir konu başlığıdır.

Bu çalışmada Bölgesel Kuruluş kavramı incelenmiştir. Bu kapsamda öncelikle bölgesel kuruluşların tanımı yapılarak, hukuki dayanakları belirtilmiştir. Tarihsel olarak hangi kuruluşların bölgesel kuruluş olarak nitelendirildikleri vurgulanarak, günümüz idari teşkilat yapısında bölgesel kuruluş olarak tasnif edilebilecek kurumlar analiz edilmeye çalışılmıştır.

¹Araştırma Görevlisi, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, gencerkaragenc@gmail.com ; ORCID: 0000-0002-9465-507X

Anahtar Kelimeler: İdari Teşkilat, Merkezden Yönetim, Taşra Teşkilatı, Bölgesel Kuruluşlar, OHAL Bölge Valilikleri.

ABSTRACT

The Administrative Organization doctrinally within itself; It is examined under two headings as centralized administration and decentralized administration. There are capital and provincial organizations under the state legal entity, which we call central administration. In the capital organization; While there are structures such as the Presidency, Ministries and the Council of State-Council of Accounts-National Security Council-Economic Social Council, we have provincial-district and regional organizations in the provincial organization. Similarly, decentralization is divided into two in our administrative organization as decentralization in terms of location and decentralization in terms of service.

The regional organizations in our provincial organization take their legal basis from the provisions of 126/3 of the Constitution. The aforementioned regulation states, "In order to ensure efficiency and harmony in the provision of public services, a central administration organization that covers more than one province may be established. The duties and powers of this organization are regulated by law." is in the form. As can be seen from the article, in order for a structure to be qualified as a regional organization, it must contain two basic conditions within itself. The first of these is the requirement to include more than one province, while the other is the necessity of being under a state legal entity, in other words, the necessity of not having a public legal entity.

In this study, the concept of Regional Establishment has been examined. In this context, firstly, the definition of regional organizations and their legal basis are stated. It has been tried to analyze the institutions that can be described as regional organizations in today's administrative organization structure by specifying which organizations have historically been characterized as regional organizations.

Keywords: Administrative Organization, Central Administration, Provincial Organization, Regional Organizations, State of Emergency Regional Governorships.

DEPREM FELAKETİNDEN KAYNAKLANAN İDARENİN SORUMLULUĞU
LIABILITY OF THE ADMINISTRATION CAUSED BY THE EARTHQUAKE
DISASTER

Gencer Karabekir KARAGENÇ¹

ÖZET

İdarenin; işlem, eylem ve sözleşmelerinden kaynaklı oluşan zararlardan kaynaklı tazmin sorumluluğu bulunmaktadır. Bu durum Anayasanın125/7 hükmünde düzenlenmiş olup, ilgili düzenleme "*İdare kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlüdür.*" şeklindedir. Doktriner olarak idarenin mali sorumluluğu olarak adlandırılan bu ilke, hukuk devletinin temel gerekliliklerinden biridir.

İdarenin mali sorumluluğu kendi içerisinde kusurlu ve kusursuz sorumluluk olmak üzere bir tasnife tabi tutulmaktadır. Hizmet kusuru olarak da nitelendirilen kusurlu sorumluluk; objektif, bağımsız, nesnel ve bağımsız nitelik arz etmektedir. Hizmetin kötü işlemesi, hizmetin geç işlemesi veya hizmetin hiç işlememesi şekillerinde tezahür eden kusurlu sorumluluktan doğan davalar doğrudan idare aleyhine açılmakta ve tazminat da idareden alınmaktadır. Ancak idarenin rücu hakkı da saklıdır.

Kusursuz sorumluluk ise idarenin kusuru olmamasına rağmen; illiyet bağının olduğu durumlarda, işlem, eylem ya da sözleşmelerinden kaynaklı zararların tazmin edilmesi amacıyla başvuru bir ilkedir. Kusursuz sorumluluk; fedakârlığın denkleştirilmesi ve tehlike ilkesi üst başlığında; idarenin tehlikeli faaliyetleri, mesleki risk ve sosyal risk gibi kategorilere sahiptir.

Deprem gibi doğal afet kaynaklı mücbir sebeplerin, zarar görenin kusurlarının, 3. kişilerin kusurunun ve beklenmeyen durumların idarenin kusurlu ve kusursuz sorumluluğunu ortadan kaldırması veya azaltması söz konusu olabilir. Ancak incelemenin merkezinde bulunan deprem ve benzeri doğal afetlerin, mücbir sebep olarak nitelendirilip, idarenin sorumluluğunu tamamen kaldırmaları için önlenemez, öngörülemez ve dışsal olmaları gerekmektedir.

Doğal afetin bahsi geçen şartları taşısa dahi; idarenin doğal afet öncesi yerine getirmekle yükümlü olduğu faaliyetleri gereği gibi yerine getirmemesinden veya idarenin deprem sonrası yerine getirmekle yükümlü olduğu arama ve kurtarma faaliyetlerinden kaynaklı sorumlulukları da sözkonusu olabilmektedir. Dolayısıyla her bir vaka olay bazında ayrı incelemeye tabi tutulmalıdır.

Bu çalışmada depremden kaynaklı idarenin sorumluluğu incelenmiştir. Bu kapsamda öncelikle öncelikle idarenin sorumluluğu kavramı tanımlanarak, sınıflandırılmıştır. Depremden kaynaklanan hangi zararların idarenin sorumluluğunu ortadan kaldırdığı belirtilerek, hangi durumlarda idarenin sorumluluğunun devam ettiği Danıştay içtihatları ışığında analiz edilmiştir.

¹Araştırma Görevlisi, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, gencerkaragenc@gmail.com ; ORCID: 0000-0002-9465-507X

Anahtar Kelimeler: İdarenin Sorumluluğu, Kusurlu Sorumluluk, Kusursuz Sorumluluk, Deprem, M¼cbir Sebep.

ABSTRACT

Administration; There is a liability for compensation arising from the losses arising from the transactions, actions and contracts. This situation is regulated in Article 125/7 of the Constitution and the relevant regulation is "The Administration is obliged to pay the damage arising from its own actions and transactions." is in the form. This principle, which is doctrinally called the financial responsibility of the administration, is one of the basic requirements of the rule of law.

The financial responsibility of the administration is classified as faulty and strict liability in itself. Faulty responsibility, which is also described as service fault; objective, independent, objective and independent. Strict liability is not the fault of the administration; In cases where there is a causal link, it is a principle applied for the purpose of compensating the losses arising from transactions, actions or contracts. Strict liability; equalization of sacrifice and the principle of danger; dangerous activities of the administration have categories such as occupational risk and social risk.

It may be possible that force majeure caused by natural disasters such as earthquakes, fault of the injured party, fault of third parties and unexpected situations eliminate the faulty and flawless responsibility of the administration. However, earthquakes and similar natural disasters, which are at the center of the investigation, must be unpreventable, unpredictable and external in order to be considered as force majeure and to completely remove the responsibility of the administration.

In this study the responsibility of the administration caused by the earthquake was examined. In this context, the concept of the responsibility of the administration was defined and classified. It has been analyzed in the light of the jurisprudence of the Council of State in which cases the responsibility of the administration continues by specifying which damages caused by the earthquake eliminate the responsibility of the administration.

Keywords: Liability of the Administration, Faulty Liability, Strict Liability, Earthquake, Force Majeure.

SİYASİ DENETİM ARACI OLARAK MECLİS DENETİM KOMİSYONLARININ ROLÜ: İSTANBUL İLÇE BELEDİYELERİ ÖRNEĞİ

THE ROLE OF PARLIAMENTARY AUDIT COMMITTEES AS A TOOL OF POLITICAL OVERSIGHT: THE CASE OF ISTANBUL DISTRICT MUNICIPALITIES

**Kamil ÖZASLAN¹
A. Muhammet BANAZILI²**

ÖZET

Yerel yönetimler en genel ifadeyle sakinlerinin yerel ve müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kurulan ve karar organı sakinleri tarafından seçilerek oluşturulan, hem idari hem de mali açıdan özerkliğe sahip yönetsel kurumlardır. 1982 Anayasasına göre yerel yönetimler belediye, il özel idaresi ve köy olarak ayrılrsa da özellikle 6360 sayılı Kanun ile birlikte belediyeler, hem yerel yönetim türleri içerisindeki sayıları hem de hizmet ettikleri nüfusun büyüklüğü dolayısıyla yerel yönetimlerin tümünü temsil eder duruma gelmiştir. Her ne kadar özerk yapılar olsa da devlet denilen üst yapının birer parçası olmaları dolayısıyla belediyeler de yasalarla kendilerine verilen görev ve yetkilere uygun olarak faaliyet yürütüp yürütmedikleri, belirlenen amaçlara ulaşmak için uygun araçların tercih edilip edilmediği, imkan ve kaynakların hukuka uygun şekilde kullanılıp kullanılmadığı gibi birtakım konularda çeşitli şekillerde denetlenebilmektedirler. Bunlardan biri olan siyasal denetim, belediye faaliyetlerinin düzenlenmesi ve yürütülmesi süreçlerinin hukuka uygun şekilde yapılıp yapılmadığını anlamak için yapılan bir araştırma ve denetim şeklidir. Temel belediye mevzuatı durumunda olan 5393 sayılı Kanuna göre belediye meclislerince "belediyenin bir önceki gelir ve giderleri ile bunlara ilişkin hesap kayıt ve işlemlerinin denetimi" amacıyla oluşturulan meclis denetim komisyonları en etkili siyasal denetim aracı olarak görülmektedir. Ancak yasama ve yürütme arasında kurulan bu denetim ilişkisi komisyonun oluşturuluş şekli nedeniyle meclisteki siyasi grupların ağırlığına göre işlevini yitirebilmektedir. Bu sorunsaldan hareketle çalışmanın amacı belediye meclislerinde siyasal denetim aracı olarak meclis denetim komisyonlarının ne denli işler olduğunu ortaya koymaktır. Bu çalışmada, evreni oluşturan İstanbul'daki belediyeler içerisinde maksatlı (amaçsal) örneklem yaklaşımı kullanılarak belirlenen, mecliste bir siyasi grubun yoğun olduğu iki farklı belediye ile siyasi grupların birbirine yakın sayıda olduğu bir belediye olmak üzere, 3 ilçe belediyesinde görevli toplam 12 meclis üyesiyle görüşmeler yapılacaktır. Görüşmeler tematik analiz yöntemiyle analiz edilerek elde edilen veriler çalışmanın amacına uygun olarak yorumlanacaktır. Çalışmada elde edilecek sonuçların belediyeler ve denetim konularında çalışma yapmak isteyen araştırmacılara katkı sağlayacağı ve karşılaştırma yapma imkanı sunacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Belediyeler, Siyasal Denetim, Meclis Denetim Komisyonları, İstanbul.

¹Dr., Beşiktaş Belediyesi, Yazı İşleri Müdürlüğü, kamil.ozaslan@hotmail.com

²Dr., Bağımsız Araştırmacı, a.muhammetbnzl@gmail.com

ABSTRACT

In the most general terms, local governments are administrative institutions with both administrative and financial autonomy, which are established to meet the local and common needs of their residents and whose decision-making bodies are elected by their residents. According to the 1982 Constitution, local governments are divided into municipalities, special provincial administrations and villages, but especially with the Law No. 6360, municipalities have come to represent all local governments due to both their number among local government types and the size of the population they serve. Although they are autonomous structures, as they are part of the superstructure called the state, municipalities can be audited in various ways on a number of issues such as whether they carry out their activities in accordance with the duties and powers given to them by law, whether the appropriate means are preferred to achieve the determined objectives, whether the facilities and resources are used in accordance with the law. Political audit, which is one of these, is a form of research and audit to understand whether the processes of organising and conducting municipal activities are carried out in accordance with the law. According to the Law No. 5393, which is the basic municipal legislation, the parliamentary audit commissions established by the municipal councils for the purpose of "auditing the previous income and expenditures of the municipality and the accounts, records and transactions related to them" are seen as the most effective political audit tool. However, this supervisory relationship between the legislature and the executive may lose its functionality depending on the weight of the political groups in the parliament due to the way the commission is formed. Based on this problematic, the aim of this study is to reveal how functional the parliamentary audit commissions are as a tool of political control in municipal assemblies. In this study, interviews will be conducted with a total of 12 council members working in 3 district municipalities, two different municipalities where one political group is concentrated in the parliament and one municipality where political groups are close to each other, determined by using a purposive sampling approach among the municipalities in Istanbul, which constitute the universe. The interviews will be analysed by thematic analysis method and the data obtained will be interpreted in accordance with the purpose of the study. It is considered that the results to be obtained in the study will contribute to researchers who want to conduct studies on municipalities and audit issues and will provide the opportunity to make comparisons.

Keywords: Municipalities, Political Audit, Parliamentary Audit Commissions, Istanbul.

YEREL YÖNETİMLERDE BİR ÖRGÜT GELİŞTİRME MODELİ: ALO 153

AN ORGANIZATIONAL DEVELOPMENT MODEL IN LOCAL GOVERNMENTS: ALO 153

M. Kemal ÖKTEM¹
İ. Onur BAKIRCIOĞLU²

ÖZET

Kanadalı yazar Marshall McLuhan ile hayatımıza giren “küresel köy” kavramı, üzerimizdeki etkisini gün geçtikçe daha çok hissettirmektedir. Değişen ve gelişen dünya, gerek özel sektör gerekse kamu sektörünü derinden etkilemektedir. Mevzu bahis değişim ve gelişim sürecine ayak uydurmaya çalışan kurumlar, zaman içinde iç işlerinde birtakım yeniliklere başvurma gereği duymaktadır. Bu noktada karşımıza çıkan kavram ise örgütün etkinlik ve verimliliğini artırmayı hedefleyen bir değişim süreci olan örgüt geliştirmedir. Çalışma; bu yeniliklerden kamu sektörüne, kamu sektörü özelinde ise bir yerel yönetim birimi olan belediyelere yansıyan “Alo 153” uygulamasını tanıtmayı ve örgüt geliştirme kavramı çerçevesinde incelemeyi amaç edinmektedir.

Vatandaşın taleplerine daha çabuk ulaşma ve bu talepler doğrultusunda daha etkin ve verimli karar alma hedefiyle Türkiye’de 1994 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin bir girişimi olarak tanıştığımız Beyaz Masa birimi, 2003 yılında Ankara’da Mavi Masa, 2006 yılında İzmir’de Hemşehri İletişim Merkezi (HİM) adıyla karşılık bulmuş ve zaman içinde farklı isimlerle anılsa da il/ilçe belediyelerinin neredeyse hepsine yayılma başarısı göstermiştir. Nitekim 2016 yılında yerel yönetimlere bağlı bu birimlere kurumsal bir yapı kazandırabilmek amacıyla tüm Türkiye’de “Alo 153” uygulaması hayata geçirilmiştir. “Alo 153” Türkiye’deki belediyelerce oluşturulmuş bir talep ve destek birimi olarak varlığını sürdürmektedir.

Yukarıda da değinildiği üzere çalışma; Beyaz Masa, Mavi Masa vb. adlarla anılan “Alo 153” vatandaş destek hattını konu edinmeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda yoğun bir literatür taraması gerçekleştirilmiş; konu hakkında yazılmış bildiriler, tezler, makaleler, haberler ve kitaplar incelenmiştir. Mevcut uygulama; vatandaşlık bilincinin artması, bürokrasinin kırılarak işlemlerin hızlandırılması ve şeffaf belediyecilik anlayışına hizmet etmesi gibi avantajlarla ön plana çıkmaktadır. Belediyelerde ilgili birimler aracılığıyla vatandaşın talebiyle yüz yüze ilgilenilebilmesinin yanında, “153” numaralı telefon hattıyla uzaktan iletişimin önünün açılması da sistemin getirdiği kolaylıklardandır. Son olarak çalışma, “Alo 153” uygulamasının dünden bugüne gelişim sürecini incelemeyi ve bu gelişimin nasıl devam edeceği noktasında ortaya bir tartışma sorusu koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alo 153, Örgüt Geliştirme, Yerel Yönetimler.

¹Hacettepe Üniversitesi, kemalok@hacettepe.edu.tr

²Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, o.bakircioglu@ahievran.edu.tr

ABSTRACT

The concept of the "global village," introduced to us by Canadian writer Marshall McLuhan, is increasingly making its impact felt on us. The changing and evolving world deeply affects both the private and public sectors. Institutions striving to keep up with these changes and developments find themselves in need of implementing various innovations within their internal affairs. At this point, the concept of organizational development emerges as a change process aiming to enhance the effectiveness and efficiency of an organization. This study aims to introduce and examine the "Alo 153" application, which is reflected in the public sector, specifically in local government units known as municipalities, within the framework of organizational development.

Introduced in 1994 as an initiative of the Istanbul Metropolitan Municipality in Turkey with the goal of quickly responding to citizen demands and making more effective and efficient decisions accordingly, the White Desk unit, which we became acquainted with, transformed into the Blue Desk in Ankara in 2003 and the Citizen Communication Center (HIM) in Izmir in 2006. Despite being referred to by different names over time, it has successfully spread to almost all city/district municipalities. In fact, in 2016, the "Alo 153" application was implemented throughout Turkey to establish an institutional structure for these units affiliated with local governments. "Alo 153" continues to exist as a demand and support unit created by municipalities in Turkey.

As mentioned above, this study aims to focus on the citizen support hotline known as the White Desk, Blue Desk, etc., referred to as "Alo 153." To this end, an extensive literature review has been conducted, including research papers, theses, articles, news, and books related to the subject. The current practice stands out with advantages such as increasing civic awareness, speeding up bureaucratic processes by breaking barriers, and promoting transparent governance. In addition to being able to directly address citizen requests through relevant units in municipalities, the convenience of remote communication through the telephone hotline with the number "153" is also a benefit of the system. Finally, this study aims to examine the development process of the "Alo 153" application from past to present and pose a discussion question regarding how this development will continue in the future.

Keywords: Alo 153, Organization Development, Local Governments.

OSMANLI DEVLETİNDE TAŞRA GÜVENLİK KURUMU OLARAK DERBEND TEŞKİLÂTI

DERBEND ORGANIZATION AS A PROVINCIAL SECURITY INSTITUTION IN THE OTTOMAN STATE

M. Fatih Bilal ALODALI¹
İsmail SEVİNÇ²
Sefa USTA³

ÖZET

İslam öncesi ve sonrası kurulan Türk Devletlerinde ticaret ve hac yollarını ve bu yollarda geçiş yapan ticaret kervanlarını ve hacı kabilelerini korumak için stratejik öneme haiz yerlere kurulan yerlerden birisi kaleler diğeri ise derbentler olmuştur. Derbend kelimesi, Türkçeye Farsçadan geçmiş bir kavramdır. Derbent yerine Osmanlı Türkçesi'nde bazan dîdebân kelimesi de kullanılmaktadır. Derbent, Farsça engel, geçit, boğaz, set anlamındaki "der" ve tutma manasındaki "bend" kelimelerinden meydana gelmektedir.

Selçuklularda "ribat", İlhanlılarda "tutkavul", Osmanlılara ise "derbend/derbent" olarak geçen güvenlik örgütlenmesi can, mal ve yol güvenliğini sağlamanın yanında yeni yerleşim birimlerinin temelini atılmasına, mevcut yerleşim birimlerinin gelişmesine alt yapı oluşturan önemli bir taşra güvenlik örgütüdür. Bu teşkilatta görevli olan kimseye de "derbentçi" denilirdi. Derbentçilerin görevi sadece emniyet ve yol güvenliği değildi. Yolların ve köprülerin muhafaza ve tamir edilmesi gibi önemli görevleri de vardı. Derbentlere sağladıkları hizmetlerden dolayı buraya yakın köylerde yaşayanlar bazen bir kısım bazen de tüm vergilerden muaf tutulmuşlardır.

Osmanlı belgelerinde dar geçit ve boğaz anlamına gelen Derbentlerin içerisinde orada yaşayanların ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla han, cami, medrese ve dükkanlar bulunmaktaydı. Emniyet ve güvenliği sağlama amacıyla kurulan sağlam yapılardan oluşan derbentler aynı zamanda yerleşime açılmamış yerlerin imar edilmesi amacıyla da kullanılmıştır. Osmanlıda derbentlerin teşkilatlı bir müessese olarak II. Murad (1421-1451) ve II. Mehmed (1451-1481) devirlerinden itibaren ortaya çıktığı belirtilmektedir.

Buradan hareketle hazırlanan çalışmanın temel amacı, Osmanlı kurumları içerisinde önemli bir yere sahip olan, temelinde insana hizmet amacını taşıyan bir taşra güvenlik örgütü olan Derbent Teşkilatının irdelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda hazırlanan çalışma kapsamında derbent kavramına yönelik kavramsal bilgilere yer verilecek, sonrasında Türk-İslam devletlerinde Derbent örgütü benzeri kurumsal yapılar genel olarak ele alınarak, Osmanlı Devleti'nde Derbent kurumunun işleyişi ve işlevselliği değerlendirilecektir.

Çalışmada tarihsel yöntemden yararlanılmıştır. Çalışmanın temel sonucu/çıktısı, şehirler arasındaki ana yolların birleştiği ve merkezi önem taşıyan yerlerin bulunduğu yerlerde kurulmuş olan etrafi duvarlarla çevrili derbent teşkilatları ile

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, UBF, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü, fatihalodali@erbakan.edu.tr

²Necmettin Erbakan Üniversitesi, SBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, isevinc@erbakan.edu.tr

³Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, sefausta@kmu.edu.tr

bir taraftan yol boyunca önemli bir emniyet zinciri meydana getirildiği; diğer taraftan başıboş, yurtsuz kimselerin toprak sahibi yapıldığı ve boş arazilerin tarıma açılarak ekonomiye katkı sağlandığıdır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Devleti, Taşra Teşkilatı, Derbend, Güvenlik, İmar.

ABSTRACT

In the Turkish States established before and after Islam, one of the places established in strategically important places to protect the trade and pilgrimage routes and the trade caravans and pilgrim convoys passing on these roads were castles and the other was derbents. The word Derbend is a concept that came into Turkish from Persian. The word dîdebân is sometimes used instead of Derbent in Ottoman Turkish. Derbent comes from the Persian words "der" meaning obstacle, passage, strait, set and "bend" meaning holding.

The security organization, which was known as "ribat" in the Seljuks, "tutkavul" in the Ilkhanids, and "derbend/derbent" in the Ottomans, is an important provincial security organization that provides the security of life, property and roads, as well as laying the foundations of new settlements and providing the infrastructure for the development of existing settlements. The person working in this organization was called "derbentçi". The duty of derbentçiler was not only safety and road safety. It also had important duties such as maintaining and repairing roads and bridges. Due to the services they provide to Derbent, people living in villages close to here are sometimes exempt from some, sometimes all, taxes.

Derbent, which means narrow passage and strait in Ottoman documents, contained inns, mosques, madrasahs and shops to meet the needs of the people living there. Derbents, which consist of solid structures established to ensure safety and security, were also used to develop areas that were not opened to settlement. Derbents as an organized institution in the Ottoman Empire II. Murad (1421-1451) and II. It is stated that it emerged during the reign of Mehmed II (1451-1481).

Based on this, the main purpose of the study is to examine the Derbent Organization, which is a provincial security organization that has an important place among Ottoman institutions and aims to serve people at its core. Within the scope of the study prepared for this purpose, conceptual information about the concept of Derbent will be included, then institutional structures similar to the Derbent organization in the Turkish-Islamic states will be discussed in general and the functioning and functionality of the Derbent institution in the Ottoman Empire will be evaluated.

Historical method was used in the study. The main result/outcome of the study is that, with the derbent organizations surrounded by walls established in places where the main roads between cities meet and where centrally important places are located, an important safety chain is created along the road; On the other hand, stray and homeless people were made landowners and empty lands were opened to agriculture, thus contributing to the economy.

Keywords: Ottoman State, Provincial Organization, Derbend, Security, Reconstruction.

TÜRK İDARE ALANI: TÜRK DEVLETLERİ TEŞKİLATI ÜZERİNDEN BİR İNCELEME

TURKISH ADMINISTRATIVE SPACE: A REVIEW THROUGH THE ORGANIZATION OF TURKISH STATES

Sefa USTA¹
Hakan CANDAN²

ÖZET

Türk Devletleri Teşkilatı veya eski adıyla Türk Dili Konuşan Ülkeler İşbirliği Konseyi; Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkiye'nin üye, Macaristan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ve Türkmenistan'ın gözlemci statüsünde yer aldığı Türk devletlerinden oluşan bir uluslararası kuruluştur. Türk Devletleri Teşkilatına üye ülkeler arasında etkileşim önem arz etmektedir. Üye ülkeler ile birlikte gözlemci statüsündeki ülkeler arasında ekonomik, ticari, siyasi yönden gerçekleştirilen işbirliğinin idari yönden de gerçekleştirilmesinin önemi yadsınamaz bir gerçektir. Diğer bir ifadeyle ülkelerin kamu yönetimleri arasında işbirliğinin önem arz etmesi çalışmanın önemini ortaya koymaktadır.

Türk Devletleri Teşkilatına üye ve gözlemci üye ülkelerde ortak bir idare alanı ve ortak kamu yönetimi sisteminin ortaya konulmasının ne derece mümkün olduğu çalışmanın temel sorunsalıdır. Bu sorunsal doğrultusunda çalışmanın temel amacı, genelde Türk Dünyasında ve özelde Türk Devletleri Teşkilatına üye ve gözlemci ülkelerin kamu yönetimi sistemlerinin irdelenmesi ve ülkeler arasında etkileşimin sonucunda politika transferinin ortaya konulması ve ortak bir idare alanına oluşturulmasına yönelik fikir üretilmesidir. Bu amaç ekseninde hazırlanan çalışma kapsamında, ilk olarak yönetsel/idari alan konusu ile ilgili kavramsal tartışmalar ortaya konularak, Türk Devletleri Teşkilatının tarihsel arka planı ve kurumsal yapısı irdelenecektir. Son olarak ülkelerin kamu yönetimi sistemleri genel hatlarıyla karşılaştırılarak, ortak bir idare alanı oluşturmaya ortaya konulması gereken politikalar ele alınarak değerlendirilecektir.

Çalışmada, karşılaştırmalı yöntemden yararlanılmıştır. Türk Devletleri Teşkilatına üye ve gözlemci ülkelerin kamu yönetimi sistemleri arasında bir bütünlük sağlanması ve ortak bir idare alanı oluşturmaya yönelik girişimlerin ortaya konulması, bu ekseninde yapılması gereken çalışmaların ve geliştirilmesi gereken politikaların yeni gerçekleştirilecek Türk Devletleri Teşkilatı Zirvesinde ele alınmasının gerekliliği çalışmanın sonucu/çıktısı olarak ortaya konulabilir.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Yönetimsel Alan, Türk İdare Alanı, Türk Devletleri Teşkilatı, Türk Dünyası.

ABSTRACT

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, sefausta@kmu.edu.tr

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hakancandan@kmu.edu.tr

The Organization of Turkic States, or formerly the Cooperation Council of Turkic Speaking States, is an international organization consisting of the Turkic states of which Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Uzbekistan, Turkey are members, and Hungary, the Turkish Republic of Northern Cyprus and Turkmenistan have observer status. Interaction between member states of the Organization of Turkish States is important. It is an undeniable fact that the economic, commercial and political cooperation between the member states and the observer countries is also important in administrative terms. In other words, the importance of cooperation between the public administrations of the countries reveals the importance of the study.

The main problem of the study is to what extent it is possible to establish a common administrative space and common public administration system in the member and observer member countries of the Organization of Turkish States. The main purpose of the study in line with this problematic is to examine the public administration systems of the member and observer countries of the Organization of Turkish States in general and in the Turkish World in particular, and to reveal the policy transfer as a result of the interaction between the countries and to generate ideas for the creation of a common administrative space. Within the scope of the study prepared in line with this purpose, firstly, the conceptual discussions on the administrative/administrative field will be put forward, and the historical background and institutional structure of the Organization of Turkish States will be examined. Finally, the public administration systems of the countries will be compared in general terms and evaluated by considering the policies that should be put forward to create a common administrative area.

In the study, comparative method was used. The result/output of the study can be put forward as a result/output of the study that it is necessary to ensure integrity between the public administration systems of the member and observer countries of the Organization of Turkic States and to put forward initiatives to create a common administrative area, and to discuss the work to be done and the policies to be developed in this regard at the new Summit of the Organization of Turkic States.

Keywords: Public Administration, Administrative Space, Turkish Administrative Space, Organization of Turkish States, Turkish World.

AZERBAIJAN, KAZAKİSTAN VE KIRGIZİSTAN YEREL YÖNETİM SİSTEMLERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

A REVIEW OF LOCAL GOVERNMENT SYSTEMS OF AZERBAIJAN, KAZAKHSTAN AND KYRGYZSTAN

Abdulgazi YIKICI¹

ÖZET

Orta Asya'da birçok ülke Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB)'nin parçalanmasının ardından bağımsızlığını ilan etmiştir. Söz konusu ülkeler arasında Azerbaycan, Kazakistan ve Kırgızistan da yer almaktadır. Bağımsızlıkla birlikte bu ülkelerde sadece SSCB'den kalan yönetim geleneğinin izlerinin silinmesi için değil aynı zamanda mevcut düzenin, hukukun ve demokrasinin üstünlüğüne dayalı bir yapıya kavuşturulması amacıyla da reform çalışmaları başlatılmıştır. Demokrasinin yerel düzeydeki varlığını temsil eden ve halka hizmet sunumunun geliştirilmesinde büyük bir değer atfedilen yerel yönetim birimleri de bu reform çalışmalarına dâhil edilmiştir. Nüfuslarının sırasıyla %43, %42 ve %63'lük kısmının kırsal alanda yaşaması, yerel yönetim birimlerinin mevcut önemini bu ülkeler özelinde daha da artırmaktadır. Buradan hareketle Azerbaycan, Kazakistan ve Kırgızistan yerel yönetim sistemlerinin incelenmesi çalışmanın amacını oluşturmaktadır. Bu bağlamda çalışmada öncelikle ülkeler hakkında genel bilgilere yer verilmiş, sonrasında ise ülkelerin yerel yönetim sistemleri idari yapılanma, görev bölüşümü ve mali özerklik parametreleri çerçevesinde bir değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Ülkelerin yerel yönetim sistemlerine ilişkin bilgi ve belgelere literatür incelemesi ve doküman analizi yöntemleri ile erişilmiştir. Yapılan değerlendirme sonucunda yerel yönetim sistemlerinde eski yönetim geleneğinin izlerini taşıyan, diğer bir deyişle modern çağın yerel yönetim pratikleriyle bağdaşmayan uygulamalara rastlanılmıştır. Bununla birlikte ülkelerin, yerel yönetim sistemlerini demokratikleştirme yönünde önemli adımlar attığı da ifade edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetim, Yerel Özerklik, Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan.

ABSTRACT

Many countries in Central Asia declared their independence after the disintegration of the Union of Soviet Socialist Republics (USSR). These countries include Azerbaijan, Kazakhstan and Kyrgyzstan. After independence, reform initiatives were undertaken in these countries to eliminate the remnants of the administrative heritage left over from the USSR and restore the existing order to a framework based on the supremacy of law and democracy. Local government units that represent the existence of democracy at the local level and are highly valued in improving the provision of services to the people have also been included in these reform efforts. The fact that 43%, 42%, and 63% of their respective populations reside in rural regions adds to the current prominence of local government entities in these countries. From this point of view, the study

¹ Arş. Gör., Karadeniz Teknik Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, abdulgazi@ktu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-1230-1612.

aims to examine the local government systems of Azerbaijan, Kazakhstan, and Kyrgyzstan. In this context, first and foremost, general information about the countries was included in the study. The countries' local government systems were then evaluated using administrative organisation, task allocation, and financial autonomy factors. Literature reviews and document analysis methods were accessed data and documents related to the countries through local government systems. The examination revealed that there are practices in local government systems that are reminiscent of the old management heritage. In other words, they are incompatible with the local government practices of the modern age. It should be acknowledged, nevertheless, these nations have made progress toward democratizing local government structures.

Keywords: Local Government, Local Autonomy, Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan.

CHATGPT-4'ÜN SİBER GÜVENLİK BAĞLAMINDA MUHTEMEL RİSKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

THE POTENTIAL RISKS OF CHATGPT-4 IN THE CONTEXT OF CYBERSECURITY

Atila DURMUŞ¹
Çağlar ÇİÇEK²

ÖZET

Yapay zekânın gün geçtikçe kullanım alanı genişlemekte, algoritmalar vasıtasıyla büyük veri kümelerini analiz ederek, daha doğru ve hızlı kararların alınmasını sağlamaktadır. İş süreçlerine hız kazandırarak verimliliği artırdığı gibi, karmaşık problemleri ele alarak daha kolay ve daha doğru karar verme süreci sunmaktadır. Üretim sektöründe iş gücünden tasarruf sağlamakta, sağlıkta hastalıkların teşhisi ve tedavi sürecini iyileştirmekte, güvenlik sektöründe ise tehditleri öngörerek önleyebilmektedir. ChatGPT, OpenAI tarafından geliştirilen büyük veri kümelerini kullanarak doğal dil işleme konusunda özerk öğrenme yapabilen bir yapay zekâ modelidir. İnternetteki milyarlarca web sayfasından ve diğer kaynaklardan derlenmiş, geniş bir dil yelpazesine sahip metinleri derin öğrenme algoritması kullanılarak işlenmektedir. İlk sürümünü 2018 yılında piyasaya süren OpenAI, 2021 yılında GPT-3.5'i daha gelişmiş dil modeline ve işleme yeteneğine sahip olarak ortaya çıkarmıştır. Sürekli yeteneklerini ve özelliklerini geliştiren OpenAI son olarak 14 Mart'ta ChatGPT-4'ü piyasaya sürmüştür. Daha fazla veri kullanarak eğitilmiş olduğu için daha doğru sonuçlar vermektedir. Performansı da önceki sürümlere göre arttığı için daha hızlı sonuçlar vermektedir. Anlama ve yazma kabiliyetleri artırılmıştır. Ayrıca görsel betimleme özelliği eklenmiş, şarkı besteleyebilme ve senaryo yazabilme yetenekleri kazandırılmıştır. Bu çalışmada ChatGPT-4'ün siber güvenlik bağlamında ne tür riskler doğurabileceği ele alınmıştır. Güvenliği sağlanmamış verilerin kötü niyetli kişilerin erişimine açık olması, insan davranışları ile eğitilirse dolandırıcılık amacıyla kullanılabilmesi, yanıltıcı bilgilerin dezenformasyon amacıyla kullanılabilmesi, kötü amaçlı yazılımların ulaşabilir olması ve kişisel verilerin ele geçirilmesi bu risklerden bazılarıdır. Bilgisayar korsanlığı ve kimlik avı amacıyla da siber suçlular tarafından kullanılabilir. İnsanla rekabet edilebilir bir seviyeye yaklaşan bu yapay zeka algoritmaları veri hırsızlığı amacıyla da kullanılabilir. Manipülasyon veya hacklemeye maruziyeti sonucunda kötücül amaçların bir aleti olabilir. İnsanlara karşı güç kazanma arayışı içinde olabilmekte ve kötü insanları taklit edebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Siber Güvenlik, ChatGPT-4, Yapay Zeka.

ABSTRACT

As the use of artificial intelligence expands day by day, it enables more accurate and faster decision-making through analyzing large data sets using algorithms. It

¹Öğretim Görevlisi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güvenlik Meslek Yüksek Okulu, Mülkiyeti Koruma ve Güvenlik Bölümü, atilladurmus@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4145-272X

²Öğretim Görevlisi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güvenlik Meslek Yüksek Okulu, Mülkiyeti Koruma ve Güvenlik Bölümü, caglarcicek@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9551-1027.

enhances efficiency by speeding up business processes and provides an easier and more accurate decision-making process by dealing with complex problems. It saves labor in the manufacturing sector, improves the diagnosis and treatment process of diseases in healthcare, and can predict threats in the security sector. ChatGPT is an artificial intelligence model that can autonomously learn natural language processing by using large data sets developed by OpenAI. It processes text with a wide range of languages compiled from billions of web pages and other sources using deep learning algorithms. OpenAI released the first version in 2018 and introduced GPT-3.5 in 2021 with a more advanced language model and processing capability. OpenAI, continuously improving its capabilities and features, has recently released ChatGPT-4 on March 14th. Since it is trained with more data, it provides more accurate results. It also provides faster results since its performance has improved compared to previous versions. Its comprehension and writing abilities have been enhanced, and it has been given the ability to create music and write scripts, and a visual description feature has been added. This study discusses the potential risks that ChatGPT-4 may pose in the context of cybersecurity. Some of these risks include the vulnerability of unsecured data to malicious individuals, the ability to use the model for fraudulent purposes if trained with human behaviors, the potential use of misleading information for disinformation purposes, the availability of malware, and the potential loss of personal data. It can also be used by cybercriminals for computer hacking and phishing. These artificial intelligence algorithms, which approach a level of competition with humans, can also be used for data theft. It may become a tool for malicious purposes as a result of manipulation or hacking. It can also seek to gain power over humans and mimic bad actors.

Keyword: Cyber Security, ChatGPT-4, Artificial Intelligence.

NEOLİBERAL POLİTİKALARIN ULUSLARARASI GÜVENLİĞE ETKİSİ: ÖZEL GÜVENLİK SEKTÖRÜ TÜRKİYE ÖRNEĞİ

THE IMPACT OF NEOLIBERAL POLICIES ON INTERNATIONAL SECURITY: THE CASE OF TURKEY IN THE PRIVATE SECURITY SECTOR

Çağlar ÇİÇEK¹
Atilla DURMUŞ²

ÖZET

Sanayi devrimi, soğuk savaş, kentleşme ve neoliberal politikalar güvenlik algısının değişim ve dönüşümüne sebebiyet veren önemli başlıca olaylardır. Özellikle neoliberal politik yaklaşımlar, dünya genelinde devletlerin ekonomik politikalarını serbest piyasa ekonomisi odaklı olarak düzenlemesi ile karakterize edilen bir yaklaşımı ifade etmektedir. Bu politikaların, uluslararası güvenlik ve ulusal güvenlik üzerine etkisi tartışılmaktadır. Neoliberal politikaların uluslararası güvenliğe etkisi, sadece ekonomik boyutta değil, aynı zamanda güvenlik hizmetlerinin sunumunda da önemli bir rol oynamıştır. Neoliberal politikaların güvenlik sektörü üzerinde gerek uluslararası gerekse de ulusal güvenlik çerçevesinde etki bıraktığına dair izler mevcuttur. Zira neoliberal politikaların yarattığı özelleştirmelerden güvenlik sektörü de etkilenmiştir. Devletlerin tekelinde olan güvenlik sektörü yaşanan değişim ile beraber tekel olmaktan çıkarak çoklu bir güvenlik yönetime dönüşmüştür. Küresel çapta gözlemlenen bu dönüşümden etkilenen devletlerden birisi de Türkiye Cumhuriyeti Devleti'dir. Türkiye'de 1980'li yılların başında uygulanan neoliberal politikalar çerçevesinde özel güvenlik sektörü hızla büyümüştür. Bugün birçok alanda hizmet veren 'özel' güvenlik sektörü neoliberal politikaların güvenlik üzerindeki etkisine önemli bir örnek teşkil etmektedir. Sonuç olarak, özel güvenlik sektörü örneği üzerinden değerlendirildiğinde, neoliberal politikaların uluslararası güvenliğe etkisi sadece ekonomik boyutta değil, aynı zamanda güvenlik hizmetlerinin sunumunda da etkilidir.

Bu bildiride, neoliberal politikaların uluslararası güvenliğe etkisi çerçevesinde, Türkiye'deki özel güvenlik sektörü örneği üzerinden ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Neoliberal Politikalar, Uluslararası Güvenlik, Özel Güvenlik, Özel Güvenlik Türkiye.

ABSTRACT

The industrial revolution, the cold war, urbanization and neoliberal policies are the main events that have led to the change and transformation of the perception of security. In particular, neoliberal political approaches are characterized by the free market economy-oriented economic policies of states around the world. The impact of these policies on international security and national security is debated. The impact of neoliberal policies on international security has played an important role not only in the economic dimension but

¹Öğretim Görevlisi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güvenlik Meslek Yüksek Okulu, Mülkiyeti Koruma ve Güvenlik Bölümü, caqlarcicek@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9551-1027.

²Öğretim Görevlisi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güvenlik Meslek Yüksek Okulu, Mülkiyeti Koruma ve Güvenlik Bölümü, atilladurmus@yyu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4145-272X

also in the provision of security services. There are indications that neoliberal policies have had an impact on the security sector in terms of both international and national security. This is because the security sector has also been affected by the privatization caused by neoliberal policies. The security sector, which was a monopoly of states, has changed from a monopoly to a multiple security management. One of the states affected by this globally observed transformation is the Republic of Turkey. Within the framework of the neoliberal policies implemented in Turkey in the early 1980s, the private security sector has grown rapidly. Today, the 'private' security sector, which provides services in many fields, constitutes an important example of the impact of neoliberal policies on security. In conclusion, when evaluated through the example of the private security sector, the impact of neoliberal policies on international security is not only on the economic dimension, but also on the provision of security services. In this paper, the impact of neoliberal policies on international security will be analyzed through the example of the private security sector in Turkey.

Keywords: Neoliberal Policies, International Security, Private Security, Private Security Türkiye.

DEMOKRASİ İHTİYACI THE NEED FOR DEMOCRACY

Uğur ÖZGÖKER¹
Erdoğan MERT²

ÖZET

Bu çalışma Dr. Erdoğan MERT'in, danışmanlığı Prof.Dr. Uğur ÖZGÖKER tarafından üstlenilen doktora tezinden üretilmiştir. Bu çalışmada ülkelerin demokratiklik ve gelişmişlik seviyeleri arasında pozitif ilişki olduğu görülmüştür.

Çalışmaya temel oluşturan zemin: Demokrasinin bir ihtiyaç olup olmadığının, öyleyse nasıl bir ihtiyaç olduğunun anlaşılabilmesi için öncelikle "ihtiyaç" kavramıyla "demokrasi" kavramı arasındaki ilişkinin ortaya konması gerekmiştir. İhtiyaçlar hiyerarşisine bakıldığında insanlığın diğer canlılarla paylaştığı fizyolojik ihtiyaçlar dışında insana özgü, manevi ihtiyaçların ağırlığı dikkat çekmektedir. Demokrasinin bir ihtiyaç olduğunun anlaşılması durumunda bu kavramın sadece belli bir coğrafyada, belli bir zamanda ve belli bir toplumda ortaya çıktığına dair mevcut genel kanı değişecektir. Örneğin başta Türk kavimleri olmak üzere pek çok farklı grupta Yunan coğrafyasıyla aynı zamanda hatta daha önce demokratik uygulamalar olduğuna dair güçlü emareler görülmüştür. Bu durumda aynı kavramın neden başka yer/zaman/toplumlarda farklı yorumlandığını anlama ihtiyacı doğmaktadır.

Çalışmanın amaç ve kapsamı: Bu çalışma, demokrasinin bireysel veya toplumsal bir ihtiyaç olup olmadığını, dünyanın her ülkesinde/toplumunda mevcut olmayışının sebeplerini, mevcut olduğu ülkelerdeki uygulamaların farklılıkların nedenlerini anlama çabasının bir ürünüdür. Çalışma demokrasi ve ihtiyaç kavramlarının tanımlarından yola çıkarak aralarında kurulabilecek sebep-sonuç ilişkisini tespiti yönelik nitel analizleri kapsamaktadır. Demokrasi kavramı için bireyi temel alan tanımlar, ihtiyaç kavramı için Maslow'un (1943) İhtiyaçlar Piramidi temel alınmıştır.

Çalışmanın yöntemi: Bu çalışmada literatür tarama ve nitel veri toplama yöntemleri kullanılmıştır.

Çalışmada ulaşılan bulgular: Çalışmanın başlık konusu olan, demokrasinin bir ihtiyaç olduğuna yönelik hipotezi doğrulanmıştır. Ancak demokrasinin koşullar ne olursa olsun tercih edilmesi gereken yegâne yönetim sistemi olduğuna yönelik genel kanı doğrulanmamıştır.

Çalışmanın özeti ve sonucu: Çalışmada ilk bakışta birbiriyle bağı olmadığı düşünülen "demokrasi" ve "ihtiyaç" kavramları arasında, köprü kavramlar aracılığıyla bir sebep-sonuç ilişkisi kurulmuştur. Bu çerçevede yapılan nitel analiz sonucunda demokrasinin bireysel ihtiyaçlardan kaynaklanan sosyal bir sonuç olduğu, her toplumda başka uygulamalarının görülebildiği ve bu uygulama farklılıklarının bireylerin ve toplumların kültürel farklılıklarından kaynaklandığı ve

¹Prof. Dr., İstanbul Arel Üniversitesi, İİBF, Uls. İİşk. Bölümü, ugurozgoker@arel.edu.tr, OrcId: 0000-0002-0075-7295

²Dr., İstanbul Arel Üniversitesi, MYO, Hukuk Bölümü, erdoganmert@arel.edu.tr, OrcId: 0000-0001-5711-6678

bu farklılıkların ortadan kaldırılabileceği sonucuna varılmıştır. Özelde Kırgızistan, genelde Türk Devletleri Teşkilatı üyesi Türk Devletleri açısından her anlamda gelişmeyi temin etmek için demokratik yönetim şeklinin alternatifsiz olduğu önermesi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, İhtiyaç, Kültür, Siyaset.

ABSTRACT

This study was produced from Dr. Erdoğan MERT's doctoral thesis. Thesis advisor is Prof.Dr. Uğur ÖZGÖKER. In this study, it has been seen that there is a positive relationship between the democracy and development levels of the countries.

The basis for the work: Is democracy a need? So what kind of need is it? In order to understand this, first of all, it is necessary to understand the relationship between the concept of "need" and the concept of "democracy". When we look at the hierarchy of needs, apart from the common physiological needs of humans with other living things, the intensity of human-specific, spiritual needs draws attention. If it is understood that democracy is a need, then the general opinion that this concept emerged only in a certain geography, at a certain time and in a certain society will change. For example, there are strong indications that there were democratic practices in many different groups, especially Turkish tribes, at the same time as the Greek geography, even before. In this case, there is a need to understand why the same concept is interpreted differently in other places/times/societies.

Objective and scope of the study: This study is the product of an effort to understand whether democracy is an individual or social need, why it is not being in every country/society of the world, and the reasons for the differences in practices in the countries where it exists. Based on the definitions of the concepts of democracy and need, the study includes qualitative analyzes to determine the cause-effect relationship that can be established between them. The concept of democracy has been explained with definitions based on individuals. The concept of need has been explained based on Maslow's (1943) Pyramid of Needs.

Methods: In this study, literature review and qualitative data collection methods were used. Primary sources were used as much as possible in the study. However, when access to primary sources is not possible, it based on secondary sources such as workbooks, articles, theses, internet resources, etc.

Findings: The hypothesis that democracy is a need, which is the subject of the study, has been confirmed. However, the general opinion that democracy is the only system of government that should be preferred regardless of the circumstances has not been confirmed.

Summary and conclusion. In the study, a cause-effect relationship was established through bridge concepts between the concepts of "democracy" and "need", which were thought to be unrelated at first glance. As a result of the qualitative analysis made within this framework, it was concluded that democracy is a social result arising from individual needs, that other applications can be seen in every society, and that these application differences arise from

the cultural differences of individuals and societies and that these differences can be eliminated.

It has been suggested that to Kyrgystan in particularly and Organization of Turkic States members in generally, to create development countries, the democratic form of government is without alternatives.

Keywords: Democracy, Need, Culture, Politics.

KENTSEL KALKINMA VE SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI

URBAN DEVELOPMENT AND NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS

Kemal KAYA¹

ÖZET

Çoğu zaman birbirlerinin yerine ikame edilen büyüme, gelişme gibi kavramlarla birlikte anılan kalkınma konusu, önceleri ekonomik kalkınma ekseninde değerlendirilmiş ise de zamanla sadece ekonomik değil aynı zamanda sosyal kültürel ve demokratik alanları da kapsamıştır. Kalkınmanın gerek içerik olarak ekonomik alanın yanı sıra sosyal, kültürel ve siyasal alanı da kapsayan "insani kalkınma" anlayışına evrilmesi gelişimi, gerekse uygulama alanı olarak ulusal ölçeğin yanı sıra yerel ölçeği de kapsaması beraberinde resmi yetkililerin yanı sıra gönüllü kuruluşların da kalkınmada yer almasını gerekli kılmıştır.

Günümüzde sivil toplum kuruluşları, özellikle yapısal bir sorun olan yoksulluğun giderilmesi, ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmanın sağlanabilmesi için planlama faaliyetlerine katkı sağlamaya başlamışlardır. Yerel gelişim için ağların oluşturulmasında sivil oluşumlar resmi kurumlara göre daha avantajlıdır. Esnek örgütlenme yapıları, bürokratik işlemlerden arındırılmış iş yapma yöntemleri ile daha hızlı ve etkin çalışabilmektedirler.

Kentsel kalkınma, kent insanının huzur ve refahının artırılması ancak kentte yaşayanların kentlerini sahiplenmesi ile mümkündür. Kentin sahiplenilmesi bireysel girişim olmaktan çıkıp toplumsal girişime dönüşmedikçe etkin olamaz. Başta vakıflar olmak üzere sivil toplum kuruluşları, sivil halkın örgütlenmiş kişiliği olarak bu misyonu yerine getirebilecek en önemli oluşumlardır.

Bu çalışma; Kent yaşamının, kentsel kalkınma ekseninde nasıl geliştirilebileceğini anlatmaktadır. Öteki bir ifade ile; Kent'te medeni ve ortak ihtiyaçların karşılanabileceği fiziki ortamları oluşturma, demokratik hak ve özgürlükleri geliştirilme, bireylerin bilgi ve becerilerini artırma, fırsat eşitliği ve adaleti tesis etmek yoluyla, ekonomik, sosyal ve kültürel gelişimin sağlanmasına yönelik olarak yapılabilecek çalışmaları ve bunun nasıl yönetileceği konusunda daha geniş bir anlayış geliştirmeye yönelik farklı yaklaşımlar olduğunu göstermeyi amaçlamaktadır. Ayrıca çıkarılan dersler temelinde kentsel yaşamın nasıl iyileştirilebileceğine dair sorulara da cevaplar aranacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler, Sivil Toplum Kuruluşları, Kalkınma, Katılım.

ABSTRACT

The issue of development, which is frequently addressed with notions such as growth and development, which are interchangeable, was formerly examined in the axis of economic development, but over time it expanded to embrace not only economic but also social, cultural, and democratic domains. The evolution of development to the understanding of "human development," which includes both

¹Dr., Pendik Belediyesi, kkaya14@gmail.com

the economic field as well as the social, cultural, and political fields, as well as the fact that it covers both the local and national scales as a field of application, necessitated the involvement of both voluntary organizations and official authorities in development.

Today, non-governmental groups have begun to contribute to planning activities aimed at eradicating poverty, which is a structural issue, and providing economic, social, and cultural development. In terms of establishing networks for local development, civil organizations outperform state institutions. They can perform more efficiently and successfully with flexible organizational structures and non-bureaucratic business approaches.

Only when the people who live in the city own their cities will urban development, peace, and well-being be achievable. The ownership of the city cannot be effective until it ceases to be an individual concern and becomes a social enterprise. Non-governmental organizations, particularly foundations, are the most important formations capable of carrying out this mission as the structured personality of civil society.

This work shows how to create urban life along the axis of urban growth. In other words, more information on how to ensure economic, social, and cultural development in the city by creating physical environments where civil and common needs can be met, developing democratic rights and freedoms, increasing individuals' knowledge and skills, establishing equality of opportunity and justice, and how this will be managed. Its goal is to demonstrate that there are various routes to creating understanding. In addition, answers to questions regarding how to improve urban living using the lessons learnt will be explored.

Keywords: Local Governments, Non-Governmental Organizations, Development, Participation.

TÜRKİYE VE HİNDİSTAN'DAKİ KENTSEL POLİTİKALARIN KALKINMA PLANLARI ÜZERİNDEN İNCELENMESİ

EXAMINATION OF URBAN POLICIES IN TURKEY AND INDIA THROUGH DEVELOPMENT PLANS

Sezgin SEZGİN¹

ÖZET

Ülkelerin izlemiş oldukları kentsel politikalar; yönetim kültürlerine, sosyo-ekonomik yapılarına, coğrafi büyüklüklerine ve yapılarına göre değişmektedir. Kentsel politikaların tarihsel süreçte geçirdiği değişim ve dönüşümü görebileceğimiz en önemli politik belgeler 'kalkınma planları'dır. Bu çalışmada kalkınma planı serüvenine yaklaşık 1950'li yıllarda başlayan Hindistan ile yaklaşık benzer bir döneme rastlayan 1960'lı yıllarda başlayan Türkiye ele alınmıştır. Her iki ülkede çıkarılan kalkınma planlarında kentleşme sürecine dair politikalar bakılarak ülkelerin farklılaştığı ve benzeştiği noktalar değerlendirilmiştir. Bu çerçevede çalışmanın amacı; Türkiye ve Hindistan'daki kentleşme sürecinin kalkınma planları üzerinden incelenmesidir. Çalışma nitel bir yöntem olan döküman analizi kullanılarak hazırlanmıştır. Araştırmaya veri sağlayan birincil kaynak olarak ifade edebileceğimiz kalkınma planları ve yasal düzenlemelerin toplanarak ilgili bölümlerin değerlendirilmesi ve yorumlanması sonucunda her iki ülkeye dair süreç ortaya konmuştur. Çalışmada eşgüdümün sağlanması amacıyla her iki ülke de 1950-1980 arası ve 1980 sonrası olmak üzere iki döneme ayrılarak incelenmiştir. Dönemlemeler yapılırken 1950'li yılların her iki ülke açısından da kırdan kente göçün başladığı ve 1980'li yıllardan itibaren ise her iki ülkede de neoliberal ekonominin etkisinin görüldüğü yıllar olması önemlidir. Çalışma sonucunda dönemlere bakıldığında; da özellikle 1980 öncesi dönemin her iki ülkede de benzeştiği görülmektedir. Her iki ülkenin de kentleşme sorunlarıyla ciddi uğraşma sürecine 1950'lerdeki gecekondu sorunuyla başlaması dikkat çekicidir. 1980 sonrası döneme bakıldığında ise politikalarda ve kurumsal yapılarda farklılaşmalar göze çarpmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Politika, Kalkınma Planları, Türkiye, Hindistan.

ABSTRACT

The urban policies followed by countries vary according to their management cultures, socio-economic structures, geographical size and structure. The most important political documents that we can see the change and transformation that urban policies have undergone in the historical process are the development plans. In this study, Turkey, which started its development plan adventure in the 1960s, which coincided with a similar period with India, which started in the 1950s, is considered. In the development plans issued in both countries, the points of differentiation and similarity of the countries were evaluated by looking at the policies related to the urbanization process. Within this framework, the purpose of the study is to examine the urbanization process in Turkey and India through development plans. The study was prepared using document analysis, which is a qualitative method. As a result of collecting development plans and

¹Dr. Öğr. Üyesi, Kırklareli Üniversitesi, sezgin_sezgin@hotmail.com

legal regulations, which we can refer to as the primary source providing data to the research, evaluating and interpreting the relevant sections, the process related to both countries has been revealed. In order to ensure coordination in the study, both countries were Decoupled into two periods: between 1950-1980 and after 1980. When making periods, it is important that the 1950s are the years when migration from the countryside to the city began for both countries and the impact of the neoliberal economy has been seen in both countries since the 1980s. As a result of the study, when we look at the periods, it is seen that the period before 1980 is similar in both countries. It is noteworthy that both countries started the process of dealing seriously with urbanization problems with the slum problem in the 1950s. When we look at the period after 1980, differences in policies and institutional structures stand out.

Keywords: Urban Policy, Development Plans, Turkey, India.

DİJİTAL İPEK YOLU; ÇİN TARZI KÜRESELLEŞME ve KÜRESELLEŞME KARŞITI GERİ TEPME ARASINDA

DIGITAL SILK ROAD; BETWEEN GLOBALIZATION IN CHINESE STYLE AND ANTI-GLOBALIZATION BACKLASH

Necmettin MUTLU¹

ÖZET

Bilgi ya da dijital ipek yolu olarak 2015 yılında ilan edilen kuşak ve yol girişiminin dijital yatırımları, Covid-19 pandemisi sonrası dönemde dijital ipek yolu olarak tartışılır hale gelmiştir. Bu çalışmanın temel problemi dijital kuşak ve yol girişimi projesiyle birbirinden farklı birçok coğrafyada görünür hale gelen Çin teknoloji ilerlemesi ve yatırımlarının küreselleşme karşıtı geri tepme mi ya da Çin tarzı yeni bir küreselleşme dalgası mı olduğu sorusudur. Bu yönüyle kuşak ve yol girişiminin omurgasını oluşturan veri merkezleri, okyanus altı fiber optik kablolar ve 5-G hücresel veri ağı yatırımlarının birbirinden farklı birçok kıtada ve Türkiye’de yürütülen bileşenleri kritik edilmiştir. Bu doğrultuda çalışmada Çin’in dört modernleşme döneminden bugüne süregelen teknoloji ilerlemesi kronolojik betimsel tasvir yoluyla incelenmiştir. Çin’in inovasyon tarihinde dört büyük icat olarak bilinen kâğıt, matbaa, barut ve pusulanın ardından modern ipek yolunun büyük icadının "veri" olduğu vurgusu dijital ipek yoluyla ilgili yapılan tüm tespitlerin en önemlisidir. Dijital ipek yolunda veri'den 21. yüzyılın büyük keşiflerini çıkaracak politikaların üretilmesi Çin'in en dikkat çekici stratejisidir. Dört modernleşme, İnternet bakanlığı, Tekno-Nasyonalist olarak adlandırılan faaliyetleri ve 4.Sanayi devriminin standartlarını belirlemedeki ısrarına değin özellikle dijital gözetim ve denetim uygulamalarında yürütülen kıtalar arası politikalar; Çin tarzı yeni bir küreselleşme dalgası olduğunu göstermektedir. Denize açılırken tekneyi ödünç alma deyişiyle bilinen Çin’in devlet destekli özel sermaye teşebbüsleri, Çin tarz-ı küreselleşmeyi dijital ipek yolu aracılığıyla ihraç etmektedir. Yeni bölgelerde yeni pazarların keşfedilmesini kolaylaştıran e ticaret, e-ticaret serbest bölgelerinin ve mobil ödeme sistemlerinin yaygınlaştırılması, ortak dijital para birimi uygulamaları ve veri merkezleri en efektif uygulamalar olarak göze çarpmaktadır. Sonuç bölümünde bu doğrultuda; Türk Devletleri Teşkilatı bünyesinde dijital ipek yolu bağlamında hayata geçirilme potansiyeli olan politika önerileri sıralanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Ipek Yolu, Küreselleşme, Türk Devletleri Teşkilatı.

ABSTRACT

The Belt and Road Initiative's digital investments, which were introduced in 2015 as the "information" or "digital silk road," have been considered as such during the post-Covid-19 epidemic period. The fundamental issue raised by this study is whether Chinese technical advancement and investments, which have been apparent in numerous various geographies as a result of the digital belt and road initiative project, represent a new wave of globalization in the Chinese style or a backlash against it. In this regard, the elements of the Belt and Road Initiative's data centers, sub-oceanic fiber optic cables, and 5-G cellular data network

¹ Dr., T.C. İstanbul Nişantaşı Üniversitesi, necmettin.mutlu@nisantasi.edu.tr

investments, carried out across many different continents and in Turkey, have been. The emphasis on "data" as the greatest invention of the contemporary silk road is the most significant of all the conclusions drawn about the digital silk road. China's most striking approach on the digital silk road is to develop laws that will enable the great scientific discoveries of the twenty-first century to be made from data. There is a new wave of globalization in the Chinese style, as evidenced by the four modernizations: Internet balkanization, so-called Techno-Nationalist activities, intercontinental policies implemented particularly in digital surveillance and control practices up until its insistence on setting the standards of the 4th Industrial Revolution. Through the digital silk route, China's state-backed private equity firms, famed for sailing on borrowed boats, are exporting Chinese-style globalization. The most efficient methods are data centers, common digital currency applications, e-commerce, which makes it easier to find new customers in new areas, the extension of e-commerce free zones, and mobile payment systems. Policy suggestions that could be put into practice within the Organization of Turkic States in the framework of the digital silk road are listed in the conclusion section.

Keywords: Digital Silk Road, Globalization, Organization of Turkic States.

ULUSLARARASI AVRASYA EĞİTİM SENDİKALAR BİRLİĞİ'NİN YÖNETİŞİM BAĞLAMINDA TÜRK DÜNYASI EĞİTİM BİRLİĞİNE KATKISI

THE CONTRIBUTION OF THE INTERNATIONAL EURASIA EDUCATION UNION TO THE TURKISH WORLD EDUCATIONAL UNION IN THE CONTEXT OF GOVERNANCE

Fatih KOÇ¹

ÖZET

Neo-liberalizm ile dünyada başlayan yeni yönetim anlayışı(yönetişim) beraberinde daha demokratik bir yönetim tarzının benimsenmesini getirmiştir. Küresel politikaların benimsenmesi ile birlikte bireye verilen değer artmış devletin yönetimi konusunda aktif katılım ilkesi benimsenen değerlerden birisi olmuştur. Bu konuda devletlerin dışa dönük olarak şeffaf olmasının yanı sıra içe dönük olarak da devletin sivil toplum örgütlerine yönelik katı tutumu ve güvensizlik sorununun çözümü ile bunların yönetime aktif olarak katılımı gerçekleştirilmeye başlanmıştır. Sivil toplum örgütleri sayesinde bireyler artık kendini daha iyi ifade edebilme, sosyal sorumluluk alabilme, bilinçli ve ilgili vatandaşlar haline dönüşme şansını elde etmiş ve bu sayede "biz" deme cesaretini daha fazla göstermeye başlamıştır. İşte bu biz olma duygusunun daha çok gelişmesi ile birlikte Türk Dünyası'nda eğitim konusunda birliğin sağlanması, eğitim hususundaki sorunlar karşısında birlikte mücadele edilmesi için 2006 yılında Ankara merkezli olarak; Türkiye Eğitim Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası (Türk Eğitim-Sen), Azerbaycan Tahsil İşçileri Azad Hemkarlar İttifakı, Kazakistan İlim ve Eğitim Çalışanları Sendikası, Kırgızistan İlim ve Eğitim Çalışanları Sendikası yöneticilerinin kararı ile Uluslararası Avrasya Eğitimciler Birliği Sendikası(UAESB) kurulmuştur. Kuruluş, kurulduğu günden beri üye sayısını artırarak her yıl bir üye devlette Türk Dünyası'ndaki eğitim konuları başta olmak üzere bir çok sorun hakkında toplantılar düzenlemekte ve sonuç bildirgesi yayınlamaktadır. Ancak kuruluşun yapmış olduğu çalışmaların Türkiye ve diğer üye devletlerde etkileri nasıldır? Türk Dünyası'na katkıları nelerdir? Bu çalışmada UAESB'nin uluslararası bir sivil toplum kuruluşu olarak yönetim bağlamında Türk Dünyası'ndaki eğitim konusunda yapmış olduğu çalışmalardan bahsedilerek, kuruluşun Türk Dünyası'ndaki eğitim ve diğer alanlarda etkilerinin neler olduğu üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrasya, Türk Dünyası, Eğitim, Sendika.

ABSTRACT

The new management approach (governance) that started in the world with neo-liberalism brought with it the adoption of a more democratic management style. With the adoption of global policies, the value given to the individual has increased, and the principle of active participation in the management of the state has been one of the values adopted. In this regard, in addition to the external transparency of the states, the inward attitude of the state towards non-governmental organizations and the solution of the problem of insecurity and their active participation in the administration have begun to be realized. Thanks

¹ Ardahan Üniversitesi, fatihkoc@ardahan.edu.tr

to non-governmental organizations, individuals now have the chance to express themselves better, to take social responsibility, to become conscious and interested citizens, and by this means, they have begun to show more courage to say "we". With the further development of this sense of being us, in order to ensure unity in education in the Turkish World and to fight together against the problems in education, in 2006, Ankara-based; The International Union of Eurasian Educators Union (UAESB) was established by the decision of the directors of the Turkish Education and Science Services Branch Public Employees Union (Türk Eğitim-Sen), Azerbaijan Collectible Workers Azad Hemkars Alliance, Kazakhstan Science and Education Workers Union, Kyrgyzstan Science and Education Workers Union. The organization has been increasing the number of its members since the day it was founded, and has been organizing meetings in a member state every year on many problems, especially education issues in the Turkic World, and publishing a final declaration. However, what are the effects of the organization's work in Turkey and other member states? What are their contributions to the Turkish World? In this study, the studies of the UAESB, as an international non-governmental organization, on education in the Turkish World in the context of governance will be mentioned, and the effects of the organization in education and other fields in the Turkish World will be emphasized.

Keywords: Eurasia, Turkish World, Education, Union.

YENİ MEDYA: GÖÇ MEKÂNI OLARAK ÇEVİRİMİÇİ ORTAMLAR

NEW MEDIA: ONLINE MEDIA AS A PLACE OF MIGRATION

Serhat BEKAR¹
Murat SAĞLAM²

ÖZET

Göç hareketleri insanlığın var oluşundan itibaren günümüze olan bir davranış şeklidir. Teknolojinin son yüzyıldaki gelişimi incelendiğinde özellikle kitle iletişim araçlarının toplumlar üzerinde önemli etkiler doğurduğu gözlenmektedir. İnternetin icat edilmesi ve insanlığın kullanımına açılması; küreselleşme hareketlerini tetikleyerek, sınırların kalkmasını sağlamıştır. Göç hareketleri son dönemlere kadar fiziksel olarak algılanırken, yeni medya araçlarının yaygınlaşması ve günlük yaşantıların ayrılmaz bir parçası haline gelmesi ile birlikte göç algısında da değişimler yaşanmıştır. Prensky (2001), yeni göç hareketini gerçekleştirenleri "dijital yerliler ve dijital göçmenler" şeklinde ikiye ayırmıştır. Dijitalleşmenin yaşandığı dönemde dünyaya gelenlerin dijital yerli; dijitalleşmeden önce doğan ve sonradan bu dünyaya geçenler ise dijital göçmenler olarak ifade edilmiştir. Modern hayatın getirmiş olduğu sorunlardan kaçmaya çalışan bireyler çevrimiçi ortamlarda kendilerine yeni birer kimlik oluşturmuştur. Çalışmada göç olgusunun dijitalleşme ve yeni medya platformları ile geldiği son durumun ortaya konulması amaçlanmış ve literatürdeki son çalışmalar incelenmiştir. Dijitalleşme ile göçün sanallaşması ve kimliklerin de sanallaşmasının çevrimiçi ortamların birer göç mekânı haline gelmesine neden olmuştur. Sonuç olarak savaş, ekonominin bozulması gibi kriz durumlarında yoğunlaşan göçlerin; yeni göç hareketlerinde ise stres, yalnızlık ve dışlanma gibi durumlar sonucu dijital ortama geçiş yapılması şeklinde görülmüştür. Dijital göçmenlere sanal mekânlarda, yeni kimlikleri ile birlikte geçmişlerini geride bırakabileceği bir ortam sunulmaktadır. İsterlerse gerçek kimlikleri ile isterlerse anonim olarak gizli şekilde var olabilmektedirler. Sanal topluluklara dâhil olma fırsatını yakalayan dijital göçmenler, yeni kültürler ile tanışma fırsatını da yakalamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Medya, Dijital Göçmen, Çevrimiçi Ortam.

ABSTRACT

Migration movements are a form of behavior that has existed since the existence of humanity. When the development of technology in the last century is examined, it is observed that especially the mass media have significant effects on societies. Inventing the Internet and making it available to humanity; It triggered globalization movements and ensured the removal of borders. While migration movements were perceived physically until recently, there have been changes in the perception of migration with the spread of new media tools and becoming an integral part of daily life. Prensky (2001), divides the new immigrants into "digital natives" and "digital immigrants". Those who were born in the era of digitalization are digital natives; Those born before digitalization and later transferred to this world are defined as digital immigrants. Individuals

¹Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Pazarlama ve Reklamcılık Bölümü, serhat.bekar@gop.edu.tr

²Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Yeni Medya Bölümü, murat4081@hotmail.com

trying to escape from the problems brought by modern life have created a new identity for themselves in online environments. In the study, it was aimed to reveal the latest situation of migration with digitalization and new media platforms and the latest studies in the literature were examined. With digitalization, the virtualization of migration and the virtualization of identities have caused online environments to become places of migration. As a result, migrations intensify in crisis situations such as war and economic disruption; In new migration movements, it has been seen as a transition to the digital environment as a result of situations such as stress, loneliness and exclusion. Digital immigrants are offered an environment in virtual spaces where they can leave their past behind along with their new identities. They can exist secretly, with their real identities or anonymously, if they wish. Digital immigrants, who have the opportunity to be included in virtual communities, also have the opportunity to meet new cultures.

Keywords: New Media, Digital Immigrant, Online Media.

DEVLET KAPASİTESİ VE DEMOKRASİ

STATE CAPACITY AND DEMOCRACY

Gülise GÖKCE¹

ÖZET

Günümüzde bazı devletler daha demokratik ve daha etkin olarak nitelendirilirken, bazıları da zayıf, demokratik olmayan ya da kısmi demokratik olarak sınıflandırılmaktadır. Bununla birlikte demokratik olanların yüksek devlet kapasitesine sahip oldukları, demokratik olmayanların da düşük devlet kapasitelerine denk düştükleri belirtilmektedir. Dolayısıyla da demokrasinin, büyük ölçüde devlet kapasitesiyle bağlantılı olarak ortaya çıktığı söylenebilir. Başka bir ifadeyle, yüksek devlet kapasitesi ile demokrasi arasında doğrudan bir ilişki vardır. Bu ilişki, özellikle Sovyetler Birliği'nin çökmesinden sonra tekrar keşfedilmiştir. Bu alanda yapılan çalışmalar, egemen ya da güçlü bir devlet olmadan güvenli bir demokrasinin olmayacağı tezini ortaya koymuşlardır. Bu tür ilişki, başarısız ya da kırılgan devlet tartışmasında da söz konusudur.

Demokrasi için yüksek devlet kapasitesinin gerekli olması nedeniyle bu çalışmada devlet kapasitesi kavramının genel ve zorunlu özelliklerinin neler olduğu ve nasıl verimli bir şekilde empirik analiz için kullanılabileceğini ve demokrasinin kavramsal gelişimine nasıl entegre edilebileceğini incelenmeye çalışılmaktadır. Bu amaç doğrultusunda öncelikle devlet kapasitesinin ve demokrasinin ayrı ayrı kavramsallaştırılmasının üzerinde durulması gerekmektedir. Çalışmalarda genellikle devletlilik ile demokrasi arasında bir ayrım yapılmadığı göze çarpmaktadır. Bunun muhtemelen modern devlet modelinin onlara teorik bir referans noktası olarak hizmet ettiği ve demokratik prensiplerin varlığını zaten ima ettiği gerçeğine dayandığı söylenebilir. Dolayısıyla da demokrasinin ve devletliliğin normatif nedenlerle sık sık birlikte kavramsallaştırılması, devletliliğin neden nadiren sorunsallaştırıldığına dair de bir açıklama sunar.

Anahtar Kelimeler: Devletlilik, Devlet Kapasitesi, Demokrasi.

ABSTRACT

In today's world, some states are characterized as more democratic and effective, while others are categorized as weak, undemocratic, or partially democratic. Moreover, it is often noted that democracies tend to have a higher state capacity, while non-democratic states have lower state capacities.

Therefore, it can be argued that democracy is closely linked to state capacity, indicating a direct relationship between high state capacity and democracy. This relationship gained renewed attention, particularly after the collapse of the Soviet Union. Studies in this field have argued that secure democracies are not viable without a sovereign or powerful state. This relationship is also relevant in discussions about failed or fragile states.

¹Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Konya, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, ggokce@selcuk.edu.tr

¹Prof. Dr., Selçuk University Konya, Political Science and Public Administration, ggokce@selcuk.edu.tr

Given the necessity of high state capacity for democracy, this study aims to examine the general and essential characteristics of the concept of state capacity and how it can be effectively used for empirical analysis and integrated into the conceptual development of democracy. To achieve this goal, it is essential to first conceptualize state capacity and democracy separately. It is noticeable that in many studies, there is often a lack of distinction between statehood and democracy. This can likely be attributed to the fact that the modern state model serves as a theoretical reference point for them and implies the presence of democratic principles. Therefore, the frequent conceptualization of democracy and statehood together, possibly based on normative reasons, provides an explanation for why statehood is rarely problematized.

Keywords: Statehood, State capacity and Democracy.

TÜRK DEVLETLERİNDE KAMU YÖNETİMİNE YÖN VERECEK KURUCU YÖNETSEL DEĞER VE KURUMLARIN İNŞASINDA "ADALET DAİRESİ"NE KARŞILAŞTIRMALI BAKIŞ

A COMPARATIVE VIEW OF THE "CIRCLE OF JUSTICE" (ADALET DAİRESİ) IN THE CONSTRUCTION OF FOUNDING ADMINISTRATIVE VALUES AND INSTITUTIONS THAT WILL DIRECT THE PUBLIC ADMINISTRATION IN TURKIC STATES

Gülsüm DİNÇER¹
Özgür ÖNDER²
Merve ÇİÇEK GEZER³

ÖZET

Türk Devletleri arasında iş birliğini esas alan Türk Devletleri Teşkilatının müşterek kavram ve değerler çerçevesinde üye ve gözlemci ülkelerin kamu yönetimi yapılarını geliştirme imkan ve kabiliyetlerinin araştırılmasına zemin sağlayacak bir platform görevi görme potansiyeli bulunmaktadır. Birçok alanda iş birliği başlatan bu birlikteliğin kamu yönetimi alanında da süreceği yüzeysel de olsa vizyon belgelerinden anlaşılmaktadır. Türk yönetim geleneği ve düşüncesi çerçevesinde kamu yönetimi disiplinini yeniden düşünme zorunluluğu bağlamında üzerine mutabık kalınmış kurucu yönetsel değer ve kavram setlerine olan ihtiyaç Türk birliğine giden yolda önemli bir adım olarak görülmelidir. Türk Yönetim geleneğine hayat veren töre/yasa fikrinin sadece kavram değil aynı zamanda değer olarak da siyasetnamelerin odak noktası olan "adalet dairesi" ile meczedilmesi müşterek bir kamu yönetimi düşüncesinin mihenk taşı olabilir. İnşa edilecek müşterek bir kamu yönetimi düşüncesi bağlamında; Türk Dünyasının yönetsel sorunlarının çözümüne katkı ve idari reform çalışmalarına yön verecek eğitim, araştırma ve yayın alanında iş birliği ve karşılıklı değişim programları ile ortak bir yönetsel dil oluşturulması fikri üzerine düşünmeye değerdir. Türk düşüncesine de yön veren İsmail Gaspiralı'nın "Dilde, Fikirde, İşte Birlik" yaklaşımında yeni bir eğitim yönteminin önemli görülmesi ve eğitimin her çeşidinde talim edilmesi düşüncesinde olduğu gibi değer yüklü ve kavramlarla inşa edilmiş kamu yönetimi disiplininin bir kamu yönetimi enstitüsü çatısı altında gelişiminin stratejik bir adım olabileceği, bununla birlikte Orhun Kitabelerinden Yusuf Has Hacib'in şaheseri Kutadgu Bilig'e yazılı ve destanlardan Dedem Korkut Hikayelerine kadar şifahi kültürün de yönetsel kavram ve değerlerin oluşturulmasında aynı stratejinin bir parçası olarak ele alınabileceği çalışmanın bulguları arasında yer almıştır. Bu çalışmada; Türk devletlerinin müşterek bir kamu yönetimi düşüncesini oluşturacak yönetsel kavram ve değer setlerinin çekirdek bir formülü olarak "adalet dairesi"nin kurucu düşünce olup olamayacağı tartışmalarına Kutadgu Bilig okuması ile sınırlı olmak üzere kadim ve modern arasında karşılaştırmalı ve yorumsamacı bir yöntemle bakılacaktır.

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Orcid No: 0000-0002-0652-6244, E-Posta: gulsum.dincer0@ogr.dpu.edu.tr

² Prof. Dr., Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Kamu Yönetimi Bölümü, Orcid No: 0000-0001-8716-4769, E-Posta: ozgur.onder@dpu.edu.tr

³ Yüksek Lisans Öğrencisi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Orcid No: 0000-0001-7146-8223, E-Posta: merve.cicek0@ogr.dpu.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, Yönetmel Değerler, Yönetmel Kavramlar, Adalet Dairesi, Kutadgu Bilig.

ABSTRACT

The Organization of Turkic States which is based on cooperation between States, has the potential to serve as a platform that will provide a basis for researching the possibilities and capabilities of member and observer countries to develop public administration structures within the framework of common concepts and values. It is understood from the vision documents that this cooperation which started a closer yet superficial relationship in many fields will continue in the field of public administration. In the context of the necessity of rethinking the discipline of public administration within the framework of Turkish administration tradition and thought the need for agreed-upon administrative values and concept sets should be seen as an important step on the way to Turkish unity (Turan). To the Turkish administration tradition the fusion of the life-giving idea of custom/law with the "circle of justice" (Adalet Dairesi) which is the focus point of policy papers not only as a concept but also as a value can be a cornerstone of a common public administration thought. Regarding a common public administration idea to be built; the idea of creating a common administrative language with cooperation and mutual exchange programs in the field of education research and publication that will contribute to the solution of administrative problems of the Turkish World and guide administrative reform studies is worth thinking about. It was among the findings of the study that it could be a step forward and that oral culture from Orkhon Inscriptions to Yusuf Has Hacib's masterpiece Kutadgu Bilig and from epics to Dedem Korkut Stories could be considered as a part of same strategy in the creation of administrative concepts and values. Likewise İsmail Gaspıralı who also steered Turkish thought in his "Unity in Language, Idea and Work" approach a new education method should be considered important and that it should be taught in all types of education as well as the strategic development of the value-loaded and concept-built public administration discipline under the roof of public administration institute. In this study; the debates on whether the "Circle of Justice" can be a founding thought as a core formula for administrative concepts and value-sets that is going to create a common public administration idea of Turkic States will be examined with a comparative and hermeneutic method between ancient and modern, limited to the reading of Kutadgu Bilig.

Keywords: Organization of Turkic States, Administrative Values, Administrative Concepts, Circle of Justice, Kutadgu Bilig.

**TÜRK DEVLETLERİ TEŞKİLATININ ANA ORGANI AKSAKALLAR
KONSEYİ'NİN TÜRK EĞİTİM SİSTEMİNİN YÖNETİM VE DENETİM
SÜREÇLERİNE YANSIMASI**

**THE REFLECTION OF THE AKSAKALLAR COUNCIL, THE MAIN BODY OF
THE ORGANIZATION OF TURKISH STATES, ON THE MANAGEMENT AND
SUPERVISION PROCESSES OF THE TURKISH EDUCATION SYSTEM**

Tuğba İNCE¹

ÖZET

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin dağılmasıyla, 1991'de Türk Cumhuriyetleri tam bağımsızlıklarını kazanmışlardır. Bu durum onları, aynı kökenden gelen ve aynı dili konuşan akraba toplulukları yakından tanımaya ve onlarla işbirliği yapmaya yöneltmiştir. Bu amaçla, Türkçe Konuşan Ülkeler Arasında İşbirliği Konseyi'nin kurulmasına yönelik Nahçıvan Anlaşması imzalanmıştır. Ayrıca bilginin ve ekonominin küreselleşmesi, siyasal yapıların çok kutuplu hale dönüşmesi, bölgeler arası ittifaklar gibi gelişmeler, bağımsız kalan Türk Cumhuriyetlerini bu anlaşmayı yapmalarını zorunlu kılmıştır. Anlaşmayla, halklar arasındaki tarihi bağları, ortak dil, kültür ve gelenekleri temel alan kapsamlı bir işbirliği amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda da konsey oluşturulmuştur. Konsey, Devlet Başkanları Konseyi, Dışişleri Bakanları Konseyi, Kıdemli Memurlar Komitesi, Aksakallar Konseyi ve Sekreteryaya olmak üzere beş temel yapıdan teşekkül etmiştir. Bu teşekküller arasında Türk örf ve adetlerinde önemli yeri olan Aksakallar'ın ayrı bir yeri ve ağırlığı vardır. Bir nevi danışma meclisi olan aksakallar konseyi, ana konseyin verimli çalışmasının ve devletler arası nihai işbirliklerin mimarlarıdır.

Türk töresinde ayrı bir yeri olan aksakallar, Türk kültüründe bilgeliğin ve kocamışlığın nişanesidir. Türk örf ve adetlerini birebir yaşayan topluluklarda mutlaka aksakallı bilge bir kişi vardır. Bu kişi topluluğun yol göstericisi ve karar vericisi durumundadır. Eğitimin informal sürecinde bu kişiler oldukça aktiftir. Söyledikleri sözler ve yaptıkları işler, süreç içerisindeki bireyleri ve toplumları yönetir ve denetler şeklindedir.

Türk Devletleri Teşkilatı ana organı olan aksakallar ve aksakalların Türk eğitim sistemindeki yönetim ve denetim süreçleri bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Çalışmanın amacı; bütüncül ve kapsayıcı bir bakış açısıyla aksakalların Türk Devletleri Teşkilatı'nda ve Türk eğitim sisteminde ne derece etkin, işlevsel ve olgusal bağlamda değerli olduğunu ortaya koymaktır. Bu amaca ulaşabilmek için konuyla ilgili yazılmış kitap, makale ve tezler üzerinden yola çıkarak, Türk topluluklarında bulunan aksakallı şahsiyetler üzerinden tanıtımlar yapılacaktır. Bu anlamda, aksakallı gerçek kişi fotoğraflarına ve aksakallarla yapılmış görüşmelere yer verilecektir. Çalışmanın sonunda, Türk eğitim sisteminde aksakalların önemli yerinin olduğu, toplumun ayakta kalmasında

¹Uzm. Müd. Yardımcısı, Milli Eğitim Bakanlığı, Bayındır Fatih İlkokulu, tugbaince82@hotmail.com

onların bilge bir rollerinin bulunduğu, Türk devleti teşkilatında, ve devletler arasındaki işbirliğinde birleştirici rollerinin bulunduğu gibi temel bulgulara ulaşılması düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aksakallar, Türk, Denetim, Bilge, Yönetim, Eğitim.

ABSTRACT

With the dissolution of the Union of Soviet Socialist Republics, the Turkic Republics gained their full independence in 1991. This situation has led them to get to know and cooperate with the related communities that come from the same origin and speak the same language. For this purpose, the Nakhchivan Agreement on the establishment of the Cooperation Council among the Turkic-Speaking Countries was signed. In addition, developments such as the globalization of knowledge and economy, the transformation of political structures into multipolarity, and interregional alliances made it necessary for the independent Turkic Republics to make this agreement. With the agreement, a comprehensive cooperation based on the historical ties, common language, culture and traditions between the peoples was aimed. For this purpose, the council was formed. The Council consists of five main structures: the Council of Heads of State, the Council of Foreign Ministers, the Senior Officials Committee, the White Beards Council and the Secretariat. Among these organizations, aksakals, who have an important place in Turkish customs and traditions, have a separate place and weight. The council of elders, which is a kind of advisory council, is the architect of the efficient work of the main council and the final cooperation between the states.

Aksakals, which has a special place in Turkish tradition, is a sign of wisdom and old age in Turkish culture. There is definitely a wise person with a beard in communities that live Turkish customs and traditions. This person is the guide and decision maker of the community. These people are very active in the informal process of education. The words they say and the work they do are in the form of directing and controlling individuals and societies in the process.

The main body of the Organization of Turkish States, the aksakals and the management and control processes of the aksakals in the Turkish education system are the subject of this study. Purpose of the study; with a holistic and inclusive point of view, to reveal how effective, functional and factual value aksakals are in the Organization of Turkish States and the Turkish education system. In order to achieve this aim, introductions will be made on the bearded personalities in Turkish communities, based on the books, articles and theses written on the subject. In this sense, photographs of real people with beards and interviews with beards will be included. At the end of the study, it is thought to reach basic findings such as the fact that the elders have an important place in the Turkish education system, that they have a wise role in keeping the society alive, that they have a unifying role in the Turkish state organization and cooperation between states.

Keywords: Aksakals, Turkish, Control, Wise, Management, Education.

TÜRK TARİHİ İÇİN ORTAK TARİH DERS KİTABI YAZILMASIYLA İLGİLİ ÇALIŞMALARIN TÜRKİYE'DE BASINA YANSIMASI ve KAMUOYUNUN BEKLENTİLERİ

REFLECTION TO THE PRESS IN TURKEY AND THE EXPECTATIONS OF THE PUBLIC OPINION OF THE STUDIES ON WRITING A COMMON HISTORY TEXTBOOK FOR TURKISH HISTORY

Erdal İNCE¹

ÖZET

Türk Cumhuriyetleri ve Türk toplulukları, yetmiş beş yıl dil, din ve tarih gibi aidiyetleri reddeden Marksist-Leninist bir Sovyet yönetiminin baskısı altında kalmıştır. SSCB'nin dağılması sonucunda 1991'de Türk Cumhuriyetleri tam anlamıyla bağımsızlıklarını kazanmışlardır. Bu tarihten sonra da başta Türkiye ile olmak üzere, Türk Cumhuriyetleri kendi aralarında kültürel işbirlikleri kurmaya başlamışlardır. Bur bağlamda Türkiye, aktif ve stratejik bir dış politika izlemiştir. Türkiye'nin bu politikası sayesinde devlet başkanları zirvesi yapılarak, şimdiki adı Türk Devletleri Teşkilatı olan yapının temelleri atılmıştır.

Türk devlet ve toplulukları aynı etnik kökene, ortak tarih ve kültürel mirasa sahip oldukları düşüncesiyle, gerek zirvede gerekse daha sonrasında yapılan toplantılarda, Sovyet yönetiminin kendi ideolojisi doğrultusunda, müdahale ve manipüle ettiği alanlar üzerine işbirlikleri geliştirilmeye çalışmışlardır. Bu alanların başında 'tarih' gelmektedir. Onlara göre Türk tarihi, Türk dünyasının tarihini bütüncül ve kapsayıcı bir bakış açısıyla ele almalıdır. Bu bakış açısına uygun olarak da ortak bir tarih ders kitabı yazılması yönünde karar alınmıştır. Bu karar Türk dünyasında oldukça memnuniyet verici olarak karşılanmıştır. Türkiye'de bazı gazete, dergi ve haber ajansları, ilk sayfalarından haberi kamuoyuyla paylaşmışlardır.

Türk dünyasına ait ortak bir tarih ders kitabı yazılması teşebbüsü, bu teşebbüsün Türkiye'deki basına yansımaları bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Çalışmanın amacı; Türk dünyasının tarihini bütüncül ve kapsayıcı bir bakış açısıyla ele alacak olan, ortak Tarih Ders Kitabı'nın Türkiye'de ne derecede heyecan uyandırdığını ve konuyla ilgili kamuoyundaki beklentileri ortaya koymaktır. Bu yansımaları ve beklentileri görmek için, konuyla ilgili yapılmış anketler, yazılmış kitap, makale ve tezler üzerinden yola çıkarak, 1990 -2020 yılları arasındaki yazılı ve görsel basın taranacaktır. Çalışmanın sonunda, Türkiye'de Türk dünyası ile bütünleşmek için ortak ders kitabı oluşturma fikrinin önemi üzerine gerekli kamuoyunun olduğu, konuya Türkiye'deki başta gazete ve dergiler olmak üzere diğer yazılı ve görsel basının geniş yer ayırdığı, Türkiye'deki kamuoyunun ortak ders kitabının okutulması için çocuklarını ve çevresini teşvik ettiği gibi temel bulgulara ulaşılması düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Tarih, Basın, Kamuoyu, Ders Kitabı.

¹Dr. Gençlik ve Spor Bakanlığı, İzmir Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, erdalince11@hotmail.com

ABSTRACT

The Turkic Republics and Turkish communities have been under the pressure of a Marxist-Leninist Soviet administration, which rejected language, religion and history for seventy-five years. As a result of the disintegration of the USSR, the Turkic Republics gained their full independence in 1991. After this date, the Turkic Republics, especially with Turkey, started to establish cultural cooperation among themselves. In this context, Türkiye has followed an active and strategic foreign policy. Thanks to this policy of Turkey, a summit of heads of state was held and the foundations of the structure, which is now the Organization of Turkish States, were laid.

Turkish states and communities, with the thought that they have the same ethnic origin, common history and cultural heritage, tried to develop cooperation on the areas that the Soviet administration intervened and manipulated in line with its own ideology, both at the summit and at the meetings held afterwards. At the beginning of these fields is 'history'. According to them, Turkish history should consider the history of the Turkish world with a holistic and inclusive perspective. In line with this point of view, it was decided to write a common history textbook. This decision was met with satisfaction in the Turkish world. Some newspapers, magazines and news agencies in Turkey shared the news from their first pages with the public.

The attempt to write a common history textbook of the Turkish world and the reflection of this attempt on the press in Turkey constitute the subject of this study. Purpose of the study; The aim is to reveal how much excitement the common History Textbook, which will deal with the history of the Turkish world from a holistic and inclusive perspective, aroused in Turkey and the expectations of the public on the subject. In order to see this reflection and expectations, the written and visual media between 1990 and 2020 will be scanned based on the surveys, books, articles and theses on the subject. At the end of the study, the necessary public opinion was formed on the importance of the idea of creating a common textbook in order to integrate with the Turkish world in Turkey, the subject was given wide coverage by the other written and visual media, especially newspapers and magazines, and for the public in Turkey to have the common textbook read. It is thought to reach basic findings as well as encourage their children and their environment.

Keywords: Türkiye, History, Press, Public Opinion, Textbook.

KÜRESEL VE YEREL ETKİLEŞİMİNİ YENİDEN DÜŞÜNMEK: KENT DİPLOMASİSİ PERSPEKTİFİNDEN TÜRK DÜNYASI BELEDİYELER BİRLİĞİ ÖRNEĞİNDE BİR ANALİZ

RETHINKING THE INTERACTION BETWEEN GLOBAL AND LOCAL: AN ANALYSIS ON THE EXAMPLE OF THE UNION OF TURKISH WORLD MUNICIPALITIES FROM THE CITY DIPLOMACY PERSPECTIVE

Hamza ATEŞ¹
Şura ZAVALSIZ²
Zehra NAMLI³

ÖZET

Küreselleşmenin etkisiyle önemi artan kent diplomasisi kavramı, kentlerin ulusal ya da uluslararası aktörlere karşı temsil ve politika uygulama sürecini ifade etmektedir. Bununla birlikte, kent diplomasisi, yerel hizmetlerin kalitesini artırma ve iyi uygulama örnekleri ile deneyim ve bilgi paylaşımında bulunmalarına hizmet eden bir iş birliği sürecidir. İş birliği ile beraber kenti geliştirilen ve kentin prestijini artırmaya yönelik stratejilerin geliştirilmesine de hizmet etmektedir.

Uluslararası nitelikteki teşekküller; kurumsal kapasitenin desteklenmesi, iyi uygulama örneklerinin yaygınlaştırılması ve uluslararası düzeydeki iş birliğinin geliştirilmesi bakımından önemli kuruluşlardır. Türkiye merkezli kurulan uluslararası nitelikteki teşekküllerden biri Türk Dünyası Belediyeler Birliği'dir. 2003 yılında kurulan Türk Dünyası Belediyeler Birliği'nin kuruluş amacı, küresel düzeyde kentlerle çalışmalar yapmaktır. Birlik, Balkanlar, Kafkasya ve Orta Asya başta olmak 30 ülkeden 1200'e yakın üyeye sahiptir. Sahip olduğu uluslararası ilişkiler ağı ile kamu, özel ve hükümet-dışı uluslararası aktörler ile iş birlikleri geliştiren Birlik, küresel ve yerel etkileşimini sağlaması bakımından kent diplomasisinin aracı aktörlerinden biri olarak değerlendirilebilir.

Bu kapsamda, kent diplomasisi perspektifinden Türk Dünyası Belediyeler Birliği'nin küresel ve yerel arasındaki etkileşimindeki aracı rolünün incelenmesi bu çalışmanın temel amacıdır. Bu amaç doğrultusunda çalışmada, kent diplomasisine dair alan yazını ve Türk Dünyası Belediyeler Birliği örneğinde uluslararası nitelikteki teşekküllerin önemi incelenmektedir. Çalışmanın yöntemi, nitel araştırma yöntemlerinden doküman inceleme tekniğidir. Türk Dünyası Belediyeler Birliği faaliyet ve bülten raporları çalışmanın birincil veri kaynaklarıdır. Çalışmanın amacını gerçekleştirmek için Türk Dünyası Belediyeler Birliği tarafından yürütülen faaliyetlerin kent diplomasisine katkısı ile birlikte yerel-ulusal kent yönetimi, belediye hizmetleri, sosyal ve kültürel hizmetler amacıyla kurulan diplomatik ilişkiler incelenmektedir. Çalışma sonucunda, Türk Dünyası Belediyeler Birliği'nin kent diplomasisindeki aracı rolü tartışılmakta ve kent diplomasisini geliştirici faaliyetlere yönelik öneriler geliştirilmektedir.

¹Prof. Dr., İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, ates.hamza@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0975-0062.

²Doktora Öğrencisi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, surazavalsiz@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-8656-6192.

³Arş. Gör., Düzce Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, zehranamli@duzce.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0532-953X.

Anahtar Kelimeler: Kent Diplomasisi, Belediye, Türk Dünyası Belediyeler Birliği, Uluslararası Kuruluşlar.

ABSTRACT

The concept of city diplomacy, expresses the representation and policy implementation process of cities against national or international actors. City diplomacy is a collaborative process that serves to improve the quality of local services and to share good practice examples, experience and knowledge.

International organizations are important organizations in terms of disseminating good practice examples and developing cooperation at the international level. One of the international entities established in Turkey is the Union of Turkish World Municipalities. The purpose of the establishment of the Union is to work with cities at the global level. The Union, which develops cooperation with public, private and non-governmental international actors through its international relations network, can be considered as one of the intermediary actors of city diplomacy in terms of providing global and local interaction.

The main purpose of this study is to examine the intermediary role of the Union of Turkish World Municipalities in the interaction between the global and the local, from the perspective of city diplomacy. The field literature on city diplomacy and the importance of international organizations in the example of the Union of Turkish World Municipalities are examined. The method of the study is the document examination technique, one of the qualitative research methods. The activity and bulletin reports of the Union are the primary data sources of the study. In order to realize the aim of the study, the contribution of the activities carried out by the Union of Turkish World Municipalities to city diplomacy and the diplomatic relations established for the purpose of local-national urban administration, municipal services, social and cultural services are examined. As a result of the study, the intermediary role of the Union of Turkish World Municipalities in city diplomacy is discussed and suggestions are developed for activities to improve city diplomacy.

Keywords: City Diplomacy, Municipalities, Union of Turkish World Municipalities, International Organizations.

TÜRKİYE'DE KENT SOSYOLOJİSİ DİSİPLİNİNİN GELİŞİMİ

DEVELOPMENT OF THE URBAN SOCIOLOGY DISCIPLINE IN TURKEY

Enes YALÇIN¹

ÖZET

Bu çalışma Türkiye'de kent sosyolojisi disiplininin gelişimini konu edinmektedir. Türkiye'de kente yönelik çalışmalar evvela bilhassa Ankara ve İzmir kentleri özelinde planlamaya yönelik çalışmalar olarak başlamışsa da zaman içerisinde kentin toplumsal boyutu da başlıca araştırma sahası olarak önem kazanmıştır. Kent sosyolojisi, dünya nüfusunun her geçen gün biraz daha kentli bir hal kazanmasıyla önemini arttırmaya devam eden bir disiplindir. Türkiye, dünya ortalamasının üzerinde kentli nüfusa sahip olan bir ülkedir. Türkiye'de, başlıca kentin ve kentlilerin yaşamını konu edinen kent sosyolojisine ilişkin çalışmaların özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısından bu yana hız kazandığını söylemek mümkündür. Söz konusu disiplin, üniversitelerin çeşitli bölümlerinin farklı akademik seviyelerinde takip edilen müfredatlarına da girmiştir. Bu doğrultuda, Türkiye'deki Kamu Yönetimi ile Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi bölümlerinin lisans ders müfredatlarının kent sosyolojisi konuları içeriğinde incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç minvalinde betimsel içerik analiz metodu kullanılarak ilgili bölümlerin kent sosyolojisi alanında ne tür içeriklere sahip olduğu ortaya konulmuş ve disiplinin yaşamış olduğu gelişimin, bu bölümlerin lisans müfredatına ne denli yansıdığı irdelenmiştir. Bu bağlamda, ilgili bölüm müfredatlarında kent sosyolojisi disiplinine ilişkin derslere önemli oranda yer verildiği görülmüştür. Ayrıca bu derslerin, dünya genelinde kentlerde yaşanan gelişmelere paralel biçimde çeşitlilik arz ettiğine şahit olunmuştur. Birtakım kısıtlara sahip olan bu çalışmanın bir araştırma temeli oluşturacağı umulmakta, farklı bölüm ve farklı seviyelerdeki müfredatlar içerisinde kent sosyolojisi disiplininin yerini tartışmaya ilham kaynağı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kent, Kent Sosyolojisi, Siyaset Bilimi, Kamu Yönetimi.

ABSTRACT

This study deals with the development of the discipline of urban sociology in Turkey. Although the studies on the city in Turkey started as planning studies, especially for the cities of Ankara and İzmir, the social dimension of the city has gained importance as the main research area over time. Urban sociology is a discipline that continues to increase in importance as the world's population becomes more urbanized day by day. Turkey is a country with an urban population above the world average. In Turkey, it is possible to say that studies on urban sociology, which deals with the life of the main city and its inhabitants, have gained momentum especially since the second half of the 20th century. This discipline has also entered the curriculum of various departments of universities followed at different academic levels. In this direction, it is aimed to examine the undergraduate course curriculum of Public Administration, Political Science and Public Administration departments in Turkey in the context of urban

¹Dr. Öğr. Üyesi, İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, enes.yalcin@ikc.edu.tr., ORCID ID: 0000-0002-1086-6313.

sociology issues. For this purpose, using the descriptive content analysis method, the content of the relevant departments in the field of urban sociology has been revealed and how the development of the discipline has been reflected in the undergraduate curriculum of these departments has been examined. In this context, it has been observed that courses related to the discipline of urban sociology are given a significant place in the curriculum of the relevant department. In addition, it has been found that these courses vary in parallel with the developments in cities around the world. It is hoped that this study, which has some limitations, will form a research basis, and it is thought that it will inspire discussion of the place of the discipline of urban sociology in different departments and curriculum at different levels.

Keywords: City, Urban Sociology, Political Science, Public Administration.

TÜRK DEVLETLERİ TEŞKİLATI'NIN GÜVENLİK ALGISININ DOKUZ ZİRVE BİLDİRİSİ ÜZERİNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE SECURITY PERCEPTION OF THE ORGANIZATION OF TURKIC STATES THROUGH THE NINE SUMMIT DECLARATIONS

Ercan OKTAY¹
Mehmet İNCE²
Yaşar Orçun KÜÇÜKYILMAZ³

ÖZET

Soğuk Savaş başta güvenlik olmak üzere birçok farklı alanda radikal değişimlerin gündeme alındığı bir süreci beraberinde getirmiştir. Soğuk Savaşın ardından Sovyetler Birliği'nin dağılması ile Orta Asya'da varlığını sürdüren Türki Devletler yeni bir yapılanma dönemine girmişlerdir. Bu yapılanma dönemi bölgede hüküm süren Türk devletlerinin birbirleri ile dil, tarih ve kültür açısından ortak noktalarını ön plana çıkarmış, bu ortak noktalar Türkiye, Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan ve Özbekistan gibi ülkeler için iş birliğine yönelik yeni fırsatları gündeme getirmiş ve 1992 yılında aralarında ortak bir dil mensubiyeti bulunan bu beş ülke "Türk Dili Konuşan Ülkeler İşbirliği Zirveleri" süreci ile bir araya gelmişlerdir. Zirveler, ortak bir dil ve kültür bağlılığına sahip devletleri başta politika, ekonomi ve güvenlik gibi alanlarda ortaya çıkabilecek problemleri çözme amacıyla gerçekleşmiştir. Söz konusu ülkelerin bir araya gelerek çeşitli alanlarda istişare gerçekleştirdikleri bu zirveler 2009 yılında Türk Konseyi adı ile örgütsel bir nitelik kazanmıştır. Türk Konseyi adı altında 2021 yılına kadar devam eden zirveler, 12 Kasım 2021'de gerçekleşen İstanbul Zirvesi'nde yeni bir yapıyı ortaya çıkarmış, Türk Dünyasında etkileşimin öncüsü olan Türk Konseyi yerini Türk Devletleri Teşkilatı'na (TDT) bırakmıştır. Türk Devletleri Teşkilatı taraflar arasında karşılıklı güven, bölgede barışın korunması, uluslararası terörizm, sınır ötesi suçlarla mücadele, ticaret ve yatırım ortaklıkları, bilim, sanayi, teknoloji alanında karşılıklı etkileşim ve güvenlik gibi birçok alanda çeşitli faaliyetleri bünyesinde toplamıştır. Söz konusu çalışma TDT tarafından gerçekleştirilen zirvelerde tematik bir alt başlığa sahip güvenlik kavramı ekseninde şekillenmektedir. TDT zirveleri bünyesinde imzalanan Semerkant Bildirisi'nde güvenliğe yönelik yaklaşımların geniş bir yer tutması ve TDT'ye üye ülkelerin güvenlik ile ilgili bazı birimlerinin toplantılara devamlılığının sağlanmasına yönelik aktif çaba TDT'nin ekonomik ve siyasal bir dayanışma odağından öte, güvenlik algısı çerçevesinde etkin bir yapılanma arayışına girdiğinin göstergesidir. Çalışmanın amacı TDT tarafından düzenlenen zirvelerde güvenliğe yönelik aktif tutumları gözler önüne sererek nasıl bir güvenlik politikası yaratılmak istendiğini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, Orta Asya, Güvenlik.

¹Prof. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, ercanoktay@kmu.edu.tr.

²Prof. Dr., Tarsus Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümü, Uluslararası Ticaret ve Lojistik Anabilim Dalı, mince@tarsus.edu.tr.

³Arş. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı, orcunkucukyilmaz@kmu.edu.tr.

ABSTRACT

The Cold War brought along a process in which radical changes were brought to the agenda in many different fields, especially in security. With the dissolution of the Soviet Union after the Cold War, the Turkic States, which continued their existence in Central Asia, entered a new period of restructuring. This restructuring period highlighted the common points of the Turkic states that ruled in the region with each other in terms of language, history and culture, and these common points brought new opportunities for cooperation for countries such as Turkey, Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan and Uzbekistan, and in 1992 there was a joint agreement between them. These five countries with linguistic affiliation came together in the process of "Turkish-Speaking Countries Cooperation Summits". The summits took place with the aim of solving the problems that may arise in the fields such as politics, economy and security, especially in the states with a common language and cultural commitment. These summits, in which the said countries came together and held consultations in various fields, gained an organizational character under the name of the Turkic Council in 2009. The summits, which continued until 2021 under the name of the Turkic Council, revealed a new structure at the Istanbul Summit held on November 12, 2021, and the Turkic Council, which is the pioneer of interaction in the Turkic World, left its place to the Organization of Turkic States (TDT). The Organization of Turkic States has gathered various activities in many fields such as mutual trust between the parties, maintaining peace in the region, international terrorism, combating cross-border crimes, trade and investment partnerships, mutual interaction in the field of science, industry, technology, and security. The aforementioned study is shaped around the concept of security, which has a thematic sub-title at the summits held by TDT. The fact that the approaches to security are widely included in the Samarkand Declaration signed within the framework of the TDT summits and the active efforts to ensure the continuity of some security-related units of the TDT member countries to meetings indicates that TDT is looking for an effective structure within the framework of security perception, rather than an economic and political solidarity focus. The aim of the study is to reveal what kind of security policy is intended to be created by revealing the active attitudes towards security at the summits organized by TDT.

Keywords: Organization of Turkic States, Central Asia, Security.

İTFAİYE TEŞKİLATLARINDA HİZMET İÇİ EĞİTİM VE KARIYER YÖNETİM SİSTEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE TÜRKİYE İÇİN YENİ BİR MODEL ÖNERİSİ

EVALUATION OF IN-SERVICE TRAINING AND CAREER MANAGEMENT SYSTEM IN FIRE BRIGADES AND A NEW MODEL SUGGESTION FOR TURKEY

Mustafa DOĞAN¹
Rüveyda KIZILBOĞA ÖZASLAN²

ÖZET

Kamusal bir güvenlik hizmeti olan itfaiye hizmetlerinin nitelikli olarak sunulmasında itfaiyeci personelin hizmet içi eğitimi ve deneyimi ile itfaiyecinin kariyer yönetimi hususu öncelikli ele alınması gereken sorun alanlarıdır. Bu çalışmanın amacı; ulusal düzeyde itfaiye hizmetleri ve yönetimi konusunda uluslararası alandaki gelişmiş ve iyi uygulama örnekleri ile kıyaslama imkânı sağlayarak Türkiye itfaiye teşkilatları için hizmet içi eğitim ve kariyer yönetimi özelinde uygulanabilir bir model önerisi sunmaktır. Bu çalışma, konuyu ulusal ve uluslararası alanda ele almak amacıyla gerçekleştirilen literatür taraması ve Türkiye'deki büyükşehir belediyesi itfaiye teşkilatlarındaki uygulama metotlarını ortaya çıkarmak amacıyla yapılan ampirik araştırmadan oluşmaktadır. Bu çalışmada, bünyesinde itfaiye eğitim merkezi olan 6 büyükşehir belediyesi itfaiye teşkilatı örneklem olarak belirlenmiştir. Çalışmanın ampirik araştırma bölümüne veri sağlamak amacıyla nitel araştırma yöntemlerine yönelik veri toplama araçları olan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak büyükşehir belediye itfaiye teşkilatında çalışan 6 yönetici ve aktif olarak görev yapan 6 itfaiyeciyile görüşmeler yapılmıştır. Elde edilen verilerin analizi MAXQDA22 nitel araştırma analiz programı ile yapılmış olup, hizmet öncesi eğitim, hizmet içi eğitim ve kariyer yönetim sistemi temaları altında mesleki örgün eğitim kurumları, araç-gereç ve uygulama alanları, staj eğitimi, yasal düzenlemeler ve standartlar, aday yetiştirme eğitimi, itfaiyeci yetiştirme eğitimi, üst görev kadrolara hazırlama ve yönetici eğitimi, teknik ve destek personelin eğitimi, itfaiye eğitim merkezi, ulusal ve uluslararası değişim programları, insan kaynakları yönetimi ile kariyer planlama ve geliştirme kategorileri oluşturulmuştur. Çalışmada elde edilen bulgular bu kategoriler altında kodlanmış ve raporlanmıştır. Sonuç olarak, belirlenen sorun alanlarının iyileştirilmesi ve geliştirilmesi adına itfaiye teşkilatlarında hizmet içi eğitim ve kariyer yönetimine yönelik olarak yeni bir model önerisi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler, İtfaiye Teşkilatı, Hizmet İçi Eğitim, Kariyer Yönetimi.

ABSTRACT

In-service training and experience of firefighter personnel and career management of firefighters are the problem areas that should be dealt with as a priority in the qualified delivery of fire services, which is a public security service. The aim of this study; It is to offer a feasible model proposal for Turkish fire

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, mustafadogan@ksu.edu.tr

²Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Yerel Yönetimler Bölümü, ruveyda.kizilboga@gmail.com

brigades in terms of in-service training and career management, by providing the opportunity to compare with the developed and good practice examples in the international arena in the field of fire services and management at the national level. This study consists of a literature review carried out to address the issue in the national and international arena and an empirical research to reveal the application methods in the metropolitan municipality fire brigades in Turkey. In this study, 6 metropolitan municipality fire brigades, which have firefighting training centers, were determined as a sample. In order to provide data for the empirical research part of the study, interviews were conducted with 6 managers working in the metropolitan municipality fire department and 6 firefighters actively working by using a semi-structured interview form, which is data collection tools for qualitative research methods. The analysis of the data obtained was made with the MAXQDA22 qualitative research analysis program, and under the themes of pre-service training, in-service training and career management system, vocational formal education institutions, tools-equipment and application areas, internship training, legal regulations and standards, candidate training, firefighter training, preparation for senior positions and manager training, training of technical and support personnel, firefighting training center, national and international exchange programs, human resources management and career planning and development categories were created. The findings obtained in the study were coded and reported under these categories. As a result, a new model proposal has been presented for in-service training and career management in fire departments in order to improve and develop the identified problem areas.

Keywords: Local Government, Fire Department, Inservice Training, Career Management.

AFET VE YOKSULLUK İLİŞKİSİ

RELATIONSHIP OF DISASTER AND POVERTY

Hayriye ŞENGÜN¹
Turgut BAYRAMOĞLU²

ÖZET

Afet olgusu başlı başına bir yoksulluk nedeni olarak kabul edilmektedir. Ancak yoksulluk hem afet nedeni hem de sonucudur. Afetlerin maliyetinin yüksek olması, ülkenin gelişmesini baltalayıp zayıflatması yoksulluğu artırıcı bir durum ortaya çıkarmaktadır. Diğer yandan giderek çeşitlenen ve iklim değişikliğinin etkisiyle de yıkıcı özelliği artan afetlerin yol açtığı yıkımın etkilediği bölgedeki insanları yoksullaştırmasının yanında yoksul bölgelerin afetlerden etkilenme oranı da daha yüksektir. Uluslararası literatürde Wicked (Kötü huylu, habis) sorun olarak kabul edilen yoksulluğun, diğer bir wicked sorun olan afetlerle etkileşimi, bu sorunların çözümündeki güçlüğü ve önemi vurgulamaktadır.

Afetler, gelişme ve yoksullukla mücadele sorunudur. 1970'li yıllardan günümüze afet olaylarında üç kat artış görülmekte, yapılan çalışmalar can kayıplarının sayısını bir ölçüde azaltsa da doğrudan ya da dolaylı etkilenen insan kaybı üç kat artmıştır. Kentleşme hızı, kırdan kente göç ve kentlerde yaratılan değerler afetlerle yok olunca zaten kentlerde var olan yoksulluğun boyutları daha da büyümektedir. Marmara Depreminde can ve mal varlıklarını kaybedenlerin yeniden depremden önceki durumuna gelmesi yılları almıştır. Aynı sorunlar 6 Şubat Kahramanmaraş Depremleri için de söz konusu olacaktır.

Afet zararlarının azaltılması ve yoksulluğun ortadan kaldırılması, ekonomik, toplumsal ve siyasal boyutları olan ve çözümleri iç içe geçmiş sorun alanlarıdır. Neden sonuç ilişkisi bağlamında afet ve yoksulluk etkileşiminin tartışılması amaçlanmıştır. Yoksulluğun giderilmesi bağlamında afet zararlarının azaltılmasına ilişkin politika önerileri geliştirilirken literatür tarama yönteminden yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Afet, Yoksulluk, Kent Yoksulluğu.

ABSTRACT

The phenomenon of disaster is considered a cause of poverty in itself. However, poverty is both a cause and a consequence of disaster. The high cost of disasters, undermining and undermining of development of the country, create a situation that increases poverty. On the other hand, besides the devastation caused by disasters, which are increasingly diversified and whose destructive character increases with the effect of climate change, impoverishing the people in the affected region, the rate of being affected by disasters is higher in poor regions. The interaction of poverty, which is accepted as a wicked (malignant) problem in the international literature, with another wicked problem, disasters, emphasizes the difficulty and importance of solving these problems.

¹Doç. Dr. Bayburt Üniversitesi İ.İ.B.F. Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, hsgun@bayburt.edu.tr.

²Doç. Dr. Bayburt Üniversitesi İktisat Bölümü, tbayramoglu@bayburt.edu.tr.

Disasters are a problem of development and fighting against poverty. Since the 1970s, there has been a three-fold increase in disaster events, and although the studies have reduced the number of casualties to some extent, the loss of people directly or indirectly affected has increased three times. When the rate of urbanization, migration from rural to urban, and the values created in cities are destroyed by disasters, the dimensions of poverty that already exist in cities are getting bigger. It took years for those who lost their lives and assets in the Marmara Earthquake to regain their pre-earthquake state. The same problems will be in question for the 6 February Kahramanmaraş Earthquakes.

Reducing disaster damage and eradicating poverty are problem areas that have economic, social, and political dimensions and whose solutions are intertwined. It is aimed to discuss the interaction of disaster and poverty in the context of cause and effect relationship. In the context of poverty alleviation, the literature review method was used while developing policy proposals for the reduction of disaster damage.

Keywords: Disaster, Poverty, Urban Poverty.

SİYASİ PARTİLERİN AFET POLİTİKALARI: CUMHURİYETTEN GÜNÜMÜZE BİR DEĞERLENDİRME

DISASTER POLICIES OF POLITICAL PARTIES: AN EVALUATION FROM THE REPUBLIC TO THE PRESENT

**Ümit KILIÇ¹
Hayriye ŞENGÜN²**

ÖZET

Afet olgusu dünyanın varoluşundan bu yana etkisini hissettiren, insanlığın toplumsal yaşama geçmesiyle birlikte doğal olay olmaktan çıkıp yıkıcı etkileriyle var olan bir durumu anlatmaktadır. Günümüz toplumları için habis (wicked) sorun olarak kabul edilen afetler ülke yönetimlerinin politikalarıyla olumsuz etkileri azaltılmakta veya yıkıcı hale gelmektedir. Etki düzeyinin olumsuz olarak ortaya çıkmasında ülkelerin yönetimlerinin afet olgusuna yaklaşımları önemli ölçüde belirleyicidir. Afetlerin zararlarının azaltılması hükümetlerin politikalarına bağlı olduğu kadar muhalefet güçlerinin de bu konuda hükümeti harekete geçirecek politikaları üretmesine ve çözüm yolları göstermesine bağlıdır.

Demokratik yönetimlerde politika belirleme gücü siyasi partilerdedir. Devletler olarak örgütlenip var olan insan topluluklarının yönetimi, modern dünyada siyasi partilerin programlarının yarıştığı ve halkın bu programlar doğrultusunda iktidarı belirlediği bir yarışma sürecine dayanmaktadır. Ülkelerin yerel veya bölgesel olarak afet zararları karşısında izlemesi gereken politikalar da siyasi parti programlarında yer aldığı oranda çözüme veya daha az zararla atlatılmasına yardımcı olacaktır. Her siyasal partinin iktidar olmak üzere yola çıktığı düşünüldüğünde programlarında afet olgusuna yer verdikleri oranda çözüm yollarının siyaset arenasında tartışılacağı muhakkaktır.

Bu çalışmada, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan günümüze kadar Türkiye Büyük Millet Meclisinde grup kurma çoğunluğuna erişmiş siyasi partilerin afet olgusuna yaklaşımlarının ortaya konulması amaçlanmıştır. Mecliste grubu olmayan siyasi partiler araştırma evreninin dışındadır. Çalışmada, mecliste grubu bulunan siyasi partilerin afetler konusundaki politika hedefleri ve konuya yaklaşımları, doküman inceleme yöntemiyle ortaya konulmaktadır. Türkiye'nin afet sorununun siyasi partilerin yaklaşımları bağlamında tartışılması ve bu tartışmaların afet sorunun çözümündeki etkisi ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afet, Siyasi Partiler, Afet Politikası.

ABSTRACT

The phenomenon of disaster describes a situation that has been felt since the existence of the world, and which ceased to be a natural event with the transition of humanity to social life and existed with its destructive effects. Disasters, which are accepted as a wicked problem for today's societies, are reduced or become destructive by the policies of the country's governments. The approach of the

¹Yüksek Lisans Öğrencisi, Bayburt Üniversitesi, İ.İ.B.F. Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, ümit.klc.6161@gmail.com

²Doç. Dr. Bayburt Üniversitesi, İ.İ.B.F. Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hsengun@bayburt.edu.tr

governments of the countries to the phenomenon of disaster is a significant determinant of the negative impact. Reducing the damage of disasters depends not only on the policies of the governments but also on the opposition forces to produce policies that will mobilize the government in this regard and to show solutions.

In democratic governments, the power to determine policy rests with political parties. The management of human communities, which are organized as states and exist, is based on a competition process in which the programs of political parties compete in the modern world and the people determine the power in line with these programs. Policies that countries should follow in the face of disaster damage locally or regionally will also help to solve them or overcome them with less damage to the extent that they are included in political party programs. Considering that every political party sets out to come to power, it is certain that solutions will be discussed in the political arena to the extent that they include the phenomenon of disaster in their programs.

This study, aims to reveal the approaches of the political parties, that reached the majority of forming groups in the Turkish Grand National Assembly, from the establishment of the Republic of Turkey to the present day, to the phenomenon of disaster. Political parties that do not have a group in the parliament are outside the research universe. In the study, the policy objectives and approaches of the political parties with a group in the parliament on disasters are revealed by the document analysis method. Turkey's disaster problem is discussed in the context of the approaches of political parties and the effect of these discussions on the solution of the disaster problem is presented.

Keywords: Disaster, Political Parties, Disaster Policy.

TÜRK DÜNYASI BELEDİYELER BİRLİĞİ (TDBB) FAALİYETLERİNİN SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA PERSPEKTİFİNDEN ANALİZİ

AN ANALYSIS OF THE ACTIVITIES OF THE UNION OF TURKISH WORLD MUNICIPALITIES FROM THE PERSPECTIVE OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT

**Hicran HAMZA ÇELİKİYAY¹
Hülya KÜÇÜK BAYRAKTAR²**

ÖZET

Son yıllarda dünya doğal ve biyolojik birçok afetle karşı karşıya kalmıştır. Küresel çevre problemleri ise zamana bağlı kalmaksızın küresel gündemde önemli bir yer edinmektedir. Küresel ısınma, İklim değişikliği, çölleşme, biyolojik çeşitlilik kaybı, ormansızlaşma, ozon tabakasının zarar görmesi gibi problemler yaşam alanlarını daraltarak kalmayarak aynı zamanda sürdürülebilir kalkınmayı da tehdit etmektedir. Gerek afetler gerekse küresel çevre problemleri özellikle kentsel alanları etkilemekte ve insanların güvenliği, sağlığı ve üretkenliği, diğer canlı türlerinin devamlılığı ve gıda güvenliği ile su kaynakları üzerinde tehdit oluşturmaktadır. Bu problemlerin çözümünün özellikle uluslararası kuruluşlar tarafından kabul edilen ilkeler yanında ulusal düzlemde ülkelerin alacağı önlemler ve yerel düzlemde kent yönetimlerinin geliştireceği yerel politikalar ile desteklenmesi beklenmektedir. Bu amaçla, 2015 yılında Birleşmiş Milletler (BM) tüm dünya ülkelerinin gündemine alacakları "Gündem 2030: BM Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA)" politika belgesini yayınlamıştır. Belgede farklı başlıklarla 17 temel amaç ve bunların 169 alt hedefi yer almaktadır. 11. Amaç "sürdürülebilir şehir ve yaşam alanları" büyük oranda yerel yönetimlerin sorumlu olduğu hizmet alanlarını kapsadığı bilinse de bütünüyle 17 temel amaç birçok yönden yerel yönetimlerin, özellikle belediyelerin görev ve sorumluluklarına işaret ettiği bilinmektedir. Bu amaçlar uluslararası, ulus üstü, ulusal ve yerel düzlemde ele alındığından, yerel yönetim birliklerine de bu doğrultuda görevler düşmektedir. Bu çalışmada, Türk dünyası arasında kardeşlik, dayanışma ve yardımlaşma yaklaşımı ile karşılıklı deneyimlerden yararlanmak amacıyla 2003 yılında kurulan Türk Dünyası Belediyeler Birliği (TDBB) örnek olarak seçilmiştir. TDBB'nin faaliyetleri temel olarak kent yönetimi, belediye hizmetleri, sosyal, kültürel ve eğitim hizmetleri ile uluslararası ilişkiler başlıkları altında gerçekleştirilmektedir. Çalışmanın amacı, birliğin faaliyetlerinin BM SKA ile uyumlu olup olmadığının incelenmesidir. Çalışma, nitel araştırma yöntemi ile hazırlanacak olup, TDBB'nin 2016-2022 yılları arasındaki faaliyet raporları BM SKA çerçevesinde içerik analizi yöntemi ile incelenecektir. Birliğin faaliyet başlıkları gruplandırılarak BM SKA altında yer alıp almadığı belirlenecek, gerçekleştirilen faaliyetlerin BM SKA ile uyumu, amaçlarla örtüşmesi ve hangi düzeye karşılık geldiği tespit edilecek ve elde edilen bulgular kavramsal haritalama tekniği ile ortaya konulacaktır. Çalışma sonucunun birliğin sürdürülebilir kalkınma temelli faaliyetlerinin planlanmasında yol göstereceği olacağı düşünülmektedir.

¹Doç. Dr. Düzce Üniversitesi, Akçakoca Bey Siyasal Bilgiler Fakültesi, hicrancelikyay@duzce.edu.tr

²Öğr. Gör. Dr. Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler MYO, hulyakucuk2015@gmail.com

Anahtar Kelimeler: Türk Dünyası Belediyeler Birliği (TDBB), Sürdürülebilir Kalkınma, Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA).

ABSTRACT

The world has faced several natural and biological disasters in recent years. On the other hand, regardless of the time, global environmental issues are extremely high on the global agenda. In addition to decreasing existing living space, issues including global warming, climate change, desertification, biodiversity loss, deforestation, and ozone layer damage all risk sustainable development. Urban areas are particularly affected by disasters and worldwide environmental issues that endanger people's safety, health, and productivity, as well as the survival of other species and access to food and water. It is expected that the values upheld by international organizations, along with the actions to be taken by nations at the national level and the local policies that local governments will implement at the local level, will help the resolution of these issues. The United Nations (UN) issued "Agenda 2030: UN Sustainable Development Goals (SDGs)" in 2015 with this goal in consideration. This document will be placed on the agendas of all nations globally. The paper has 169 sub-targets organized into 17 main goals under several areas. 11th Goal although it is well known that "sustainable cities and living spaces" mainly refer to the services that local governments are in charge of providing. The 17 primary goals together are known to refer to the duties and responsibilities of local governments, particularly municipalities. These goals are supranational and multinational. The Union of Turkish World Municipalities (TDBB), which was founded in 2003 with the goal of promoting unity, solidarity, and collaboration across the Turkic world, was selected as a case in this study. The primary areas of focus for TDBB's activities include city management, municipal services, social, cultural, and educational services, as well as international affairs. The study's goal is to determine whether the union's operations correspond with the UN SDGs. Within the scope of the UN SDG, the study will be developed via the method of qualitative research, and the activity reports of TDBB from 2016 to 2022 will be examined using a content analysis methodology. By integrating the Union's activity titles and looking at how well they correspond with the UN SDG, it will be possible to determine if the Union is subject to the SDG. Using the conceptual mapping technique, it will be evaluated to determine whether it intersects with the objectives and at what level it does, and the results will be presented. The study's findings are projected to guide the the planning of sustainable development-based activities of the union.

Keywords: The Union of Turkish World Municipalities, Sustainable Development, Sustainable Development Goals (SDGs).

KENT YÖNETİMİNDE PARADİGMA DEĞİŞİMİNİN TEKNOLOJİK BOYUTU: E-BELEDİYESİCİLİK UYGULAMASI

TECHNOLOGICAL DIMENSION OF PARADIGM CHANGE IN CITY MANAGEMENT: E-MUNICIPALITY APPLICATION

ÖZET

Deniz BALCI¹

Bilgi iletişim teknolojileri her geçen gün baş döndürücü bir hızda gelişmektedir. Öyle ki bu gelişim tüm dünyada yaşamın her türlü alanını en derin şekilde etkilemiş, büyük bir değişim ve dönüşüm süreci yaratmıştır. Radikal bir hareket olan bu sürece kentler, kurumlar, toplumlar, kişiler, algılar, alışkanlıklar, gündelik yaşamlar ve daha birçok şey dahil olmuştur. Özellikle kamu yönetimi anlayışında bir paradigma değişimi yaratan bu süreç kentlerde ise yeni kent formlarının ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu yeni formlardan biri de bilgi iletişim teknolojilerini kent yönetiminde, kentsel hizmet sunumunda ve kent sorunlarının çözümünde kullanan akıllı kentlerdir. Yaşanan paradigma değişimi ile kentler ve kent yönetimleri bilgi iletişim teknolojileri kullanılarak geliştirilen akıllı uygulamalar sayesinde akıllı hale gelmiştir. Kent yönetimi için bu akıllı uygulamalardan biri ise e-belediyeçilik uygulamasıdır. Çalışmada yaşana paradigma değişimi ve bunun bir sonucu olarak ortaya çıkan e-belediyeçilik kavramı ele alınmıştır. Çalışmanın amacı oldukça radikal ve hatta devrim olarak nitelendirilebilecek bir hareketin kent ve kent yönetimi üzerinde ne gibi etkileri ve sonuçları olduğunu incelemektir. Literatür taramasının yöntem olarak kullanıldığı bu çalışmanın sonucunda görülmektedir ki içinde bulunduğumuz dijital çağ, yaşamın her türlü alanında dijitalleşme gerekliliğini getirmektedir. Bilgi iletişim teknolojilerinin kullanılarak akıllı hale gelen birçok alan ve konu içerisinde kentler ve kent yönetimleri başı çekmektedir. Yaşanan bu büyük değişim ve dönüşümün en net etki ve sonuçlarının kentlerde görülebilir olduğu sonucuna varılmaktadır. Çünkü kentler dinamik yapısı gereği her türlü değişimden derinden etkilendiği gibi bu değişimlere yönelik yen, düzenlemelere, yeniliklere ayak uydurmaktadır. Görülmektedir ki yaşanan paradigma değişimi ile kent yönetimleri kent sakinlerinin de değişmiş olan ihtiyaç ve taleplerini karşılamak, kentsel sorunları çözmek, kent hizmetlerini sunmak için geleneksel yöntemleri değil teknoloji odaklı yeni uygulamaları tercih etmektedir. E-belediye uygulaması da kent yönetimlerinin kullandığı bu uygulamalardan biridir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi İletişim Teknolojileri, E-Belediye, Akıllı Kent, Akıllı Uygulamalar.

ABSTRACT

Information and communication technologies are developing at a dizzying pace every day. So much so that this development has profoundly affected all areas of life all over the world, creating a great process of change and transformation. Cities, institutions, societies, people, perceptions, habits, daily lives and many more have been involved in this process, which is a radical movement. This process, which created a paradigm shift especially in the understanding of public

¹ Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, balcideniz1991@hotmail.com

administration, has led to the emergence of new urban forms in cities. One of these new forms is smart cities, which use information and communication technologies in city management, urban service delivery and solving problems. With the paradigm shift, cities and city governments have become smart thanks to smart applications developed using information and communication technologies. One of these smart applications for the city administration is the e-municipality application. In the study, the paradigm shift and the concept of e-municipality that emerged as a result of this were discussed. The aim of the study is to examine the effects and consequences of a very radical and even revolutionary movement on the city and its administration. As a result of this study, in which literature review is used as a method, it is seen that the digital age we live in brings the necessity of digitalization in all areas of life. Cities and city administrations take the lead among many fields and subjects that have become smart by using information and communication technologies. It is concluded that the clearest effects and results of this great change and transformation are visible in cities. Because cities, due to their dynamic nature, are deeply affected by all kinds of changes and keep up with new regulations and innovations for these changes. It is seen that with the paradigm change, city administrations prefer technology-oriented new applications, not traditional methods, in order to meet the changed needs and demands of the city residents, to solve urban problems, and to provide city services. The e-municipality application is one of these applications used by the city administrations.

Keywords: Information and Communication Technologies, E-Municipality, Smart City, Smart Applications.

YEREL YÖNETİMLERDE DİJİTAL DÖNÜŞÜM: MERAM BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

DIGITAL TRANSFORMATION IN LOCAL GOVERNMENTS: THE CASE OF MERAM MUNICIPALITY

Yunus AKIN¹

ÖZET

21. Yüzyılda dünyada ve ülkemizde bilgi ve iletişim teknolojilerinin gelişimi önemli bir ivme kazanmıştır. Teknolojinin sunduğu imkânlar sadece gündelik hayatı kolaylaştırmakla kalmamakta aynı zamanda kamu kurumları ve özel sektörün faaliyetlerinde de büyük bir dönüşümü tetiklemektedir. Bu değişim dalgası kamu ve özel sektörü daha erişilebilir kılmaya yanı sıra faaliyetlerini de hızlandırmaktadır. Yerel halka en yakın yönetim birimi olan belediyeler de dijital dönüşüm sürecinden etkilenerek teknolojiden yararlanmaya başlamıştır. Vatandaşlara daha hızlı, kolay ve etkin hizmet sunmak isteyen belediyeler dijital uygulamaları benimsemek üzere yarışa girmiştir. Belediyeler internet sitelerinin yanı sıra mobil uygulamalar alanında da önemli çalışmaları hayata geçirmektedir. Çalışma, yerel yönetimlerin geçirdiği dijital dönüşümü literatür ve hayata geçirilen pratikler ekseninde derinlemesine incelemeyi hedeflemektedir. Bu kapsamda, Konya'nın merkez ilçe belediyelerinden biri olan Meram Belediyesi'nin dijital uygulamaları belediyenin kurumsal web sayfasından alınan veriler ışığında detaylı olarak ele alınmaktadır. Belediyenin dijital dünyanın sunduğu imkânlar sayesinde hizmetlerine yenilikler getirdiği gözlemlenmiştir. Belediyenin öne çıkan dijital uygulama ve projeleri arasında; "Akıllı Atık Yönetim Sistemi Projesi", "Yeni Nesil Eğitim Projesi MEGA", "E-Spor Merkezi", "YouTube Akademi ve Dijital Oyun Tasarım Atölyesi" gibi çalışmalar yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dönüşüm, Yerel Yönetimler, Meram Belediyesi.

ABSTRACT

In the 21st century, the development of information and communication technologies has gained significant momentum in the world and in our country. The opportunities offered by technology not only make daily life easier, but also trigger a great transformation in the activities of public institutions and private sector. This wave of change not only makes the public and private sectors more accessible, but also accelerates their activities. Municipalities, which are the closest administrative units to the local people, have also been affected by the digital transformation process and started to benefit from technology. Municipalities that want to provide faster, easier and more effective services to their citizens have entered the race to adopt digital applications. Municipalities carry out important works in the field of mobile applications as well as websites. The study aims to examine the digital transformation of local governments in depth on the axis of literature and practices. In this context, the digital applications of Meram Municipality, one of the central district municipalities of Konya, are discussed in detail in the light of the data obtained from the municipality's corporate website.

¹Öğr. Gör., Necmettin Erbakan Üniversitesi.

It has been observed that the municipality brings innovations to its services thanks to the opportunities offered by the digital world. Among the prominent digital applications and projects of the municipality; There are studies such as "Smart Waste Management System Project", "New Generation Education Project MEGA", "E-Sports Center", "YouTube Academy and Digital Game Design Workshop".

Keywords: Digital Transformation, Local Governments, Meram Municipality.

AFET BÖLGESİNDE KURUMSAL İŞBİRLİĞİ VE KOORDİNASYON ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

A RESEARCH ON INSTITUTIONAL COOPERATION AND COORDINATION IN THE DISASTER REGION

Yakup BULUT¹

ÖZET

Afetler, sosyal, ekonomik ve kültürel olarak yaşam üzerinde çok büyük dramatik etkilere neden olmaktadır. Özellikle insan yaşamı üzerinde etkisi olan ve belirsizlikleri içinde barındıran ve sonuçları itibarıyla birçok mutsuz yaşamların alt yapısını oluşturan depremler, afetlerin başında gelmektedir. Yapılan saha çalışmalarda özellikle son yıllarda deprem konusunun toplumun gündeminde daha fazla yer aldığı görülmektedir. Son birkaç yılda deprem haberlerinin yüzde %148 arttığı dikkat çekmektedir. Özellikle deprem sonrası oluşan huzursuzluk ve bekleyişler, deprem sürecinin yönetilmesinde ortaya çıkan ilişki ve işbirlikleri, bireysel olarak yaşamda meydana gelen maddi ve manevi kayıplar ve bunların tetiklediği sosyo-psikolojik etkiler açıkça görülmektedir. Bununla birlikte, çaresizliklere çare olmaya, ümitsizlikleri ümide çevirmeye ve her şeye rağmen yaşama tutunmak gerektiğine inanmak ve bu çerçevede çaba göstermek gerektiği de ortadadır. Bu bağlamda deprem öncesi, deprem anı ve sonrasında oluşturulacak işbirliği ve koordinasyonun, dijital veri havuzlarıyla, yenilikçi ve akıllı uygulamalarla ve networklerle desteklenmesi gerekmektedir. Ayrıca afet bölgesindeki coğrafi yakınlık ve uzaklıkların, sahada müdahale edilme anlarındaki, güvenlik ve koordinasyonun, ihtiyaç ve mağduriyetlerin birlikte düşünülmesi ve buna ilişkin sistemlerin geliştirilmesi gerekmektedir. 6 Şubat 2023 Kahramanmaraş merkezli 7.7 ve 7.6 büyüklüğündeki depremler, öylesine geniş bir coğrafyada etkili oldu ki, ortaya çıkan maddi ve manevi kayıpların ve yaşanan travmaların ancak yerel, ulusal hatta uluslararası işbirlikleri ve koordinasyonu ile çözülebileceğini gösterdi. Diğer bir ifade ile tek yönlü ya da ikili işbirliği ve koordinasyondan ziyade çoklu işbirliği ve çoklu koordinasyonun gerekliliği ortaya çıktı. İşte bu çalışma kentlerin başta deprem olarak tüm afet gerçeklikleri göz önünde bulundurularak etkin bir afet yönetiminin iyi işleyen bir organizasyon ağı ile gerçekleştirilebileceğine dikkat çekmektedir. Bu bağlamda 6 Şubat depremleri özelinde geniş bir sahada ortaya çıkan afetlerin etkin yönetiminin nasıl olması gerektiği konusunu bir taraftan betimleyici bir yöntemle ele alırken diğer taraftan da saha bilgileri destekli birtakım gözlem ve bilgilerle konu irdelenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Afet Yönetimi, Kahramanmaraş, İşbirliği, Koordinasyon.

ABSTRACT

Disasters have a dramatic impact on social, economic and cultural life. Especially earthquakes, which have an impact on human life and contain uncertainties and form the infrastructure of many unhappy lives as a result, are among the leading disasters. In the field studies conducted, it is seen that the earthquake issue has

¹Prof. Dr. Yakup BULUT, Gaziantep Üniversitesi İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, yakupbulut@hotmail.com

been on the agenda of the society more in recent years. It is noteworthy that the news about earthquakes has increased by 148% in the last few years. Especially the restlessness and expectations that occur after the earthquake, the relationships and collaborations that emerge in the management of the earthquake process, the material and moral losses that occur in individual life and the socio-psychological effects triggered by these are clearly seen. However, it is also evident that it is necessary to believe and strive to remedy despair, to turn despair into hope and to hold on to life despite everything. In this context, the cooperation and coordination to be established before, during and after the earthquake should be supported by digital data pools, innovative and smart applications and networks. In addition, geographical proximity and distance in the disaster area, security and coordination, needs and victimizations in the moments of intervention in the field, security and coordination, needs and victimizations should be considered together and related systems should be developed. The 7.7 and 7.6 magnitude earthquakes centered in Kahramanmaraş on February 6, 2023 affected such a wide geography that the material and moral losses and traumas experienced can only be solved through local, national and even international cooperation and coordination. In other words, the necessity of multiple cooperation and multiple coordination rather than one-way or bilateral cooperation and coordination has emerged. This study draws attention to the fact that effective disaster management can be realized with a well-functioning organizational network, taking into account all disaster realities of cities, especially earthquakes. In this context, while addressing the issue of how the effective management of disasters occurring in a wide area specific to the February 6 earthquakes should be, on the one hand, with a descriptive method, on the other hand, the issue will be tried to be examined with some observations and information supported by field information.

Keywords: Disaster Management, Kahramanmaraş, Cooperation, Coordination.

ULUSLARARASI YEREL YÖNETİM ÖDÜLLERİNİN YEREL YÖNETİMLERİN GELİŞİMİNE KATKILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE CONTRIBUTIONS OF INTERNATIONAL LOCAL GOVERNMENT AWARDS' TO LOCAL GOVERNMENT DEVELOPMENT

İskender GÜNEŞ¹

ÖZET

Yerel yönetimler halka en yakın hizmet sunan kamu birimler olması nedeniyle yerel hizmet, yerindenlik, yönetim gibi kavramların odağında yer almaktadırlar. Yerel yönetimlerin öncelikleri arasında yer alan yerel kalkınma ve gelişim toplumun öncelikle ihtiyaç duyduğu alanların dikkate alınmasını ve bu yönde hizmet türlerinin geliştirilmesini gerekli kılmaktadır. Sunulan hizmetlerin kalitesinin artırılması ve çeşitli yönleriyle güçlendirilmesine duyulan ihtiyaç ise yerel yönetimler arasında oluşması beklenen rekabetin başka bir boyutunu teşkil etmektedir. Rekabet ortamında gelişecek sinerjinin oluşmasına ise güncel süreçler içerisinde farklı faktörler ve yönlendiricilerin ortaya çıktığı görülmektedir. Bu faktörlerden bir tanesi ise yerel yönetimlere uluslararası ve ulusal kuruluşlar tarafından ödül verilmesi biçiminde yeni bir trend olarak yerel yönetimlerin gündemine girmiştir. Yerel yönetimlere sunulan bu ödüller yerel yönetimler tarafından öncelikli olarak halka hizmet sunulan sosyal, kültürel ve ekonomik alanları kapsayacak şekilde tasarlanmaktadır. Ödül alınan alanlarda yerel yönetimlerin sivil toplum kuruluşlarıyla olan yardımlaşması ise yönetim kavramının gelişimine ayrı bir katkı sunmaktadır. Bu bakımdan yerelden ulusal ve uluslararası ölçeğe doğru yayılan yerel hizmetlerdeki gelişme ayrı bir önem taşımaktadır.

Güncel olarak yerel yönetimlere takdim edilen başarı ve hizmet ödülleri her ülkede veya ödülü sunan kurumda farklı hususiyetlere odaklanmayı amaç edinmektedir. Bu ödüller de merkezi yönetimin sunmadığı veya yerel yönetimin daha iyi sunduğu birçok hizmeti ön plana çıkarması nedeniyle yerel yönetimler odaklı dönüşümün destekleyicisi olmaktadır. Bu ödüller sayesinde yerel yönetimler arası rekabet ortamı oluşmasının ötesinde yerel yönetimlerin sunduğu hizmetlerle ilgili planlama yapmak kolaylaşmaktadır. Bu yaklaşım belediyeler arasında güçlü ve zayıf yönlerin mukayese edilmesine de zemin hazırlamaktadır. Bu bakımdan yerel yönetim ödüllerinin takdim edildiği kurumlar ve bu takdimin saiklerinin anlaşılması da belediyelerin kapasite ve gelişmişlikleri için bir faktör olabilmektedir. Ayrıca, ödüllerini takdim eden kurumların dış gözlemci sıfatıyla verdiği bu ödüllerin sahip olacağı tarafsızlık da ayrı bir önem taşımaktadır.

Çalışmanın çerçevesi içerisinde yerel yönetim ödüllerini veren kurumların yaklaşımları ve ödül alan yerli ve yabancı belediyeler tasnif edilecektir. Öncelikle belediyelere ödül takdim eden yabancı kurumlar ele alınacaktır. Sonrasında ise belediyelere ödül takdiminde bulunan yerli kurumlar ve ödül alan Türk yerel yönetimleri sıralanacaktır. Yerel yönetimlerin ortak ihtiyaçlarına odaklanan bu kurumların önceliklerinin anlaşılması verilen ödüllerin sıralamasının anlaşılmasına katkı sunacaktır. Yerel düzeydeki hizmetlerin iyileştirilmesine katkı sunacak

¹Dr., Marmara Üniversitesi Mahalli İdareler ve Yerinden Yönetim Doktora Programı Mezunu, Marmara Belediyeler Birliği, iskender34gunes@gmail.com

ödüllerin geçmişi ve güncel durumu ilgili kurumlar ve farklı çalışma kaynakları değerlendirilerek yapılacak çalışma gelecekteki ödüllerin şekillenmesine yol açacaktır. Bunun yanında bu veriler ışığında kentsel anlamda yaşamın iyileştirilmesine dair sorulara da cevaplar aranacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler, Yerel Yönetim Ödülleri, Gelişim.

ABSTRACT

Local governments are at the center of notions such as local service, subordination, and governance since they are the public bodies that give the most direct service to the public. Local growth and development, which are among the goals of local governments, necessitate a review of the areas that society requires most urgently, as well as the creation of service kinds in this direction. Another feature of the anticipated competition between local governments is the need to improve the quality of services supplied and to strengthen them in many aspects. Different elements and forces have emerged in the current processes for the establishment of synergy in the competitive environment. One of these elements has entered the agenda of local governments as a new trend in the form of international and national organizations bestowing prizes on local governments. These awards are given to local governments and are intended to encompass the social, cultural, and economic aspects that primarily benefit the public. Local governments' collaboration with non-governmental groups in award-winning areas contributes to the growth of the governance concept in its own right. In this regard, the expansion of local services from the local to the national and international levels is critical.

The achievement and service awards now given to local governments strive to highlight diverse traits in each country or organization that bestows the honor. These awards also contribute to the development of local governments by highlighting several services that the central government does not provide or provides better than the local government. Beyond creating a competitive climate among local governments, these awards make it easier to prepare for the services supplied by local governments. This approach also establishes the framework for comparing municipalities' strengths and faults. Understanding the institutions where local government awards are delivered, as well as the motivations behind these presentations, can help municipalities build capacity and develop. Furthermore, the impartiality of these prizes, which are presented by the institutions that present the honors as objective observers, is critical.

The approaches of the institutions that provide the local government awards and the local and international municipalities that get the award will be classified within the context of the study. First and foremost, foreign entities that provide grants to municipalities will be considered. Following that, local institutions that handed awards to municipalities and Turkish local governments that got prizes will be highlighted. Understanding the priorities of these institutions, which focus on the shared requirements of local governments, will aid in understanding of the award rankings. The past and current status of the awards, which will contribute to the improvement of services at the local level, will be examined by the relevant institutions and different research resources, and the work to be done

will lead to the shaping of future awards. Furthermore, answers to questions about urban living enhancement will be sought in light of these facts.

Keywords: Local Governments, Local Government Awards, Development.

KENTSEL DÖNÜŞÜM SONUCUNDA OLUŞAN KENTSEL RANTIN PAYLAŞIMI: PAYDAŞLAR, SORUNLAR VE ÇÖZÜM YOLLARI

SHARING THE URBAN RENT CREATED BY URBAN TRANSFORMATION: STAKEHOLDERS, PROBLEMS AND SOLUTIONS

Uğur ÖMÜRGÖNÜLŞEN¹

ÖZET

Türkiye’de 2. Dünya Savaşı’ndan itibaren tarımda makinalaşma, ulaşım imkanlarının artışı ve sanayileşmenin etkisi ile hızla artan kentleşmenin ortaya çıkardığı konut sorunu, konut sağlamak için arsaya olan talebi artırmış, ancak başta belediyeler olmak üzere kamu otoritelerinin arsa yaratma konusundaki yetersizliği kentsel rant olgusunun ortaya çıkmasına yol açmıştır. Kalkınma politikalarına yön veren temel unsurlardan biri olan kentsel rant yaratma ve paylaşırma güdüsü zamanla sosyal ve ekonomik yaşamın her alanına yön vermeye başlamıştır. Özellikle 1980 sonrasında kentsel politikalar alanında da egemen anlayış haline gelen neo-liberalizmin etkileri 2000’li yıllardaki kentsel dönüşüm uygulamalarında açıkça görülmüştür. Kentsel dönüşüm uygulamaları sonucunda oluşan kentsel rantın hak sahipleri, özel yükleniciler ve kamu arasında adil olmayan bir biçimde dağıtıldığı ve kentsel dönüşümün “rantsal dönüşüm”e evrildiği yönündeki eleştiriler kamuoyunda yoğunlaşmıştır. Çarpık, sağlıksız ve depreme dayanıksız kentleşmeye çare olarak sunulan ve genellikle belediyeler ve Toplu Konut İdaresi Başkanlığı (TOKİ) işbirliğinde gerçekleştirilen büyük çaplı kentsel dönüşüm projeleriyle kent toprağının artan değerinin yerel halk ve gelecek kuşakların aleyhine dağıtıldığına alan araştırmalarına dayalı literatürde de sıkça işaret edilmektedir. Bu bildiri de bu yöndeki olumlu ve olumsuz uygulamalar ile rantın bir ölçüde kamuya aktarılmasını sağlayacak hukuki-idari ve teknik mekanizmalar ve bunların uygulanabilirliği üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kentleşme, Kentsel Dönüşüm, Kentsel Rant, Toki, Belediye.

ABSTRACT

The housing problem caused by the rapid increase in urbanisation due to the mechanisation of agriculture, the increase in transportation opportunities and the effect of industrialisation in Turkey since the World War II has increased the demand for land to provide housing, but the inability of public authorities, especially municipalities, to create land has led to the emergence of urban rent. The motive of creating and sharing urban rent, which is one of the main elements that shape development policies, has started to shape all areas of social and economic life over time. The effects of neo-liberalism, which has become the dominant understanding in the field of urban policies especially since 1980, has been clearly seen in the urban transformation practices in the 2000s. The criticism that the urban rent generated as a result of the urban transformation practices is unfairly distributed among the beneficiaries, private contractors and the public, and that the urban transformation has evolved into "rental transformation" has intensified in the public opinion. It is frequently

¹Prof. Dr., Hacettepe Üniversitesi İİBF SBKY Bölümü & Yerel Yönetimler Araştırma ve Uygulama Merkezi, omur@hacettepe.edu.tr

pointed out in the literature based on field studies that the increasing value of the urban land is distributed to the disadvantage of the local people and future generations with large-scale urban transformation projects, which are offered as a solution to unplanned, unhealthy and earthquake-nonresistant urbanisation and generally carried out in cooperation with municipalities and Housing Development Administration (HAD). In this paper, positive and negative practices in this direction, legal-administrative and technical mechanisms and their applicability will be discussed.

Keywords: Urbanisation, Urban Transformation, Urban Rent, Hda, Municipality.

TÜRK DEVLETLERİ YÜZYILI: TÜRK DÜNYASINDA YAPAY ZEKÂ ÇALIŞMALARI

CENTURY OF TURKISH STATES: ARTIFICIAL INTELLIGENCE STUDIES IN THE TURKISH WORLD

Fatih TÜREDİ¹

ÖZET

Türkiye Yüz Yılı Projesi, birçok farklı alanda hedefler ve hedeflerin gerçekleştirilmesi için stratejiler belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu alanlar arasında ekonomi, eğitim, bilim ve teknoloji, kültür, turizm, sağlık, enerji, tarım, altyapı gibi birçok sektör bulunmaktadır. Bu bağlamda Türk Devletler Teşkilatı öncülüğünde Türk Devletleri Yüzyılı çalışmaları başlatılması ve bu süreçte, Türk devletlerinin dijital devlet dönüşümünde yapay zekânın kullanılması için gerekli işbirlikleri önem arz edeceği çalışmanın temel amacıdır.

Buradan hareketle hazırlanan çalışmanın temel sorunsalı Türk Devletler Teşkilatı'nın Türk Yüzyılı Projesi'nin başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesi için dijital dönüşüm nasıl bir rol oynayacaktır. Dijital teknolojiler, Türk dünyasının kalkınmasını hızlandırmak ve sürdürülebilir bir gelecek sağlamak için birçok fırsat sunmaktadır. Dijitalleşme, iletişim ve bilgi paylaşımını kolaylaştırarak işbirliğini güçlendirebilir, ticaret ve yatırım olanaklarını artırabilir, eğitim ve sağlık gibi alanlarda gelişmeler sağlayabilecektir.

Bu çalışma, Türk devletlerinin dijital devlet dönüşümünde yapay zekanın kullanılması için gereken işbirliklerine odaklanmaktadır. Çalışmanın temel iddiası, geleceğe yönelik adımlar belirtilerek, Türk devletlerinin yapay zeka kullanımında işbirliklerini daha da güçlendirmesi ve ortak projeler geliştirmesi gerektiği; standartlar ve politikalar konusunda uyumlu bir yaklaşım benimsenmesi ve geleceğe yönelik işbirliklerinin sürdürülmesi gerektiğidir.

Türk Devletler Teşkilatı'nın projelerinde yapay zeka kullanımı, kaynakların verimli kullanılmasını, karar alma süreçlerinin iyileştirilmesini ve stratejik planlamaların yapılmasını destekleyebileceği düşüncesi çalışmanın üzerinde durduğu temel vurgudur. Yapay zeka uygulamalarının, verilerin analiz edilmesi, karar verme süreçlerinin optimize edilmesi, otomatikleştirme ve tahminler gibi birçok alanda faydalar sağlayabileceğinin altı çizilebilir.

Betimleyici analiz yönteminden yararlanılacak çalışma kapsamında ilk olarak devletin dijital dönüşümü konusu çerçevesinde Türk devletleri arasında işbirliğine odaklanılacaktır. Ayrıca, ülkeler arasında işbirlikleri, kaynakların etkin kullanımı, deneyimlerin paylaşılması ve ortak hedeflere ulaşmak çalışmada incelenecektir. Daha sonrasında çalışmada, işbirlikleri ve ortak projeler önerilerek, Türk devletlerinin yapay zeka kullanımı konusunda bilgi ve deneyim paylaşımı yapmalarına yönelik öneriler tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri, Dijitalleşme, Dijital Dönüşüm, Yapay Zeka.

¹ Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, SBE, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD, turedi@gmail.com

ABSTRACT

The Centennial of Turkey Project aims to set goals in many different fields and strategies for the realization of these goals. These fields include many sectors such as economy, education, science and technology, culture, tourism, health, energy, agriculture and infrastructure. In this context, the main purpose of the study is to initiate the Turkish States Century studies under the leadership of the Organization of Turkish States and in this process, the necessary collaborations for the use of artificial intelligence in the digital state transformation of the Turkish states will be important.

From this point of view, the main problematic of the study is how digital transformation will play a role in the successful realization of the Turkish Century Project of the Organization of Turkish States. Digital technologies offer many opportunities to accelerate the development of the Turkish world and to ensure a sustainable future. By facilitating communication and information sharing, digitalization will strengthen cooperation, increase trade and investment opportunities, and provide developments in areas such as education and health. This study focuses on the cooperation of Turkish states for the use of artificial intelligence in digital state transformation. The main claim of the study is that Turkish states should further strengthen their cooperation in the use of artificial intelligence and develop joint projects by specifying the steps for the future; It is necessary to adopt a harmonious approach to standards and policies and to maintain future-oriented cooperation.

The main emphasis of the study is the idea that it can support the use of artificial intelligence in the projects of the Organization of Turkish States, the efficient use of resources, the improvement of decision-making processes and strategic planning. It can be underlined that artificial intelligence applications can provide benefits in many areas such as analyzing data, optimizing decision-making processes, automation and predictions.

Within the scope of the study, which will benefit from the descriptive analysis method, firstly, the cooperation between the Turkish states will be focused on within the framework of the digital transformation of the state. In addition, cooperation between countries, effective use of resources, sharing experiences and achieving common goals will be examined in the study. Later in the study, cooperation and joint projects will be proposed and suggestions for Turkish states to share knowledge and experience on the use of artificial intelligence will be discussed.

Keywords: Turkish States, Digitalization, Digital Transformation, Artificial Intelligence.

TÜRKİYE'DE GÖÇ YÖNETİMİ VE UYGULANAN POLİTİKALAR ÜZERİNDEN BİR DEĞERLENDİRME

AN EVALUATION ON MIGRATION MANAGEMENT AND IMPLEMENTED POLICIES IN TURKEY

Hasibe CEYHAN¹

ÖZET

Günümüz dünyasının en önemli gündemlerinden birisi olan göç olgusu, son yıllarda güvenlik, savaş ve sosyo-politik nedenlerle ortaya çıkan bir nüfus hareketi olarak karşımıza çıkmaktadır. Göç sorunu uluslararası zeminde işbirliğine dayan çözümler gerektirse de, hem ülke içerisinde hem de uluslararası boyutta, fiziki ve sosyal nedenlerle oluşan göçler, başta Türkiye olmak üzere ülkeleri göç yönetimi hususunda kamu politikası üretmeye zorunlu kılmıştır. Göç problemi göçmen konumunda olan kişileri etkilediği gibi, göç edilen ülke vatandaşlarını da genel olarak olumsuz anlamda derinden etkilemektedir. Bilhassa 2000'li yıllardan sonra siyasal, sosyal ve ekonomik nedenlerden dolayı artan göçler, iltica edilen ülkenin ekonomisini, güvenliğini ve o ülkede yaşayan insanların gelecek kaygısını etkilemektedir. Söz konusu kaygılar güvenlik, istihdam, sosyal ve ekonomik huzursuzluklar şeklinde baş göstermektedir. Bu nedenle göç yönetimi, üretilen politikalar ve uygulamalar açısından hemen her ülkede akademik ve kamu yönetimi alanlarında çalışmaların arttığı gözlemlenmiştir.

Göç yönetim süreci boyunca, milyonlarca göçmene ev sahipliği yapan Türkiye Cumhuriyeti'nin gerek stratejik ve jeopolitik konumu, gerekse Türkiye'nin kendi halkına sağladığı hizmetleri göçmen halka da sunması Türkiye'yi göçmenler nazarında cazip hale getirmiştir. Bu çalışmada, yukarıda belirtilen sebeplerden ötürü Türkiye'deki göç yönetim sürecini ve geliştirilen politikaları irdelenmiştir. Uygulamaya konulan politikalar, geliştirilen mevzuatlar sorunlar ve çözüm önerileri doğrultusunda değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Göç konusunda birçok ülkeden daha deneyimli olan Türkiye'nin sistematik çalışmalarının yanı sıra olumlu ve olumsuz yönleri analiz edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Göç, Göç Yönetimi, Göç Politikaları, Türkiye.

ABSTRACT

The phenomenon of migration, which is one of the most important agendas of today's world, has emerged as a population movement that has emerged due to security, war and socio-political reasons in recent years. Although the problem of migration requires solutions based on cooperation on the international ground, the migrations, both within the country and internationally, due to physical and social reasons, have made it necessary for countries, especially Turkey, to produce public policies on migration management. The problem of immigration not only affects people who are immigrants, but also deeply affects the citizens of the migrated country, in general, in a negative sense. Increasing immigration due to political, social and economic reasons, especially after the 2000s, affects

¹Dr. Öğr. Üyesi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sosyal Bilimler MYO, Sosyal Güvenlik Programı, hcceyhan@hotmail.com, Orcid No: 0000-0002-6551-0787

the economy and security of the country of asylum and the future anxiety of the people living in that country. These concerns arise in the form of security, employment, social and economic unrest. For this reason, it has been observed that studies in the fields of academic and public administration have increased in almost every country in terms of migration management, policies and practices.

Throughout the migration management process, both the strategic and geopolitical position of the Republic of Turkey, which hosts millions of immigrants, and the fact that Turkey offers the services it provides to its own people to the immigrants, has made Turkey attractive in the eyes of immigrants. In this study, the migration management process and the policies developed in Turkey were examined for the reasons stated above. The policies put into practice and the legislation developed were evaluated in line with the problems and solution proposals. In addition to the systematic studies of Turkey, which is more experienced in migration than many countries, its positive and negative aspects are analyzed.

Keywords: Migration, Migration Management, Migration Policies, Türkiye.

DIJITAL DÖNÜŞÜMDE BAŞARI FAKTÖRÜ BELİRLEYİCİLERİ OLARAK DIJITAL ORYANTASYON, DIJITAL OLGUNLUK VE DIJITAL YOĞUNLUK: İLİŞKİSEL SÜREÇLER ÜZERİNE KAVRAMSAL BİR İNCELEME

DIGITAL ORIENTATION, DIGITAL MATURITY, AND DIGITAL INTENSITY AS SUCCESS FACTOR DETERMINANTS IN DIGITAL TRANSFORMATION: A CONCEPTUAL STUDY ON RELATIONAL PROCESSES

Hasan TUTAR¹
Esra AYZAZ²

ÖZET

Bu araştırmada dijital dönüşümde başarının temel belirleyicilerini irdelenmesi amaçlanmaktadır. Kavramsal inceleme olan bu çalışmada, dijital oryantasyon, dijital olgunluk ve dijital yoğunluğun, etkili dijital dönüşümü yönlendirmede ve kuruluşlar içinde pozitif ilişkisel süreçleri teşvik etmedeki rollerinin keşfedilmesi amaçlanmaktadır. Dijital dönüşüm, gelişen dijital ortama uyum sağlamak ve rekabet gücünü korumak isteyen kuruluşlar için kritik bir gündem maddesi haline gelmektedir. Bununla birlikte, başarılı bir dijital dönüşüme ulaşmak, yeni teknolojileri benimsemekten daha fazlasını gerektirmektedir. Bu çalışma, başarılı dijital dönüşümü yönlendirmede dijital yönelim, dijital olgunluk ve dijital yoğunluk gibi birbiriyle ilişkili üç faktörün önemini vurgulamaktadır. Dijital oryantasyon, bir kuruluşun dijital teknolojilerle stratejik uyumunu ve bunları etkili bir şekilde kullanma becerisini ifade etmektedir. Kuruluşun vizyonunu, liderliğini ve genel dijital zihniyetini kapsar. Makale, dijital dönüşüm çabalarını destekleyen bir temel oluşturmak için net bir dijital yönelimin hayati önem taşıdığını vurgulamaktadır. Dijital olgunluk, bir kuruluşun çeşitli iş fonksiyonlarında dijital teknolojileri kullanma konusundaki hazırlığını ve yeteneklerini yansıtır. Kuruluşun dijital altyapısını, süreçlerini, becerilerini ve kültürünü kapsamaktadır. Dijital yoğunluk, bir kuruluşun dijital teknolojileri aktif olarak kullanma ve bunları operasyonlarına ve müşteri etkileşimlerine entegre etme derecesini ifade etmektedir. Dijital teknolojinin benimsenme derecesini kapsamaktadır. Daha yüksek dijital yoğunluğa sahip kuruluşların dijital dönüşümün tüm faydalarını gerçekleştirme ve paydaşları için değer yaratma olasılığının daha yüksek olduğu anlamına gelmektedir. Bu kavramların dijital dönüşüm bağlamında ilişkisel süreçler şeklinde incelenmesi büyük önem taşımaktadır. Kuruluşların stratejik vizyonlarını dijital teknolojilerle uyumlu hale getirme, kuruluş genelinde dijital yetenekler geliştirme ve değer yaratmayı yönlendirmek için dijital teknolojilerden aktif olarak yararlanmaları gerekmektedir. Ayrıca etkili iş birliği ve ortaklıklar yoluyla olumlu ilişki süreçlerini teşvik etmek, başarılı dijital dönüşüm için büyük önem taşımaktadır. Kuruluşlar, bu temel faktörleri başarılı dijital dönüşüm için kullanarak iş süreçlerini daha etkili ve verimli bir şekilde yürütübilirler.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dönüşüm, Dijital Oryantasyon, Dijital Yoğunluk, Dijital Olgunluk.

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, hasantutar@ibu.edu.tr

²Bağımsız Araştırmacı. esraayaz92@hotmail.com

ABSTRACT

This research aims to examine the main determinants of success in digital transformation. This conceptual study explores the roles of digital orientation, digital maturity, and digital intensity in driving effective digital transformation and fostering positive relational processes within organizations. Digital transformation is becoming a critical agenda item for organizations that want to adapt to the evolving digital environment and maintain competitiveness. However, achieving successful digital transformation requires more than adopting new technologies. This study highlights the importance of three interrelated factors in driving successful digital change: digital orientation, digital maturity, and digital density. Digital orientation refers to an organization's strategic alignment with digital technologies and ability to use them effectively. It encompasses the organization's vision, leadership, and overall digital mindset. The article highlights that a clear digital orientation is vital to building a foundation that supports digital transformation efforts. Digital maturity reflects an organization's readiness and ability to use digital technologies in various business functions. It covers the organization's digital infrastructure, processes, skills, and culture. Digital density refers to the degree to which an organization actively uses digital technologies and integrates them into its operations and customer interactions. It covers the degree of adoption of digital technology. Organizations with a higher digital density are more likely to realize the full benefits of digital transformation and create value for their stakeholders. It is essential to examine these concepts as relational processes in digital transformation. Organizations must actively leverage digital technologies to align their strategic visions with digital technologies, develop digital capabilities, and drive value creation. In addition, fostering positive relationship processes through effective collaboration and partnerships is crucial for successful digital transformation. Organizations can run their business processes more effectively and efficiently using these key factors for successful digital transformation.

Keywords: Digital Transformation, Digital Orientation, Digital Intensity, Digital Maturity.

ASYA'YA DÖNÜŞ EKSENİNDE RUSYA-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ

RUSSIA AND TURKEY RELATIONS ON THE AXIS OF PIVOT TO THE ASIA

Merve Suna Özel ÖZCAN¹

ÖZET

Uluslararası alanda eksenlerin oluşumu, bir ülkeyi odağını bir bölgeden diğerine veya bir dizi stratejik çıkardan diğerine yeniden yönlendirerek etkileyebilir. Rusya'nın Doğu politikasına dönmesi bağlamında bu durum, Avrupa ve Orta Doğu'ya yönelik geleneksel odağının aksine, Asya-Pasifik bölgesine yönelik stratejik bir kaymayı da işaret etmektedir. Doğu'ya dönüş, Rusya'nın 21. yüzyıl için öncelikli stratejilerinden biridir ve Asya-Pasifik bölgesinin Rusya'nın ekonomik ve stratejik çıkarları için artan önemini yansıtmaktadır. Ayrıca, Rusya'nın Doğu'ya dönmesi, ülkenin Asya ile ekonomik etkileşime öncelik veren ve bölgesel işbirliğini derinleştirmeye çalışan dış politikasındaki stratejik bir kaymadır. Ancak bu değişimin Türkiye için de çok önemli sonuçları söz konusudur. Türkiye ve Rusya, imparatorluk geçmişine sahip iki önemli devlettir. Geçmişten günümüze iki ülke arasındaki siyasi, kültürel ve ekonomik bağlar Soğuk Savaş döneminde ve sonrasında da devam etmiştir. Türkiye ve Rusya'nın tarihi mirası gereği işbirliğine ve zorlu dönemlere dayanan bir ilişkileri olsa da, iki ülkenin dış politika gelişmeleri özellikle 2000 sonrası dönemde dikkate değer bir ilerleme kaydetmiştir. Türkiye geleneksel olarak Orta Doğu, Akdeniz ve AB'de kritik bir oyuncu olmuştur. Bununla birlikte, ülkenin stratejik çıkarları giderek Avrasya ve Orta Asya'ya kaymıştır. Rusya'nın Doğu'ya dönmesi, bölgesel çıkarlarını ilerletme ve Rusya ile ekonomik bağlarını derinleştirme çabalarında Türkiye için hem fırsatlar hem de zorluklar sunmaktadır. Ayrıca, Rusya'nın Çin ve diğer bölge ülkeleriyle stratejik uyumu da Türkiye'nin güvenlik çıkarlarını etkileyebilir. Bu makalenin ana konusu, Rusya'nın Doğu'ya yönelmesinin Türkiye'nin dış politikası üzerindeki etkilerini analiz etmektir. Bu makale, esas olarak, Rusya'nın Asya ile dış ekonomik etkileşime artan şekilde odaklanmasının ve Avrasya işbirliğini güçlendirme çabalarının Türkiye'nin dış politika rotasını nasıl etkileyebileceğini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Makale, Rusya'nın Doğu'ya dönmesinin itici güçlerini ve sonuçlarını analiz edecek ve Türkiye'nin bölgesel ve küresel stratejik çıkarlarını nasıl etkileyebileceğini inceleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Rusya, Türkiye, Asya, İş Birliği, Güç.

ABSTRACT

A pivot can affect a country reorienting its focus from one region to another or from one set of strategic interests to another. In the context of Russia's pivot to the East, this refers to a strategic shift in Russia's foreign policy priorities towards the Asia-Pacific region, in contrast to its traditional focus on Europe and the Middle East. The pivot to the East is one of Russia's priority strategies for the 21st century, reflecting the growing significance of the Asia-Pacific region for Russia's economic and strategic interests. In addition, Russia's pivot to the East is a strategic shift in the country's foreign policy, which prioritizes economic

¹Assoc. Prof. Dr., Kırıkkale University, Department of International Relations, KIRIKKALE. e-mail: mervesuna@kku.edu.tr, mervesuna@yahoo.com, (<https://orcid.org/0000-0001-9027-3990>)

interaction with Asia and seeks to deepen regional cooperation. However, this shift also has crucial implications for Turkey. Turkey and Russia have historical germs with an imperial history. The political, cultural and economic ties between the two countries from past to present have continued during and after the Cold War. Although Turkey and Russia have a relationship based on cooperation and challenger times due to their historical heritage, the foreign policy developments of the two countries have progressed on a remarkable basis, especially in the post-2000 period. Turkey has traditionally been a critical player in the Middle East, the Mediterranean and the EU.

Nevertheless, the country's strategic interests have increasingly shifted towards Eurasia and Central Asia. Russia's pivot to the East presents both opportunities and challenges for Turkey in its efforts to advance its regional interests and deepen economic ties with Russia. Moreover, Russia's strategic alignment with China and other regional countries could also affect Turkey's security interests.

This paper's main issue is to analyze the implications of Russia's pivot to the East for Turkey's foreign policy. The paper mainly aims to analyze how Russia's increasing focus on foreign economic interaction with Asia and its efforts to strengthen Eurasian cooperation could impact Turkey's foreign policy course. The paper will analyze the drivers and implications of Russia's pivot to the East and examine how it could influence Turkey's regional and global strategic interests.

Keywords: Russia, Turkiye, Asia, Cooperation, Power.

TÜRKİYE'DE ANAYASALARDA YEREL YÖNETİMLERİN GELİŞİMİ

DEVELOPMENT OF LOCAL GOVERNMENTS IN CONSTITUTIONS IN TURKEY

Bekir PARLAK¹

ÖZET

Bu bilimsel metin Türkiye'de anayasalarda yerel yönetimlerin izlerini sürmeyi ve ilgili anayasal hükümleri analiz etmeyi amaçlamaktadır. Anayasal ülkelerin temel hukuk metinleridir. Ülkelerin anayasalarında temel hak ve özgürlüklerin yanı sıra devletin ana organları açıklanmaktadır. Anayasalarda genellikle yürütme organı da bu çerçevede esas kurumları ve temel ilkeleri bağlamında yazılmaktadır. Yerel yönetimlere ilişkin genel hükümlerin de anayasalarda yer aldığı görülmektedir. Yerel yönetimlerin anayasalarda ne kadar hacimde ve hangi içerikte yer aldığı ülkeden ülkeye değişir. Hatta ülkenin anayasal gelişiminde, yani bir ülkenin farklı anayasalarında, yerel yönetimlere ilişkin hükümlerin de değişebildiği görülmektedir. Bu değişimler bazen radikal ölçülerde olabilmektedir. Bunun asıl nedeni, ülkenin rejim değişikliğine uğraması, bir devrim yaşaması, yürütme organının büyük ölçüde yenilenmesi gibi durumlar olmaktadır. İşte bu çalışmada Türkiye anayasaları yerel yönetim hükümleri bakımından incelenmektedir. Bu çerçevede ilk anayasa olan 1876 Kanun-i Esasi'den beşinci anayasa olan 1982 Anayasası dahil barındırdıkları yerel yönetim hükümleri kapsamında karşılaştırmalı olarak analiz edilmektedir. Metinde; 1876 Kanun-i Esasi, 1921 Teşkilat-ı Esasiye Kanunu, 1924 Teşkilat-ı Esasiye Kanunu, 1961 Anayasası ve 1982 Anayasası ele alınmaktadır. Anayasaların tümü yerel yönetimlere dair doğrudan ve dolaylı hükümleri itibarıyla detaylıca gözlemlenmiştir. Çalışma belgeler ve literatür kaynakları üzerinden yürütülmüştür. Çalışmada deskriptif ve komparatif yöntemler benimsenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anayasalar, Yerel Yönetim, Anayasalarda Yerel Yönetimler, Süreç Analizi, Karşılaştırmalı Analiz.

ABSTRACT

This scientific text aims to follow the traces of local governments in the constitutions in Turkey and to analyze the relevant constitutional provisions. They are the basic legal texts of constitutional countries. In addition to fundamental rights and freedoms, the main organs of the state are explained in the constitutions of the countries. In constitutions, the executive branch is generally written in the context of its main institutions and basic principles. It is seen that general provisions regarding local governments are also included in the constitutions. The extent and content of local governments in constitutions varies from country to country. In fact, in the constitutional development of the country, that is, in different constitutions of a country, it is seen that the provisions regarding local governments may change. These changes can sometimes be radical. The main reason for this is the situation when the country undergoes a regime change, a revolution, and a major renewal of the executive

¹Prof. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı Başkanı, bparlak21@gmail.com , <https://orcid.org/0000-0001-8919-6481>

branch. In this study, Turkish constitutions are examined in terms of local government provisions. In this context, the first constitution, 1876 Kanun-i Esasi, including the fifth constitution, the 1982 Constitution, are analyzed comparatively within the scope of local government provisions they contain. In the text; 1876 Kanun-i Esasi, 1921 Teşkilat-ı Esasiye Law, 1924 Teşkilat-ı Esasiye Law, 1961 Constitution and 1982 Constitution are discussed. All of the constitutions have been observed in detail in terms of their direct and indirect provisions on local governments. The study was carried out through documents and literature sources. Descriptive and comparative methods were adopted in the study.

Keywords: Constitutions, Local Government, Local Governments in Constitutions, Process Analysis, Comparative Analysis.

TÜRKİYE'DE GÖÇ POLİTİKA ARACI OLARAK GÖÇ İDARESİ BAŞKANLIĞI

IMMIGRATION ADMINISTRATION AS A MIGRATION POLICY INSTRUMENT IN TURKEY

Gülseren ERGÜN¹
Durdane KESER²
Çiğdem AKMAN³

ÖZET

Göç ilgilenilen bilim dalına göre farklı tanımlamalara neden olan nadir kavramlardan biridir. Ekonomistler göçü daha iyi ekonomik koşullarda yaşamak için bulunduğu coğrafyayı terk etmek olarak tanımlarken uluslararası ilişkilerde daha çok güvenlik kavramına vurgu yapılmaktadır. Sosyoloji ise toplumsal değişimin hem nedeni hem de sonucu olarak ele almıştır. Kamu yönetimi tüm bu tanımları da kapsayacak şekilde stratejik yönetim perspektifinde incelemektedir. Kamu yönetiminde politikaların uygulanması için en temel şart yönetilen kesimin olmasıdır. Göç ise yönetilen halkın demografik, sosyolojik, ekonomik ve hatta psikolojik özelliklerini etkileyen önemli bir olgudur.

Göç insanlık tarihi boyunca bireyleri, toplumları ve devletleri etkileyen ve şekillendiren temel unsurlardan biri olmuştur. 2005 yılında gerçekleşen uluslararası göç sempozyumunda İber Ortaylı'nın belirttiği gibi göç hayattır. Göç durduğunda hayat da duracaktır. Nitekim göç olayları sonucu ortaya çıkan medeniyetler Ortaylı'nın "göç hayattır!" ifadesini doğrulamaktadır. Ancak göç kadar önemli olan bir diğer faktör göçün yönetimidir. Tarih göçü iyi yönetemeyen imparatorlukların çöküşü ya da bölünmelerini kayda geçmiştir ki en güzel örnek Roma İmparatorluğu'dur. Yine aynı tarih göç yönetiminde başarı gösteren ülkeleri de kayda geçmiştir. II. Dünya Savaşı'ndan sonra emek göçü alan Almanya kalkınma hareketlerini göç politikaları ile doruğa ulaştırmıştır.

Türkiye Osmanlı'dan devraldığı idari sistemi ile göç yönetimini, tarihsel süreçte karşılaştığı göç olayları ile uyumlu olarak gerçekleştirmiştir. Cumhuriyetin kurulmasından 1960'lı yıllara kadar ulus devletinin inşası ve 1960-1980 yılları arası işçi göçü şeklinde gerçekleşmiş ve devlet politikası bu yönde seyretmiştir. 1980'li yıllardan itibaren göç veren ülkeden göç alan ülkeye dönüşen Türkiye daha farklı politikalar üretmek zorunda kalmıştır. 2000'li yıllara kadar kapsamlı bir göç politikası oluşturamayan Türkiye 2011 yılında Suriye'de yaşanan iç savaştan dolayı göç yönetimi alanında etkili kamu politikalarını belirlemek ve uygulamak zorunda kalmıştır. Bir başka ifade ile Türkiye göç yönetimi ve göç politikalarını yaşanan göç dalgası neticesinde zorunlu olarak hayata geçirmiştir.

Bu anlamda bu çalışmada Türkiye'de yaşanan göç yönetiminin tarihsel süreci ele alınmıştır. 2013 yılında kabul edilen 6458 Yabancılar ve Uluslararası Koruma

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD, Isparta/TÜRKİYE, gulserenergun81@gmail.com

²Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD, Isparta/TÜRKİYE, dkeser05@gmail.com

³Doç. Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Isparta /TÜRKİYE, cigdemakman@sdu.edu.tr

Kanunu (YYUK) ile kurulan İçişleri Bakanlığı'na bağlı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü olarak hizmete başlayan ve 29 Ekim 2021 tarihli 25 numaralı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile statüsü Başkanlık olarak değiştirilen Göç İdaresi Başkanlığı'nın konumuna, merkez, taşra ve yurtdışı teşkilatlanmasına; göç yönetiminde etkinliği ve eksikliklerine yer verilmiştir. 6458 sayılı yasa ile getirilen hükümler çerçevesinde uygulanacak politikalar ve bununla bağlantılı hususlar incelenecektir. Ayrıca göç yönetimi bağlamında merkezi yönetim, yerel yönetimler ve bu alanda faaliyet gösteren sivil toplum örgütlerinin çalışmalarındaki koordinasyon sorunu başta öne çıkan diğer sorun alanlarına vurgu yapılmıştır. Son olarak da göç yönetimi konusunda belirlenen sorunlara ilişkin çözüm önerilerine yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Göç, Göç Yönetimi, Göç İdaresi Başkanlığı, Türkiye.

ABSTRACT

Migration is one of the rare concepts that causes different definitions depending on the branch of science concerned. While economists define migration as leaving the geography in order to live in better economic conditions, the concept of security is emphasized more in international relations. Sociology, on the other hand, has considered social change as both the cause and the result. Public administration is examined from a strategic management perspective, including all these definitions. The most basic condition for the implementation of policies in public administration is the presence of the managed segment. Migration is an important phenomenon that affects the demographic, sociological, economic and even psychological characteristics of the governed people.

Migration has been one of the fundamental elements affecting and shaping individuals, societies and states throughout human history. As İlber Ortaylı stated at the international migration symposium held in 2005, migration is life. When migration stops, life will also stop. As a matter of fact, the civilizations that emerged as a result of migration events Ortaylı's "migration is life!" confirms his statement. However, another factor as important as migration is the management of migration. History has recorded the collapse or division of empires that could not manage migration well, the best example being the Roman Empire. The same date also recorded the countries that were successful in migration management. II. Germany, which received labor migration after World War II, brought its development movements to a climax with immigration policies.

With the administrative system it inherited from the Ottoman Empire, Turkey has carried out migration management in accordance with the migration events it has encountered in the historical process. From the establishment of the Republic until the 1960s, the construction of the nation state took place in the form of labor migration between 1960 and 1980, and the state policy followed this direction. Turkey, which has transformed from a sending country to a receiving country since the 1980s, has had to produce different policies. Turkey, which could not create a comprehensive immigration policy until the 2000s, had to determine and implement effective public policies in the field of migration management due to the civil war in Syria in 2011. In other words, Turkey has implemented its migration management and migration policies as a result of the migration wave.

In this sense, the historical process of migration management in Turkey is discussed in this study. The location, headquarters, provincial and overseas organization; The effectiveness and deficiencies of migration management are included. The policies to be implemented within the framework of the provisions introduced by the Law No. 6458 and the related issues will be examined. In addition, in the context of migration management, other prominent problem areas, especially the coordination problem in the work of the central government, local governments and non-governmental organizations operating in this field, were emphasized. Finally, solution proposals regarding the problems identified in migration management are given.

Keywords: Migration, Migration Management, Directorate of Migration Management, Türkiye.

YÖNETİMİN TEMEL BİR FONKSİYONU OLARAK KOORDİNASYON VE KURUMSAL İLETİŞİMİN ÖNEMİ

THE IMPORTANCE OF COORDINATION AND CORPORATE COMMUNICATION AS A FUNDAMENTAL FUNCTION OF MANAGEMENT

Bekir PARLAK¹

ÖZET

Bu çalışmada yönetimin beş temel fonksiyonundan biri olarak koordinasyonun ana eksenini olan iletişim fonksiyonu kurumsal boyutlarıyla ele alınacaktır. Örgütsel etkinlikte öncelik teşkil eden beş temel fonksiyon, her tür kurum için yaşamsal bir öneme sahiptir. Planlama ve örgütlenme fonksiyonlarını izleyen koordinasyon, etkili bir iletişimle olanaklı hale gelmektedir. İletişim, kurum içi haberleşme olgusunun karşılığıdır. Örgütlerde haberleşme, yapısal olarak canlı bir organizmadaki sinir ağları mesabesinde. Kurumsal iletişimin yani örgütsel haberleşmenin etkin olması, beraberinde örgütsel etkinliği getirirken, aksi durumda örgütsel verimlilik ve etkinlik büyük ölçüde düşmektedir. Bilhassa iletişim ve internet çağında bulunduğumuz bu dönemde örgütlerde iletişim çok daha büyük bir önem ve değer kazanmaktadır. Örgütsel iletişim birçok açıdan ve pek çok alt başlık halinde ele alınabilir. Bu bilimsel çalışmada önce yönetimin temel beş fonksiyonu kısaca açıklandıktan sonra, koordinasyon fonksiyonu altında iletişim kavramsal olarak incelenmektedir. Ardından örgütsel iletişim, yapısı ve akış yönü bakımından irdelenmektedir. Çalışma "iletimde yöntem" başlığı altında açıklamalara da yer vermektedir. Bu bağlamda sözlü ve sözsüz iletişim üzerinde ayrıntısıyla durulmaktadır. Amaç kurumsal iletişimin hayati önemine vurgu yapmak ve bilgi teknolojileri çağında örgütsel başarı ve etkinlikteki vazgeçilmez yeri ve işlevine dikkat çekmektir. Betimsel bir inceleme olan bu çalışmada yeri geldikçe görsel malzemeler kullanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yönetimin Fonksiyonları, Koordinasyon, İletişim, Kurumsal İletişim, İletişimde Yöntemler.

ABSTRACT

In this study, coordination, which is one of the five basic functions of management, and communication, which is its main axis, will be discussed. In the study, the subject is analyzed in terms of dimensions. Five basic functions, which are priorities in organizational effectiveness, are of vital importance for any type of institution. Coordination following the planning and organizing functions becomes possible with effective communication. Communication is the counterpart of the internal communication phenomenon. Communication in organizations is structurally like neural networks in a living organism. The effectiveness of corporate communication, that is, organizational communication, brings organizational effectiveness. Otherwise, organizational efficiency and effectiveness will drop drastically. In this period, especially in the age of communication and internet, communication in organizations gains much more

¹Prof. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı Başkanı, bparlak21@gmail.com , <https://orcid.org/0000-0001-8919-6481>

importance and value. Organizational communication can be handled in many ways and under many sub-titles. In this scientific study, first, the basic five functions of management are briefly explained, and then communication is conceptually examined under the coordination function. Then, organizational communication is examined in terms of its structure and flow direction. The study also includes explanations under the title of "method in communication". In this context, verbal and nonverbal communication is discussed in detail. The aim of this study is to emphasize the vital importance of corporate communication. In addition, it is to draw attention to its indispensable place and function in organizational success and effectiveness in the age of information technologies. In this study, which is a descriptive study, visual materials are used whenever necessary.

Keywords: Functions of Management, Coordination, Communication, Corporate Communication, Methods in Communication.

TÜRK KAMU YÖNETİMİNDEKİ DÖNÜŞÜMÜN TÜRK DEVLETLERİ TEŞKİLATI'NA ETKİSİ: ORTAK BİR GELECEK MÜMKÜN MÜ?

THE EFFECT OF TRANSFORMATION IN TURKISH PUBLIC ADMINISTRATION ON THE ORGANIZATION OF TURKIC STATES: IS A COMMON FUTURE POSSIBLE?

Ercan OKTAY¹
Selime YILDIRIM²

ÖZET

Türkiye’de kamu yönetiminde yaşanan dönüşümün temelleri eskiye dayansa da 1980’li yıllarla görünür hale gelmiştir. Bu dönüşümün felsefi ve ideolojik temelleri bir yana, çıktıları da kamu yönetiminin işleyişini etkilemiştir.

2000’li yıllarda ise bu koşulların güçlenerek ilerlediği görülmektedir. 2000’li yılları Türkiye açısından özgün kılacak bir diğer durum ise siyasal iktidarda yaşanan dönüşümdür. İktidara gelen Adalet ve Kalkınma Partisi’nin böylesine bir dönüşüm dalgası üzerine gelmesi; dahası bunu sahiplenmesi kamu yönetimi alanında bir reform sürecini de beraberinde getirmiştir.

Türkiye’nin yönetim yapısında yaşanan dönüşümün, tek alanla sınırlı olmadığı; siyasal, ekonomik ve toplumsal etkilerinin de sadece ülke içinde değil; uluslararası alanla ilişki içinde olduğu öngörülebilirdir. Dönem içinde yerelden küresele dönüş önemli bir yer tutmaktadır.

Türk Devletleri Teşkilatı’nın gelişim süreci de Türkiye’nin kamu yönetimi örgütlenmesinin dönüşüm seyri ile eş zamanlı ilerlemiştir. Türk Devletleri Teşkilatı, 1992 yılında Türk Dili Konuşan Ülkeler Zirvesi ile ortaya çıkmıştır. Sadece coğrafi değil; aynı zamanda, kültürel temelli bir birlik kurulması hedeflenmiştir. 2000’li yıllarda, bu iş birliği “Teşkilat” haline gelmiştir. Aynı zamanda, Teşkilat’ı oluşturan üye devletlerin bağlayıcı hükümlerle donanması söz konusudur. Bu bağlamda, gerçek bir iş birliğinin koşulları 2009 yılındaki Nahçıvan Anlaşması ile oluşturulmuştur. Türk Devletleri Teşkilatı’nın pek çok alanı kapsayan bir yapısı olduğunu söylemek mümkündür. Diğer bir deyişle, tek bir alana uzmanlaşmamış; toplumsal, siyasal ve ekonomik tüm dalları kucaklamayı hedeflemiştir. Türk Devletleri Teşkilatı, pek çok organı ve ilgili kuruluşu içinde barındırmaktadır. Türk Devletleri Teşkilatı’nın tam olarak varlık göstermesi, bu organların oluşması ile gerçekleşmiştir. 2021 yılında ise örgüt, şu an kullanılan adını kazanmıştır.

Türk Devletleri Teşkilatı’nın 30 yılı aşan tarihinde, Türkiye’nin belirleyici bir etkisi olduğu görülmektedir. Bu etkinin pek çok nedeni bulunmaktadır ve söz konusu tartışma, bu çalışmanın sınırlarını aşmaktadır. Coğrafi yakınlıkla bağın yanında, Teşkilat’ın dünyaya dönük hedef ve mesajları da bulunmaktadır. Tüm bunlarla birlikte, Türkiye’nin yönetim yapısındaki dönüşüm çarpıcı ve yenilik getiricidir. Bu dönüşümün içsel sebepleri olduğu gibi, dışa dönük nedenleri de bulunmaktadır.

¹Prof. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Yönetim Bilimleri A.B.D. ercanoktay@kmu.edu.tr

²Arş. Gör. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Yönetim Bilimleri A.B.D. selimeyildirim@kmu.edu.tr

AB, IMF vb. ulusüstü örgütlenmelerin, bu dönüşümde yoğun etkileri bulunmaktadır. Yeniden yapılanan Türk kamu yönetiminin dinamik örgütlenme içinde olan Türk Devletleri Teşkilatı'na etkisi bulunmakta mıdır? Etkisi var ise bu etki hangi nokta ve araçlarla ortaya çıkmaktadır? Bu etki, cılız ya da yok kabul ediliyorsa bunun nedenleri ve ortaklığın geleceği tartışılmalıdır. Çalışmanın tezi, Türkiye'deki dönüşüm süreci başta olmak üzere dünyadaki dönüşümün Türk Devletleri Teşkilatı'nın örgütsel yapısı ve faaliyetleri üzerinde etkileri bulunduğudur. Bu etkiler, söz konusu teşkilatın hedef ve politikalarına da yansımıştır. Bu bağlamda, özellikle 2000'li yıllarda yaşanan dönüşüm ve Türk Devletleri Teşkilatı'nın politikaları incelenecektir. Bu alandaki etkiler, Türk Devletleri Teşkilatı'nın temel metinleri, mevzuat vb. araçlar üzerinden ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, Kamu Yönetimi, Reform.

ABSTRACT

Although the foundations of the transformation in public administration in Turkey go back a long way, it became visible in the 1980s. Apart from the philosophical and ideological underpinnings of this transformation, its results have also affected the functioning of the public administration.

In the 2000s, it can be observed that these conditions have intensified. Another situation that makes the 2000s unique for Turkey is the transformation of political power. The Justice and Development Party came to power on the back of such a wave of transformation; moreover, its embrace brought about a reform process in the field of public administration.

It is foreseeable that the transformation in Turkey's administrative structure is not limited to a single field; its political, economic and social effects are not only domestic but also international. The transformation from the local to the global has an important place in this period.

The process of development of the Organization of Turkic States has progressed in parallel with the transformation of Turkey's public administration. The Organization of Turkic States came into being with the Summit of Turkic Speaking Countries in 1992. The aim was to establish not only a geographical but also a cultural union. In the 2000s, this cooperation became an "Organization". At the same time, the member states that make up the Organization are armed with binding provisions. In this context, the Nakhchivan Agreement of 2009 created the conditions for real cooperation. It can be said that the Organization of Turkic States has a structure that covers many fields. In other words, it does not specialize in a single field but aims to cover all social, political and economic fields. The Organization of Turkic States has many organs and related institutions. The full existence of the Organization of Turkic States was realized with the formation of these bodies. In 2021, the organization received its present name.

In the more than 30-year history of the Organization of Turkic States, Turkey has had a decisive influence. There are many reasons for this influence, and this discussion is beyond the scope of this study. In addition to geographical proximity, the Organization has goals and messages for the world. Nevertheless,

the change in Turkey's administrative structure is striking and innovative. There are both internal and external reasons for this change. Supranational organizations such as the EU, IMF, etc. have a strong influence on this transformation. Does the restructured Turkish public administration have an impact on the Organization of Turkic States, which is in a dynamic organization? If so, at what point and by what means does this influence emerge? If this influence is considered to be weak or non-existent, the reasons for this and the future of the partnership should be discussed. The thesis of the study is that the transformation process in the world, especially in Turkey, has had an impact on the organizational structure and activities of the Organization of Turkic States. These effects are reflected in the goals and policies of the organization. In this context, the transformation especially in the 2000s and the policies of the Organization of Turkic States will be examined. The effects in this field will be discussed through the basic texts, legislation, etc. of the Organization of Turkic States.

Keywords: Organization of Turkic States, Public Administration, Reform.

TÜRK DEVLETLERİ TEŞKİLATI: ORTAK GEÇMİŞ ORTAK GELECEK

ORGANIZATION OF TURKISH STATES: COMMON PAST COMMON FUTURE

Rukiye SAYGILI¹
Hülya EŞKİ UĞUZ²

ÖZET

12 Kasım 2021 tarihinde kabul edilen İstanbul Bildirisi ile Türkçe Konuşan Ülkeler İşbirliği Konseyi'nin adının "Türk Devletleri Teşkilatı" olarak değiştirilmesiyle bölgesel güç denkleminde uluslararası bir aktör olarak dahil olan Türk Devletleri Teşkilatı, ortak kimlik temelli uluslararası bir örgüttür. Organizasyonun temeline tarihî bağları, ortak dil, kültür ve gelenekleri yerleştiren Teşkilat, Türk Devletleri arasında kapsamlı işbirliğini derinleştirmek, bölgesel ve küresel düzeyde barış ve istikrara katkıda bulunmak amacıyla geniş bir coğrafyada yedi ülkeyi (Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Türkiye, Özbekistan, Türkmenistan ve Macaristan) çatısı altında bir araya getirmektedir. Teşkilatın bireysel ve ortak eylemi yönlendirmek adına "siyasi ve güvenlik işbirliği", "ekonomik ve sektörel işbirliği", "halklararası işbirliği" ve "üçüncü taraflarla işbirliği" olmak üzere dört ana ilke üzerinden işleyen çok katmanlı, sistemli ve yapılandırılmış çok taraflı bir işbirliği modeli olarak inşa edildiği görülmektedir. Stratejik açıdan farklı ortak kalkınma projeleri için fırsatlar sunması ve üye devlet vatandaşlarını birbirlerine yakınlaştırması, siyasi açıdansa üye devletlerin bölgesel ve küresel düzeyde karşılaştıkları zorlukları işbirliği ruhuyla aşabilmeleri teşkilatın varoluş gayesini oluşturmaktadır. Bu gaye ile "Adriyatik Denizi ile Çin Seddi arasında uzanan bir Türk dünyası" idealini somutlaştıran bir dizi örgütün sonuncusu olarak ortaya çıkan Türk Devletleri Teşkilatı bu çalışmanın konusu olup, çalışmada "ortak geçmiş, ortak gelecek" söyleminin realitesi ve geleceği tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, Türk Dünyası 2040 Vizyonu, Türk Dünyası İşbirliği.

ABSTRACT

The Organization of Turkic States, which has been included as an international actor in the regional power equation with the change of the name of the Cooperation Council of Turkic Speaking States to "Organization of Turkic States" with the Istanbul Declaration adopted on November 12, 2021, is an international organization based on a common identity. The Organization, which places historical ties, common language, culture and traditions at the foundation of the organization, brings together seven countries (Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Turkey, Uzbekistan, Turkmenistan and Hungary) in a wide geography under its roof in order to deepen comprehensive cooperation among the Turkic States and to contribute to peace and stability at the regional and global level. It is seen that the organization is built as a multi-layered, systematic and structured multilateral cooperation model operating on four main principles: "political and security cooperation", "economic and sectoral

¹Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, rsaygili@selcuk.edu.tr

²Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hulyaeski@selcuk.edu.tr

cooperation", "inter-people's cooperation" and "cooperation with third parties" in order to direct individual and collective action. From a strategic point of view, it is the purpose of the organization to provide opportunities for different joint development projects and to bring the citizens of the member states closer to each other, and from a political point of view, to overcome the difficulties faced by the member states at the regional and global level in the spirit of cooperation. With this aim, the Organization of Turkic States, which emerged as the last of a series of organizations that embody the ideal of 'a Turkic world stretching between the Adriatic Sea and the Great Wall of China', is the subject of this study, and the reality and future of the discourse of "common past, common future" are discussed in the study.

Keywords: Organization of Turkish States, Turkic World Vision 2040, Turkic Cooperation.

AFET YÖNETİMİNDE BAŞARININ ANAHTARI: LOJİSTİK

KEY TO SUCCESS IN DISASTER MANAGEMENT: LOGISTICS

Gökhan BİLİCİ¹
Şerife PEKKÜÇÜKŞEN²

ÖZET

Lojistik, gündelik yaşamın ve ticari faaliyetlerin sürdürülmesinde önemli rol oynamaktadır. Afet lojistiği ise afet türüne göre farklılaşmakla birlikte bir afetten zarar gören insanların ihtiyaçlarını giderebilecek her türlü desteğin planlanması, uygulanması ve kontrolü süreci olarak ifade edilebilir. Krizlere yol açan afetlerin yönetilmesinde ve ikincil bir afetin oluşmaması noktasında afet lojistiği kritik öneme sahiptir. Afetle mücadelede ve afete müdahalede başarılı olabilmenin en doğru yolu afeti doğru yönetmekten geçmektedir. Başarılı bir afet yönetiminin en önemli koşullarından birisi, hiç şüphesiz afetin lojistiğini doğru şekilde koordine edebilmektir. Bu bildirinin konusu afet lojistiği kavramını afet yönetimi çerçevesinde açıklamak; amacı ise etkin bir afet yönetimi sağlama noktasında afet yardım operasyonlarında, tedarik zincirinin aksamaması ve afetten etkilenen insanların temel ihtiyaçlarının tedarikinde devamlılığın sağlanabilmesi için sorunlara ve çözüme yönelik tespitlerde bulunmaktadır. Konu ile ilgili alinyazının taranması yoluyla çalışmada betimsel araştırma yönteminden yararlanılmıştır. Sonuç olarak afet bölgesinde sürdürülebilir yaşam şartlarının sağlanabilmesi için bölgeye gönderilen kurtarma ekipmanlarının ve yardım malzemelerinin doğru zamanda doğru yere ulaştırılmasında afet lojistik yönetiminin önemli rol oynadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Afet Yönetimi, Lojistik, Afet Lojistik Yönetimi.

ABSTRACT

Logistics plays an important role in maintaining daily life and commercial activities. Disaster logistics, on the other hand, can be expressed as the process of planning, implementing and controlling all kinds of support that can meet the needs of people who are damaged by a disaster, although it differs according to the type of disaster. Disaster logistics is of critical importance in the management of disasters that cause crises and in the prevention of a secondary disaster. The most correct way to be successful in the fight against disaster and disaster intervention is to manage the disaster correctly. Undoubtedly, one of the most important conditions of a successful disaster management is to be able to coordinate the logistics of a disaster in the right way. The subject of this paper is to explain the concept of disaster logistics within the framework of disaster management; its purpose is to identify problems and solutions to ensure continuity in disaster relief operations, supply chain disruption and the supply of basic needs of people affected by disasters at the point of providing effective disaster management. Descriptive research method was used in the study by scanning the literature related to the subject. As a result, it has been seen that disaster logistics management plays an important role in delivering rescue

¹Öğr. Gör., Selçuk Üniversitesi, gokhanbilici@selcuk.edu.tr

²Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, pekkucuksen@kmu.edu.tr

equipment and relief materials sent to the region at the right time to the right place in order to ensure sustainable living conditions in the disaster zone.

Keywords: Disaster Management, Logistics, Disaster Logistics Management.

ORTA ASYA'DA TÜRK KAMU DİPLOMASİSİ

TURKISH PUBLIC DIPLOMACY IN CENTRAL ASIA

Hülya EŞKİ UĞUZ¹
Rukiye SAYGILI²

ÖZET

Türkiye'nin Orta Asya halklarına, özellikle de Türk etnik ve kültürel geçmişine sahip olanlara duyduğu ilgi şimdilere ait değildir. Anadolu ve Orta Asya Türk halkları arasında organik ve ırksal bir bağın varlığını doğrulayan düşünceler ilk olarak 19. yüzyılın son on yıllarında çeşitli Osmanlı entelektüel çevrelerinde görülmeye başlamıştır. İttihat ve Terakki Cemiyeti de dahil olmak üzere yönetici seçkinler, organik ve ırksal bir bağın bu bölgelerde nihai siyasi birleşmeyi sağlayacağını umuyorlardıysa da büyük bir Türk birliği hayali asla gerçekleşmedi. Osmanlı'nın çöküşünün ardından ortaya çıkan Türkiye Cumhuriyeti, Orta Asya'yı Sovyetler Birliği'nin ayrılmaz bir parçası olarak gördü, ancak bölgeye bağlı çeşitli diaspora ağlarıyla bağlantılarını korudu ve geliştirdi. Soğuk Savaş'ın sona ermesi ve karşıt ideolojiler üzerinden ifade edilen çift kutupluluğun ortadan kalkmasıyla, savaş boyunca, sistemsiz kaygılar, tarihsel ve sosyo-kültürel problemler ve güvenlik kaygıları nedeniyle Türk Dış Politikası'ndan soyutlanmış olan bölgeye duyulan ilgi yeniden canlandı. Bölgenin 1990'larda "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne Türk Dünyası" söylemiyle yeniden Türkiye'nin gündemine girmesiyle birlikte Türkiye, etno-kültürel, tarihsel ve ekonomik bağları olan Orta Asya'da ikili, çok taraflı ve kurumsal ilişkiler geliştirmeyi ön plana alan ve bölgesel bir güç olarak sivrilmeyi hedefleyen bir dış politika stratejisini uygulamaya koydu. Türkiye bu politika stratejisinin bir parçası olarak uzun yıllar süren Rus yönetimi nedeniyle Anadolu'dan koptuğu düşünülen Türk nüfuslarına karşı yumuşak gücünü yansıtmak ve aynı ölçüde ortak bir Türk kimliğinde kimlik duygularını güçlendirmek için kamu diplomasisini bir araç olarak kullanmaya başladı. Bu yıllarda Japon Uluslararası İşbirliği Ajansı model alınarak Balkanlar'daki ve Sovyet sonrası alandaki bir grup ülkeye kalkınma yardımı sağlamak için Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı (TiKA), sınır güvenliği ve ekonomik işbirliği için bir platform sağlamak üzere Karadeniz Ekonomik İşbirliği (KEİ) ve Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (EİT), ortak bir kültür zemini oluşturmak içinse TRT-Avrasya ve TÜRKSOY (Türk Kültür ve Sanatları Ortak Yönetimi) gibi kuruluşlar kamu diplomasisinin bu bölgelerdeki ilk araçları olarak ortaya çıktı. 2002 yılında iktidara gelen AKP, birçok bakımdan, ilk olarak 1990'larda kristalize olan Türk birliği ve diyalogu fikirlerine dayanan kültürel yardım politikasını destekledi ve sürdürdü. Bölgeye duyulan ilgi önceleri Türk politika yapımcılarının pan-Türkizm ve Turancılık nosyonlarını merkeze alan Türk birliğine olan inançlarından beslense de zamanla bir Avrasya Birliği veya Türk uluslarının ve gruplarının Avrasya'da birleşmesi anlamında Türk Avrasyacılığı'na evrildi. Şimdilerdeyse neo-Osmanlıcı ve İslamcı rasyonalizasyonlarla yeni bir vurgu kazandı. Bu çalışma pragmatik, siyasi ve ekonomik hesaplara ek olarak farklı rasyonalizasyonlarla Osmanlıdan günümüze politika gündeminde yer edinen Orta Asya siyaseti üzerine olup bu siyaset kamu diplomasi üzerinden bir analize tabi tutulacaktır.

¹Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hulyaeski@selcuk.edu.tr

²Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, rsaygili@selcuk.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Kamu Diplomasisi, Türkiye, Orta Asya Siyaseti.

ABSTRACT

Turkey's interest in the peoples of Central Asia, especially those with Turkish ethnic and cultural backgrounds, does not belong now. The ideas confirming the existence of an organic and racial bond between the Anatolian and Central Asian Turkic peoples first began to appear in various Ottoman intellectual circles in the last decades of the 19th century. Although the ruling elite, including the Committee of Union and Progress, hoped that an organic and racial link would lead to the eventual political unification in these regions, the dream of a grand Turkish unity was never realized. The Republic of Turkey, which emerged after the collapse of the Ottoman Empire, saw Central Asia as an integral part of the Soviet Union, but maintained and developed links with the various diaspora networks connected to the region. With the end of the Cold War and the disappearance of bipolarity expressed through opposing ideologies, interest in the region, which had been isolated from Turkish foreign policy due to systemic concerns, historical and socio-cultural problems and security concerns, was revived throughout the war. With the re-entry of the region into Turkey's agenda in the 1990s with the discourse of "The Turkic World from the Adriatic to the Great Wall of China", Turkey began to implement a foreign policy strategy that prioritizes the development of bilateral, multilateral and institutional relations in Central Asia, which has ethno-cultural, historical and economic ties, and aims to stand out as a regional power. As part of this policy strategy, Turkey began to use public diplomacy as a tool to project its soft power against Turkish populations thought to have broken away from Anatolia due to long years of Russian rule, and to strengthen their sense of identity in a common Turkish identity in equal measure. In these years, organizations such as the Turkish Cooperation and Coordination Agency (TIKA) to provide development assistance to a group of countries in the Balkans and the post-Soviet space, the Black Sea Economic Cooperation (BSEC) and the Economic Cooperation Organization (ECO) to provide a platform for border security and economic cooperation, and TRT-Avrasya and TURKSOY (Joint Administration of Turkish Culture and Arts) to create a common cultural ground, were responsible for the development of public diplomacy. appeared as the first vehicles in the regions. The AKP, which came to power in 2002, has in many ways supported and maintained a policy of cultural aid based on the ideas of Turkish unity and dialogue that first crystallized in the 1990s. Although interest in the region was initially fueled by Turkish policymakers' belief in Turkish unity, centered on the notions of pan-Turkism and Turanism, it gradually evolved into Turkish Eurasianism in the sense of a Eurasian Union or the unification of Turkic nations and groups in Eurasia. Now, it has gained a new emphasis with neo-Ottomanist and Islamist rationalizations. In addition to pragmatic, political and economic calculations, this study is on the politics of Central Asia, which has taken its place in the policy agenda from the Ottoman Empire to the present day with different rationalizations, and this policy will be subjected to an analysis through public diplomacy.

Keywords: Public Diplomacy, Türkiye, Politics of Central Asia.

AKILLI VE DİRENÇLİ KENTSEL DÖNÜŞÜM

SMART AND RESILIENT URBAN TRANSFORMATION

Hikmet KAVRUK¹

ÖZET

Gelişmekte olan ülkelerin birçoğunda olduğu gibi Türkiye’de de sağlıklı kentleşme sağlıklı yapılaşma ile devam ettirilmiş, yerleşim, yapılaşma ve yönetimi olumsuz yönleriyle beraber kentleşme kültürümüzün parçası haline gelmiştir. Masum barınaklar olarak başlayan gecekondular serüveninde hem kenti hem de kentliyi baş başa bırakan kamu politikaları, zamanla çok katlı gecekonduculukla devam ettirilmiş, sonraki dönemlerde geliştirilen kentsel dönüşüm ise gecekondularla mücadele aracı haline getirilmiş, gecekondunun tasfiyesi, arsasının rantı açısından değerlendirilmiştir.

Bu çalışmada afetler karşısında önemi artan bir uygulama olarak kentsel dönüşüm projeleri konu edilmektedir. Kentsel dönüşüm sadece bina dönüşümü değildir. Sistemler (yollar, şebekeler, sinyalizasyon, aydınlatma, ısıtma, enerji ulaştırma, ulaşım, su ve kanalizasyon, doğalgaz, internet gibi) bütünü olarak mekân yeniden üretilecek, mekânın tarihi, ekonomik, sosyal ve kültürel değerleri, kentsel dönüşümün fiziki dönüşümüyle birlikte bütüncül olarak değerlendirilecektir. Kentsel dönüşümün ada çapından mahalle bazına çıkarılması, kentsel dönüşüm projeleri ve müstakil yapı projelerinin işe başlanmadan sigortalanması projelerin sürdürülebilirliği açısından önemlidir.

Türkiye’de Şubat 2023 Depremleri sonrası, endişeye dayalı bir duyarlılık oluştuğu söylenebilir. Gelişen bu duyarlılık kamu spotları ve eğitim projeleriyle pekiştirilmeli ve akıllı ve dirençli bina arayışı bilincine dönüştürülmelidir. Kentsel dönüşüm, sadece dirençli yapıyı değil, çeşitli dijital sistemleri ve tüm afet çeşitlerini de içermelidir. Böylece kentsel dönüşüm Akıllı ve Dirençli Kentsel Dönüşüm (ADKD) şeklinde isimlendirilebilir ve şöyle formüle edilebilir:

ADKD= akıllı sistemler + dirençli yapı + yeşil bina + çevreye duyarlı yaşantı

Böyle yapılar “Binama Güveniyorum Politikası” ile kamuoyuna tanıtılmalı ve özendirilmelidir.

Türkiye’de 2021 yılından itibaren Bina Kimlik Sistemi başlatılmıştır. Her binaya QR kodlu ve RFID çipli elektronik etiket asılması gerekmektedir. Sistem, binanın kat planı, zemin etüdü, adres kodu ve numaratajını, kullanıcı bilgisi temel bilgileri içermektedir. Bina Kimlik Sisteminde afetler açısından güvenlik düzeyini ölçecek bir checklist oluşturulmalı, bu kontrol listesinde Akıllı ve Dirençli Binaya yönelik etkili sorular olmalıdır.

Bu bildiriye afetler karşısında kentsel dönüşüm projelerinin Akıllı ve Dirençli Kentsel Dönüşüm adıyla uygulanması esas ve usulleri belirtilecek, Akıllı ve Dirençli Kentsel Dönüşüm uygulaması için literatür bilgisiyle ve afet sonrası tartışma ve değerlendirmeler derlenerek kentleşme, yerel hizmetler ve yapı tekniği açılarından pratik önerilerde bulunulacaktır.

¹AHBV Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hikmet.kavruk@hbv.edu.tr

Anahtar Kelimeler: Kentsel Dönüşüm, Akıllı Ve Dirençli Kentsel Dönüşüm, Afet, Deprem.

ABSTRACT

In many of the developing countries and in Turkey, unhealthy urbanization continued with unhealthy housing and settlement, together with its negative aspects, became a part of our urbanization culture. In the adventure of slums, which started as innocent shelters, the public policies that left both the city and the citizens alone were continued with apartment slums in time, and the urban transformation developed in the following periods was turned into a means of combating slums, and the liquidation of the slum was evaluated in terms of the rant of its land.

In this study, urban transformation projects are discussed as an application of increasing importance in the face of disasters. Urban transformation is not just building transformation. The space as a whole of systems (such as roads, networks, signalization, lighting, heating, energy transportation, transportation, water and sewerage, natural gas, internet) will be reproduced, and the historical, economic, social and cultural values of the space will be evaluated holistically together with the physical transformation of urban transformation. It is important for the sustainability of the projects to increase the urban transformation from the island and parcel to the neighborhood level, to insure the urban transformation projects and detached building projects before they start work.

It can be said that after the February 2023 Earthquakes in Turkey, a sensitivity based on anxiety has emerged. This developing sensitivity should be reinforced with public service announcements and educational projects and transformed into a consciousness of seeking smart and resilient buildings. Urban transformation should include not only resilient structure, but also various digital systems and all types of disasters. Thus, urban transformation can be named as Smart and Resilient Urban Transformation (SRUT) and can be formulated as follows:

SRUT= smart systems + resilient structure + green building + environmentally friendly life

Such structures should be promoted and encouraged to the public with the "I Trust My Building" Policy.

Building Identity System has been launched in Turkey since 2021. Electronic labels with QR codes and RFID chips must be hung in each building. The system includes the building's floor plan, ground survey, address code and numbering, user information and basic information. A checklist should be created to measure the safety level in terms of disasters in the Building Identity System, and this checklist should include effective questions for Smart and Resilient Buildings.

In this paper, the principles and procedures for the implementation of urban transformation projects under the name of Smart and Resilient Urban Transformation in the face of disasters will be stated. Practical suggestions will be made in terms of urbanization, local services and construction techniques for the implementation of Smart and Resilient Urban Transformation.

Keywords: Urban Transformation, Smart And Resilient Urban Transformation, Disaster, Earthquake.

DİJİTAL DÖNÜŞÜM VE ÇEVRESEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİN SORUN ALANLARI ÜZERİNE BİR İNCELEME

A REVIEW ON THE PROBLEM AREAS OF DIGITAL TRANSFORMATION AND ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY

Hasan TUTAR¹
İsmail MARDİNLİ²

ÖZET

Dijital dönüşüm, endüstriler genelinde inovasyon ve büyümenin temel itici gücü olarak ortaya çıkmaktadır. Kuruluşlar, işlemleri kolaylaştırmak, verimliliği artırmak ve müşteri memnuniyetini artırmak için bulut bilgi işlem, yapay zeka, Nesnelerin İnterneti ve hizmetlerin internet gibi dijital teknolojileri giderek daha fazla benimsemektedirler. Bununla birlikte, dijitalleşmenin hızlı temposu, çevresel etkileriyle ilgili endişeleri artırmaktadır. Bu çalışmada sürdürülebilir dijital dönüşüm arayışında dikkat edilmesi gereken sorun alanlarına dikkat çekmeyi amaçlamaktadır. Bu konuda temel zorluklardan biri, dijital altyapıyla ilişkili artan enerji tüketimidir. Veri merkezleri, ağ ekipmanı ve bilgi işlem cihazları önemli miktarda enerji tüketerek sera gazı emisyonlarına katkıda bulunur ve iklim değişikliğini şiddetlendirir. Diğer bir sorun alanı, dijital cihazların hızla eskimesi sonucu oluşan elektronik atıktır (e-atık). Kuruluşlar teknolojilerini sık sık yükselttikçe, atılan elektronik parçalar, tehlikeli maddelerin varlığı nedeniyle çevresel riskler oluşturarak atık depolama alanlarına dönüşmektedir. Araştırmada, dijital dönüşümün ekolojik ayak izini en aza indirmek için geri dönüşüm ve uygun şekilde imha etme de dahil olmak üzere sorumlu e-atık yönetiminin önemini vurgulanmaya çalışılacaktır. Ayrıca dijitalleşmenin potansiyel olumsuz sosyal sonuçlarını vurgulamak da dijital sürdürülebilirlik açısından önem kazanmaktadır. Dijital uçurum sayısal uçuruma neden olmakta, marjinal topluluklar eşitsizliği vurgulayarak mevcut durumun sürdürülemez olduğunu ileri sürmektedir. Bunun için kapsayıcılık ve eşit fırsatlar sağlamak için dijital teknolojilere erişim ve dijital beceri eğitime öncelik verilmesinin önemi artmaktadır. Ayrıca veri gizliliği ve siber güvenlik ile ilgili etik hususları da sürdürülebilirlik çerçevesinde üzerinde durulması gereken diğer alanlardır. Siber güvenliğin güçlendirilmesi ve etik veri uygulamalarının uygulanması, kamu güvenini sürdürmek ve dijital teknolojilerin sorumlu kullanımını sağlamak için önem kazanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dönüşüm, Çevresel Sürdürülebilirlik, Akıllı Kent.

ABSTRACT

Digital transformation is a crucial driver of innovation and growth across industries. Organizations are increasingly adopting digital technologies such as cloud computing, artificial intelligence, IoT, and the Internet of Services to streamline operations, increase efficiency, and improve customer satisfaction. However, the fast pace of digitization raises concerns about its environmental impact. This research aims to draw attention to the problem areas that should be

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, hasantutar@ibu.edu.tr

²Harran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü ismailmardinli63@gmail.com

considered in the search for sustainable digital transformation. One of the main challenges in this regard is the increased energy consumption associated with digital infrastructure. Data centers, network equipment, and computing devices consume significant energy, contributing to greenhouse gas emissions and exacerbating climate change. Another problem area is electronic waste (e-waste), formed due to the rapid obsolescence of digital devices. As organizations frequently upgrade their technologies, discarded electronic parts end up in landfills, creating environmental risks due to hazardous materials. The research will highlight the importance of responsible e-waste management, including recycling and proper disposal, to minimize the ecological footprint of digital transformation. In addition, emphasizing the potential negative social consequences of digitalization gains importance in terms of digital sustainability. The digital divide causes the digital divide; marginalized communities emphasize inequality and argue that the current situation is unsustainable. For this, the importance of prioritizing access to digital technologies and digital skills training to ensure inclusion and equal opportunities is increasing. In addition, ethical issues related to data privacy and cyber security are other areas that should be emphasized within the sustainability framework. Strengthening cybersecurity and implementing ethical data practices are gaining importance to maintain public trust and ensure the responsible use of digital technologies.

Keywords: Digital Transformation, Environmental Sustainability, Smart City.

TÜRK DEVLETLERİ TEŞKİLATI ÜYELERİNİN E-DEVLET UYGULAMALARI ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ

A COMPARATIVE ANALYSIS ON E-GOVERNMENT APPLICATIONS OF THE MEMBERS OF THE ORGANIZATION OF TURKIC STATES

Bayram COŞKUN¹
Eyüp ŞEN²

ÖZET

E-devlet uygulamaları kamu hizmetlerinin yerine getirilmesini kolaylaştırmak, kamu hizmeti süreçlerini iyileştirmek, iyi yönetim ve yönetişimi etkin kılmak ve devlet ile vatandaşlar, işletmeler ve diğer tüzel kişilikler arasındaki etkileşimi kolaylaştırmak için bilgi ve iletişim teknolojilerinin (BİT'ler) kullanılması anlamına gelir. 1990'lı yıllarda gelişmiş ülkelerde ortaya çıkan e-devlet uygulamaları günümüzde her devletin kamu hizmetlerini daha etkin ve verimli sunmak amacıyla başvurduğu bir araca dönüşmüştür. Ulusal ve uluslararası ölçekte bu konuda çok sayıda girişim hayata geçirilmektedir. Türkiye ve diğer Türk Devletleri Teşkilatı üyesi devletler de kendi e-devlet uygulamalarını geliştirme ve güçlendirme çalışmaları yürütmektedir. Diğer taraftan "Bilgi ve İletişim Teknolojileri (BİT)", "Enformasyon ve Medya" ile birlikte Türk Devletleri Teşkilatı'nın 19 iş birliği alanı arasında yer almaktadır. Bu iş birliği alanının kapsamı içinde kamu hizmetlerinin dönüşümü ve e-devlet, dijitalleşme, siber güvenlik, kamu-özel sektör ortaklıkları ve start-up'ların kendi ülkelerinde teknolojik inovasyonu gibi konular yer almaktadır.

Bu çalışmada Türk Devletleri Teşkilatına üye devletlerin e-devlet uygulamalarını karşılaştırmalı olarak incelemek ve analiz etmek amaçlanmaktadır. Bu kapsamda Teşkilat üyesi Türkiye, Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan ve gözlemci ülke olan Türkmenistan'ın e-devlet uygulamaları ile ilgili ana göstergeler çerçevesinde karşılaştırmalı bir analiz yapılacaktır. Bu olgu için alanyazın bilgisi ve BM e-devlet raporları temel alınacaktır. Bunun yanında konu ile ilgili muhtemel iş birlikleri ve iyi uygulama örnekleri bağlamında değerlendirmeler yapılacaktır. Çalışmada literatür taraması yöntemi kullanılacak ve başta periyodik olarak yayınlanan BM e-devlet raporları olmak üzere resmi rapor ve dokümanlardan yararlanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri Teşkilatı, E-devlet, Bilgi ve İletişim Teknolojileri.

ABSTRACT

E-government refers to the use of information and communication technologies (ICTs) to facilitate the fulfilment of public services, to improve public service processes, to enable good management and governance, and to facilitate interaction between the state and citizens, businesses and other legal entities. E-government applications, which emerged in developed countries in the 1990s, have turned into a tool that every state uses to provide public services more

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, bcoskun@mu.edu.tr

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, eyupsen@mu.edu.tr

effectively and efficiently. Numerous initiatives are being implemented on a national and international scale. Turkey and other member states of the Organisation of Turkic States are also working on developing and strengthening their e-government applications. On the other hand, "Information and Communication Technologies (ICT)" is among the 19 cooperation areas of the Organisation of Turkic States together with "Information and Media". The scope of this cooperation area includes issues such as transformation of public services and e-government, digitalisation, cyber security, public-private partnerships and technological innovation of start-ups in their own countries.

This study aims to comparatively examine and analyse the e-government practices of the member states of the Organisation of Turkic States. In this context, a comparative analysis will be made within the framework of the main indicators related to the e-government practices of Turkey, Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Uzbekistan and Turkmenistan, which is an observer country. For this phenomenon, literature and UN e-government reports will be taken as basis. In addition, evaluations will be made in the context of possible cooperation and good practice examples. Literature review method will be used in the study and official reports and documents, especially the UN e-government reports published periodically, will be utilised.

Keywords: Organization of Turkic States, E-government, Information and Communication Technologies.

T.C. MATBUAT VE İSTİHBARAT MÜDÜRLÜĞÜ-İ UMUMİYESİ KÜNYE ALBÜMÜ ÜZERİNE

ON THE IDENTITY ALBUM OF REPUBLIC OF TÜRKİYE DIRECTORATE OF PRESS AND INFORMATION

Muhammet ÖZDEMİR ¹

ÖZET

Medeniyet tarihi içinde basın tarihi çalışmaları mühim bir yer tutmaktadır. Bilgi ve enformasyonun önemi insanlığın ilk ortaya çıktığı dönemlerde anlaşılmıştır. Her yeni kaynak basın tarihini zenginleştirirken, aynı zamanda yayımlandığı dönem içindeki kamu otoritesinin yönetim yaklaşımları konusunda da mühim ipuçları vermektedir.

Umum Müdürlük, Cumhuriyet'in ilk yıllarında "Hüviyet Varakası" adıyla yerel ve ulusal basın mensupları ile Türkiye'de görev yapan yabancı basın mensuplarına "basın kartı" tahsis etmekte, basın mensubunun bilgileri bir "Künye Albümü"ne kaydedilmektedir. Kaydedilen bilgiler arasında tahsis yapılan gazetecinin adı, çalıştığı veya temsil ettiği süreli yayın, görevi ile kartın verilmiş tarihi yer almaktadır. Eserde yer alan basın mensuplarının ve basın kuruluşlarının bilgilerinin aynı zamanda 1924-1927 yılları arası düzenli bir tarih kaydının da tutulması ve basın tarihi açısından önemli bir boşluğu doldurmaktadır.

Cumhuriyet Dönemi basınına dair değerli bilgiler sunan Künye Albümünde, 1920'li yıllarda basın dünyamızda yer alan önemli şahsiyetlerin kayıtlarına ulaşılmaktadır: Tanin gazetesi başyazarı Hüseyin Cahit (Yalçın), Vatan gazetesi sahibi ve başyazarı Ahmed Emin (Yalman), İctihad Mecmuası imtiyaz sahibi ve sorumlu müdürü Dr. Abdullah Cevdet bu isimlerden bazılarıdır. Bu bağlamda arşivlerden gün ışığına çıkarılarak Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığınca hazırlanan Künye Albümü ile Cumhuriyet'in ilk yıllarında tutulmuş bu kayıtlar, Türk basın ve yayın camiasının ve basın tarihi çalışan akademisyenlerin ilgisine sunulmuştur. Bu çalışmada T.C. Matbuat ve İstihbarat Müdürlüğü-İ Umumiyesi Künye Albümü'nün içeriği ve önemi analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Matbuat ve İstihbarat Müdürlüğü-İ Umumiyesi, Künye Albümü, Basın Tarihi, Erken Cumhuriyet Dönemi.

ABSTRACT

The press has an important place in the history of civilization. The importance of information and knowledge was understood in the dawn of humanity. As each new source enriches the history of the press, it also provides important clues about the history of the public authority in the era of its publication.

In the early years of the Republic, the General Directorate allocated "press cards" to members of the local and foreign press under the name "Hüviyet Varakası", and the press member's information recorded in an "Identity Album". The information recorded includes the name of the allocated journalist, the periodical

¹T.C Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı, mozdemir98@gmail.com

he/she works for or represents, his/her position, and the date the card issued. The fact that the information of the press members and press organizations included in the work, as well as a regular historical record between 1924-1927, fills an important gap in terms of press history.

Providing valuable information on the press of the Republican Era, the Identity Album contains the records of important personalities who took part in our press world in the 1920s: Hüseyin Cahit (Yalçın), the editor-in-chief of Tanin newspaper, Ahmed Emin (Yalman), the owner and editor-in-chief of Vatan newspaper, Dr. Abdullah Cevdet, the concessionaire and responsible manager of İctihad Mecmuası, are some of these names. In this context, these records, which were kept in the early years of the Republic, were brought to light from the archives and prepared by the Presidential Directorate of Communications with the Identity Album, and presented to the interest of the Turkish press and publishing community and academicians studying the history of the press. In this study, the content and importance of the Republic of Türkiye Directorate of Press and Information Identity Album will be analyzed.

Keywords: Directorate of Press and Information, Identity Album, Press History, Early Republican Period.

SIYASAL İLETİŞİMDE MİLLETVEKİLLERİNİN SOSYAL MEDYA KULLANIMI

THE USE OF SOCIAL MEDIA BY DEPUTIES IN POLITICAL COMMUNICATION

Sevcan Güleç SOLAK¹
Taner AYDIN²

ÖZET

Özellikle son yüzyılda çok konuşulan siyaset ve iletişim kavramlarının ortak paydası olan siyasal iletişim konusuna yönelik olarak gerçekleştirilen bu araştırmada, siyasetin baş aktörlerinden biri olan milletvekillerinin siyasal iletişimde sosyal medya kullanım düzeylerini tespitiye yönelik alan araştırmasına yer verilmiştir. Siyasilerin sosyal medya platformlarından hangilerini ne oranda kullandıklarını tespitiye yönelik yapılan alan araştırmasının evrenini 27. dönem TBMM milletvekilleri oluşturmaktadır. Nicel araştırma yöntemlerinde kullanılan veri toplama tekniklerinden biri olan yapılandırılmış mülakat tekniği kullanılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen veriler SPSS 21.0 istatistik programına işlenerek analiz edilmiştir. Makalede milletvekillerinin sosyal medya kullanım oranları ile bu oranları etkilemesi muhtemel yaş, cinsiyet, eğitim durumu ve seçim bölgesi gibi değişkenlerin etki düzeylerinin saptanmasına da çalışılmıştır. Çalışmadan elde edilen veriler ışığında milletvekillerinin sosyal medyayı siyasal iletişim amacıyla kullandıklarını, siyasal iletişimde sosyal medya kullanımının önemli olduğunu düşündüklerini ve sosyal medya araçları arasında en çok Twitter'ı tercih ettikleri görülmüştür. Siyasal iletişim amaçlı sosyal medya kullanım düzeyleri üzerinde yaş, cinsiyet, eğitim durumu, seçim bölgesi ve siyasi parti değişkenlerinin anlamlı bir fark oluşturmadıkları tespit edilirken, milletvekillerinin yaşları arttıkça sosyal medya hesaplarını kendilerinin yönetme oranının azaldığı görülmüştür. Bu çalışma milletvekillerinin siyasal iletişimde sosyal medya kullanım düzeylerine yönelik birçok önemli veri sağlaması bakımından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: 27. Dönem TBMM Milletvekilleri, Siyasal İletişim, Sosyal Medya.

ABSTRACT

This is a research about political communication, which has been spoken about a lot in the last century, a field study to determine the level of social media use in political communication of members of parliament, one of the main actors of politics. The population of the field research conducted to determine which social media platforms are used by politicians and to what extent consists of the 27th term deputies. The structured interview technique, which is one of the data collection techniques used in quantitative research methods, was utilised. The data obtained from the research were analyzed by processing into the SPSS 21.0 statistical program. In the article, it has also been tried to determine the social media usage rates of members of parliament and the effect levels of variables such as age, gender, education level and electoral region that are likely to affect these rates. In the light of the data obtained from the study, it has been seen

¹Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi Ve Kamu Yönetimi, gulecsevcan@hotmail.com

²Türkiye Büyük Millet Meclisi, taneraydin52@gmail.com

that the members of parliament use social media for political communication, they think that the use of social media is important in political communication, and they prefer Twitter the most among social media tools. While it was determined that the variables of age, gender, education level, election region and political party did not make a significant difference on the levels of social media use for political communication purposes, it was observed that the rate of managing social media accounts by themselves decreased as the age of the members of parliament increased. This study is important in terms of providing important data on the levels of social media use of members of parliament in political communication.

Keywords: 27th Term GNAT (Turkish Grand National Assembly) Members of Parliament, Political Communication, Social Media.

KAMU YÖNETİMİNDE DİJİTAL YENİDEN YAPILANMA

DIGITAL REORGANIZATION IN PUBLIC ADMINISTRATION

Dilek ÇELİK¹
Doğan Nadi LEBLEBİCİ²
Hikmet KAVRUK³

ÖZET

Bilgi ve iletişim teknolojilerinin logaritmik olarak artan bir ivme ile gelişmesi, bilginin çok önemli hale geldiği bir ekonomik ve sosyal düzeni beraberinde getirmiştir. Bu sosyal düzende sunulan kamu hizmetleri de giderek dijital olarak üretilen ve dijital olarak tüketilen hizmetlere dönüşmektedir. Dijital kamu hizmetleri e-Devlet uygulamaları olarak bilinmektedir. Kamu yönetiminde e-Devlet uygulamaları ile "dijital dönüşüm" tartışmaları yaşanmaktadır. Dijital dönüşüm kavramı sadece kamu yönetimi açısından değil, toplumdaki tüm ekonomik ve sosyal aktörler açısından da giderek artan bir önem kazanmaktadır. Dijital dönüşüm, bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımı ile kuruluşların iş süreçlerinin ve organizasyon yapısının daha verimli, esnek ve çevik olmasını sağlayan süreçler bütünü şeklinde tanımlanabilir. Dijital dönüşüm, böylece, toplum ihtiyaçlarına cevap vermeye çalışan kamu yönetimi açısından önemli bir araç ve amaç haline gelmektedir. Dijital dönüşümde önemli olan kelimenin "dijital" değil "dönüşüm" olduğu söylenebilir. Dolayısıyla kamu yönetiminde bir dijital dönüşümden söz edildiğinde aslında "kamu yönetiminde dönüşümden" bahsedilmektedir. Kamu yönetiminde dönüşüm çabaları kamu hizmetlerinin sunumunda sürece ilişkin değişikliklerin yanında hemen her durumda yapısal değişimi içermektedir. Kamu yönetiminde dijital dönüşüm denildiğinde genellikle daha hızlı ve daha nitelikli hizmet üretme süreçlerine odaklanılmakta ve yapısal değişim öngörülmemektedir. Bu ise dijital dönüşümde, var olan yapısal sorunlardan kaynaklı süreç sorunlarının dijital ortama taşınmasına, dijital dönüşüme uğrayan iş süreçlerinin yapısal sorunlara sahip olmasına neden olmaktadır. Diğer bir ifadeyle, mevcut yapıya göre tasarlanmış bir iş sürecinin olduğu gibi dijital ortama aktarılması mevcut sorunların da dijital ortama aktarılmasını yol açabilmektedir. Dijital dönüşümden önce sorun olmayan yapı ve süreçlerin dijital ortama aktarılması sırasında sorunlu hale gelebileceği de dikkate alınması gereken bir diğer önemli konudur. Bu çalışmada, kamu yönetiminde dijital dönüşüm çabalarının planlı bir değişimi öngörmesine, dijital dönüşümden önce yapı ve süreçlerin dijital ortama göre "yeniden yapılandırılmasına" yönelik tartışmalara yer verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, Dijital Dönüşüm, Dijital Yeniden Yapılanma.

ABSTRACT

The development of information and communication technologies with a logarithmically increasing momentum has brought with it an economic and social

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Şırnak Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, dilekcelik@sirnak.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-4181-8568

² Prof. Dr., Hacettepe Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, nadi@hacettepe.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-7666-3623

³ Prof. Dr., Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hikmet.kavruk@hbv.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7860-585X

order in which information has become very important. The public services offered in this social order are gradually turning into digitally produced and digitally consumed services. Digital public services are known as e-Government applications. There are discussions about "digital transformation" with e-Government applications in public administration. The concept of digital transformation is gaining increasing importance not only in terms of public administration, but also in terms of all economic and social actors in society. Digital transformation can be defined as the set of processes that enable the business processes and organizational structure of organizations to be more efficient, flexible and agile with the use of information and communication technologies. Thus, digital transformation becomes an important tool and goal for public administration trying to meet the needs of society. It can be said that the important word in digital transformation is not "digital" but "transformation". Therefore, when a digital transformation is mentioned in public administration, it is referred to as "transformation in public administration". Transformation efforts in public administration include structural changes in almost all cases, as well as process-related changes in the provision of public services. When it comes to digital transformation in public administration, it is generally focused on faster and more qualified service production processes and no structural change is foreseen. This causes the process problems arising from the existing structural problems in digital transformation to be transferred to the digital environment, and the business processes undergoing digital transformation have structural problems. In other words, digitally designing and transferring a business process of the existing structure to the digital environment may lead to the transfer of existing problems to the digital environment. Another important issue to consider is that structures and processes that did not have any problem before the digital transformation may produce problems during and after the transfer to the digital environment. In this study, discussions on the prediction of a planned change in digital transformation efforts in public administration and the "reorganization" of structures and processes according to the digital environment before digital transformation are included.

Keywords: Digitalization, Digital Transformation, Digital Reorganization.

MEDENİYET İDRAKİ AÇISINDAN DOĞU VE BATI AYRIMI

THE DISCRIMINATION OF THE EAST AND THE WEST IN TERMS OF CIVILIZATION PERCEPTION

Hasan Hüseyin AKKAŞ¹

ÖZET

Medine, şehirli kavramından türetilen medeniyet kavramı, insanlığın ortak değerini, bilincini, paydasını ve hafızasını anlatmaktadır. Toplumların farklılıkları, birbirleri ile üstünlüklerini değil medeniyeti oluşturan çoğulculuğu anlatır. Medeniyet, ben yerine biz terimi ile tanımlanabilir. Literatürde Doğu, Batı, Yunan, Hint, Türk, Çin, Hıristiyan ve İslam gibi çeşitli biçimlerde medeniyet tanımları yapılarak, toplumların farklılıkları açıklanmaktadır. Batı literatüründe sıklıkla belirtilen ve gelişmemişliği niteleyen doğu kavramı, batı açısından medeniyet dışı olarak tanımlanmaktadır.

Çalışma batının medeniyet telakkisinde yer alan ben terimi açısından tasnif ettiği doğu ve batı ikilemini açıklamayı amaç edinmiştir. Batı ve doğu ayrımı batı literatüründe yer almakta ve batının, medeniyet olarak da üstünlüğünü ifade etmektedir. Batı zihniyeti ve insanı açısından Türk olmak, doğulu ve müslüman olmayı ifade etmektedir. Çalışmada batı medeniyeti ile Türk medeniyeti kavramları açıklanacaktır. 21. yüzyılda dünya düzenini reforme etmede ya da yeni bir dünya düzeni tartışmasında Türk medeniyet telakkisinin kurucu unsurlar arasında yer almasının önemi açıklanacaktır.

Anahtar Kelime: Medeniyet, Batı Medeniyeti, Doğu Medeniyeti, Dünya Sistemi.

ABSTRACT

The concept of civilization, derived from civitas, civic, medina describes the common value, consciousness, denominator and memory of humanity. The differences of societies do not tell about their superiority with each other but the pluralism that creates civilization. Civilization can be defined by the term we rather than me. In the literature, civilizations in various forms such as Eastern, Western, Greek, Indian, Turkish, Chinese, Christian and Islamic are defined and the differences of societies are explained. The concept of the east, which is frequently mentioned in the western literature and characterizes underdevelopment, is defined as uncivilized in terms of the west.

The aim of the study is to explain the east and west dilemma, which is classified in terms of the term "I", which is included in the western concept of civilization. The distinction between the west and the east takes place in the western literature and expresses the superiority of the west as a civilization. In terms of western mentality and people, being Turkish means being eastern and Muslim. In the study, the concepts of western civilization and Turkish civilization will be explained. The importance of the Turkish civilization concept as one of the founding elements in reforming the world order in the 21 st century.

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, hhakkas@kmu.edu.tr

Keywords: Civilization, Western Civilization, Eastern Civilization, World System.

YÜKSEKÖĞRETİMİNDE KALİTE YÖNETİMİ VE ULUSLARARASI AKREDİTASYON: TÜRKİYE UYGULAMALARI

QUALITY MANAGEMENT AND INTERNATIONAL ACCREDITATION IN HIGHER EDUCATION: TURKISH CASE

Nail ÖZTAŞ¹

ÖZET

Bu çalışma Türk yükseköğretim sisteminde kalite yönetimi ve seçilmiş uluslararası kalite değerlendirme aktör, kriter ve süreçlerini incelemektedir. Kalite yönetimi önce sanayi üretimi ardından hizmet sektörü aracılığıyla dünyada yaygınlık kazanmış ve yaklaşık yüzyıla kadar geri götürülebilen zaman zaman tartışmalı bir birikime sahip olmuştur. Kalite yönetimi uygulamalarının Türk yükseköğretimine girişi ise hem yerli sanayi ve ticari uygulamalarına hem de Avrupalı, Uzak Asyalı ve Amerikalı muadillerine göre çok daha geç bir döneme rastlamaktadır. 1980ler sonrası akademik olarak çalışılmaya başlanan kalite yönetiminin Türk yükseköğretim hizmetinin üretilmesi ve sunulmasında kullanılması 21.yy. da başlamıştır ve dolayısıyla ancak 10-15 yılı geçmeyen bir maziye sahiptir.

5018 s kanun ile kamu üniversitelerinde stratejik planlamaya geçiş, Yüksek Öğretim Kalite Kurulunun kurulması, vakıf üniversitelerinin oluşturduğu rekabet ortamı, Türk üniversitelerinin yabancı öğrenci çekme ve uluslararasılaşma hedefleri, yerli ve yabancı akreditasyon değerlendirme kuruluşlarıyla çalışılmaya başlanması hedef ve politikaları Türk yükseköğretim sisteminde kalite yönetim sistemlerini ve uygulamalarını ortaya çıkartmıştır. Bu ortaya çıkış kısmen gönüllü ve istekli bir sürecin sonucu iken kısmen de kurumsal kuramın kavramları ile ifade edilirse zorlayıcı ve/veya taklitçi bir eşbiçimleme sonucu meydana gelmektedir.

Bu çalışma, Türk yükseköğretim sisteminde kalite yönetim süreçlerinin bir değerlendirmesini yapmayı ve seçilmiş uluslararası akreditasyon kuruluşlarının kullandığı kalite ve akreditasyon süreç ve kriterlerinin karşılaştırmalı bir tahlilini sunmayı hedeflemektedir. Kalite yönetim süreçlerinde kullanılan uluslararası kriterler, kalite değerlendirme yapı ve süreçlerinin işleyişi ve bunun uygulamada eğitim kalitesine ve eğitim yönetimine yansımaları kuramsal çalışmalardan ve pratik uygulama deneyimlerinden ve raporlardan hareketle incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Yükseköğretim, Kalite, Akreditasyon.

ABSTRACT

This study comparatively examines quality management and selected international quality assessment actors, criteria and processes in the Turkish higher education system. Quality management has become widespread in the world first through its practices in industrial production and then the service sector and has an accumulated experience that can be traced back to about a century. The entry of quality management practices into Turkish higher

¹Prof. Dr. noztas@yahoo.com

education coincides with a much later period than both domestic industry practices and their European, Far Asian and American counterparts. The use of quality management, which started to be studied academically after the 1980s, in the production and delivery of Turkish higher education services has started in the 21st century and it has a past that does not exceed 10-15 years.

Transition to strategic planning in public universities with the 5018 law, establishment of Higher Education Quality Board, a competitive environment created by foundation universities, Turkish higher education system's policy goal of attracting foreign students and internationalization, starting to work with local and foreign accreditation evaluation institutions, objectives and policies of quality management systems and practices in the Turkish higher education system has triggered and/or forced the system towards quality management practices and international accreditation. While this emergence is partly the result of a voluntary and willing process, it is partly the result of a coercive and/or imitative isomorphism if we were to express it with the terms of institutional theory.

This study aims to make an evaluation of the quality management processes in the Turkish higher education system and to make a comparative analysis of the quality and accreditation processes and criteria used by selected international accreditation bodies. The international criteria used in quality management processes, the functioning of quality assessment structures and processes and their reflections on the quality of education and education management in practice will be examined based on theoretical studies, practical experience and official reports.

Keywords: Turkish Higher Education, Quality Management, International Accreditation.

Z KUŞAĞININ BELEDİYE HİZMETLERİNE YÖNELİK ALGISI: ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

THE PERCEPTION OF GENERATION Z ON MUNICIPAL SERVICES: CASE OF ANKARA METROPOLITAN MUNICIPALITY

Bünyamin DAĞ¹
Sezai ÖZTOP²

ÖZET

Günümüz gençliğini oluşturan Z kuşağının değer ve beklentileri kamu yönetimine yönelik algılarını da etkilemektedir. Şimdilik büyük oranda hizmet alıcısı durumundaki bu kuşak yakın bir gelecekte kamu kurumlarında hizmet veren konumuna gelecek ve çift yönlü bir etki söz konusu olacaktır. Dolayısıyla, genç nüfusu yüksek olan Türkiye’de Z kuşağının algılarının kamu yönetimi üzerindeki dolaylı veya doğrudan etkisi giderek artacaktır. Dolayısıyla bu kitle, kamu hizmetlerinin geleceği açısından araştırılmaya değer bir gruba oluşturmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı, Z kuşağının yerel hizmetlere yönelik tercih ve beklentilerini tespit ederek gelecekte kamu hizmetlerinin sunumu üzerindeki olası etkilerini belirlemeye çalışmaktır. Çalışmanın alan araştırmasında, Z kuşağının Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından sunulan belediye hizmetlerine yönelik algısı incelenmiştir.

Çalışmanın kavramsal kısmında kuşakların sınıflandırılması ve adlandırılmasına yer verilmiştir. Ardından, Z kuşağının önceki kuşaklardan farkına yönelik olarak, bu kuşağın yetiştiği ortam şartları, yetiştiren ebeveynlerin genel özellikleri aktarılmaktadır. Her ne kadar bu çalışmanın odak noktası belediye hizmetleri olsa da, çalışmadan çıkarılan veriler ve tespitlerin genel kamu hizmetlerine yönelik de bir ışık tutacağına inanılmaktadır.

Araştırma kapsamında, Ankara’da çeşitli ilçelerde ikamet etmekte olan 820 Z kuşağı mensubu üzerinde anket tekniğine dayalı bir alan araştırması uygulanmıştır. Beşli Likert tarzındaki Anket sorularında, hizmet kalitesine yönelik hazırlanan Servqual ölçeği kullanılmıştır. İlk bölümde katılımcıların yerel kamu hizmetlerinden beklentisi, ikinci bölümde ise bu hizmetlerine yönelik algılarına yönelik sorular mevcuttur. Anket formu içinde sosyo-demografik ve kişilik özelliklerini tespitiye yönelik de sorular bulunmaktadır. Anket tekniğine dayalı alan araştırmasından elde edilen verilerin analizinde, IBM SPSS 23 yazılımı kullanılmıştır. Bu verilere; betimsel istatistikler, korelasyon, t-testi ve varyans testleri uygulanmıştır.

Sonuç olarak, Z kuşağının; eski nesillerden daha bireysel davrandıkları, teknoloji konusunda daha hevesli oldukları, kamu hizmetlerine yönelik duyarlılıklarının düşük olduğu ve kamu kurumlarında çalışma arzularının olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Z Kuşağı, Belediye Hizmeti, Ankara Büyükşehir Belediyesi.

¹Doktora Öğr., İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, bunyamin.dag@hotmail.com

²Doç. Dr. İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, sezai.oztop@medeniyet.edu.tr

ABSTRACT

The values and expectations of Generation Z, which constitutes today's youth, affect their perceptions toward public administration. This generation, which is currently a service recipient considerably, will become a service provider in public institutions in the near future, and there will be a two-way effect. Therefore, the indirect or direct impact of the perceptions of Generation Z will gradually increase on public administration in Turkey with high young population rate. Therefore, this group is worth investigating in terms of the future of public services. The aim of this study is to determine the possible effects of Generation Z on the delivery of public services in the future by determining their preferences and expectations for local services today. In the field research of the study, the perception of Generation Z has been examined towards municipal services of Ankara Metropolitan Municipality.

In the conceptual part of the study, the classification and naming of generations are summarized. Then, the general characteristics of the parents who raised generation Z, and the environmental conditions in which this generation has been raised are included regarding the difference of Generation Z from previous generations. Although the focus of this study is on municipal services, it is believed that the data and findings extracted from the study will also shed light on the perception toward general public services.

Within the scope of the research, a field research has been applied with a questionnaire form on 820 individuals of Generation Z residing in various districts in Ankara. The questionnaire is consisted of five-point Likert choices. The Servqual scale has been used, which was prepared to determine service quality. In the first part of the questionnaire form, there are questions about the participants' expectations from local public services, and in the second part, there are questions about their perceptions of these services. There are also questions to determine socio-demographic and individual characteristics. In the analysis of the data obtained from the field research, IBM SPSS 23 software has been used. While analyzing these data; descriptive statistics, correlation, t-test and variance tests have been applied.

As a result, it has been determined that the Generation Z behaves more individually than the older generations, and is more enthusiastic about technology, and has low interest to public services and has no desire to work in the delivery of public services.

Keywords: Generation Z, Municipal Service, Ankara Metropolitan Municipality.

TÜRK DÜNYASINDA ÖZGÜN VE ALTERNATİF BİR YEREL YÖNETİM KURUMU: MAHALLE ÖRGÜTLENMESİ VE AKSAÇLILAR MECLİSİ

A UNIQUE AND ALTERNATIVE LOCAL GOVERNMENT INSTITUTION IN THE TURKISH WORLD: MAHALLE (NEIGHBORHOOD) ORGANIZATION AND THE ASSEMBLY OF THE AKSAÇLILAR

Hamza ATEŞ¹

ÖZET

Her ne kadar Batı literatüründe çokça bilinmese de, Türk dünyasında kökü kadim zamanlara dayanan ve toplum ile devleti buluşturan geleneksel yönetsel kurumlar bulunmaktadır. Bu kurumlar, yerel halkın nesilden nesile aktarılan ulusal ve evrensel insani değerlerinin, kültürünün, yaşayış biçiminin, düşünce ve maneviyatının özenle korunmasında paha biçilmez öneme sahiptirler. Bu kurumlardan biriside, Mahalle teşkilatı ve onun önemli bir organı gibi işlev gören Aksakallılar Meclisi uygulamasıdır.

Bu teşkilat, şekil ve kısmen de mahiyet değiştirerek Orta Asya'dan Anadolu'ya kadar birçok Türk ülkesinde varlığını sürdürmüş ve Batı yönetsel kurumlarının küreselleştiği bugüne kadar gelebilmeyi başarmış, hatta son yıllarda buldukları yönetsel sistemlerdeki ağırlıklarını artırmışlardır. Örneğin, Özbekistan Cumhuriyeti Anayasası'nın 105. maddesinde yurttaş meclisleri olarak mahalle bazlı Aksakallılar Meclisi'nin hukuki altyapısı yer almakta ve güçlü bir Devletten güçlü bir sivil topluma" programının bir parçası olarak, 100'den fazla yasa ve yönetmelikle mahalle düzeyinde özyönetim faaliyetleri düzenlenmiştir. Bu ülkede halen faaliyet gösteren 10 bine yakın yurttaş meclisi (Aksakallılar Meclisi), daha önce başka kurumlar tarafından yürütülen sosyal ve ekonomik açıdan önemli 30'u aşkın görevi başarıyla yerine getirmektedir.

Mahalle kurumu ve Aksaklılar Meclisi uygulamalarına Kırgızistan ve Kazakistan gibi diğer bağımsız Orta Asya Türk devletlerinin yanı sıra, Rusya'daki bazı özerk devletlerde ve Osmanlı bakiyesi bazı bölgelerde de rastlamak mümkündür. Türkiye'de özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde aşiret liderleri ve dini önderlerden oluşan informel meclislerin yerel düzeyde toplumsal sorun çözme ve adalet mekanizmasına yardımcı olmanın yanı sıra birer yerel refah mekanizması gibi işlev gördükleri bilinmektedir. Bu kurumların başarısı büyük ölçüde halkın geleneksel değerlerinin günümüze taşınmaları; halk ile devlet arasında bir köprü görevi görmeleri; meşruiyetlerini hem geleneksel otorite olarak gelenek ve halkın değerlerinden hem de hukuki otoritenin birer parçası olarak devlet otoritesinden almalarından; yerel halka en yakın birimler olarak etkin birer refah ve sosyal yardım merkezi olmaları; ve adalet mekanizmasının işini kolaylaştırmalarından kaynaklanmaktadır.

Batı merkezli kamu yönetimi anlayışının sorgulandığı ve özgün Batı dışı yönetsel alternatiflerin giderek daha fazla ilgi olmaya doğru gittiği günümüzde, mahalle kurumu ve Aksaklılar Meclisi uygulamalarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi, kamu yönetimi literatürüne ciddi bir katkı sunacaktır. Özellikle hizmette yerellik,

¹Prof. Dr., İstanbul Medeniyet Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, İstanbul, Türkiye, hamza.ates.medeniyet.edu.tr

yerel yönetim ve geleneksel otoriteleri ve yerel değerleri yönetime dahil etme kapsamında Türk dünyasının alternatif bir kurumu olarak mahalle kurumunun ve Aksakallılar Meclisi uygulamasının paha biçilemez bir değeri bulunmaktadır.

Bu bildiride, Türk dünyasındaki mahalle kurumu, farklı ülkelerdeki versiyonları dikkate alarak incelenecek ve toplum ile yerel yönetim arasında köprü bir kurum olarak rolü ve üstlendiği fonksiyonlar analiz edilecektir. Bu kurumun Türk dünyasının ortak bir değeri olarak nasıl geliştirilebileceği, insan hakları ve demokratikleşme bağlamında yapılan eleştiriler çerçevesinde ne gibi yeniden yapılanmaların söz konusu olabileceği ve Batı Dışı Kamu Yönetimi literatürüne ne gibi katkılarının olabileceği de bildiride analiz edilecektir. Özellikle yerel halkın yaşlı ve tecrübeli bireyleri ile dini önderlerinin kamusal karar ve uygulama mekanizmalarına dahil edilmesini sağlamada Aksakallılar Meclisi tecrübesinin önemi, bu bildirinin temel vurguları arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Mahalle, Aksakallılar Meclisi, Özbekistan, Türkiye, Türk Dünyası, Batı Dışı Kamu Yönetimi.

ABSTRACT

Although it is not widely known in the Western literature, there are traditional administrative institutions in the Turkish world that are rooted in ancient times and bring society and the state together. These institutions are of invaluable importance in the careful preservation of the national and universal human values, culture, way of life, thought and spirituality of the local people, which are passed down from generation to generation. One of these institutions is the Neighborhood organization and the Aksakallılar Assembly, which functions as an important organ of it.

This organization has continued to exist in many Turkish countries from Central Asia to Anatolia by changing its form and partly in nature, and has managed to survive until the globalization of Western administrative institutions, and even increased their weight in their administrative systems in recent years. For example, in Article 105 of the Constitution of the Republic of Uzbekistan, the legal infrastructure of the neighborhood-based Assemblies of Aksakallılar as citizens' assemblies is included, and as part of the program "From a strong state to a strong civil society", self-government activities have been organized at the neighborhood level with more than 100 laws and regulations. Nearly 10 thousand citizens' assemblies (Aksakallılar Assembly) still operating in this country successfully fulfill more than 30 socially and economically important tasks previously carried out by other institutions.

It is possible to come across the neighborhood institution and Aksakallılar Assembly practices in other independent Central Asian Turkic states such as Kyrgyzstan and Kazakhstan, as well as in some autonomous states in Russia and in some regions with Ottoman remnants. It is known that informal assemblies consisting of tribal leaders and religious leaders in Turkey, especially in the Eastern and Southeastern Anatolian regions, function as a local welfare mechanism as well as helping the social problem solving and justice mechanism at the local level. The success of these institutions is largely due to the traditional values of the people; to act as a bridge between the people and the state; that they derive their legitimacy both from the values of tradition and people as traditional authority and from state authority as part of legal authority; to be

effective centers of welfare and social assistance as the closest units to the local people; and facilitate the work of the justice mechanism.

In today's world, where the Western-centered public administration approach is questioned and authentic non-Western administrative alternatives are increasingly gaining attention, a comparative analysis of the neighborhood institution and Aksakallılar Assembly will make a serious contribution to the public administration literature. The neighborhood institution and the Aksakallılar Assembly, as an alternative institution of the Turkish world, have an invaluable value, especially within the scope of locality in service, local governance and incorporating traditional authorities and local values into administration.

In this paper, the neighborhood institution in the Turkish world will be examined, taking into account the versions in different countries, and its role and functions as a bridge institution between the community and the local government will be analyzed. How this institution can be developed as a common value of the Turkish world, what kind of restructuring can be made within the framework of the criticisms made in the context of human rights and democratization, and what kind of contributions it can make to the literature of Non-Western Public Administration will also be analyzed in the paper. The importance of the experience of the Aksakallılar Assembly, especially in ensuring that the elderly and experienced individuals and religious leaders of the local people are included in the public decision-making and implementation mechanisms, is among the main emphasis of this paper.

Keywords: Neighborhood, Aksakallılar Assembly, Uzbekistan, Turkey, Turkish World, Non-Western Public Administration.

TÜRK DÜNYASI KENTLERİNDE GÜVENLİK VE YAŞAM KALİTESİ İLİŞKİSİ*

THE CORRELATION OF SECURITY AND QUALITY OF LIFE IN CITIES OF THE TURKISH WORLD

Burak KAPLAN¹
Rüveyda Kızılboğa ÖZASLAN²

ÖZET

Bu çalışmada Türk Dünyası kentlerinin güvenlik yapısı ile yaşam kalitesi arasındaki ilişki analiz edilmiştir. Türk Dünyası kentleri, Türk Devletleri Teşkilatı üye ülkelerinin en büyük nüfus ve ekonomik kapasiteye sahip kentlerinden belirlenmiştir. Türk Devletleri Teşkilatı üyesi ülkeler arasında yer alan Türkiye, Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan ve Özbekistan'ın sırasıyla İstanbul, Bakü, Astana, Bişkek ve Taşkent kentleri bu çalışma kapsamında ele alınmıştır. Çalışma kapsamında kentsel güvenlik parametreleri ile yaşam kalitesi faktörleri arasındaki ilişki kuramsal olarak ortaya koyulmuştur. Ardından kentsel güvenlik ve yaşam kalitesi ilişkisi üzerine dünya çapında geliştirilen endeks çalışmalarından esinlenilerek Türk Dünyası kentlerinin güvenlik yapıları ile yaşam kalitesi arasındaki ilişki analiz edilmiştir. Çalışmada The Economist dergisinin "Kentsel Güvenlik Endeksi"; Küresel Konut Endeksi şirketinin "Kentsel Emniyet Endeksi"; Numbeo veri tabanının "Kentsel Güvenlik Endeksleri" Birleşmiş Milletler Kentsel Güvenlik Yönetişimi Girişiminin hazırlamış olduğu bölgesel raporlardan yararlanılmıştır. Türk Dünyasındaki kentlerin tamamını kapsayan bir endeks çalışması olmaması nedeniyle birden fazla veri tabanı ve kaynaktan yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Emniyet, Kent, Yaşam Kalitesi.

ABSTRACT

In this study, the correlation between the security structure of the Turkish World cities and the quality of life was analyzed. The cities of the Turkic World have been determined from the cities with the largest population and economic capacity of the member countries of the Organization of Turkic States. The cities of Türkiye, Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan and Uzbekistan, which are among the member countries of the Organization of Turkish States, respectively, Istanbul, Baku, Astana, Bishkek and Tashkent are discussed within the scope of this study. Within the scope of the study, the correlation between urban safety parameters and quality of life factors was revealed theoretically. Then, inspired by the index studies developed around the world on the correlation between urban security and quality of life, the correlation between the security structures of the Turkish World cities and the quality of life was analyzed. "Urban Security Index" of The Economist magazine; "Urban Safety Index" of the Global Housing Index company; "Urban Security Indices" of the Numbeo database and regional

*Bu çalışma, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yerel Yönetimler ve Kent Politikaları Doktora programında Prof. Dr. Rüveyda Kızılboğa Özaslan danışmanlığında yürütülen "Kentsel Güvenlik Hakkı ve Yaşam Kalitesi İlişkisi: İstanbul Örneği" başlıklı doktora tezinden üretilmiştir.

¹Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yerel Yönetimler ve Kent Politikaları Doktora Programı, kaplanburak94@gmail.com

²Prof. Dr., Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Yerel Yönetimler Bölümü, ruveyda.kizilboga@gmail.com

reports prepared by the United Nations Urban Safety Governance Initiative were used in this study. Since there isn't anyone index studies covering all the cities in the Turkish World, more than one database and resources were used.

Keywords: Security, Safety, City, Quality of Life.

TÜRK DÜNYASININ LİDERLİĞE BAKIŞINDA AHİLİK GELENEĞİ VE ORTAYA ÇIKARDIĞI LİDERLİK TARZI

AHİLİK TRADITION AND THE LEADERSHIP STYLE IT REVEALS IN THE PERSPECTIVE OF THE TURKISH WORLD TOWARDS LEADERSHIP

Ali YILDIRIM¹

ÖZET

İnsanları belli bir amaç etrafında birleştirerek istikamet tayin eden ve onları bu doğrultuda yönlendiren lider kişiler, toplumun her alanında var olmuşlardır. Bu perspektiften değerlendirildiğinde Türk yönetim tarihinin de oldukça zengin lider kişilere sahip olduğu görülmektedir. Bununla birlikte İslamiyet sonrası dönem incelendiğinde ilgili liderlerin birbirlerinden farklılıkları olmasına karşın benzer yanlarının oldukça fazla olduğu da görülmektedir. Bu durumun nedenleri arasında liderliğin sergilenirken etkilendiği düşünce yapıları, organizasyon şemaları, organizasyonların sahip oldukları kültürler, kişilik özellikleri, normlar, toplumsal yapı, takipçilerin liderden beklentileri, liderlerin yaşadıkları çevre, aldıkları eğitimler vb. değerler sayılabilir. Sosyo-ekonomik rolünün yanında bireylerin yetiştirilmesi, geliştirilmesi ve güçlendirilmesine katkı sunması bakımından önemli değerlerden biri de Ahilik geleneğidir. Ahilik Teşkilatı'nda mesleki eğitimlerin yanında verilen bilgelik, irfan ve değer eğitimlerinin toplumsal hayat içerisinde ve organizasyonun temel amaçlarına ulaşılması konusunda önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir. Ahilik Teşkilatı, toplumun ekonomik düzeninin sarsıldığı ve yönetimin otoritesinin zayıfladığı bir dönemde hem üretim yapanların hem de tüketenlerin yararını düşünerek bireyi ve ahlâkı merkeze alan bir anlayışla Anadolu'nun her köşesine ulaşmayı başarmıştır. Bununla birlikte Ahilik Teşkilatı'nın uzun yıllar ayakta kalabilmesinin ve başarılı yönetim sergilemesinin üyelerinin uyması gereken temel ilke ve kurallara son derece bağlı kalınması ile mümkün olduğu söylenebilir. Ahilik Teşkilatı ifade edilen ilkeler ışığında özelde kendi organizasyonu etrafında genelde ise toplumun her alanında en güzel diye tabir edilebilecek insanı yani "insan-ı kâmil" in yetişmesini amaçlamıştır. Diğer taraftan hemen hemen bütün yerleşim yerlerine ulaşan organizasyon yapısıyla, kardeşlik anlayışı çerçevesinde milli birliği ve bütünlüğü, genel ahlâk kurallarına sıkı sıkıya bağlılığı ve sosyal dayanışma ve yardımlaşmayı temin eden milli bir toplumun inşasına odaklanmıştır. Söz konusu amaçlar bireyde toplum için hizmetkar olma bilincinin yerleşmesine katkı sağlamış ve Ahilik geleneği çerçevesinde lider-üye etkileşimi daha çok hizmetkar olma ekseninde gerçekleşmiştir. Çalışmada Türk dünyasının liderliğe bakışında Ahilik geleneğinin önemine değinilmiş ve ortaya çıkardığı baskın liderlik davranış tarzının hizmetkar liderlik olduğuna yönelik değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ahilik Teşkilatı, Liderlik, Hizmetkar Liderlik.

ABSTRACT

Leaders who set people's direction by uniting them around a certain purpose and directing them in this direction have existed in all areas of society. When evaluated from this perspective, it is seen that Turkish administration history

¹Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, aliyildirim@kmu.edu.tr

also has very rich leaders. However, when the post-Islamic period is examined, it is seen that although the relevant leaders have differences from each other, they have a lot of similarities. The reasons for this situation include the mentality that the leadership is affected by while exhibiting, organizational charts, the cultures of the organizations, personality traits, norms, social structure, expectations of the followers from the leader, the environment in which the leaders live, the trainings they receive, etc. values can be counted. In addition to its socio-economic role, one of the important values in terms of contributing to the raising, development and strengthening of individuals is the tradition of the Ahilik tradition. It is thought that the wisdom, knowledge and value trainings given in addition to the vocational trainings in the Ahilik Organization have an important place in social life and in reaching the main goals of the organization. In a period when the economic order of the society was shaken and the management administration weakened, the Ahilik Organization succeeded in reaching every corner of Anatolia with an understanding that puts the person and morality in the center, considering the benefits of both those who produce and those who consume. However, can be said the emergence of the Ahilik Organization to survive for many years and to display successful management is possible with the basic principles and extreme rules that must be followed from the outside. In the principles expressed, the Organization of Ahilik aimed at raising the "perfect human being", that is, the most beautiful person in all areas of the society in general, in its own organization in particular. On the other hand, with its organizational structure reaching almost all settlements, it has focused on the construction of a national society that ensures national unity and integrity, strict adherence to general moral rules, and social solidarity and assistance within the framework of the understanding of brotherhood. These aims contributed to the establishment of the consciousness of being a servant for the society in the individual, and within the framework of the Ahilik tradition, the leader-member interaction took place more on the axis of being a servant. In the study, the importance of the Ahilik tradition in the Turkish world's view of leadership has been mentioned and evaluations have been made that the dominant leadership behavior style is servant leadership.

Keywords: Ahilik Organization, Leadership, Servant Leadership.

AZERBAIJAN'DA KAMU YÖNETİMİ REFORMLARI: OECD (SIGMA) VE AVRUPA BİRLİĞİ PERSPEKTİFİ

PUBLIC ADMINISTRATION REFORMS IN AZERBAIJAN: AN OECD (SIGMA) AND EUROPEAN UNION PERSPECTIVE

Erdal BİLGİÇ¹

ÖZET

Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra bağımsız cumhuriyetler halini alan Türki devletlerden biri olan Azerbaycan, bir yandan Rusya diğer yandan ise Avrupa Birliği (AB) ve Amerika Birleşik Devletleri (ABD) tarafından çevrelenme ihtimaliyle karşı karşıya kalmıştır. Bu aktörlerden Avrupa Birliği, bölgede etkin olabilmek adına Avrupa Komşuluk Politikası (The European Neighbourhood Policy-ENP) oluşturarak Azerbaycan'ı kendi yanına yakınlaştırma amacı gütmüştür.

Uygulamaya konulan ENP ile AB ve Azerbaycan karşılıklı yarar çerçevesinde kilit sektörlerde politika diyalogunu güçlendirmek, ticareti geliştirmek, işbirliğini sağlamak üzere kamu yönetimi reformları konusunda hemfikir olmuşlardır. Avrupa Birliği ile OECD'nin ortak bir girişimi olan ve esas olarak AB tarafından finanse edilen SIGMA (Support for Improvement in Government and Management - Devleti ve Yönetimi Geliştirmek İçin Destek) çerçevesinde kamu yönetimi reformlarına destek verilerek AB ve veya OECD ile iyi ilişkiler geliştirme amacını güdülmüştür. Kamu yönetim sistemlerinin iyileştirilmesi, hukukun üstünlüğünün güçlendirilmesi, istikrar ve kurula dayalı küresel ekonomiye uyum sağlaması amacıyla yapıldığı iddia edilen reformların geçiş sürecindeki ülkelere istikrarlı bir demokrasi ve serbest piyasa ekonomisine erişim için faydalı olduğu belirtilmektedir. İlgili iddiaların ve açıklamaların irdeleneceği bu bildiriye, Değişimi Birlikte Gerçekleştirmek mottosuyla Azerbaycan'da yapılan ya da yapılacak olan kamu yönetimi reformları AB ve OECD perspektifinden ele alınacak olup, bu reformların Azerbaycan'ın devlet ve yönetim sistemine katkısı sorgulanacaktır. Bildiri, AB ve/veya OECD'nin aksine kamu yönetimi reformlarının sadece yönetsel nitelikli olmadığını aynı zamanda siyasal bir karaktere sahip olarak Soğuk Savaş sonrası "yeni dünya düzeni"nde bölgenin kaderine ve Rusya'ya terk edilmemesi anlayışına sahip olduğunu iddia etmektedir. Bu iddiayı temellendirirken AB ve OECD'nin temel belgelerinden ve sundukları ilkelerden yararlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Azerbaycan, Reform, SIGMA, Avrupa Birliği, OECD.

ABSTRACT

Azerbaijan, one of the Turkic states that became independent republics after the collapse of the Soviet Union, faced the possibility of being surrounded by Russia on the one hand and the European Union (EU) and the United States of America (USA) on the other. Among these actors, the European Union has sought to bring Azerbaijan closer to its side by creating the European Neighborhood Policy (ENP) in order to be effective in the region.

¹ Dr., Kaymakam A., İçişleri Bakanlığı, erdal.bilgic@icisleri.gov.tr

With the implementation of the ENP, the EU and Azerbaijan agreed on public administration reforms to strengthen policy dialogue, enhance trade and cooperation in key sectors for mutual benefit. SIGMA (Support for Improvement in Government and Management), a joint initiative of the European Union and the OECD, funded mainly by the EU, aims to foster good relations with the EU and or the OECD by supporting public administration reforms. The reforms, which are claimed to be aimed at improving public governance systems, strengthening the rule of law, stability and adaptation to a rule-based global economy, are beneficial for countries in transition to achieve a stable democracy and access to a free market economy. In this paper, the public administration reforms carried out or to be carried out in Azerbaijan under the motto of Realizing Change Together will be examined from the perspective of the EU and OECD, and the contribution of these reforms to Azerbaijan's state and administrative system will be questioned. The paper argues that, unlike the EU and/or OECD, public administration reforms are not only managerial in nature but also political in character, with the understanding that the region should not be left to its fate and Russia in the post-Cold War "new world order". In justifying this claim, it draws on the basic documents and principles of the EU and OECD.

Keywords: Azerbaijan, Reform, SIGMA, European Union, OECD.

AFET YÖNETİMİNDE SOSYAL MEDYA VE DİJİTAL TEKNOLOJİLER: YENİ FIRSATLAR VE RİSKLER

SOCIAL MEDIA AND DIGITAL TECHNOLOGIES IN DISASTER MANAGEMENT: NEW OPPORTUNITIES AND RISKS

Hande SARAÇOĞLU¹

ÖZET

Afet yönetimi, doğal afetlerin ya da insan kaynaklı krizlerin etkilerini en aza indirmek için yapılan planlama, hazırlık ve müdahale faaliyetleridir. Son yıllarda, sosyal medya ve dijital teknolojilerin gelişmesi ile birlikte, afet yönetimi süreçleri de bu teknolojilerden yararlanmaya başlamıştır. Bu bildiri, afet yönetimi süreçlerinde sosyal medya ve dijital teknolojilerin kullanımının yeni fırsatlarını ve risklerini incelemektedir.

Sosyal medya, afetlerin etkisini hızlı bir şekilde yayılmasına ve halkın güvenilir bilgiye erişimine olanak tanıyarak, afet yönetimi süreçlerinde önemli bir rol oynamaktadır. Özellikle, Twitter, Facebook ve Instagram gibi platformlar, acil durum bilgi paylaşımı için kullanılmaktadır. Bu sayede, afet bölgelerinde yaşayan insanlar, güvenilir bilgiye hızlı bir şekilde erişebilmekte ve zarar görenlerin durumu hakkında hızlı bir şekilde bilgilendirilebilmektedir. Ancak, sosyal medyanın yanlış bilgi yayılması gibi riskleri de bulunmaktadır. Yanlış bilgi, afet yönetimi süreçlerini zorlaştırabilir ve halkın güvenini sarsabilir. Bu nedenle, sosyal medya kullanımı sırasında güvenilir bilginin yayılması ve yanlış bilginin önlenmesi için gerekli önlemler alınmalıdır. Dijital teknolojilerin kullanımı da afet yönetimi süreçlerinde önemli bir rol oynamaktadır. İHA'lar (insansız hava araçları), uydu görüntüleme sistemleri ve sensörler, afet bölgelerindeki hasar tespiti ve yardım faaliyetleri için kullanılmaktadır. Ayrıca, yapay zeka teknolojileri de afet yönetimi süreçlerinde kullanılmakta ve acil durum yönetimi, acil çağrı merkezi yönetimi ve acil durum planlaması için faydalı olabilmektedir.

Sonuç olarak, sosyal medya ve dijital teknolojiler, afet yönetimi süreçlerinde yeni fırsatlar sunmaktadır. Ancak, yanlış bilgi yayılması gibi risklerin de bulunduğu unutulmamalıdır. Bu nedenle, sosyal medya ve dijital teknolojilerin kullanımı sırasında güvenilir bilginin yayılması ve yanlış bilginin önlenmesi için gerekli önlemler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Afet Yönetimi, Sosyal Medya, Dijital Teknolojiler, Afet Bilgi Paylaşımı.

ABSTRACT

Disaster management is the planning, preparedness and response activities to minimize the effects of natural disasters or man-made crises. In recent years, with the development of social media and digital technologies, disaster management processes have also started to benefit from these technologies. This paper examines the new opportunities and risks of using social media and digital technologies in disaster management processes.

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, handesaracoglu65@gmail.com

Social media plays an important role in disaster management processes by allowing the impact of disasters to spread rapidly and the public to have access to reliable information. In particular, platforms such as Twitter, Facebook and Instagram are used for emergency information sharing. In this way, people living in disaster areas can access reliable information quickly and be informed quickly about the situation of the victims. However, social media also has risks, such as the spread of misinformation. Incorrect information can complicate disaster management processes and undermine public trust. Therefore, necessary precautions should be taken to prevent the dissemination of reliable information and misinformation during the use of social media. The use of digital technologies also plays an important role in disaster management processes. UAVs (unmanned aerial vehicles), satellite imaging systems and sensors are used for damage detection and relief activities in disaster areas. In addition, artificial intelligence technologies are also used in disaster management processes and can be useful for emergency management, emergency call center management and emergency planning.

As a result, social media and digital technologies offer new opportunities in disaster management processes. However, it should be noted that there are also risks such as spreading false information. Therefore, necessary measures should be taken to prevent the dissemination of reliable information and misinformation during the use of social media and digital technologies.

Keywords: Disaster Management, Social Media, Digital Technologies, Disaster Information Sharing.

YOKSULLUKLA MÜCADELEDE SOSYAL KORUMA PROGRAMLARININ ROLÜ

THE ROLE OF SOCIAL PROTECTION PROGRAMS IN FIGHTING POVERTY

Mehmet DURUEL¹

ÖZET

Yoksulluk konusu, sosyal, ekonomik ve politik tesirleri bakımından toplumları derinden etkileyen bir olgu olması nedeniyle sürekli güncelliğini korumuş ve her zaman akademik çevrelerin ilgi alanında yer almıştır. Tanımı ve çerçevesi konusunda fikir birliği olmamasına rağmen kalkınmışlık düzeyine bakılmaksızın tüm ülkelerin ve uluslararası kuruluşların çözümü ve etkilerinin hafifletilmesi noktasında çaba harcadığı yadsınmaz bir gerçektir. Yoksullukla mücadele yöntemlerinin başında sosyal politika araçlarından, sosyal güvenlik, sosyal yardımlar ile aktif iş gücü politikaları alanında yapılan çalışmalar gelmektedir. Sosyal politikaya ilişkin uygulamalar sosyal devlet, sosyal koruma, refah toplumu gibi ifadelerle kavramsallaştırılmaktadır. Ancak uygulamaya dönük en hızlı çözümlere sosyal koruma programları ile ulaşılmaya çalışılmaktadır. Çünkü bu programlar bir yandan yoksulluğun neden olduğu sosyoekonomik kayıpları telafi etmede direkt fayda sağlarken diğer yandan yoksulluk sürecinin tamamen bertaraf edilmesi için gerekli zeminin oluşumuna önemli katkılar sağlamaktadır. Yoksulluğu azaltmak başta olmak üzere, sürekli geliri ve yaşam standardını korumak, sosyal dışlanma ve marjinalleşmeyi önlemek, ekonomik çeşitliliği sağlamak gibi amaçları taşıyan sosyal koruma programları farklı ülkelerde farklı isim ve metotlarla uygulanmaktadır.

Çalışmada yoksulluğun kavramsal çerçevesi ile dünyada ve ülkemizde ulaştığı boyutlar ele alınacak, ardından yoksullukla mücadelede kullanılan sosyal koruma programları ile söz konusu programların etkinlikleri değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yoksulluk, Sosyal Koruma, Sosyal Politika.

ABSTRACT

Since the issue of poverty is a phenomenon that deeply affects societies in terms of its social, economic and political effects, it has always been kept up-to-date and has always been in the field of interest of academic circles. Although there is no consensus on its definition and framework, it is an undeniable fact that all countries and international organizations, regardless of their level of development, strive to find solutions and mitigate their effects. Among the social policy tools, social security, social assistance and active labor policies are the leading methods of combating poverty. Social policy practices are conceptualized with terms such as social state, social protection, welfare society. However, the fastest practical solutions are tried to be reached through social protection programs. Because these programs, on the one hand, provide direct benefits in compensating for the socio-economic losses caused by poverty, on the other hand, they provide important contributions to the formation of the necessary ground for the complete elimination of the poverty process. Social protection

¹Doç.Dr., Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Reyhanlı Sosyal Bilimler MYO, duruel@mku.edu.tr, duruel7@gmail.com

programs, which aim to reduce poverty, protect permanent income and living standards, prevent social exclusion and marginalization, and ensure economic diversity, are implemented under different names and methods in different countries.

In the study, the conceptual framework of poverty and the dimensions it has reached in the world and in our country will be discussed, then the social protection programs used in the fight against poverty and the effectiveness of these programs will be evaluated.

Keywords: Poverty, Social Protection, Social Policy.

15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİNİN SOSYAL MEDYA VE SİYASAL KATILIM AÇISINDAN İNCELENMESİ

EXAMINATION OF JULY 15 COUP ATTEMPT IN TERMS OF SOCIAL MEDIA AND POLITICAL PARTICIPATION

M. Nazan ARSLANEL¹
Emre GÜREL²

ÖZET

Sosyal medya; ulusal ve uluslararası alanda toplumları etkileyen siyasal olaylarda anlık iletişimi hızlı bir şekilde sağlaması ve siyasal katılıma imkan tanimasından dolayı son zamanlarda demokrasiye güç katan sosyal ağ siteleri olarak tanımlanmaktadır. Halkın toplumsal olaylara siyasal katılımını hızlandıran ve kolaylaştıran sosyal medya, bu özelliğiyle anlık toplumsal tepki klişelerini de değiştirdiği gözlemlenmiştir. Türkiye'nin yakın siyasi tarihine bakıldığında yaşanan darbelerde geleneksel medya baskın olarak darbelerin ilanı ve halkın darbeyi kanıksamasında bir nesne olarak görülürken, sosyal medyanın 15 Temmuz Darbe Girişimi'nde halka darbeyi kanıksatmak anlamının tersine darbeye karşı çıkmak adına çok etkili olduğu görülmüştür. Çalışmada 15 Temmuz 2016 darbe girişimine karşı gösterilen toplumsal reflex tepkileri ve siyasal katılımda sosyal medyanın önemi incelenmekte ve sosyal medyanın toplumsal tepki klişelerinin değiştirilmesindeki etkisi incelenmektedir. Bu incelemeler sonucunda teknolojinin kullanımı ve sosyal medya platformlarına erişim altyapısı yetersizse buna bağlı olarak siyasal katılımında yetersiz olacağını görülmüştür. Bu yüzden sosyal medyanın yeni kamusal alanda toplumların erişimine açık olması önem arz etmektedir. Sosyal medya kullanımına katılım seviyesinin yükselmesi, kullanımın tüm toplumlarda yaygınlığının artırılması ve devamlılığının sağlanması önemlidir. Yapılacak iyileştirmeler teknolojik ilerlemelerin toplumsal tabana yayılarak uygulanabilir olması ve ekonomik yönden şartların herkes için erişilebilir olmasına bağlıdır. Ancak bu sayede daha eşitlikçi, farkındalığı yüksek ortak anlayışa bağlı siyasal katılım olanaklı hale gelecektir.

Sosyal medyanın son yıllarda yoğun olarak kullanılıyor olması, toplumsal, ekonomik ve siyasi olayların gündeme getirilmesinde ve konunun takibi açısından çok büyük önem taşımaktadır. Sosyal medya olarak adlandırılan sosyal ağ siteleri önemini arttırmıştır. Bunun sonucu olarak da sosyal medya üzerine yapılan çalışmaların sayısı artmaktadır. Biz de bu çalışmamızda sosyal medyanın 15 Temmuz Darbe girişiminden hareketle siyasal katılım açısından ortaya çıkan sonuçları değerlendirmeyi amaçladık. Sosyal medya kullanımının darbe girişimi sürecinde siyasal tepkilerin oluşturulmasında ve vatandaşların katılımı sürecinde nasıl etkili olduğu hususunu çalışmamızda ortaya koymaya çalışacağız. Çalışmamızı yazılı kaynaklar üzerinden toplumsal hareketler üzerinde sosyal medyanın nasıl bir değişim gerçekleştirebileceğini değerlendirmeye çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, Darbe, 15 Temmuz, Siyasal Katılım, Toplumsal Tepki.

¹Doç. Dr., Gaziosmanpaşa Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü Öğretim Üyesi, mnazan.arslanel@gop.edu.tr

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Kamu Yönetimi Bölümü Doktora Öğrencisi, emregurel5@gmail.com

ABSTRACT

Social media; Recently, it has been defined as social networking sites that add strength to democracy because they provide instant communication in political events affecting societies in the national and international arena and allow political participation. It has been observed that social media, which accelerates and facilitates the political participation of the people in social events, has also changed the instant social reaction stereotypes with this feature. When we look at the recent political history of Turkey, while the traditional media is predominantly seen as an object for the announcement of the coups and the people's taking the coup for granted, it has been seen that the social media has been very effective in opposing the coup, on the contrary, in the 15 July Coup Attempt to make the public take it for granted. In the study, the social reflex reactions against the 15 July 2016 coup attempt and the importance of social media in political participation are examined and the effect of social media on changing social reaction stereotypes is examined. As a result of these examinations, it has been seen that if the use of technology and the infrastructure of access to social media platforms is insufficient, it will be insufficient in political participation. Therefore, it is important that social media is accessible to the public in the new public sphere. It is important to increase the level of participation in the use of social media, to increase the prevalence of use in all societies and to ensure its continuity. Improvements to be made depend on technological advances being applicable by spreading to the social base and economic conditions being accessible to everyone. Only in this way, a more egalitarian, high-aware, common understanding-based political participation will become possible.

The intense use of social media in recent years is of great importance in bringing social, economic and political events to the agenda and following the issue. Social networking sites called social media have increased their importance. As a result, the number of studies on social media is increasing. In this study, we aimed to evaluate the results of social media in terms of political participation based on the July 15 coup attempt. In our study, we will try to reveal how the use of social media is effective in the formation of political reactions during the coup attempt and the participation of citizens. We will try to evaluate how social media can make a change on social movements through written sources.

Keywords: Social Media, Coup, 15 July, Political Participation, Social Reaction.

MİLLET OLMA BİLİNCİ VE STK'LAR: 6 ŞUBAT 2023 DEPREMLERİ ÖRNEĞİ

CONSCIOUSNESS OF BEING A NATION AND NGOs: EXAMPLE ON 6 FEBRUARY 2023 EARTHQUAKE

Tevfik ERDEM¹

ÖZET

Bu çalışma Şubat 2023 tarihinde Kahramanmaraş merkezli gerçekleşen depremler üzerinden Türkiye'de millet olma bilincinin nasıl temayüz ettiğini ve Sivil toplum kuruluşlarının (STK) deprem sürecinde nasıl bir işlevselliğe sahip olduğunu ortaya koymayı hedeflemektedir. Bu kapsamda 6 Şubat depremleri bir vaka incelemesi şeklinde ele alınacak ve Türkiye'deki diğer depremlerde STK'ların rolü önemi ve işlevselliği mukayese edilecektir. Bunun yanında çalışma depremlerle birlikte buldukları bölgeleri terk etmek zorunda kalan insanların karşı karşıya kaldığı süreci sosyal sermaye kavramı üzerinden analiz etmeyi hedeflemektedir. Millet, sosyolojik teorilerin izah etmekte zorlandığı ve hatta hiçbir teorinin tek başına izah edemediği bir olgudur. Nitekim 6 Şubat 2023 depreminin çizdiği tablo birden fazla teorinin mevcut durumun analizi için devreye sokulmasını gerektirmektedir. Örneğin yardım seferberliğini hem sosyobiyojik teori ile hem de modernist teori ile örneğin B. Anderson'un Hayali Cemaatler teorisi ile açıklayabilirsiniz. Çünkü deprem sonrası yardım seferberliği ve acının paylaşımı Türkiye'yi ve Türk milletini büyük bir ailenin parçası olarak ortaya çıkarır, bu sosyobiyojik bir izahıdır. Yine yardım yapanlar yaptıkları yardımı hiç tanımadıkları, tanıyamayacakları, hiç görmedikleri göremeyecekleri kişilere yaparlar. Aynı şekilde hiç tanımadıkları insanların acılarını paylaşır ve onlar için üzüntü yaşarlar bu da hayali topluluk olarak millet tasvirine uygundur. Deprem ve sivil toplum ilişkisi ayrı bir öneme sahiptir, bu ilişki sivil toplum ve STK analizi sonrası yapılacaktır. İlk kez 1999 depremiyle kamusal alanın temel tartışma nesnesine dönüşen STK'lar ise günlük hayatın bir parçası haline geldi. Bu çalışma diğer depremlerde STK'ların işlevi üzerinde analizler yaparak STK ve deprem arasındaki ilişkiyi ortaya koymak istemektedir.

Anahtar Kelimeler: Deprem, STK, Sosyal Sermaye, Millet

ABSTRACT

This study aims to reveal how the consciousness of being a nation emerged in Turkey through the earthquakes that took place in Kahramanmaraş in February 2023 and what kind of functionality the non-governmental organizations (NGO) had during the earthquake process. In this context, the 6 February earthquakes will be handled as a case study and the role, importance and functionality of NGOs in other earthquakes in Turkey will be compared. In addition, the study aims to analyze the process faced by people who had to leave their regions due to the earthquake, through the concept of social capital. Millet is a phenomenon that sociological theories have difficulty in explaining and even no theory alone can explain. As a matter of fact, the picture drawn by the 6 February 2023 earthquake requires the use of more than one theory for the analysis of the

¹Tevfik Erdem, Prof. Dr. AHBVÜ İİBF, SBKY, Öğretim Üyesi, tevfik.erdem@hbv.edu.tr

current situation. For example, you can explain aid mobilization with both sociobiological theory and modernist theory, for example B. Anderson's theory of Imagined Communities. Because the post-earthquake relief mobilization and the sharing of pain reveal Turkey and the Turkish nation as part of a large family, this is a sociobiological explanation. Again, donors give their help to people they do not know, cannot recognize, and cannot see. Likewise, they share the pain of people they do not know and experience sadness for them, which is suitable for the description of the nation as an imaginary community. The relationship between earthquake and civil society has a special importance, this relationship will be made after the analysis of civil society and NGOs. NGOs, which became the main object of discussion in the public sphere for the first time with the 1999 earthquake, have become a part of daily life. This study aims to reveal the relationship between NGOs and earthquakes by analyzing the function of NGOs in other earthquakes.

Keywords: Earthquake, NGOs, Social Capital, Nation

DİRENÇLİ KENTLER: AFET VE ULAŞIM PLANLAMASI

RESILIENT CITIES: DISASTER AND TRANSPORTATION PLANNING

Arzu M. EROL¹

ÖZET

Afetler kentler için büyük tehdit oluşturan, ciddi zarar ve kayıplarla sonuçlanabilen olaylardır. Bu olaylar karşısında hızlı bir şekilde iyileşebilen ve sürdürülebilirliğini sağlayan, afetlere karşı dayanıklı olan kentler olarak tanımlanan dirençli kentler kavramı 1990'lı yıllardan itibaren kent literatürüne kazandırılmıştır. Bu süreçte afetlerin etkilerinin minimize edilmesi amacıyla afete dirençli mekânsal planlama dikkat çekmeye başlamıştır. Bu kentlerde altyapı sistemleri, yapılar ve toplumun yapısı afetlere dirençli bir şekilde tasarlanmakta ve sürdürülebilirlik ve çevresel faktörler bu tasarım sürecine dâhil edilmektedir. Afetlerin neden olduğu hasar ulaşım ağlarına, ulaşım sistemlerine ve ulaşım hizmetlerine farklı etkilerde bulunduğu için afete dirençli kent planlaması ve ulaşım planlaması, olası bir afet gerçekleşmeden önceki süreçleri de kapsamalıdır. Ayrıca planlar afet sonrası toparlanma sürecini de içereceğinden insanların güvenli tahliyesini ve malzeme teminini desteklediği için kentlerin daha az hasar görmesi, mobilitenin ve erişilebilirliğin devamlılığı açısından da hayati bir önem taşımaktadır. Dolayısıyla çalışmanın amacı, dirençli kentler ve afette ulaşımın planlanması arasındaki ilişkiyi incelemek ve afette ulaşım planlamasının unsurlarını tespit ederek, dirençli kentlerin oluşturulma sürecine ulaşım planlamasının dâhil edilmesi gerekliliğini ortaya koymaktır. Çalışma kapsamında öncelikle dirençli kent kavramının ne olduğu, hangi özelliklerin kentleri dirençli kıldığı ve afetlerin mekânsal planlama üzerindeki etkisinden hareketle afete dirençli mekânsal planlamanın kavramsal çerçevesi genel hatlarıyla açıklanmıştır. Ardından ulaşım planlaması ve önemi tartışılmış, kentsel alanlarda afetlere karşı dirençli bir ulaşım sistemi oluşturmak için kullanılacak yaklaşımlar değerlendirilerek, olası bir afet durumunda ulaşım sistemlerinin dayanıklılığını artırmak için kullanılacak stratejiler ve planlama yöntemleri, konuya ilişkin örneklerden hareketle incelenmiştir. Çalışmanın sonucunda ise dirençli kentlerde afette ulaşım planlamasının afete karşı dayanıklılığı artırmak ve toplum güvenliğini sağlamak için önemli bir faktör olduğu tespit edilmiştir. Nitekim yapılan akademik araştırmalar, dirençli kentlerde etkili bir afette ulaşım planlaması yapmanın mümkün olduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Dirençli Kent, Afete Dirençli Mekânsal Planlama, Ulaşım Planlaması, Afet.

ABSTRACT

Disasters are events that pose a significant threat to cities and can result in serious damage and losses. The concept of resilient cities, which refers to cities that can quickly recover and ensure their sustainability in the face of disasters, was introduced into urban literature starting from the 1990s. During this process, disaster-resistant spatial planning has gained attention to minimize the impacts

¹Dr. Öğr. Üyesi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, maltasarzu@gmail.com.

of disasters. In these cities, infrastructure systems, buildings, and the structure of society are designed to be resistant to disasters, and sustainability and environmental factors are included in this design process. Resilient urban planning and transportation planning should encompass the processes prior to a potential disaster. This is because the damage caused by disasters can have various effects on transportation networks, transportation systems, and transportation services. Additionally, these plans also include the post-disaster recovery process, which is crucial for minimizing damage to cities, supporting the safe evacuation of people, and facilitating the provision of materials. These factors are essential for maintaining the continuity of mobility and accessibility. Therefore, the aim of the study is to examine the relationship between resilient cities and disaster transportation planning, as well as to identify the elements of disaster transportation planning. Thus, it aims to highlight the necessity of incorporating transportation planning into the process of creating resilient cities. Within the scope of the study, firstly, the concept of resilient cities, the characteristics that make cities resilient, and the impact of disasters on spatial planning are explained in general terms. This provides the conceptual framework for disaster-resistant spatial planning. Then, the importance of transportation planning is discussed, and approaches that can be used to create a resilient transportation system in urban areas are evaluated. Strategies and planning methods that can be employed to enhance the resilience of transportation systems in the event of a disaster are examined, drawing on examples from the field. As a result of the study, it is determined that disaster transportation planning in resilient cities is an important factor in enhancing resilience against disasters and ensuring community safety. Indeed, academic research supports the notion that effective disaster transportation planning is feasible in resilient cities.

Keywords: Resilient Cities, Disaster-Resistant Spatial Planning, Transportation Planning, And Disasters.

YÜKSEKÖĞRETİMDE SİBER GÜVENLİK: YÖNETİMSEL AÇIKLAR VE ÇÖZÜMLER

CYBER SECURITY IN HIGHER EDUCATION: ADMINISTRATIVE GAPS AND SOLUTIONS

Ecem Buse SEVİNÇ ÇUBUK¹
Emre ZEREN²

ÖZET

Kuruluşların siber ortamdaki operasyonlarının tüm yönlerini anlamaları gerekmektedir. Çoğu kuruluş, sahip oldukları bilişim teknolojisi (BT) sistemleri hakkında bile yeterli bilgiye sahip değildir. Bu nedenle, kuruluşların siber güvenlik hazırlık ve duyarlılık düzeylerini gözden geçirmeleri gerekir. COVID-19 salgını, dijital araçlara ve yöntemlere bağımlılığı önemli ölçüde artırmıştır. Ancak her yeni cihaz, kullanıcı ve işletme internete bağlandıkça siber saldırı tehdidi de artmaktadır. Kuruluşlar güvenli ve güvenilir dijital bağlantı sağlayamazsa sorunlar teknik boyutla sınırlı kalmayacaktır.

Yükseköğretim kurumları için siber güvenlik hem teknik hem de yönetsel bir konu gibi görünmektedir. Birincisi, yöneticiler genellikle siber güvenliğin işleyişini anlamakta zorluk yaşamaktadır. Çok az yönetici yazılım kodu veya siber sorunların ayrıntılı analizi konusunda deneyime sahiptir. İkinci olarak, kuruluşlar tüm paydaşların (idari ve akademik personel, öğrenciler, dış ağlar) siber güvenlik bilincinden yoksundur. Bir kuruluşun BT personeli tüm önlemleri alsa bile çalışanlar yanlışlıkla veya kasıtlı olarak güvenlik kapılarını açmaya devam edebilmektedir. Özellikle eğitim faaliyetlerinin doğrudan paydaşları, güvenlik konularından çok, çoğunlukla çevrimiçi ve çevrimdışı içerik paylaşımının hızına ve sürekliliğine odaklanmaktadır.

Bu çalışma, Türk yükseköğretiminde siber güvenlik alanındaki zayıflıkları ve olası çözümleri tartışmaktadır. Yöneticiler ve akademisyenler ile yapılacak görüşmeler aracılığıyla mevcut hazırlık ve dayanıklılık düzeyi analiz edilecektir. Teknik olmayan nedenlerle oluşan siber güvenlik açıkları için yol haritası sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Siber Güvenlik, Yüksek Öğretim, Bilişim Teknolojileri, Hazırlık, Dirençlilik.

ABSTRACT

Organizations need to understand all aspects of their operations in the cyber space. Most organizations do not even have enough information about what information technology (IT) systems they have. Thus, organizations need to review their level of cybersecurity preparedness and sensitivity. The COVID-19 pandemic has significantly increased the dependence on digital tools and methods. However, as each new device, user and business connect to the internet, the threat of cyber attack is increasing. Unless organizations cannot

¹Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Söke İşletme Fakültesi, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü ecembuse.sevinc@adu.edu.tr, Orcid ID: <https://orcid.org/0000-0002-1679-1746>.

²Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Söke İşletme Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü, emre.zeren@adu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8681-2397.

provide secure and reliable digital connection, the problems will not be limited to the technical dimension.

For higher education institutions, cyber security seems both a technical and a managerial issue. First, administrators often do not understand how cybersecurity works. Few managers have experience with software code or detailed analysis of cyber issues. Secondly, organizations lack cyber security awareness of all stakeholders (administrative and academic staff, students, external networks). Even if an organization's IT staff takes all precautions, employees can continue to open security doors accidentally or intentionally. In particular, the direct stakeholders of educational activities mostly focus on the speed and continuity of online and offline content sharing rather than security issues.

This study discusses the weaknesses and possible solutions in the field of cyber security in the Turkish higher education. The current level of preparedness and resilience will be analyzed through the interviews with managers and academicians. A roadmap will be presented for the cyber security gaps caused by non-technical reasons.

Keywords: Cyber Security, Higher Education, Information Technologies, Preparedness, Resilience.

GÜVEN(SİZ)LİK ORTAMINDA YENİ YÖN ARAYIŞLARI

THE SEARCH FOR A NEW VECTOR IN AN ENVIRONMENT OF (IN)SECURITY

Ainur NOGAYEVA¹

ÖZET

İki kutuplu ve tek kutuplu dünyada farklı biçimlerde varlığını sürdüren Türk Devletleri, yeni tehditlerle karşı karşıyadır. Günümüzde "tekrar iki kutuplu mu, çok kutuplu mu dünyaya doğru evriliyoruz?" tartışmalar sürerken, Türk Devletleri, Rusya, Çin ve Batı devletlerine onları kendi tarafına çekmeye izin vermeden yeni yön oluşturma düşüncesindedir.

Büyük güçler arasında sıkışmış Türk Devletleri günümüzde, Ukrayna, Tayvan sorunları bağlamında oluşmakta olan yeni bir jeopolitik ortamda, kısa ve orta vadede güvenlik bağlamında kendi bölgelerinde yeni askeri güvenlik işbirliği arayışlarına yönelmişler.

Yeni yön veya üçüncü yol olarak adlandırabileceğimiz bu arayışlarda, güçlenen Türkiye'nin son yıllarda kendini göstermesi ile birlikte Türk Devletleri için yeni fırsatların oluştuğu söylenebilir. Özellikle savunma ve askeri sanayi alanlarda teknoloji transferinin önemli olduğu göz önünde bulundurduğumuzda Türkiye ile olan tarihsel, kültürel ve akrabalık bağlarının varlığı yeni beklentileri doğurmaktadır.

Türk Dünyası 2040 Vizyonu belgesinde belirtildiği üzere, Radikalleşme, şiddet içeren aşırılık, İslamofobi, yabancı düşmanlığı ve terörizm tehditleriyle mücadele etmek ve sınır güvenliğini sağlamak için Üye Devletler arasında işbirliği ve bilgi paylaşımı amacıyla bir ağın oluşturulması öngörülmektedir. Ayrıca yasa dışı uyuşturucu ticareti, düzensiz göç, insan kaçakçılığı, yasadışı silah ticareti, organ kaçakçılığı, ekonomik, mali ve siber suçlar dâhil olmak üzere, ulus ötesi organize suçlarla mücadele için kolluk kuvvetleri arasında etkin işbirliği ve koordinasyonu sağlama ve diğer konularda çok taraflı iletişim kanalları ve işbirliği kurmak gerekir.

Bildirinin amacı, yeni Türk Devletlerinin bağımsızlıklarını kazandıktan sonraki sürecini, gelineen mevcut durumunu Türkiye ile bağlantılarını güvenlik boyutundan değerlendirilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Türk Devletleri, Güvenlik, Üçüncü Yol, Yeni Yön, Türk Dünyası 2040 Vizyonu.

ABSTRACT

The Turkic States, which exist in different forms in a bipolar and unipolar world, are faced with new threats. While discussions on "are we turning back into a bipolar world or a multipolar one?" are going on today, the Turkic states are

¹Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi (Türkiye); L.N.Gumilyov Avrasya Milli Üniversitesi (Kazakistan), ainur_nogay@hotmail.com

considering creating a new direction that will not allow Russia, China and the Western states to win them over to their side.

In the new geopolitical situation that is developing in the context of Ukrainian and Taiwanese problems, the Turkic states, which are squeezed between the great powers, are now in search of new ways of cooperation in the field of military security in their regions in the context of security in the short and medium term.

It can be said that new opportunities have arisen for the Turkic states in this search, which can be called a "new vector" or a "third way", with a strengthening Turkey becoming more prominent in the global arena.

Given the importance of technology transfer, especially in the field of defense and military industry, the existence of historical and cultural ties between the Turkic States and Turkey based on a common history creates new expectations. As stated in the "Turkish World 2040 Vision", expected to build a network for cooperation and information sharing among the Member States to combat the threats of radicalization, violent extremism, Islamophobia, xenophobia and terrorism, and to ensure border security, carry out effective cooperation and coordination among law enforcement authorities to combat transnational organized crime, including illegal drug trade, irregular migration, human trafficking, illicit arms trade, organ trafficking, economic, financial and cybercrimes. In addition to establishing multilateral communication channels and cooperation are required.

The purpose of the study is to evaluate the process after the new Turkic States gained their independence, their current state and the security dimension of their relations with Turkey.

Keywords: Turkic States, Security, Third Way, New Vector, Turkic World Vision – 2040.

DİJİTAL DEVLETEN SANAL DEVLETE: YAŞANAN GELİŞMELER IŞIĞINDA BİR DEĞERLENDİRME

FROM DIGITAL GOVERNMENT TO VIRTUAL GOVERNMENT: AN EVALUATION IN THE LIGHT OF THE RECENT DEVELOPMENTS

H. Emre ZEREN¹
Elvettin AKMAN²
Ecem Buse SEVİNÇ ÇUBUK³

ÖZET

Dünyada yaşanan devrimler neticesinde ortaya çıkan günümüz modern devlet anlayışı var oluşunu ulus devlet olarak tamamlamıştır. 1800'lü yıllardan yarım asır öncesine dek gittikçe geleneksel hale gelen ulus devlet anlayışı 1980'li yıllar olarak ifade edilen yarım asır öncesine dek belli bir konuma oturmuştur. Ancak 1980'li yıllarda dünyada yaşanan küreselleşme akımı ve onun yansımalarından birisi olan dijitalleşme ile birlikte ulus devlet modelleri yeni modern devlet anlayışlarına yerini bırakmıştır. Öncelikli olarak devletin sunduğu klasik hizmetlerin e-devlet adı altında yürütülmeye başlanması ile beraber devletin kamusal hizmet sunma biçiminde değişikliğe gidilmiştir. E-devlet anlayışının merkezi ve yerel kamu kurumlarında yaygınlaşması ve dünyada teknolojinin inanılmaz hızı ile bir bütünlük içerisinde bir sonraki aşama olarak da ifade edilebilecek dijital devlet (d-devlet) anlayışına geçiş yaşanmıştır. Önemli bir dijital dönüşüm sürecinin başlangıcı olarak da ifade edilebilecek olan dijital devlet anlayışı ile kamuda hizmet sunumunda internetin ötesine geçilerek büyük veri, yapay zekâ, nesnelerin interneti, açık veri ve metaverse gibi yeni enstrümanlar kullanılmaya başlanmıştır. Bu çalışmada da 1980 sonrasında Türk kamu yönetiminde dijitalleşme konusunda atılan adımlar yukarıda belirtilen aşamalar dikkate alınarak ele alınmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Devlet, Dijital Devlet, Sanal Devlet, Türkiye.

ABSTRACT

Modern government today that emerged a result of the revolutions in the world has completed its existence as a nation government. The understanding of the nation-government, which gradually became traditional from the 1800s until half a century ago, took a certain position in the 1980s. However, with the trend of globalization experienced in the 1980s and digitalization as one of its reflections, the nation-government model has been replaced by a new modern government understanding. First of all, how the government provides public services has

¹ Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Söke İşletme Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü, emre.zeren@adu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8681-2397.

² Doç. Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, elvettinakman@sdu.edu.tr, Orcid ID: <https://orcid.org/0000-0003-2303-840X>.

³Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Söke İşletme Fakültesi, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü ecembuse.sevinc@adu.edu.tr, Orcid ID: <https://orcid.org/0000-0002-1679-1746>.

changed with the introduction of the classical services performed by the government under the name of e-government. With the spread of e-government understanding in central and local public institutions and the incredible speed of technology in the world, there has been a transition to the digital government (d-government) understanding, which can be expressed as the next stage. With the digital government understanding, as the beginning of an important digital transformation process, new instruments such as big data, artificial intelligence, the internet of things, open data, and the metaverse have been used by going beyond the internet in public service delivery. In this study, the steps taken in digitalization in Turkish public administration after 1980 will be discussed, considering the stages mentioned above.

Keywords: Government, Digital Government, Virtual Government.

TÜRKMENİSTAN'DA KAMU YÖNETİMİNDE REFORM SÜRECİ

REFORM PROCESS IN PUBLIC ADMINISTRATION IN TURKMENISTAN

Oğuzhan ERDOĞAN¹

ÖZET

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin (SSCB) dağılmasıyla 27 Ekim 1991 tarihinde bağımsızlığını ilan eden Türkmenistan'da ilk devlet başkanı olan Saparmurat Niyazov (Türkmenbaşı) 1985 yılından 2006 yılına kadar Türkmenistan'ı yönetmiştir. Sovyetler Birliğinin merkezi ve kapalı devlet yapısının da etkisi ile Türkmenistan bu süreçte büyük oranda dışarıya kapalı, katı kanun ve kuralların hakim olduğu izole bir ülke olarak hayatını devam ettirmiştir. 2006 yılında Gurbangulı Berdimuhamedov'un başkan olmasıyla Türkmenistan'da oluşan ılımlı hava siyasi, sosyal ve ekonomik reform beklentileri oluşturmuş ancak Berdimuhamedov'da büyük oranda ilk devlet başkanının politikalarına benzer bir yönetim tarzını devam ettirmiştir. Bununla birlikte Berdimuhamedov döneminde özellikle devletin kurumsallaşmasına yönelik çalışmaların gerçekleştirildiği görülmektedir. Bu dönemde boy yapılanmasına karşın milli devlet yapısının tesisi ve milli kültürün geliştirilmesi çalışmalarına ağırlık verilmiştir. Yanı sıra Gurbangulı Berdimuhamedov döneminde eğitim, sağlık, kültür, enerji, ulaşım ve alt yapı alanlarında büyük yatırımlar gerçekleştirilmiştir. Ancak bu gelişme ve yatırımlar merkezin dışındaki çevre bölgelere yayılamamıştır.

Eski Sovyet coğrafyasında bugüne kadar gerçekleşen iktidar değişimleri hep sancılı olmuştur. Bununla birlikte Özbekistan ve Türkmenistan'da kurucu devlet başkanlarının ölümünün ardından sakin bir iktidar değişim süreci yaşandığı görülmektedir. Türkmenistan'da Saparmurat Türkmenbaşı'nın 2006 yılındaki ölümünün ardından başkan olan Gurbangulı Berdimuhamedov'un iktidarı, Kazakistan'da yaşanan olaylardan ders çıkararak seçim şartlarını yerine getirerek oğlu Serdar Berdimuhamedov'a devretmesi de ülkede iktidar değişimin sorunsuz bir şekilde gerçekleşmesinde önemli bir rol oynamıştır. Yeni Başkan Serdar Berdimuhamedov'un, selefleri gibi ülkenin dış politikasındaki temel parametreleri pek fazla değiştirmeyeceği, Rusya ile ilişkilerin istikrarlı bir şekilde devam edeceği ve batılı ülkelerle ekonomik iş birliklerini geliştirmeye yönelik çalışmalar yapacağı öngörülmektedir. Serdar Berdimuhamedov'un seçim sürecinde, kamu yönetiminin iyileştirileceği, hesap verilebilirlik ve şeffaflığın arttırılacağı, kamu ve özel sektörün modernize edileceği, istihdamın ve refahın arttırılacağı, kırsal kesimin geliştirilmesi için yeni programlar oluşturulacağına yönelik vaatlerde bulunması ve bu doğrultuda programlarının olması hiç şüphesiz Türkmenistan'da kamu yönetiminde yeni reform beklentisini de arttırmaktadır. Bu çalışmada tüm bunlarla birlikte SSCB'den bağımsızlığını kazandıktan sonra Türkmenistan'da kamu yönetimindeki reform süreci ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkmenistan, Kamu Yönetimi, Reform, SSCB.

¹ ¹ Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Bucak Zeliha Tolunay Uygulamalı Teknoloji ve İşletmecilik Yüksek Okulu, Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü, Bucak Belediye Başkan Yardımcısı, oerdogan@mehmetakif.edu.tr

ABSTRACT

Saparmurat Niyazov (Turkmenbashi), who became the first president of Turkmenistan, which declared its independence on October 27, 1991, with the dissolution of the Union of Soviet Socialist Republics (USSR), ruled Turkmenistan in 1985 until 2006. With the effect of the central and closed state structure of the Federal Union, Turkmenistan has continued its life as an isolated country where they are largely closed and dominated by strict laws and rules. When Gurbanguly Berdimuhamedov became president in 2006, the moderate atmosphere in Turkmenistan created expectations for political, social and economic reforms, but Berdimuhamedov continued a management style largely similar to the policies of the first head of state. On the other hand, it is seen that procedures for the institutionalization of the private state were carried out during the Berdimuhamedov period. In this period, the national state building establishment and the preservation of the national structure were emphasized against the stature structuring. In addition, large investments were made in the fields of education, health, culture, energy, transportation and infrastructure during the Gurbanguly Berdimuhamedov period. However, the surrounding circles of this development and investment center could not spread.

The power changes that have taken place in the former Soviet geography have always been painful. However, after the death of the founding heads of state in Uzbekistan and Turkmenistan, a calm process of power change is observed. Gurbanguly Berdimuhamedov, who became president in Turkmenistan after the death of Saparmurat Turkmenbashi in 2006, learned lessons from the events in Kazakhstan and transferred the power to his son Serdar Berdimuhamedov by fulfilling the election conditions and played an important role in the smooth transition of power in the country. It is foreseen that the new President, Serdar Berdimuhamedov, will not change the basic parameters of the country's foreign policy much like his predecessors, that the relations with Russia will continue in a stable manner and that he will work to develop economic cooperation with western countries. There is no doubt that Serdar Berdimuhamedov promised to improve public administration, increase accountability and transparency, modernize the public and private sectors, increase employment and welfare, create new programs for the development of rural areas, and have programs in this direction during the election process. It also increases the expectation of new reforms in the administration. In this study, the reform process in public administration in Turkmenistan after gaining its independence from the USSR is discussed.

Keywords: Turkmenistan, Public Administration, Reform, USSR.

YAPAY ZEKA VE ETİK: AVRUPA BİRLİĞİ'NE İLİŞKİN BİR DEĞERLENDİRME

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND ETHICS: AN EVALUATION OF THE EUROPEAN UNION

Hikmet Salahaddin GEZİCİ¹

ÖZET

İnsanlık karşılaştığı zorlukları aşmak ve hayatı daha kolay kılmak üzere hep bir arayışta olagelmıştır. Bu arayış süreci yeni teknik ve buluşların hayat bulmasını sağlamış ve bu yeni gelişmelerin etkisiyle toplumsal değişim ve dönüşümler doğmuştur. Bilgi iletişim teknolojilerinde yaşanan büyük gelişmeler, insanoğlunun başta gündelik yaşamı olmak üzere hayatının tüm yönlerini köklü bir biçimde dönüştürmektedir. Son yıllarda teknoloji gündeminin başlıca konusu haline gelen yapay zeka (AI) hergün bir önceki günden daha fazla etkisini artırarak birey yaşamının en kılcal noktalarına kadar nüfuz etmektedir. Emaillerin gelen kutusundaki spam filtresinden, müzik uygulamalarındaki tavsiye sistemine; akıllı telefonlardaki navigasyon sistemlerinden yaşamın vazgeçilmezi noktasına erişen sosyal medya platformlarına ve gazetelerde okuduğumuz manşetlerden meslektaşlarla yapılan küçük faaliyetlere kadar çok geniş bir spektrumda varlığı ile karşı karşıya kalınmaktadır. Büyük veri, şimdilik insan zekasının ürettiği algoritmalar doğrultusunda çalışan yapay zekalar için büyük bir hareket alanı sunmaktadır. Yapay zeka sistemleri gündelik hayat, kamusal ve iş yaşamı alanlarında süreçleri optimize etmektedir. Yapay zeka alanındaki gelişmeler, yapay zeka sistemlerine ilişkin etik kaygıların doğmasına yol açmıştır. Uygulamalı etiğin bir alt alanı olan yapay zeka etiği bu alanda çalışan akademisyenlerin, bu sahada kamu politikası üreten bürokrat, siyasetçi ve kurumların ve diğer ilgililerin odağı haline gelmiş durumdadır. Ulusüstü bir kuruluş olarak Avrupa Birliği'nde, Yapay zeka için Avrupa stratejisinin bir parçası olarak ve bu teknolojinin ortaya çıkardığı artan etik sorulara yanıt mahiyetinde çeşitli çalışmalar ve politika belgeleri üretmiştir. Söz konusu faaliyet ve siyaset belgeleri yapay zeka etiği alanına önemli katkılar sunmaktadır. Bu çalışma yapay zeka etiğini ilgili literatür ekseninde ele alarak, Avrupa Birliği'nin bu alanda ürettiği stratejileri ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zeka, Yapay Zeka Etiği, Avrupa Birliği.

ABSTRACT

Humanity has always been in a quest to overcome the difficulties it faces and to make life easier. This search process has enabled new techniques and inventions to come to life, and social changes and transformations have arisen with the effect of these new developments. Major developments in information and communication technologies radically transform all aspects of human life, especially daily life. Artificial intelligence (AI), which has become the main

¹Dr. Öğr. Üyesi, Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hsgzici@selcuk.edu.tr

subject of the technology agenda in recent years, increases its impact more than the previous day and penetrates to the most capillary points of the individual's life. From the spam filter in the inbox of emails to the recommendation system in music apps; from navigation systems on smartphones to social media platforms that reach the indispensable point of life and the presence of a very wide spectrum, from the headlines we read in the newspapers to small activities with colleagues. Big data offers a great scope for artificial intelligence working in line with algorithms produced by human intelligence for now. Artificial intelligence systems optimize processes in everyday life, public and business life. Developments in the field of artificial intelligence have led to ethical concerns regarding artificial intelligence systems. Artificial intelligence ethics, which is a sub-field of applied ethics, has become the focus of academics working in this field, bureaucrats, politicians and institutions that produce public policy in this field, and other interested parties. As a supranational organization in the European Union, it has produced several studies and policy documents as part of the European strategy for AI and in response to the growing ethical questions posed by this technology. The said activity and policy documents make significant contributions to the field of artificial intelligence ethics. This study aims to reveal the strategies produced by the European Union in this field by considering the ethics of artificial intelligence in the axis of the relevant literature.

Keywords: Artificial Intelligence, Artificial Intelligence Ethics, European Union.

TÜRKİYE'DE 2023 CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİM SÜRECİNDE ADAYLAR İÇİN HAZIRLANAN SİYASAL REKLAMLARDA ANLATI KULLANIMI

THE USE OF NARRATIVE IN POLITICAL ADVERTISEMENTS FOR THE CANDIDATES IN THE 2023 PRESIDENTIAL ELECTION PROCESS IN TÜRKİYE

Aliye KIRAY¹

ÖZET

Bu çalışmada, Türkiye'de 2023 yılı mayıs ayında gerçekleştirilen Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iki cumhurbaşkanı adayından Recep Tayyip ERDOĞAN ile Kemal KILIÇDAROĞLU'nun seçim propagandalarını içeren siyasal reklam filmlerinin analizi gerçekleştirilecektir. Çalışma kapsamında adayların bağlı oldukları partiler tarafından YouTube kanalında son üç ay içinde paylaşılan iki siyasal reklam, anlatı bağlamında incelenecektir. Bu çerçevede Recep Tayyip ERDOĞAN için hazırlanan "Respect (Saygı Duy)" adlı reklam ile Kemal KILIÇDAROĞLU için hazırlanan "Bay Kemal Sözümden Dönmeyecek" adlı reklamın analizi yapılacaktır. Örneklem seçilirken araştırma konusuna uygun olacak şekilde, direkt adayları öne çıkaran ve öyküleyici reklam konseptine uyan reklam filmleri tercih edilmiştir. Araştırmada anlatı yaklaşımının yanı sıra söylem analizi ve göstergebilimsel analiz yöntemlerinden de yararlanılacaktır. Araştırma kapsamında, bilimsel araştırmalarda son yıllarda sıklıkla kullanılmaya başlayan anlatı yaklaşımının öyküleyici reklamlarda nasıl işlediği ve "öykü"nün unsurlarından "anlatı/hikaye", "problem", "serim", "düğüm", "çözüm" gibi bölümlerin ne şekilde ele alındığı değerlendirilecek, ayrıca "dinleyici", "anlatıcı" ve "kahraman" faktörleri de konuya dahil edilecektir. Araştırma, seçim sonuçları ile reklam filmlerinin başarısı arasında bir bağ olup olmadığını da tartışmaya açacaktır. Araştırma nihayetinde siyasal reklamlarda anlatı yaklaşımıyla öyküleyici reklam anlayışının kolektif ve toplumsal bilinçte ne şekilde yankı bulabileceğini ve bunun hangi faktörlere bağlı olduğunu ortaya koymaya çalışacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anlatı, Siyasal Reklam, Öyküleyici Reklam, Cumhurbaşkanlığı Seçimleri.

ABSTRACT

In this study, the political commercials containing the election propaganda of two presidential candidates, Recep Tayyip ERDOĞAN and Kemal KILIÇDAROĞLU, will be analyzed in the Presidential elections held in May 2023 in Türkiye. Within the scope of the study, two political advertisements shared by the candidates' parties on the YouTube channel in the last three months will be examined in the context of narrative. In this context, the advertisement titled "Respect" prepared for Recep Tayyip ERDOĞAN and the advertisement titled "Mr. Kemal Will Not Go Back on His Promise" prepared for Kemal KILIÇDAROĞLU will be analyzed. While selecting the sample, commercial films that highlight the direct candidates and fit the narrative advertisement concept were preferred in accordance with the research topic. In addition to the narrative approach, discourse analysis and

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, aliyecry@gmail.com

semiotic analysis methods will also be used in the research. Within the scope of the research, it will be evaluated how the narrative approach, which has been used frequently in scientific research in recent years, works in narrative advertisements and how parts of the "story" such as "narrative/story", "problem", "plot", "node", "solution" are handled, as well as "audience", "narrator" and "hero/character" factors will be included in the subject. The research will also discuss whether there is a link between the election results and the success of the commercials. Ultimately, the research will try to reveal how the narrative approach to political advertising can resonate with the collective and social consciousness and what factors this depends on.

Keywords: Narrative Approach, Political Advertisements, Narrative Advertisements, Presidential Election.

TÜRK DÜNYASINDA DİJİTALLEŞME: FIRSATLAR, ZORLUKLAR VE GELECEK PERSPEKTİFLERİ

DIGITALISATION IN THE TURKIC WORLD: OPPORTUNITIES, CHALLENGES AND FUTURE PERSPECTIVES

Mehmet Emin ERENDOR¹

ÖZET

Türk dünyası ülkeleri, son yıllarda dijitalleşme konusunda hızlı bir gelişim göstermeye başlamışlardır. Bölgedeki ülkeler, dijital teknolojilerin kullanımıyla birlikte ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda önemli fırsatlar yakalama fırsatına sahip olabilirler ancak, dijitalleşmenin getirdiği bazı zorluklar ve riskler de göz ardı edilmemelidir.

Bu bildiriye Türk dünyası ülkelerinin dijitalleşme konusunda geldikleri noktayı, mevcut durumu ve gelecek perspektifleri incelenecektir. Dijitalleşme, kamu yönetimi, eğitim, sağlık, ticaret ve sanayi gibi birçok alanda önemli bir etkiye sahiptir. Ayrıca bu alanlarda dijital teknolojilerin kullanımı ve bölgedeki ülkelerin dijital altyapısının güçlendirilmesi konusunda neler yapılabileceği tartışılacaktır. Bu bildirinin temel amacı dijitalleşmenin fırsatlarını ve zorluklarını değerlendirmek, bölgesel işbirliğini artırmak ve dijitalleşme konusunda ortak bir strateji belirlemektir.

Siber güvenlik ve veri gizliliği konuları, dijitalleşmenin önemli risklerindedir. Bu nedenle, bölgedeki ülkelerin bu konularda işbirliği yapması ve ortak bir strateji belirlemesi önemlidir. Dijitalleşmenin hızlı gelişimi, bölgedeki ülkelerin dijital altyapısının güçlendirilmesi gerekliliğini açıkça ortaya koymaktadır. Siber güvenlik ve veri gizliliği konuları, dijitalleşmenin önemli riskleri arasındadır ve bölgedeki ülkelerin işbirliği yaparak ortak bir strateji belirlemesi önemlidir. Diğer taraftan dijital teknolojilerin kullanımı, bölgesel kalkınmaya katkı sağlama ve rekabet gücünü artırma potansiyeline sahiptir.

Bölgesel işbirliğinin artırılmasına ve dijitalleşme konusunda ortak bir stratejinin belirlenmesine katkı sağlamak en önemli husus olarak ön plana çıkmaktadır. Ayrıca, dijital teknolojilerin kullanımı, siber güvenlik ve veri gizliliği konularında işbirliği yapılması gerektiği de bildirinin en önemli sonuçlarından birisidir.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, Siber Güvenlik, İşbirliği, Türk Dünyası.

ABSTRACT

The countries of the Turkic world have started to show a rapid development in digitalization in recent years. Countries in the region may have the opportunity to seize important opportunities in economic, social and cultural fields with the use of digital technologies, but some challenges and risks brought by digitalization should not be ignored.

¹Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi- Adana Alparslan Türkeş Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Mehmet.erendor@manas.edu.kg- merendor@atu.edu.tr

In this paper, the current situation and future perspectives of the countries of the Turkic world in terms of digitalization will be examined. Digitalization has a significant impact on many areas such as public administration, education, health, trade and industry. In addition, the use of digital technologies in these areas and what can be done to strengthen the digital infrastructure of the countries in the region will be discussed. The main objective of this paper is to assess the opportunities and challenges of digitalization, to increase regional cooperation and to define a common strategy on digitalization.

Cyber security and data privacy issues are important risks of digitalization. Therefore, it is important for countries in the region to cooperate on these issues and determine a common strategy. The rapid development of digitalization clearly reveals the need to strengthen the digital infrastructure of the countries in the region. Cybersecurity and data privacy issues are among the important risks of digitalization, and it is important for the countries in the region to cooperate and determine a common strategy. On the other hand, the use of digital technologies has the potential to contribute to regional development and increase competitiveness.

The most important issue is to contribute to increasing regional cooperation and determining a common strategy on digitalization. In addition, the need for cooperation on the use of digital technologies, cyber security and data privacy is one of the most important conclusions of the declaration.

Keywords: Digitalisation, Cyber Security, Cooperation, Turkic World.

TÜRKİYE-KIRGIZİSTAN İLİŞKİLERİ: GÜNÜMÜZDEN GELECEĞE BAKIŞ

TURKEY-KYRGYZSTAN RELATIONS: LOOKING FROM PRESENT TO FUTURE

Nasuh USLU¹

ÖZET

Genel olarak değerlendirildiğinde Türkiye-Kırgızistan ilişkilerinin mevcut durumunun iyi olması ve geleceğinin umut vaat etmesi için birçok neden, faktör, motivasyon ve tutum bulunmaktadır. Türkiye, Kırgız Cumhuriyeti'ni resmen bağımsız devlet olarak tanıyan ilk ülke olmuştur. Resmi ilişkilerin kurulduğu andan itibaren günümüze kadar iki devlet arasında tüm ilişki alanlarında çok sayıda anlaşma ve protokol imzalanmış ve ortak bildirimler yayınlanmıştır. Tarafların üst düzey yöneticileri sık sık karşılıklı resmi ziyaretlerde bulunmuştur. İlişkilerin Yüksek Düzeyli Stratejik İş Birliği Konseyi, Karma Ekonomik Komisyon, Ortak Stratejik Planlama Grubu, Türkiye-Kırgızistan İş Forumu gibi güçlü mekanizmaları mevcuttur. Kırgızistan'ın ihracat ve ithalatında pay sahibi olan ülkeler sıralamasında Türkiye'nin yeri oldukça yukarıdadır. Türk firmalarının Kırgızistan'daki yatırımları da Kırgızistan'a yönelik doğrudan yabancı yatırımlar arasında oldukça ağırlıklı bir yer tutmaktadır. Türkiye Kırgız askeri personelin yetiştirilmesi ve Kırgız ordusunun askeri teçhizatının sağlanması bakımından önemli destekler sunmaktadır. Türkiye İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı ilk yurt dışını ofisini Kırgızistan'da açmıştır ve en faal olduğu ülkelerin başında Kırgızistan gelmektedir. Ortak hastane açılması, ortak üniversitenin kurulması ve dini personelin yetişmesinde işbirliğinin yapılmasının gösterdiği üzere iki ülke arasında eğitim, kültür ve sağlık alanındaki işbirliği de oldukça yüksek düzeyde gerçekleşmektedir. Ancak olumlu yöndeki bunca veriye rağmen ilişkilerin mevcut düzeyinin olması gereken düzeyinde olduğunu iddia etmek mümkün değildir. Ayrıca gerekli adımların atılmaması halinde ilişkilerin geleceğinin pek iyi durumda olmayacağını söylemek de mümkündür. Araştırmanın amacı, ilişkilerde sorunlara neden olabilecek faktörleri analiz edip geleceğe dönük olarak ilişkilerin daha üst düzeylere taşınabilmesi bakımından kullanılabilir gerçekçi bir çerçeve oluşturmaktır. İlişkilerle ilgili veriler toplanacak, resmi bildiri ve açıklamalardan hareketle karşılıklı algı ve anlayışlar ortaya konacak, veri ve anlayışlar analiz edilerek faydalı olabilecek genel çerçeve oluşturulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye-Kırgızistan, İkili İlişkiler, Sorunlar, Algılar, Gelecek Perspektifi.

ABSTRACT

Overall, there are many reasons, factors, motivations and attitudes for the current state of Turkey-Kyrgyzstan relations to be good and for the future to be promising. Turkey was the first country to officially recognize the Kyrgyz Republic as an independent state. Since the establishment of official relations, numerous agreements and protocols have been signed and joint declarations issued in all areas of relations between the two states. Senior officials of both sides have frequently paid official visits to each other. Relations have strong mechanisms such as the High-Level Strategic Cooperation Council, Joint Economic

¹ Prof. Dr., Türkiye-Kırgızistan Manas Üniversitesi, nasuh.uslu@manas.edu.kg

Commission, Joint Strategic Planning Group, Turkey-Kyrgyzstan Business Forum. Turkey ranks quite high in the list of countries that have a share in Kyrgyzstan's exports and imports. Turkish companies' investments in Kyrgyzstan also have a significant share among foreign direct investments in Kyrgyzstan. Turkey provides significant support in terms of training Kyrgyz military personnel and providing military equipment for the Kyrgyz army. The Turkish Cooperation and Coordination Agency opened its first overseas office in Kyrgyzstan and one of the countries where it is the most active is Kyrgyzstan. Cooperation between the two countries in the fields of education, culture and health is also quite high, as evidenced by the opening of a joint hospital, the establishment of a joint university and cooperation in the training of religious personnel. However, despite all these positive data, it is not possible to claim that the current level of relations is where it should be. It is also possible to say that if the necessary steps are not taken, the future of relations will not be in a good condition. The aim of the research is to analyze the factors that may cause problems in the relations and to create a realistic framework that can be used in order to move the relations to a higher level in the future. Data on relations will be collected, mutual perceptions and understandings will be revealed based on official statements and declarations, data and understandings will be analyzed and a useful general framework will be created.

Keywords: Turkey-Kyrgyzstan, Bilateral Relations, Problems, Perceptions, Future Perspective.

"ORTA ASYA'DA YENİ ADAMLAR": III-V YÜZYILLARDA YUECHİ VE HUN ASILLI BOYLARIN GÖÇLERİ

"NEW MEN IN CENTRAL ASIA": THE MIGRATION OF YUEZJI AND HUN ORIGIN TRIBES IN THE III-V CENTURIES

Feruz DJUMANİYAZOVA¹

ÖZET

Erken ortaçağ döneminde Orta Asya ve Tarihi Kuzey Hindistan'ın tarih sahnesine çıkan yeni halklar arasında bu bölgelerin tarihi manzarasında en büyük iz bırakan halklardan biri de Yuechi ve Hun boylarıdır. Bu büyük kavimlerin bugünkü Türkmenistan, Tacikistan, Özbekistan, Kazakistan, Afganistan, Pakistan, Hindistan ve Çin gibi devletlerin bazı eyaletlerini içine alan bir büyük bölgede Orta Asya'ya göç etme sebepleri, onların bölgenin ekonomik ve sosyal kalkınmasına katkısı gibi konular az sayıda araştırılmıştır. Yakın zamana kadar, özellikle Sasaniler ile devam eden savaşlar sonucunda bu kabilelerin zayıfladıkları, yerel yerleşik halkla pekişemedikleri, Orta Asya'nın yerel sahipleri ve büyük tüccarları ile güçlü bağlar kurmadıkları vurgulanmaktadır. Bazı arkeologlar bu kavimlerin Orta Asya'ya akın etmesi sonucunda nüfusun artması sonucunda özellikle Soğdyanada şehircilik kültürünün geliştiğine dikkat etmişlerdir. Ancak 3. yüzyılın ortalarından 5. yüzyılın sonuna kadar şehirlerin gerilemesi artmış, nüfusun etkisi azalmış, ticaret ve zanaat zayıflamıştır denilen görüşler var. Harezmi, Buhara ve Nahşab gibi bölgelerde yaşanan tarım krizinin büyük köy ve şehirlerin yıkılmasına yol açtığı tahmin ediliyor. Araştırmacılar özellikle Akhunlar dönemini Orta Asya tarihinde bir buhran dönemi olarak değerlendirmektedir. Ama görüşler pek doğru değildir. Makalede esas olarak yukarıdaki fikirlerin bazıları yanlış olduğu dikkata alınır ve Orta Asya'ya gelen Yuechi ve Hun boylarının bölge hayatındaki rolü büyük ölçüde olduğu değerlendirilmektedir.

Anahtar kelimeler: Yuechi, Hun, Orta Asya, şehircilik, Harezmi, Buhara, Nahşab.

ABSTRACT

Yuechi and Hun tribes are one of the peoples who left the biggest mark on the historical landscape of these regions among the new peoples that appeared on the historical scene of Central Asia and Northern India in the early medieval period. The reasons for the migration of these great tribes to Central Asia in a large region that includes some of the states of today's Turkmenistan, Tajikistan, Uzbekistan, Kazakhstan, Afghanistan, Pakistan, India and China, and their contribution to the economic and social development of the region have been fewly investigated. It is emphasized that until recently, these tribes were weakened as a result of the ongoing wars with the Sassanids, they could not consolidate with the local inhabitants, and did not establish strong ties with the local owners and big merchants of Central Asia. Some archaeologists have paid attention to the development of urban culture especially in Sogdian as a result of

¹Doç.Dr., Özbekistan Bilimler Akademisi Şarkiyat Enstitüsü.

the increase in population as a result of the influx of these tribes to Central Asia. However, from the middle of the 3rd century to the end of the 5th century, there are opinions that the decline of the cities increased, the influence of the population decreased, and the trade and crafts weakened. It is estimated that the agricultural crisis in regions such as Khwarezm, Bukhara and Nahshab led to the destruction of large villages and cities. Researchers especially evaluate the Akhun period as a period of depression in the history of Central Asia. But the views are not quite correct. In the article, it is mainly taken into account that some of the above ideas are wrong and it is evaluated that the Yuechi and Hun tribes who came to Central Asia played a large role in the life of the region.

Keywords: Yuechi, Hun, Central Asia, Urbanism, Khwarezm, Bukhara, Nahshab.

AB ENERJİ GÜVENLİĞİ VE ORTA ASYA ENERJİ KAYNAKLARI

EU ENERGY SECURITY AND CENTRAL ASIAN ENERGY RESOURCES

Abdullah KIRAN¹

ÖZET

Rusya – Ukrayna Savaşı, enerji güvenliği sorunu uluslararası politikanın en önemli gündem maddeleri arasına yerleştirdi. Kendi sınırları dâhilinde kâfi derecede petrol ve doğal gaz üretimi olmayan AB ülkeleri, 2006 yılından beri enerji güvenliği konusundan çalışmalar yapmakta ve çeşitli enerji güzergâhları üzerinde yoğunlaşmaktadır. 2008 yılında doğalgaz tüketiminin %61'ni dışarıdan ithal AB ülkeleri bu gaz miktarının %42'si Rusya'dan temin etmekteydiler. Rusya'nın 2006 yılında Ukrayna'ya verdiği doğal gazı kesmesi ve 2009 yılında iki transit ülke konumunda olan Ukrayna ve Belarus ile "ödenmeyen doğal gaz faturaları" nedeniyle sorunlar yaşaması, AB'nin yansın NATO'nun da enerji güvenliği konusuna ciddiyetle eğilmesine yol açtı. 2008 yılında gerçekleştirilen Bükreş Zirvesi'nde NATO, istikrarı artırmak, kritik altyapıların korunması, bilgi ve istihbarat paylaşımını sağlamak, uluslararası ve bölgesel iş birliklerini geliştirmek gibi beş temel hususta, enerji güvenliği için destek sağlayabileceğini dile getirdi. 2010 yılında yapılan Lizbon Zirvesi'nde NATO üyeleri, enerji güvenliğini tehdit algısı kapsamına alarak, ortak güvenliğin bir parçası olarak kabul ettiler. Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da, enerji altyapılarına yönelik her yıl ortalama 350 civarında sabotaj eyleminin gerçekleşmesi, NATO'nun enerji güvenliğini ulusal güvenliğin bir parçası olarak değerlendirmesinde önemli bir gerekçe olmuştur. Enerji güvenliğinden söz edildiğinde üç temel kriter ön plana çıkmaktadır 1) İhtiyacı karşılayabilecek miktarda enerji kaynağı 2) Makul bir fiyat 3) Güvenilir ve kesintiye uğramayacak tedarik. Bu bağlamda AB ve NATO, özellikle enerji güzergâhlarının çeşitlendirilmesi hususuna dikkat çekmektedir. Doğalgaz tedariki açısından, enerji güzergâhlarının çeşitlendirilmesi ele alınırken Hazar Havzası, Orta Asya, Ortadoğu ve Doğu Akdeniz'den çıkarılacak doğal gaz alternatifleri üzerinde duruluyor. Bu sunumda, orta ve uzun vadede Orta Asya'daki enerji kaynaklarının AB enerji krizine nasıl bir rol oynayabilecekleri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: AB, NATO, Enerji Güvenliği, Rusya, Orta Asya Ülkeleri.

ABSTRACT

The Russia-Ukraine war has placed the issue of energy security on the top of the agenda of international politics. EU countries, which do not have sufficient oil and natural gas production within their borders, have been working on energy security since 2006 and have focused on various energy routes. In 2008, EU countries imported 61% of their natural gas consumption from abroad, 42% of which was supplied by Russia. Russia's cutting off natural gas supplies to Ukraine in 2006 and the 2009 problems with two transit countries Ukraine, and Belarus, over "unpaid natural gas bills" led the EU as well as NATO to take the issue of energy security seriously. At the 2008 Bucharest Summit, NATO stated that it

¹ Prof. Dr., Muş Alparslan Üniversitesi İİBF Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, E-posta: a.kiran@alparslan.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-9136-7665>

could provide support for energy security in five key areas: Increasing stability, protecting critical infrastructure, sharing information and intelligence, and enhancing international and regional cooperation. At the 2010 Lisbon Summit, NATO members recognized energy security as part of common security by including it in the threat perception. The fact that an average of 350 acts of sabotage against energy infrastructure in the Middle East and North Africa occur every year was an important reason for NATO to consider energy security as part of national security. When it comes to energy security, three main criteria come to the fore 1) Energy resources in sufficient quantities to meet the needs 2) Reasonable price 3) Reliable and uninterrupted supply. In this context, the EU and NATO particularly emphasize the diversification of energy routes. In terms of natural gas supply, the diversification of energy routes focuses on natural gas alternatives from the Caspian Basin, Central Asia, the Middle East, and the Eastern Mediterranean. This presentation will discuss how Central Asian energy resources can play a role in the EU energy crisis in the medium and long term.

Keywords: EU, NATO, Energy Security, Russia, Central Asian Countries.

